

Kaufmann Dávid
Könyvtára

12-a

בשם רחמן

אתחיל לכתוב הפטרות של כל השנה הנאמרות בשבתות וחגים
וימים טובים כמנהג כל קהלות הקודש יצ"ו ובראשי ההפטרה לפניה
ולאחריה ומולה מקום בניאים וענין הפטרת לֶךְ ואלכה פרשיות
של הפטרה שמנין שפתי אני כותב במקומן משם ר' שלא נטרך
הקולא לחפש בשם.

הפטרת בראשית בישעיה פימן מב

הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ בּוֹ בְּחִירִי רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו
מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא: לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ: קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה כֵּהָה לֹא יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת יוֹצִיא
מִשְׁפָּט: יָעוֹז וְלֹא יָרוּץ עַד יָשִׂים בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וְלְתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ: כֹּה אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא
הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רוֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ
לַהֹלְכִים בָּהּ: אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאֶחֱזֵק בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְאוֹר
גּוֹיִם: לִפְקֹחַ עֵינַיִם עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אָסִיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ:

קודם ההפטרה

בא"י למה אסב בחר בנביאים טובים וכזה כדבריהם הנאמרים באמת
בא"י הבוחר בתורה במשה ב"ר ונ' ישראל עמו ובנביאי האמת והצדק"

אחר ההפטרה שלעבר

בא"י אמה צור כל העולמים הצדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה
שהכל והמקיים אשר כל דבריו אמת וצדק. נאמן אתה הוא ה' אלהינו ונאמנים
דבריך ודבר אחר מדבריך אחור לא לם ישוב ריקם כי אל מלך נאמן רחמן ונאמן אתה
בא"י האל הנאמן בכל דבריו: רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעגומת
נפש תושיע בקרוב נקם בימינו ותכבד מהרה בא"י משמח ציון בבניה
ושמחנו: להיות באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך במה
יבוא ויגל לבבנו על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו כי
בשם קדשך נשבעת לו שלא תכבה נרו לעולם ועד בא"י מגן דוד.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו
שהיינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת על הכל: להיות אנחנו מורים
לך ומכריזים את שמך יתברך שמך בפה כל חי תמיד לעולם ועד

ברוך אתה ה' מקדש השבת

ותרי: התחלת מלאכת: יום ה'
ה' ימים לחודש אייר שנת בקנה האחרו
פתחנו ומחץ העשבה יצרינו לאחרנו
אכיל:

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 12.
Haftara (aram)
Jahrestafeln

לאסירין. ולמפרקהון משעבוד מלכוותא. דאינון עגינין כאסירי
קבל: אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
אנא יי הוא שמי ויקרי דאתגליתי עליכון לעם אחרן לא אתין. ו
ותושבחתי לפלחי עלמיא: הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד
בטרם תצמחנה אשמיע אתכם: קדמיתא הא אתאה וחדתן
אנא מחוי עד לא ייתין אבסר יתכון: שירו ליהוה
שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם:
שבחו קדם יי תושבחא חדתא. אמרי תושבחתיה מסיפי ארעא ונחתי
ימא ומלאיה. נגוון ויתביהון: ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר
ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישבח מדברא וקרוין דיתבן ביה.
פצחין יתבון מדבר ערבאי. ישבחון מיתיא דיפקון מבתי עלמיהון
מרישי טוריא ירימון קלהון: ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באיים
יגידו: ישוון קדם יי יקרא. ותושבחתיה בנגוון יחוון: יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יליע אף יצריח על איביו יתגבר:
יי למעבד גבורן מתגלי. למעבד גבורן מתגלי ברגז. במלול אף
בזיע. על בעלי דבבוהי מתגלי בגבורתיה: החשיתי מעולם
אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יחד: יהבית להון
אכבא מעלמא דאם יתובון לאורייתא ולא תבו כחבלין על
ילדא יתגלי דיני עליהון יעדון ויסופון כחדא: אחריב הרים וגבעות
וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש: אחריב
טורין ורמן וכל עסבהון אייביש ואשוי נהרין לנגוון ואגמין אייביש:
והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם א

אשים

אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים
עשיתם ולא עזבתים: ואדבר מן ישראל דדמין כבסמן. באורח
דלא ידעו. בשבילין דלא אילפו אדריכנון. אשוי קבל קדמיהון
לניהור. וכפלא למישרא. אלין פתגמיא. אעבידנון ולא ארחיקנון:

הפטרת נזו בישעיה סימ' נ"ד

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה
מבני בעולה אמר יהוה: שבחי ירושלם דהות כאתא עקרא דלא ילדת.
בועי תושבחא ודוצי דהות כאתא דלא עדיאת. ארי סגיאין יהון בני
ירושלם עדיתא. מבני רומי יתיבתא אמר יי: הרחיבי מקום אהלך
וירעות משכנותיך יטו אל תחשוכי האליכי מיתריך ויתרתיך
חזקי: אפתא אחר בית משרך וקרוי ארעיך יתיבי לא תמנעין. א
אסגא עם משריתיך. ושלטונך תקיפי: כי ימין ושמאל תפרצי וזרעך
גוים יירש וערים נשמות יושיבו: ארי לדרומא ולצפונא תתקפין
ובנך עממין יירתון. וקרוין דצדיין ייתבון: אל תיראי כי לא תבשי
ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי וחרפת אלמנותיך
לא תזכרי עוד: לא תרחלין ארי לא תבהתין. ולא תתכנעין ארי לא
תתכלמן. ארי כתת עולימותיך תתנשן. וחסודי ארמלותיך לא
תדכרין עוד: כי בועליך עשיך יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש
ישראל אלהי כל הארץ יקרא: כי כאשה עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: ארי כאתא
שביקא ועיקת רוח ערעת שכינתא ד' וכאתת עלומין ד

תרגום כי בועליך ארי מריך דעבדיך יי צבאות שמיה ופרקיך קדישא דישראל
אלה כל ארעא יתקרי: כי כאשה עזובה

הֵאוֹתַלְחֵנִי אֱמֶת אֱלֹהֶיךָ ׀ בְּרֶגַע קְטֹן עֲזַבְתִּיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים
אֶקַּבְּצֶךָ ׃ בְּרֶגֶז דְּעִיר לְחֵיקְתִּיךָ וְלִרְחָמִין סַגִּיאִין אֶקְלִיב גְּלוּתָךְ ׃
בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֶּךָּ וּבְחֶסֶד עוֹלָם לְרַחֲמֶיךָ אָמַר
גֹּאֲלֶךָ יְהוָה ׃ כְּשִׁעְיָא דְּעִילָּא סַלִּיקִית אַפַּי שְׁכִינְתִּי זְמַן מְנַךְ וּבְטִיבוּת
עָלַם רַחֲמִין אֲרַחֵם עֲלָךְ אָמַר פָּרִיקָךְ יְיָ ׃ כִּי מֵי נֹחַ

זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ עוֹד עַל הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
מִקְצֹף עָלַיִךְ וּמִגְּעֹר בָּךְ ׃ כְּיוֹמֵי נוּחָא דְּקַיְימִית בְּמֵימְרִי דְּלָא
יִעְדוֹן מֵי טוֹפָנָא דְּהֲוֹו בְּיוֹמֵי נוּחָא עוֹד עַל אַרְעָא כֵּן קַיְימִית בְּמֵימְרִי
דְּלָא אֶחוֹל לְזוּגְזֵי עֲלָךְ וְלָא אֶגְעַר בָּךְ ׃ כִּי הֶהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת
תְּמוּטֶינָה וְחַסְדִּי מֵאִתְּךָ לֹא יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תָמוּט אָמַר
מְרַחֲמֶךָ יְהוָה ׃ אֲנִי טוֹלֵא יְעִידוֹן דְּלָמְתָא יִתְפַּלְּחוּן זְטוּנִי נְעִיךְ יְרוּשָׁלַם
לֹא יְעִדוּ וְקֵיס שְׁלָמִי לָא יִתְלַחַן אָמַר דְּעִיבֵר לְךָ חָמָא עֲלָךְ יְיָ ׃

עֲנִיָּה סֹעֲרָה לֹא נֻחָמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מַרְבִּיץ כ
בַּפּוּךְ אֲבָנַיִךְ וִיסַדְתִּיךְ בַּסַּפִּירִים ׃ חֲשִׁיכְתָא מְכַסְיָא עוֹלְבָן קַרְתָא
דְּאוּרְשְׁלֵם עֲלָהּ מְכַסְיָא לָא תִתְנַחֲם הָא אֲנָא בְּיָצִיב בְּיָצִיב לְצַפְּיָתִיךְ
וְאַשְׁכְּלִינָךְ בְּאַבְנִין טָבָן ׃ וְשַׂמְתִּי כַּרְכַּר שְׁמִשְׁתָּיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי
אֶקְדָּח וְכָל גְּבוּלֵךְ לְאַבְנֵי חֵפֶץ ׃ וְאַשְׁוֵי כְּמִגְדְּלִין אַעְתָּךְ וְתֵיעֹל לְאַבְנֵי
גְּדֵי וְכָל תְּהוֹמָךְ לְאַבְנֵי יְקָר ׃ וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם כא
בָּנָיִךְ ׃ וְכָל דִּנִין דְּהִין אֲלֵפִין בְּאוּלְפָנָא דַיְיָ וְסַגִּי יְהוֹן שְׁלָם בְּנָךְ ׃ כב
בְּצֶדֶק תִּכּוֹנָנִי רָחֲקִי מֵעֹשֶׁק כִּי לֹא תִירָאִי וּמִמְּחִתָּה כִּי לֹא תִקְרַב
אֵלָיִךְ ׃ בְּזִלְוָתָא תִּתְקְנִין אֶתְלַחְקִי מִן עֲשָׁקָא אֲרֵי לָא תִדְחֲלִין
וּמִתְּבָלָא אֲרֵי לָא יִתְעוֹל עָלָךְ ׃ הֵן גּוֹר יָגוּר אֶפֶס מֵאִתִּי מִי כָּל

אִתָּךְ עָלַיִךְ יִפֹּל ׃ הֵא אֲנָא בְּרָאִית חַרְשָׁא וְתַבְּרָשׁוֹן לָךְ גְּלוֹת עַמִּיךְ לְמוֹפָא
מִלְּבִי עַמְמַיָּא דְּיִתְבְּרָשׁוּן לְמֶעְבָּד לָךְ יְרוּשְׁלַם בְּנוֹיִךְ יְתַלְּמוּן ׃

הֵן אֲנֹכִי בָּרָאתִי חָרָשׁ נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם וּמוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאָנֹכִי בָּרָאתִי מַשְׁחִית לְחַבֵּל ׃ הָא אֲנָא בְּרֵית בְּרָהָא נָפַח נוּר
כְּשִׁיחוּלִין דְּמַפִּיק מִנָּא לְעוּבְדֵיהּ הָאֲנָא בְּרֵית מְחַבְּלָא לְחַבָּלָא ׃ כָּל כְּלִי
יוּצַר עָלַיִךְ לֹא יִצְלָח וְכָל לָשׁוֹן תָּקוּם אִתָּךְ לַמִּשְׁפָּט תַּרְשִׁיעִי זֹאת
נַחֲלַת עַבְדֵי יְיָ וְצִדְקָתָם מֵאִתִּי נְאֻם יְהוָה ׃ כָּל דִּין דְּיִתְקַן עֲלָךְ
יְרוּשְׁלַם לָא יִצְלַח וְכָל לִישָׁן דְּיָקוּם עִמָּךְ לְדִינָא תְּחַיְּבִינֵיהּ לְדִי
אַחְסָנַת עַבְדַּיָּא דַיְיָ וְזַכְוָתְהוֹן מִן קֳדָמַי אֲמַר יְיָ ׃ הַוֵי כָּל

צָמֵא לְכוּ לַמַּיִם וַאֲשֶׁר אֵין לוֹ כֶּסֶף לְכוּ שִׁבְרוּ וְאִכֵלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ
בְלֹא כֶסֶף וּבְלֹא מְחִיר יַיִן וְחָלָב ׃ מָה דְּלֵית לְמִיזְבַּן אִיתַי וְזִיל
וְזַבַּן לִיהּ כַּסְפָּא אִיתַי שְׁמַעְנִי וְאֵיכוֹל אִיתַי שְׁמַעְנִי וְאֵיכוֹל מָה דְּלָא בְּמִזְבַּן וְלָא בְּמִזְבַּן אֲכוֹל וְטַב וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם ׃ לְמָא תִּתְקַלּוֹן כַּסְפְּכוֹן בְּלָא לְמֵיכַל וְלָא
וְלִיאוּתְכוֹן בְּלָא לְמִסְבַּע קְבִילוּ קֳבָלַי וְאֵיכוֹלוּ דְּטַב וְתִתְפַּנַּן
בִּדְהֵין נַפְשָׁתְכוֹן ׃ הַטּוּ אָזְנְכֶם וְלְכוּ אֵלָי שִׁמְעוּ וְתִחְיֶינָה נַפְשְׁכֶם וְאֶכְרְתָה
לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים ׃ הָא סְהִידְנָא אַרְעַנְּכוֹן וְקַבִּילוּ
לְמֵימְרִי שְׁמַעוּ וְתִתְקַיֵּם נַפְשָׁתְכוֹן וְאֶגְזַר לָכוֹן קְיָם עָלַם טְבוּת
דָּוִד דְּמֵהֵימָנִין ׃ הֵן עֵד לְאֻמִּים נְתַתִּיו נָגִיד וּמְצַוֶּה לְאֻמִּים ׃ הָא
לְכוּ לְעַמְמַיָּא דְּתִתְיַדְּעוּן מַלְכָּא וְשַׁלִּיט עַל כָּל מַלְכְוָתָא ׃ הֵן גּוֹי לֹא
תֵדַע תִּקְרָא וְגוֹי לֹא יָדָעוּךָ אֵלֶיךָ יָרוּצוּ לְמַעַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

וְלִקְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי יַאֲדִיר׃ הֵא עִם דְּלָא תְּדַע יִפְלְחוּנָךְ וְעַם דְּלָא
יְדַעְתָּ יְרַעְיוּךְ לְאַמְטָאָה לָךְ מִמִּין צְרִיכְיָא יְיָ אֱלָהָךְ וְקַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל
אֲמִי שַׁבְּחוּךְ׃ עַלְמִי

הפטרת לך לך ביום שני מנ

וְאֶל מִי תַּדְמְיוּנִי וְאָשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ׃ וְלִמְנוֹ תְּדַמְּוֹן קָדְמֵי וְתֵשְׁוֹון׃
מַנּוּ קְדִישָׁא׃ שְׁמוֹן מֵרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְּ
מִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא
נֶעְדָּר׃ דְּקוֹפוּ לְעֵילָּא עֵינֵיכוֹן וְחֲזוֹ לְמִרְחַל לְקָדָם מַן רְבָרָא אִלֵּין דְּאַפִּיק
כְּמִנְיָנְהוֹן חֵילֵי שְׁמַיָּא לְכֻלְּהוֹן בִּשְׁמָהָן קָלֵי מִסְגֵּי נְבוֹרָן וְתַקִּיף חֵילִי חַד
מִנְּהוֹן לָא מִתְעַדַּר׃ לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתֹאמֵר
יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְיָ וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי יַעֲבוֹר׃ לְמָא תֵּימַר
יַעֲקֹב וְתִמְלֹל יִשְׂרָאֵל מְטַמְּרָא אוֹרְחִי מִן קֳדָם יְיָ׃ וּמִן קֳדָם אֱלָהִי דִּינִי יְעַדִּי׃
הֲלֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שָׁמַעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְיָ בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא
יִיעַף וְלֹא יִיגָע אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ׃ הֲלָא יְדַעְתָּא אִם לָא שְׁמַעְתָּא
אֱלָהָא עַלְמָא יְיָ דְּבָרָא סָפֵי אַרְעָא לָא כְּלֵי וְלָא כַּלְיָא סוֹף ל
לְמַדְּכְרַת גְּבוּרְתֵּיהּ׃ נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וְלָאֵין אוֹנִים עָצְמָה יַרְבֶּה׃ יְהֵיבּ
לְעַיְּקָא חֵילָא וּמְשַׁלְהֵן לְפָתֵי גַּבְרֵי אוֹרַיְתֵיהּ חַכְמָה דְּלִדְלִית לְהוֹן תְּקוֹף נַכְסִין
מִסְגֵּי׃ וְיִיעָפוּ נְעָרִים וְיִיגָעוּ וּבָחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ׃ וְיִשְׁתְּלְהוֹן עוֹלִימִין
חַיָּבִין וְלָאוֹן וְלָווֹקִי לֵישׁ עֵיטָא אִתְקְלָא יִתְקְלוֹן׃ וְקַוֵּי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ
יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ׃ וְרַסְּבְרוֹ לְמֵרְחַל אֲנָא
דְּיָ׃ וְיִתְפְּרְשׁוּן מִבְּעִי גְּלוּתְהוֹן וְיִסְפּוֹן חֵיל וְזִיתְ תְּהִיתוֹן לְעוֹלִי מוֹתְהוֹן׃
כְּעֻמּוּד דְּשַׁלִּיךְ עַל גַּרְמֵי נְשִׁין וְהִטּוֹן וְלָא יְלָאוּן וְהָכוֹן וְלָא יִשְׁתְּלְהוֹן׃

הַחֲרִישׁוּ אֵלַי אִיִּים וּלְאֻמִּים יַחֲלִיפוּ כֹחַ יִגְּשׁוּ אָז
יְדַבֵּרוּ יַחְדָּו לַמִּשְׁפָּט נִקְרָבָה׃ אֶצְיוּתוֹ לְמִזְרָח נָגוֹן וְמַלְכוֹן יִתֵּן מִפָּנָיו חֵיל
יִתְּקַבְּלוּן בְּכִין דְּמַלְלוֹן בְּחוּשָׁא לְדִינָא נִתְקָרֵב׃ מִי הֵעִיל מִמִּזְרָח צֶדֶק
יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לְפָנָיו גּוֹיִם וּמְלָכִים יַרְיד יִתֵּן כֶּעָפָר חַרְבּוֹ כְּקַשׁ נִדָּף
קַשְׁתּוֹ׃ מַן אֲתִיתִי בְּגַלְוָי מִמַּרְנְחָא אִתְלְהֵם בְּחֵיל עוּרְקָא בְּקִשׁוּט לְקַבְלֵיהּ
לְאַתְרֵיהּ׃ מַסֵּר לְקַדְמוֹהִי עַמְמִין וְמַלְכִין תְּבַר׃ דְּמָא כְּעַפְרָא קְטִילִין לְקַשְׁ
חַרְבֵּיהּ כְּקַשָּׁא דְּדַפְּיִין לְקַלְּ קַשְׁתֵּיהּ׃ יְרַדְּפֵם יַעֲבוֹר שָׁלוֹם אֹרַח בְּרַגְלָיו
לָא יִבָּא׃ דְּדַפְּיִין עַלָּא שְׁלָם אֹרַח בְּלַגְלוֹהִי לָא עַלַת׃ מִי פָּעַל
וְעָשָׂה קוֹרֵא הַדֹּרוֹת מֵרֹאשׁ אֲנִי יְיָ רִאשׁוֹן וְאֶת אַחֲרוֹנִים אֲנִי הוּא׃
מַן אֲמַר אִלֵּין הֵיכֵּין אֲמַר וְעָבַד דְּקָרֵי דָּרֵי מִלְּקַדְמִין אֲנָא יְיָ בַּלְיוֹתָ
עַלְמָא מִבַּתְרָאֵי אַף עִלְּמִי עִלְּמַיָּא דִּילִי אֲנָן וְלָא מִנִּי לִיתָ
אֱלָה׃ רָאוּ אִיִּים וְיִירָאוּ קְצוֹת הָאָרֶץ יֶחֱרָדוּ קָרְבוּ וְיֶאֱתָיוּן׃ חֲזוֹ וְגָגוֹתָא
וְדִרְחָלוּן דְּבִקְצֵי אַרְעָא דְּלְעֵילָּא וְיִתְקָרְבוּן וְיֵיתוֹן׃ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעֲזֹרוּ
וְלְאָחִיו יֹאמַר חֲזָק׃ גְּבַר יָת רְחֵבֵיהּ דְּקָעֵדוֹן וְלַאֲחוֹהִי יֵימַר תְּקַף׃ וַיְחַזֵּק
חָרָשׁ אֶת צוֹרֵף מַחֲלִיק פַּטִּישׁ אֶת הֹלֵם פָּעַם אוֹמֵר לַדֶּבֶק טוֹב הוּא וַיְחַזְּקֵהוּ
בְּמַסְמְרִים לֹא יִמּוֹט׃ הֲלָא יְהוֹתְנוֹן כַּעוֹבְדֵיהוֹן דְּמִתְקְרֵיךְ נְגָלָא עִם קְיָנְאָה
אִתְיוֹ בְּמַטְּשָׁא עִם דְּמִטַּפְּחָה בְּקַל נְבָלָא זְמִנָּא אֲמַר עַל דְּבָרָא תְּקִין הוּא וְמִתְקַיֵּף
לֵיהּ בְּמִסְמְרִין דְּלָא יְזַטְּלֵי׃ וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב
אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךְ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי׃ דְּאַתְּ יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב דְּאִתְרְעֵיתִי
בָּךְ דְּזַרְעוֹ דְּאַבְרָהָם לְרַחֲמַי׃ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ
קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ׃ דְּקָלִיבִית
מִלְּרַשְׁעַת אַרְעָא וּמִגַּבְרוֹתָהּ אֲחֵיתָךְ וְאָמַרְתִּי לָךְ עַבְדִּי אַתְּ

אתה עיתי כן ולא אלהיכם׃ אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי
אני אלהיך אמצתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקי׃ לא תרחל
אלי כם עזרך נאם יי וגואלך קדוש ישראל׃ הנה
שמתיך למורג חדש בעל פיפיות תרוש ההרים ותדק וגבעות
תשים׃ תזרם ורוח תשאם
ותסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהללו׃
תרלינן ולוחא תטולי נון ומי מלי כעל עולא לקשא דבלי יתהון ואת
תבעות דמי מלא לי׃ בקדישא די ישראל תשתבח׃ הענים
והמבזיים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם
אלהי ישראל לא אעזבם׃ ענותניא והשיביא רמהמרין
לאלפנא הא פעהיא למיא ולא משפחין לוחהון בסגופא תשלהיא׃

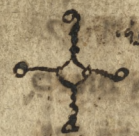

אגנא יי אלקיכון עלותהון אלהיא די ישראל לא אלהיקנון׃ יי

הפטרת וילא במלפים ב פרק ל

ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך
אישי מת ואתה ידעתה כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא
לקחת את שני ילדי לו לעבדים׃ ואמתא חלא מנשי תלמידי נביא
תעזוחא קלם אלישע למימלי שבוך עזדיה בעלי מיתי (תרגום פתא)
מאתן זשתין זהמשעה זמנין שוחתת אתת עזדיא די הוי דחלא. זלא הוה משבח
בה זלא ידע דלא למעבד לה. עד דאזלא לבי קבלי זקא עזחא זאמלה. מלי מלי
דחלא די׳ דהלא דיי. זאשתמע לה קלא מבני מיתא. מן הזין דחלא דיי
דקא בעיר. אדבעה איקלן דחלא דיי. אכלהם זיוסף איוב זעזבדיא. מתבא
זאמלה. לא בעינא עלא הין דכתיב בזה דחלא דיי לחלא. זכד אזדעזה
קבליה הזת קא מתפלשא בעפריה. זקא עזחא זאמלה. מלי מלי היכא
לוחיתנך לי בשעלא דחוץ לי. זאמרת לי שבוק יתלך זאזא אקיימנון זאר מלתך
עלי. תזלחיץ. זכדון לא בהשפח כשיזיב. זיתבי כמי עזחין זאמלין קבלן
אלא קבלן אלא. אתיב עזבדיא זאמלה. זילי. עיך לגבי לוחיתנך בפורתא
דמשחא דאשתאלת גביך זלבדיך בה. דאזלא אטמלתינהו למלה נביי.
זזנתינהו בעזלהא כלחזא זמיא. לא איטבית בזניי דמשחא מנייהו
לא ביתהא זלא כלילא. לידבר ליה נכיא מיתי לקורשא בזיך הוא
זישלים לבו מא דאמלה. דהכי אמר קלא מן קדם לכון עלמא כל מן
דלחוים עם עזעא זעל מתפיזא. ובכן אזלת זאמלה לאלישע בזלי הוי
זאת ילדת אדני עבדך הזה ח דחיל חטאין מן קדמי. דבר קטיל
איזבל יתי נביאי חיי. דבלי מנהון מאה גוברין. זאשתיזעון חמשין חמשין
גוברא במעזרתא. זהוה ידיף ומוביל להון. בדיל דלא לאוכלוהון
מנכסוהי. דאתחביו מן קדם דמיכון אוכמא. ובכן לביא אתא. למדבר
ית תלין בנוי ליה לעבדין. זאמר אליה אלישע מה אעשה

לָךְ הִגַּדְתִּי לִי מַה יֵּשׁ לָךְ בַּבַּיִת וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתֶךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם הָאָרוֹן וַתֹּאמֶר לָהּ אֶלִישָׁע מַה אֶעֱשֶׂה לָךְ הַגִּידִי לִי מַה יֶּשׁ בְּבֵית וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם הָאָרוֹן וַתֹּאמֶר לָהּ אֶלִישָׁע לְכִי שַׁאֲלִי לָךְ כֵּלִים מִן הַחוּץ מֵאֵת כָּל שְׁכֵנָיִךְ כֵּלִים רֵקִים אַל תַּמְעִיטִי וְלָקַחַתְּ וְיָצַקְתְּ עַל כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמְּלֵא תַּסִּיעִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִי שֵׁאֲלִי לִי מִן בְּלִי מִן כְּלָה עוֹד כֵּלִים וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן וַתֹּאמֶר אֵלָיו שֵׁאֲלִי לִי מִן בְּלִי מִן כְּלָה עוֹד כֵּלִים וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן וַתָּבֹא וַתַּגֶּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מִכְרִי אֶת הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת נִשְׁיֵךְ וְאַתְּ וּבָנַיִךְ תִּחְיִי בַּנּוֹתָר וַתֹּאמֶר וְהוּא הָיָה יוֹם וַיַּעֲבֹר אֶלִישָׁע אֶל שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְּדוֹלָה וַתַּחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ יָסוּר שָׁמָּה לֶאֱכָל לָחֶם וְהָיָה יוֹמָא וְעָבַר אֶל שׁוּנֵם וְהַתְּ גַּבְרָא אֶל שׁוּנֵם וְהַתְּ גַּבְרָא אֶל אִתְּתָא רַחֲלַת חַטְּאִין וְאָמְרִין לַהּ בְּיַד לְמֵיכַל לְחַמָּא וְהָוָה בְּזִמְנָן מְעַדְּיָה וְהַתְּפֵי לַהּ מִן לְמֵיכַל לְחַמָּא וַתֹּאמֶר אֶל אִישָׁהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד וְאָמְרַת לְגַבְרַהּ הָא כְּעַן יְדַעְנָא אֲרֵי גְּבַר קַדִּישָׁא הוּא מִתְּפֵי לְהָכָא תְּדִירָא נַעֲשֶׂה נָּא עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לּוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה וַעֲבַד כְּעַן עֲלִיַּת לוּתְלָא זְעֵרְתָּא וְנַתְקִין לֵיהּ תַּמָּן מָתָר עֲלָלָא וְסוּרְסָיָא וְמָנָרְתָּא וִיהֵי כַּד תֵּיתֵי לְוָתָךְ לְהָכָא מִתְּפֵי לְהָתָם וְהָיָה הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁם וְהוּא יוֹמָא וְעַל לְהָתָם וְדַר לְשַׁלְהָא וְשָׁכִיב תַּמָּן וַיֹּאמֶר אֶל גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמָר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת וַיֹּאמֶר מַה אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אָכֵן בֵּן אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה בְּחֹבֶק בֵּן וַתֹּאמֶר אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ: וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע: וַיִּגְדְּלוּ הַיְלָדִים וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקְּצִרִים: וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ: וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת: וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בְּעָדוֹ וַתֵּצֵא: וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָּא לִי אַחַת מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת מִן הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל תַּעְצָר לִי רְכִיבָה כִּי אִם אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ: וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֹתָהּ לִנְגְדָּהּ וַיֹּאמֶר אֶל גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת: עַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הָהָרָה וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחִי לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה לִי: וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי אִם מָצָאתָ אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְאִם בֵּרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר: וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם אֶעֱזָבֶךָ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגֵיחֲזִי עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ וּבְעַד הַיֶּלֶד וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּחַם בְּשַׂר הַיֶּלֶד: וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְרְקוּ הַנַּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנֵךְ: וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת בְּנָהּ וַתֵּצֵא: וְאֱלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יְשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שֵׂא הַסִּיר הַגָּדוֹל וּבַשֵּׁל נְזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים: וַיֵּצֵא אֶל הַשָּׂדֶה לִלְקֹט אֹכֶל וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ פַּקֻּעֹת שָׂדֶה מְלוֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא יָדָעוּ: וַיִּצְקוּ לָאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי כְּאָכְלָם מִן הַנָּזִיד וַיִּצְעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל: וַיֹּאמֶר וְקִחוּ קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעָם וְיֹאכֵלוּ וְאֵין דָּבָר רָע בַּסִּיר: וַיְהִי אִישׁ בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ: וַיֹּאמֶר מְשָׁרְתוֹ מַה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכוֹל וְהוֹתֵר: וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה:

וַתּוֹשַׁע מֵהַחֹלִי וַתֵּלֶךְ: וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֶלִישָׁע אֶל שׁוּנֵם וְשָׁם אִשָּׁה גְּדוֹלָה וַתַּחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוֹ יָסוּר שָׁמָּה לֶאֱכָל לָחֶם: וְהָיָה יוֹמָא וְעָבַר אֶל שׁוּנֵם וְהַתְּ גַּבְרָא אֶל אִתְּתָא רַחֲלַת חַטְּאִין וְאָמְרִין לַהּ בְּיַד לְמֵיכַל לְחַמָּא וְהָוָה בְּזִמְנָן מְעַדְּיָה וְהַתְּפֵי לַהּ מִן לְמֵיכַל לְחַמָּא וַתֹּאמֶר אֶל אִישָׁהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד: נַעֲשֶׂה נָּא עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה וְנָשִׂים לּוֹ שָׁם מִטָּה וְשֻׁלְחָן וְכִסֵּא וּמְנוֹרָה וְהָיָה בְּבֹאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה: וַעֲבַד כְּעַן עֲלִיַּת לוּתְלָא זְעֵרְתָּא וְנַתְקִין לֵיהּ תַּמָּן מָתָר עֲלָלָא וְסוּרְסָיָא וְמָנָרְתָּא וִיהֵי כַּד תֵּיתֵי לְוָתָךְ לְהָכָא מִתְּפֵי לְהָתָם: וַתְּהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסָר אֶל הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב שָׁם וְהוּא יוֹמָא וְעַל לְהָתָם וְדַר לְשַׁלְהָא וְשָׁכִיב תַּמָּן: וַיֹּאמֶר אֶל גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ קְרָא לַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד לְפָנָיו: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱמָר נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חָרַדְתְּ אֵלֵינוּ אֶת כָּל הַחֲרָדָה הַזֹּאת מֶה לַעֲשׂוֹת לָךְ הֲיֵשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת: וַיֹּאמֶר מַה אֵפוֹא לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גֵּיחֲזִי אָכֵן בֵּן אֵין לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן: וַיֹּאמֶר קְרָא לָהּ וַיִּקְרָא לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפָּתַח: וַיֹּאמֶר לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה בְּחֹבֶק בֵּן וַתֹּאמֶר אַל אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ: וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע: וַיִּגְדְּלוּ הַיְלָדִים וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקְּצִרִים: וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ: וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם וַיָּמֹת: וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בְּעָדוֹ וַתֵּצֵא: וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָּא לִי אַחַת מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת מִן הָאֲתֹנוֹת וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ אַל תַּעְצָר לִי רְכִיבָה כִּי אִם אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ: וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ הָאֱלֹהִים אֹתָהּ לִנְגְדָּהּ וַיֹּאמֶר אֶל גֵּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת: עַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאֱמָר אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים הָהָרָה וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הַנִּיחִי לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה לִי: וַיֹּאמֶר לְגֵיחֲזִי חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח מִשְׁעַנְתִּי בְיָדְךָ וָלֵךְ כִּי אִם מָצָאתָ אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ וְאִם בֵּרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשַׂמְתָּ מִשְׁעַנְתִּי עַל פְּנֵי הַנָּעַר: וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ אִם אֶעֱזָבֶךָ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגֵיחֲזִי עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קַשֶּׁבֶת וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבָּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדוֹ וּבְעַד הַיֶּלֶד וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּחַם בְּשַׂר הַיֶּלֶד: וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּזְרְקוּ הַנַּעַר עַד שֶׁבַע פְּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו: וַיִּקְרָא אֶל גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא אֶל הַשּׁוּנַמִּית הַזֹּאת וַיִּקְרָא לָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנֵךְ: וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת בְּנָהּ וַתֵּצֵא: וְאֱלִישָׁע שָׁב הַגִּלְגָּלָה וְהָרָעָב בָּאָרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יְשְׁבִים לְפָנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שֵׂא הַסִּיר הַגָּדוֹל וּבַשֵּׁל נְזִיד לִבְנֵי הַנְּבִיאִים: וַיֵּצֵא אֶל הַשָּׂדֶה לִלְקֹט אֹכֶל וַיִּמְצָא גֶּפֶן שָׂדֶה וַיְלַקֵּט מִמֶּנּוּ פַּקֻּעֹת שָׂדֶה מְלוֹא בִגְדוֹ וַיָּבֹא וַיְפַלַּח אֶל סִיר הַנָּזִיד כִּי לֹא יָדָעוּ: וַיִּצְקוּ לָאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי כְּאָכְלָם מִן הַנָּזִיד וַיִּצְעָקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל: וַיֹּאמֶר וְקִחוּ קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעָם וְיֹאכֵלוּ וְאֵין דָּבָר רָע בַּסִּיר: וַיְהִי אִישׁ בָּא מִבַּעַל שָׁלִשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בִּכּוּרִים עֶשְׂרִים לֶחֶם שְׂעֹרִים וְכַרְמֶל בְּצִקְלֹנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ: וַיֹּאמֶר מְשָׁרְתוֹ מַה אֶתֵּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע תֵּן לָעָם וְיֹאכֵלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אָכוֹל וְהוֹתֵר: וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתִרוּ כִּדְבַר יְהוָה:

ראתין

רֹאשׁוֹן לְיָמִין תִּהְיֶה מַהְפֵּכָא גַּלְיָא וְאַמְרַת. בְּגִינֵי לְמִנְיָנֵי בְּנֵיאֵי דִּי
לָא יִתְבְּנֵי פִּתְגָמָא בַּאֲמָתֵךְ: וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר
כָּעֵת חַיָּה אֹמֵשׁ רֵבֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע: וְעִדְּיָת אִתְּתָא וִילִידַת בַּר.
לְזִמְנָא הָדֵין כְּעִדָּן חַיְיָא קָיְמָא. דְּמַלִּיל עִמָּהּ אֱלִישָׁע: וַיִּגְדְּלוּ הַיְלָדִ
וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל אָבִיו אֶל הַקֹּצְרִים: וְלָבַר לְבְנֵיָא וְהוֹה וְזָמָא זְעֵק
לְרֹאשׁ אַבְהוֹהִי לְוֹת תְּעוֹדֵיָא: וַיֹּאמֶר אֶל אָבִיו רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל
הַנַּעַר שָׂאֵהוּ אֶל אִמּוֹ: וַיִּשָּׂאֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב עַל בִּרְכֶּיהָ עַד הַצָּהֳרַיִם
וַיָּמֹת: וַתַּעַל וַתַּשְׁכִּבֵהוּ עַל מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בְּעָדוֹ וַתֵּצֵא:
וַתִּקְרָא אֶל אִישָׁהּ וַתֹּאמֶר שִׁלְחָה נָא לִי אַחַד מִן הַנְּעָרִים וְאַחַת הָאֲתֹנוֹת
וְאָרוּצָה עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה: וַיֹּאמֶר לָמָּה אַתְּ הֹלֶכֶת אֵלָיו הַיּוֹם לֹא חֹדֶשׁ וְלֹא שַׁבָּת
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: וַתַּחֲבֹשׁ הָאָתוֹן וַתֹּאמֶר אֶל נַעֲרָהּ נְהַג וָלֵךְ
אַל תְּעַצֶּר לִי לִרְכֹּב כִּי אִם אָמַרְתִּי אֵלָיִךְ: וַתֵּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר הַכַּרְמֶל וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ
לְשׁוּלֵמִיתָה דְּסַר וְאֵיזִיל. לָא תְּרַחֵק עֲלַי לְמֵרְכַּב. אֱלָהִין כַּר אֵימַר לָךְ.
הָאֱלֹהִים אֶת אֲחִישַׁע הִנֵּה הָאִשָּׁה הַשּׁוּנַמִּית הַלָּז: וְעַתָּה רֻץ נָא לִקְרָאתָהּ וְאָמַרְתָּ אֵלֶיהָ הֲשָׁלוֹם לָךְ הֲשָׁלוֹם לְאִישֵׁךְ הֲשָׁלוֹם לַיָּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם:

הֲשָׁלוֹם לַיֶּלֶד וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם: כֵּעֵן לְהוֹט כֵּעֵן לְקַדְּמוּתָהּ. וְאֵימַר
לְהֵיהּ שְׁלָמָא לָךְ. הֲשָׁלוֹם לְבַעְלִיךְ הֲשָׁלוֹם לְטַלְיָא וְאָמְרַת שְׁלָם: וַתָּבֹא
אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הָהָר וַתַּחֲזֵק בְּרַגְלָיו וַיִּגַּשׁ גֵּיחֲזִי לְהָדְפָהּ וַיֹּאמֶר
אִישׁ הָאֱלֹהִים הַרְפֶּה לָהּ כִּי נַפְשָׁהּ מָרָה לָהּ וַיהוָה הֶעְלִים מִמֶּנִּי וְלֹא
הִגִּיד לִי: וַתֹּאמֶר הֲלוֹת בֵּן נָבִיא דִּיתִי לְטוֹרָא. וְאָמְרִית לָא תְּרַחֵק
בַּחְתִּי לְמִרְחָה. וְאָמַר נָבִיא דִּיתִי שְׁבוֹק מִינָּהּ אֲרֵי נַפְשָׁהּ מְרִירָא לָהּ.
וּמִן קֳדָם יְ אִתְכַּסָּא מִנִּי. וְלָא אוֹדְעָנָא לִי: וַתֹּאמֶר הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תַשְׁלֶה אֹתִי: וַתֹּאמֶר הַשְׁאֵל בְּנֵךְ מִן
לְבוֹנִי. הֲלָא אָמַרְתִּי לָךְ אַל תַּשְׁלֶה אֹתִי: וַתֹּאמֶר חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשֶׁךָ
אִם אֶעֱזָבֶךָּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ: וְגֵיחֲזִי עָבַר לְפָנֵיהֶם
וַיָּשֶׂם אֶת הַמִּשְׁעֶנֶת עַל פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב וַיָּשָׁב לִקְרָאתוֹ
וַיַּגֶּד לוֹ לֵאמֹר לֹא הֵקִיץ הַנָּעַר: וַיָּבֹא גֵּיחֲזִי עִבַּר קֳדָמֵיהוֹן. וְאַשְׁכַּח אֲלִישָׁ
מִיתָא גְּאוֹלֵחָא וְשַׁוִּי עַל עוֹלוֹהִי יָת חוּטְלָא. בַּר לֵיל לְנַפְוֵי בֵּיהּ וְאָחַיֵּהּ. וְמִשּׁוּם
דְּעִבַּר עַל מִלֵּי לְבוֹנֵיהּ וְלָא עִבַּר כּוֹ פִּקּוֹדֵיהּ אַדְּלֵל וְשַׁוִּי יָת חוּטְלָא עַל
אַפֵּי לְבַיָּא. זַלִּית לְקֵל זַלִּית דְּמִשְׁעֵית. וְתָב לְקַדְּמוּתֵיהּ וַהֲוֵי לֵיהּ לְמִנְדַּר. לָא
אִתְעַר לְבַיָּא: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע הַבַּיְתָה וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת מֻשְׁכָּב עַל מִטָּתוֹ: וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר
הַדֶּלֶת בְּעַדָּם שְׁנֵיהֶם וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה: וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל הַיֶּלֶד וַיָּשֶׂם פִּיו עַל פִּיו
תְּרֵיהוֹן וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּגְהַר עָלָיו וַיִּגְעַשׁ בָּשָׂר
וְעֵינִין

וְעֵינָיו עַל עֵינָיו וְכַפָּיו עַל כַּפָּיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּחַק בְּשֶׁל הַמֵּלֶךְ׃ וְסֵלִיק
וְשַׁבִּיב שֵׁל לְבֵיאָ וְשַׁוִּי פּוּמֵיהּ עַל פּוּמֵיהּ וְעֵינוֹהִי שֵׁל עֵינוֹהִי וִידוֹהִי
עַל יְדוֹהִי וְאַלְהֵיהּ עֵלּוֹהִי וְחַם בִּסְלָא דִּלְבֵיאָ׃ וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ בַּבַּיִת
אַחַת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיְדַבֵּר הַנַּעַר עַד עֲבָרוֹ
פָּעָמִים וַיִּפְקַח הַנַּעַר אֶת עֵינָיו׃ וְהַב אֲהַלִּיךְ בְּבִיתָא דְּמִיתָא חַדָּא לְחַדָּא
וְזִמְנָא חָדָא לְבֵיאָ וְסֵלִיק וְאַלְהֵיהּ עֵלּוֹהִי וְאִתְדַּבֵּיק לְבֵיאָ עַד שֶׁבַע
זִמְנִין וּפְתַח לְבֵיאָ יָת עֵינוֹהִי׃ וַיִּקְרָא אֶל גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קְרָא לַשּׁוּנַמִּית
הַזֹּאת וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בִנֵךְ׃ וּקְלָא לְנִיחְזִי וְאָמַר
קְלִי לְשׁוּנַמִּיתָא הָדָא וּקְלָא לַהּ וְאָתַת לְקֳדָמוֹהִי וְאָמַר קְבִי בְּרִיךְ׃
וַתָּבֹא וַתִּפֹּל עַל רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת בְּנָהּ וַתֵּצֵא׃ וְאָתַת
וּפְלַת קֳדָם לְגוֹהִי וּסְגִידַת עַל אַרְעָא וּנְסִיבַת יָת בְּרַהּ וְנָפְקַת׃

הפטרת חיי שרה במלכים סימן א

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יֵחַם לוֹ׃ וַיֹּאמְרוּ
לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וְתִהְיֶה לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְּחֵיקֶךָ וְחַם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה
יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ׃ וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ
וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ׃ וַאֲדֹנִיָּה בֶּן חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ
רָצִים לְפָנָיו׃ וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד
וְאֹתוֹ יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וְלוֹ הָיָה דַּבֵּר עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ וְהוּא פְתַגְמוֹהִי בִּישִׁיעָא עִם יוֹאָב בַּר צְרוּיָה׃
וְעִם אֶבְיָתָר כָּהֲנָא וְסָעִירִין לְבָתַר אֲדֹנִיָּה׃ וְצָדוֹק כָּהֲנָא וּבְנָיָהוּ בֶּן
יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ
עִם אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל
אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְנָתָן הַנָּבִיא
וּבְנָיָהוּ וְהַגִּבֹּרִים וְשָׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ
כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּה בֶּן חַגִּית וַאֲדֹנֵינוּ דָּוִד לֹא יָדָע׃ וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֵךְ
נָא עֵצָה וּמַלְטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בִּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃ וּבוֹאִי

קְלִיבָא וּמִשְׁמְשָׁא לַהּ וְתִמְלְכָא לָא יְדַעְתָּ׃ וְהָאֲנָא בְּנִי חַנִּיתָ מִ
מִתְנַשְּׂא לְאִמְרָ אֲנָי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹן רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ
רָצִים לְפָנָיו׃ וְלָא עֲצָבֵהּ אֲבוּהִי מִיּוֹמָתֵהּ לְמֵימַר לְמָה כְדֵין עֲבַדְתְּ
לַהּ דְּהוּא שַׁפִּיר דְּמַחְזֵהּ וְהוּא שַׁפִּיר כְּרֵיוֵהּ לְחַדָּא וְיָתֵהּ יְלִידַת
לֵהּ אַבְשָׁלוֹם׃ וְלֵהּ הֲוָה שַׁבִּיר דְּאַף הוּא שַׁפִּיר כְּרֵיוֵהּ לְחַדָּא וְיָתֵהּ יְלִידַת
לֵהּ אַבְשָׁלוֹם׃ וְלֵהּ יוֹאָב בַּר צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר כָּהֲנָא
וְיַעְזְרוּ אֲחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ וְהוּא פְתַגְמוֹהִי בִּישִׁיעָא עִם יוֹאָב בַּר צְרוּיָה׃
וְעִם אֶבְיָתָר כָּהֲנָא וְסָעִירִין לְבָתַר אֲדֹנִיָּה׃ וְצָדוֹק כָּהֲנָא וּבְנָיָהוּ בַּר
יְהוֹיָדָע וְנָתָן נְבִיָּא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְגִבָּרַיָּא דִּלְדָוִד לָא הֲווֹ
עִם אֲדֹנִיָּה׃ וְעֲדוֹךְ לְהַנָּא וּנְבִיָּה כַּד יְהוֹדַע נְכִיא וְשִׁמְעִי
וְרֵעִי וְגִבָּרַיָּא דִּלְדָוִד לָא הֲווֹ בְּעִיתָא אֲדֹנִיָּה׃ וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל
אֲחוֹהִי בְּנֵי מַלְכָּא וְלְכָל גֻּבְרֵי שִׁבְטָא יְהוּדָה עַבְדֵי מַלְכָּא׃
וְאָת נָתָן נְבִיָּא וּבְנָיָהוּ וְאָת גִּבָּרַיָּא וְאָת שְׁלֹמֹה אֲחוֹהִי לָא
קְרָא׃ וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לְאִמְרָ הֲלָוֵא שְׁמַעְתְּ
מִמַּלְכָּא דְּאֲדֹנִיָּה בַּר חַגִּית וּמַלְכוּתָא דְּדָוִד לָא יְדַע׃ וְהַשְׁתָּא לְכִי אֵימְרִי
נָא עֲצָה וּמַלְטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃ וְכַעַן

אֵיתָא. אִמְּלִכְנִיךְ פֶּתַן מִלְּאָא וּשְׁיֵזִיבִי זַת נַפְשִׁיךְ קַיְּמָת נַפְשׁ בְּרִיךְ
שְׁלֵמָה: לְכִי וַאֲמַיְרָ אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתָּ אֲלֵיו הֲלֹא אֲמָתְךָ אֲרְנִי הַמֶּלֶךְ
נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל
כִּסְאִי וּמַרְנֵעַ מֶלֶךְ אַרְנְחוּ: אִיזִילִי זוּתִי שְׁלִין לְזוּת מִלְּאָא דּוֹרִי זוּתִי מְזִין לִיהּ
הִלְּאָא אַתְּ לְזוּנִי מִלְּאָא. קַיְּמָתָא לְאָמָתָךְ לְמֵי מָרִי אַרְנִי שְׁלֹמֹה בְּרִיךְ וּמְלוֹךְ
בָּתְרַי וְהוּא יְתִיב עַל לוּרְסִי מַלְכוּתִי וְרַרְלִין מְלֵךְ אַרְנִיהּ: הַנֵּה עוֹדֵךְ
מְדַבֶּרֶת שָׁם עִם הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרֶיךָ: הוּא שְׁוִי
דְּאַתְּ מְכַמְּלָא תְּמִין קַיְּמָת מִלְּאָא. וְאַנָּא אֵיעוֹל בָּתְרַךְ וְאַקְּיֵם זַת
פִּתְגָמָךְ: וַתָּבֹא בַת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ הַמַּרְדָּה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד
וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶת אֶת הַמֶּלֶךְ: וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ
לְאַרְעָא בֵּית מַשְׁפְּלָא. וְמַלְכָּא סָיֵב לְחוֹדָא וְאַבִישַׁג דְּמִין שׁוּנַם מְשַׁמֵּשׁ
קֳדָם מַלְכָּא: וַתֹּאמֶר בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ:
וְכַלְעָת זַת שֶׁבַע וְסַגְּדַת לְמַלְכָּא וְאָמַר מַלְכָּא מָא לִיךְ: וַתֹּאמֶר
לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לַאֲמָתֶךָ כִּי שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי: וְאִמְּרַת לִיהּ. וְכַעַן מָאן דְּמִית לְמֵי מָרִי
דַּיְּ אֱלָהָךְ לְאִמְּתָךְ. מָרִי שְׁלֹמֹה בְּרִיךְ וּמְלוֹךְ בָּתְרַי. וְהוּא יְתִיב עַל
לוּרְסִי מַלְכוּתִי: וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּה מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲרְנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדַעְתָּ:
וְכַעַן. הָא אֲדֹנִיָּה מְלֵךְ. וְכַעַן לְזוּנִי מַלְכָּא לָא יְדַעְתָּא: וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא וְאֹן לָרֹב לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב
שַׂר הַצָּבָא וְלִשְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא: וְאַתָּה אֲרֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל
עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲרֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו: וְאֵת זוּנִי
מַלְכָּא. עֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל סְבִירִין עֲלָךְ לְחַוָּאָה לְהוֹן מָן יְתִיב עַל כּוּרְסִי

מַלְכוּתָא׃

מַלְכוּתָא דִּילְזוּנִי מַלְכָּא לְאַתְרוֹהִי: וְהָיָה כְּשָׁכְבְּךָ אֲרֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו
וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים: וַיְהִי עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן
הַנָּבִיא בָּא: וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא: וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל אַפָּיו אָרְצָה: וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ
אֲרֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי: כִּי יָרַד הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵי הַצָּבָא
וְלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ
אֲרֹנִיָּהוּ: וְאֹתִי עַבְדֶּךָ וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְשִׁלְמִי וְנָתָן וְגִבֹּרֵי
דָוִד לֹא הָיוּ לִשְׁלֹמֹה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הֲמֵאֵת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ לְעַבְדֶּךָ מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו:
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קְרָא לִי לְבַת שֶׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּשָּׁבַע
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל
צָרָה: כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְּנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי
וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה:

מלכות׃

יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתַּי כִּי כֵן אֲצַוֶּנָּה הַיּוֹם בְּדָוִד׃
אלי כמא רקיימית ליך במלא דיבי שלמה לדוד אבוי
שלמה כדין יתמלוך בתרי והוא יתיב על כורסי מלכותי
אלי כן אעביד יומא דין׃ וְתִקֹּד בֶּת שָׁבָע בַּמַּיִם אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחוּ
למלך ואמר יחי מרני המלך דויד לעלם׃ וכלעזרת בת שבע על
אפהא ארעא על אריסא וסגדת למלכא ואמרת יתקיים רבוני מלכא
דויד לעלם׃ וְהַמֶּלֶךְ יָשַׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסְאוֹ הַמְּלוּכָה׃ וְאַף הוּא כב
שלמה על כורסי מלכותא עלי

הפטרת תולדת יצחק כתבי טקר תולדת מלאכי

מַשָּׂא דְּבַר יְהוָה אֶל יִשְׂרָאֵל בְּיַד מַלְאָכִי׃ מטל פתגמא דייי
על ישראל בידי מלאכי׃ אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה
אהבתנא׃ הֲלוֹא אָח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה וָאֹהַב אֶת יַעֲקֹב׃ לחימית
יתכון אמר יי׳׃ וְאֶת עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים ——
ליעקב אמרי יי׳׃ ולחימית ית יעקב׃ וְאֶת עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים
אֶת הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ וית עשו לחימית
וישויתי ית טוליה לעדן דית אתרא מדכר׃ כִּי תֹאמַר
אֱדוֹם רֻשַּׁשְנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה חֳרָבוֹת כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה
יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה
עַד עוֹלָם׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְיָ מֵעֵל לִגְבוּל
ונתגי תלבתא כרעין אמר יי׳ צבאות אנון יבנון ואנא אפגל ויקרון
להון תחומא דרשיעא ועמא דאתי יי׳ עלוהי לעד
עלמא׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל
לגבול ישראל׃ וּבֵן אָדָם יְכַבֵּד אָב וְעֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם אָב אֲנִי אַיֵּה כְּבוֹדִי וְאִם
אדנים אני איה מוראי אמר לכם הפוהנס בוזי שמי ואת
ואמרתם במה בזינו את שמך׃ הא על בלא אמיר לקלא ית אבא
ועבדא למריה מן קדם לבונה ואם בבי אבא אן דאתון מיקלין קדמי
ואם פרכון אבא אן דאתון רחלין מן קדמי אמר י׳ צבאות לכון כהניא
מסקלין על שמי ואם תימרון במה בזינא על שמך׃ מַגִּישִׁים
עַל מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגוֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה גְּאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן
יְהוָה נִבְזֶה הוּא׃ מקרבין אתון על מדבחי קרבן מרחק ואם תימרון
במא מרחק דורונא אמהלין סתולא דייי הוא׃ וְכִי תַגִּישׁוּן עִוֵּר
לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ׃
היכל יצך או היישא פניך אמר יהוה צבאות׃ ואתון מקרבין דעויר
לקרבא הלא ביש ואתון מקרבין דחגיר ודמיע הלא ביש קריבהי
כעין לשלטונך דעלך היתרעי בך או היסב אפך אמר יי׳ צבאות׃ ——
וְעַתָּה חַלּוּ נָא פְּנֵי אֵל וִיחֻנֵּנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ וכען צלו קדם אלהא ויקביל צלותכון מידכון הות
לא היית מקבלון לכון אפין אמר י׳ צבאות׃ מִי גַם בָּכֶם וְיִסְגֹּר דַּלְתַיִם וְלֹא
תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּמִנְחָה
מי אף בכון ויגף ויסגר תרעיכון ולא תנהרון מדבחי חנם לית
מקבל רעותי בכון לא אעבד בכון מן אפי הכא בכון ויגף ישי כיורת
מקדשי זלא תקרבון על מדבחי קרבן מלחק לא דעזא קדמי בכון אמר
י׳ צבאות׃ וְקִלַּלְתִּי לְבִרְכוֹתֵיכֶם וְגַם קִלַּלְתִּים כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים אֶל לֵב׃ וארעיש ועבד
מבואי גרגל שמי בגוים ובכל אתר מקטר מעבד לשמי ומנחה
טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ אלי מגדנא שמשא
ועד מערבא רבא שמי בעממיא וכבכל אתר מקטרין עבדין לשמי
אמר י׳ צבאות׃ וְאַתֶּם מְחַלְּלִים אֹתוֹ בְּאָמְרֲכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא
ואתון מחללין יתי במימרכון פתורא דייי מסאב הוא

וְנִיבוֹ נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ וְאָמַרְתֶּם הִנֵּה מַה מַּתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אֹתוֹ אָמַר
ומימריה מסאבין אכלוהי׃ וְאָמַרְתֶּם הִנֵּה מַה מַּתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אֹתוֹ אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת וְהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת הַפִּסֵּחַ וְאֶת הַחוֹלָה וְהֵבֵאתֶם אֶת הַמִּנְחָה
הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם אָמַר יְהוָה׃ וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֶשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר
וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְשְׁמִי נוֹרָא
בַּגּוֹיִם׃ וכען לותכון לכון כהניא פקידא דא לכון׃ אִם לֹא תִשְׁמָעוּ
וְאִם לֹא תָשִׂימוּ עַל לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶשְׁלַח
אִם לא תקבלון ואם לא תשוון על ליבא למיתן יקרא לשמי אמר
י׳ צבאות ואשדר

כקורבן דכי קרמי אדי לך שמי ביני עממיא אמר יי צבאות: ואתם מחללים
אתו במאמרכם שלחן יהוה מגאל הוא ונבזה נבזה אכלו: ואתון מחלין
ליה בזאתון. פתולא דיי בסיר הוא ובעילן מתגאא מניה. ואמרתם
הנה מתלאה והסחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת
הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה האארעה אותה מידיכם אמר
יהוה: ואם זבחון לא דאיתי נא מלי אלהנא ושטיתון ליה אמר יי צבאות.
ונתין אתון דאגיס דחגיל ורמלי עי. ומיתין אתון ליה בקרבנא דאקביל
ליה בלעוא מידכון אמר יי: ואמלל נוכל ויש בישרו עמך ונוכך ורחבה
משחת לארעי כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים: ועתה
ולוט ליה עציך בנכל ואית כעדליה דכל ודוא חיב לנכל לזכאה ומהגל
קדם יי אלהי מלך לב אנא אמר יי צבאות. לשמי חקין בעממיא: ועתה
אליכם המצוה הזאת הכהנים: וכעון לבון תפקידתא הלא לשמי:
אם לא תשמעו. ואם לא תשימון על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את המארה ואלותי את ברכותיכם וגם ארותיה
כי אינכם שמים על לב: אם לא תקבלון. ואם לא תשוון דחלתי על
לב למתן יקרא לשמי אמר יי צבאות. ואשלח בכון ית מארתא ואלוט
ית ברכתכון. ואף אלושנה. אלי ליתיכון משוון דחלתי על לב: הנני גער
לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו: והאנא לזיף לכון בעלמא דרעא ואגבל דהבת תוכיכון על אפיכון
ואגבול כבות חגיכון ויתמגע חולקכון מניה: וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: ותרעון ק
אלי שלוחית דלותבון ית תפקידתא הלא למהוי קיומי עם לוי אמר יי צבאות.
בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתתם לו מורא וייראני ומפני שמי
נחת הוא: קושט הוה עמיה. והשלמא והיבית ליה אולפן שוויית
שפתי יחזיקו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא:
ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם בריתי הלוי אמר יהוה
צבאות: ואתון סטיתון מן אורחא. אתקילתון מגיאין באולייתא. חבי ליתון
קומא דעם לוי. אמר יי צבאות: וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שומרים את דרכי ונשאים פנים
בתורה: ואף אנא יהבית אתכון בקילין וזהלשין לכל עממא כמא דליתיכון
נטרין ית אורחן דאתקנן קדמי. זנם בנין אמין באולייתא: הלוא אב אחד
לכלנו הלוא אל אחד בראנו. מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
אבתינו: הלא אבא חד לכלנא הלא אלה חד כלא ית כנא. מדין נשקר
גבר באחוהי. לשפסם קיומא דעם אלהתנא: בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב
ובעל בת אל נכר: שקלון דבית יהודה. ודעולא את עבידת ניכלו
לישלם. אלי אפילו דבית יהודה נפשהון. להות קדישא קדם יי דרחים
ואתרעיאו למסב לחון נשין מן בנת עממיא: יכרת יהוה לאיש
אשר יעשנה ער ועונה מאהלי ויעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות:
זאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: ולא תמרון. חבת דמתון עבדין.
לקרבנא. ולקבלא ליה ברעוא מידכון: ואמרתם על מה יהוה

בעד אשר יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
ודי חברתך ואשת בריתך: הלא עשה אחד ושארית רוח לו ומה
האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואשת נעוריך אל
יבגוד: כי שנא שלח אמר יהוה אלהי כסה חמס על לבושו אמר
יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה הוא
בהם חפץ או איה אלהי המשפט: הנה אנכי שלח מלאכי ופנה דרך
לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: ומי מכיל את יום
בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית מכבסים:
וישב צורף וממרק כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף
והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה: וערבה מנחת יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמוניות: ונקרב אליכם למשפט והייתי עד מהר
בכשפים ועל מנאפים ועל משבעים לשקר ועל עשקי שכר אלמנה
ויתום והטי גר ולא יראו ממני אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם: למן ימי אבותיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב: היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה
קבענוך במעשר ותרומה: בתרה אתם נאררים והגוי כלו קבעים אותי:
הבו את כל המעשר אל בית האוצר והיה טרף בביתי ובחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד בלי די: וגערתי לכם באכל ולא ישחית לכם את פרי
האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: והאשרו כל
הגוים אתכם כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: חקפו עלי
דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדורנית מפני יהוה
צבאות: ועתה אנחנא מברכין ית זדונין בעלמא. אף בנאי עבדי
רשיעא מתבנן ומתקיימין. אף נסיו אלהא ושיזבינון: אז נדברו
יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו: והיו לי אמר יהוה צבאות ליום
אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו
העובד אתו: ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו: כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל
עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף: ושרו לכון דדחלין שמי שמשא דצדקתא
ואסותא בגפיה ותפקון ותרבון כעגלי מרבק: ותדושון רשיעיא כי
יהוון אפר תחות פרסנכון ביום עבדי אמר יי צבאות: זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים:
הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא: והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא
והכיתי את הארץ חרם:

הָעִיר בֵּינֵךְ וּבֵין אִשְׁתְּ נְעוּרַיִךְ אֲשֶׁר אַתְּה בָּוַרְתָּה בָּהּ וְהִיא חֲבֶרְתֵּךְ
וְאֵשֶׁת בְּרִיתֵךְ׃ וְאִם תִּימְלוֹן עַל מָא עֲלַרְיָ אִסְתְּחִיר בֵּינֵךְ וּבֵין אִתַּת
נְכוֹתֵךְ דְּאִתַּת שְׁקַרְתְּ לַהּ דְּהִיא שׁוּתַּפְתֵּךְ וְאִתַּת קְיָמֵךְ׃ וְלֹא אֶחָד
עָשָׂה וּשְׁאָר לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם
בְּרוּחֲכֶם וּבְאִשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל יִבְגֹּד׃ הִלָּא אֶחָד הוּא אִלָּהִים דִּילְאִי דְּמִנָּה
אִתְבְּרִי עָלְמָא׃ וְלָא אֶחָד בְּעִי אִלָּהִין דְּיִתְקַיְּמוּן לֵיהּ וְלָלֵי מִן קֳדָם יְיָ דְּאִתְקַיְּמוּן
בְּנַפְשָׁתְכוֹן וּבְאִתַּת נְכוֹתֵךְ לֹא תִשְׁקֹל׃ כִּי שָׁנֵא שַׁלַּח אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְכִסֵּה חָמָס עַל לְבוּשׁוֹ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם
וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃ אִלֵּי אִם מְבָעֵית לֵהּ לְאִתְּתָא דִּילִי אֲמַר יְיָ אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּלָא
תִּשְׂנָא וְתִשְׁבּוֹק יָתַהּ אוֹ אִם מְגָרֵשׁ הוּא לְסַנְאָה דִּילֵהּ אֲמַר יְיָ אֱלָהָא
דְּיִשְׂרָאֵל וְכִסְיָא חֲמָסָא עַל לְבוּשֵׁהּ אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת וְתִסְתַּמְרוּן בְּרוּחֲכוֹן וְלָא תִשְׁקְרוּן׃

הוֹגַעְתֶּם יְהוָה בְּדִבְרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה הוֹגָעְנוּ
בְּאָמַרְכֶם כָּל עֹשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְהוָה וּבָהֶם הוּא חָפֵץ אוֹ אַיֵּה
אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃ אִהְלִיתוּן קֳדָם יְיָ בְּפִתְגָמֵיכוֹן דְּאִם תֵּימְרוּן כָּל דְּעָבֵד בִּישׁ תַּקִּין קֳדָם יְיָ וּבְהוֹן הוּא רָעֵי
אֱלָהָא דְּמִשְׁפָּטָא׃ בְּלַאֲתוּן אֲמְרִין כָּל עָבִיד בִּישׁ תַּקִּין קֳדָם יְיָ וּבְהוֹן הוּא
אוֹ אֵילָא דְּעָבִיד אֱלָהָא דִּינָא׃ הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה דֶּרֶךְ לְפָנָי
וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל הֵיכָלוֹ הָאָרוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְּשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית
אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְהָאִנָּא שָׁלַח מַלְאָכִי
וְיִפַּנֵּי אוֹרְחָא קֳדָמָי וְלָתֵיךְ לְהֵיכְלֵהּ לְבוּנָא דְּאַתּוּן בָּעְיָן וּמַלְאָכָא
קְיָמָא דְּאַתּוּן עָבְדִין הָא אָתֵי אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת׃ וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת
יוֹם בּוֹאוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃
וְיָתֵב מְצָרֵף וְדַכֵּי יָת בְּנֵי לֵוִי וְיַדְכֵּינוּן כְּדַהֲבָא וְכִסְפָּא דִּלְהֵוֹן קָרְבִין קֳדָם יְיָ
מְמַסְּרֵי וְכָבוֹרִיתָא דִּמְחַוְּרִין בָּהּ׃ וְיִשַּׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף וְטִהַר
אֶת בְּנֵי לֵוִי וְזִקַּק אוֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַגִּישֵׁי מִנְחָה
בְּצֶדָקָה׃ וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְאֶקְרַב אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי עֵד מְמַהֵר
בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וְעֹשְׁקֵי שְׂכַר שָׂכִיר אַלְמָנָה
וְיָתוֹם וְהַטֵּי גֵר וְלֹא יְרֵאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כִּי אֲנִי יְיָ לָא שְׁנֵיתִי
וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ לְמִן יוֹמֵי אֲבָהָתְכוֹן סְטִיתוּן מִן קְדָמַי
וְלָא נְטַרְתּוּן וְתוּבוּ לְוָתִי וְאָתוּב לְוָתְכוֹן אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת וַאֲמַרְתּוּן
בְּמָא נְתוּב׃ הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם
בַּמֶּה קְבַעֲנָךְ בַּמַּעְשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ בִּלְחֵשׁ אַתּוּן לָטִין יָתִי וְאָמְרִין
בְּמָא לְטֵינָךְ יָת עֲשַׂר מַעֲשְׂרַיָּא וְקֻרְבַּנַיָּא׃ הַמְּלֵאָה כָל הַמַּעֲשֵׂר
אֶל בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה
עַד בְּלִי דָי׃ וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה
וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאֶקְרְאוּ אֶתְכֶם
כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתֶּם תִּהְיוּ אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃

מִקְרִבִין קָרְבָּנִין קֳדָמַי׃ וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִָם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְאֵיתֵי קֳדָמַי קְרָבָא וְאֶהֱוֵי סָהֵד סָרִיעַ עַל מְעַנְּנֵי
וְעַל מְנָאֲפֵי וְעַל מְקַיְּמֵי בִּשְׁקָרָא וְעַל עָשְׁקֵי אֶתְנַן אַרְמְלָא
וְיַתְמָא וְעַל מְטַלְטְלֵי יָת גִּיּוֹרָא וְלָא דְחִלוּ קֳדָמָי אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת׃

הפטרת ויצא יעקב ביתך הושע פרק יב

וַעֲקֵי תְּלוֹאִים לְמִשְׁוַנָּתִי וְאַל עַל יְקָרָאהוּ יַחַד לֹא יְרוֹמָם׃ וְעַמִּי פְּלִגִין
לְמִתְּבָ לְאוֹלִיתִי לְמִרְעֵא קִשְׁיָא לָא יְהַבּוּן בְּקוֹבְצָא חֲקוֹרָא׃
אֵיךְ אֲתֵנְךָ אֲמַבֶּלְיִם אֲמַגְּנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ אֶתֶּנְךָ כַּאדְמָה אֲשִׂימְךָ כִּצְבוֹיִם
נֶהְפַּךְ עָלַי לִבִּי יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי׃ לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת
אֶפְרַיִם כִּי אֵל אָנֹכִי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבְּךָ קָדוֹשׁ וְלֹא
אָבוֹא בְּעִיר׃ לָא אֶעְבֵּיד תַּקְפִּי לְמִתּוּב לְמִמְחֵי לְאֶפְרַיִם אֲרֵי מִן קֳדָמַי לְהַלָּא אֲנָא וְלָא בְּנֵי אֲנָשָׁא קְדִישַׁיָּא דִּילִי עִמְּכוֹן בְּגַוָּכוֹן וְלָא
אֵיתֵי לְחַבָּלָא קִרְוֵיכוֹן׃ אֲרֵי יָת עוֹבָדֵי דְּבֵיתָא דִּישְׂרָאֵל אֲנָא גָלֵי קֳדָמַי
דְּיִדְּעִין עַל אַרְעָא כֵּן גְּזֵרַת דְּיִשְׂנְאוּן שְׁפִיכְנָתִי קְדִישָׁא וְלָא אֲחַדְּדִין
בְּקִלְיָא אוֹחֲרִי עוֹבָדַת יְרוּשְׁלֵם׃ אֲחֲרֵי יְהוָה יֵלֵכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג כִּי הוּא יִשְׁאָג
וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם׃ יֶחֶרְדוּ כְּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּכְיוֹנָה מֵאַרְצָם אוֹשִׁיבֵם
נְאֻם יְהוָה׃ כְּנַשׁ יִתְגְּלוֹן לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם וּכְיוֹנָה דְּאִתְגְּלִיאַת לְגוֹ שׁוּבְכָהּ
וְיֶאֱרֹץ אַשּׁוּר וְהוֹשַׁבְתִּים עַל בָּתֵּיהֶם נְאֻם יְהוָה׃ כְּעוֹפָא דְּאָתֵי
נְבִלָא כֵּן יִתְגְּלוֹן דְּאִטְטַלְטְלָן לְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם וְכִיוֹנָה דְּאִתְגְּלִיאַת לְגוֹ שׁוּבְכָהּ
כֵּן יְתוּבוּן דְּאִטְטַלְטְלָן לְאַרְעָא דְּאַתּוּר וְאוֹתִיבִנּוּן בְּשַׁלְמֵי לְבָתֵּיהוֹן
וְמִיכָלֵי יְהֵי כַּסְעָדְהוֹן אֲמַר יְיָ׃ סָבַבֻנִי בְכַחַשׁ אֶפְרַיִם

הַמַּיִם׃ אֲפָלַיִם לְעֵשָׂו לְזֹאת וְלָזֶה תָּרוֹם כִּלְהַיּוֹם כְּזֶה בָּשָׂר יִכְבֶּה
וּבְרִית עִם אַשּׁוּר יִכָּרֵתוּ וְשֶׁמֶן לְמִצְרַיִם יוּבָל׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִצְ-
לְרוּחַ לְדֵלַע וְעַל עוֹל תְּעִיר. כָּל גֹּמָא. כְּרֵבִין וְכֹלָא מִסְקָנָן וְקִים עִם
אַתּוֹרָאָה אַקִימוּ וְקַרְנָא לְמִצְרַיִם מוֹבְלִין׃ וְזִיב לְיִהְוָה עִם יְהוּדָה
וְלִפְקֹד עַל יַעֲקֹב כִּדְרָכָיו כְּמַעֲלָלָיו יָשִׁיב לוֹ׃ וְרִינָא קַדָּם יְ עִם
בֵּית יְהוּדָה. וְלָאו סְלִיקָא עַל יַעֲקֹב כַּאוֹרְחָתֵיהּ. כְּעוֹבָדוֹהִי תְּקַטְרֵא
יְהִיב לֵיהּ׃ בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת אָחִיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים׃ כַּנְיָא
אִיהִי לְהוֹן הָא יַעֲקֹב אֲבוֹהֲתְכוֹן עַד לָא יְתִלִיד. אֲמַר דְּיוֹסֵף מִן אֲחוֹהִי.
וְנִתְקוֹמֵיהּ אִתְעֲבִיד עִם מַלְאָכָא׃ וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ וַיּוּכָל בָּכָה וַיִּתְחַנֶּן
לוֹ בֵּית אֵל יִמְצָאֶנּוּ וְשָׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ׃ וְאִתְעֲבִיד עִם מַלְאָכָא וְיָכִיל.
בְּכָא וְצַלָּא מְעוֹב בֵּית יְ אִתְגְּלִי עֲלוֹהִי וְתַמָּן דְּמַלִּיל עִמָּנָא׃ וַיהוָה
אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יְהוָה זִכְרוֹ׃ הוּא יְ אֱלָהִי עֲבָאוֹת דְּאִתְגְּלִי עַל אֲבָהָתָם
וְיִשְׁתַּח וְיַעֲקֹב. וְכַמָּא דְּאָמִיר עַל יְדֵי מֹשֶׁה. יְ דְּוֹכְרָנֵיהּ לְכָל דָּר וְדָר׃
וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמֹר וְקַוֵּה אֶל אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד׃
וְאַתְּ כְּסוּלְחָנָא דַּאֲלָהָךְ תְּתָּקֵף. חַסְדָּא וְרִינָא טַב וְסַבַּר לְמִרְקְנָא דַּאֲלָהָן
תְּוִילָא׃ כְּנַעַן בְּיָדוֹ מֹאזְנֵי מִרְמָה לַעֲשֹׁק אָהֵב׃ לֹא תִהְיוּן כְּתַגָּרִין.
דְּבִידֵיהוֹן מוֹזְנָן וּמִכָּל לְמִיגַּס לְחַמִּין׃ וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אַךְ עָשַׁרְתִּי מָ
מָצָאתִי אוֹן לִי כָּל יְגִיעַי לֹא יִמְצְאוּ לִי עָוֹן אֲשֶׁר חָטְאָה׃ וְהַמְלוֹ דְּבֵית
אֶפְרַיִם. כַּדִּים עַתִּירָא. מִשְׁכַּחְנָא מָמוֹנִים לְנָא. כְּבִיא אֵימַר לְהוֹן. הָא כָּל
עַוְלוֹתֵיכֶם לֹא יִתְּקְיְמוּ לְכֶם בְּיוֹם תּוֹשַׁלְמֵת חוֹטִין׃ וְאָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עוֹד אוֹשִׁיבְךָ בָּאֳהָלִים כִּימֵי מוֹעֵד׃ וְאָנָא. יְ אֱלָהָךְ
דְּאַפֵּיקְתָּךְ מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. עוֹד אוֹתְבִינָךְ כְּמִשְׁכְּנִין דְּיוֹמֵי קַדְמָי׃
וְדִבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חָזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבְיַד הַנְּבִיאִים
אֲדַמֶּה׃ וְמַלֵּילִית עִם נְבִיָּא. וְאָנָא נְבוּאָן אַסְגִּיתִי. וְיָדִי עַבְדֵי

נְבִיָּא שְׁלִיחָא׃ אִם גִּלְעָד אָוֶן אַךְ שָׁוְא הָיוּ בַּגִּלְגָּל שְׁוָרִים

יג.ד

זִבְּחוּ גַּם מִזְבְּחוֹתָם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׂדָי׃ אִם גִּלְעָד הָוֹו אָנוֹסִין בֵּית גִּלְגָּל תְּוֹרִין לְמִטְעַן דְּבִיחִין אַף מִדְבְּחוֹתוֹן כְּסִנְיָנִין עַל תְּחוּמֵי חַקְלִין׃
וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שְׂדֵה אֲרָם. וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמָר׃ כְּנִיָּא
אִיהִי לְהוֹן הָא יַעֲקֹב אֲבוֹהֲתְכוֹן לְמִצְרַיִם. כְּנִיָּא שְׁלַח יְ. וְאַפִּיק יָת יִשְׂרָאֵל
וְאַהֲתָא נְטַר עָנָא׃ וּבְנָבִיָּא הֶעֱלָה יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיָּא
נִשְׁתַּמָּר׃ וְאַף כַּד נְחָתוּ אֲבָהָתְכוֹן לְמִצְרַיִם. כְּנִיָּא שְׁלַח יְ. וְאַפִּיק יָת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם. וְעַל יְדֵי כְּנִיָּא אִתְנְטַר׃ עֲלִי

הפטרת וישלח יעקב ביב עובדיה סימא

חֲזוֹן עֹבַדְיָה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לֶאֱדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת
יְהוָה וְצִיר בַּגּוֹיִם שָׁלַח קוּמוּ וְנָקוּמָה עָלֶיהָ לַמִּלְחָמָה׃ כְּנִשְׁתָּא עוֹבַדְיָה.
כְּרֵין אָמַר יְ לֶאֱלָהִים לֶאֱדוֹם כְּסוֹלָא שְׁמַעְנָא. מִן קֳדָם יְ וְאִתְגְּלִי כְּעַמְמַיָּא
שְׁלִיחַ קוּמוּ וְנִתְעָרַב עֲלָה לְקִרְבָּא׃ הִנֵּה קָטֹן נְתַתִּיךָ בַּגּוֹיִם בָּזוּי אַתָּה
מְאֹד׃ הַא חַלָּשׁ. דְּהַבְתָּךְ כְּעַמְמַיָּא. כְּזִיר אַתְּ לְחַדָּא׃ זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ
שׁוֹכְנִי בְחַגְוֵי סֶלַע מְרוֹם שִׁבְתּוֹ אֹמֵר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אָרֶץ׃ רַמְשָׁא לְבָּךְ
אַטְעָיִךְ דְּאַת דְּמִי לְנִשְׁרָא דְּשַׁוֵּי קִנֵּיהּ בְּרוּמָא מִוְּתָבְיָה. אֲמַר
כַּלְיָה. אִם תַּגְבִּיהַ כַּנֶּשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכָבִים
שִׂים קִנֶּךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נְאֻם יְהוָה׃ אִם תְּלִיס כְּנִשְׁרָא וְאִם בֵּין כּוֹכְבַיָּא
תְּשַׁוֵּי מְדוֹרָךְ מִתַּמָּן כְּמִילֵי אֲחִתְנָךְ אֲמַר יְ׃ אִם גְּנָבִים בָּאוּ לְךָ אִם
שׁוֹדְדֵי לַיְלָה אֵיךְ נִדְמֵיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ דַיָּם אִם בֹּצְרִים בָּאוּ לָךְ הֲלוֹא
יַשְׁאִירוּ עוֹלְלוֹת׃ אִם גַּנָּבִין אֲתוֹ עֲלָךְ אִם גַּיְזְרֵי לֵילְיָא. אֵיכְדֵין הֲוֵיתָא
דְּמָךְ עֲרַק דְּגַנָּבִין מִסְתַּהֲרִין. אִם חַטּוֹפִין כַּלְקְטוֹפִין אֲתוֹ עֲלָךְ. הֲלָא מִשְׁאַרִין
לָךְ עוֹלְלִין׃ אֵיךְ נֶחְפְּשׂוּ עֵשָׂו נִבְעוּ מַצְפֻּנָיו׃ אֵיכְדֵין אִתְבַּלְבָּשׁ עֵשָׂו
אִתְגַּלְיָן מַטְמוֹנוֹהִי׃ עַד הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ כָּל אַנְשֵׁי בְרִיתֶךָ הִשִּׁיאוּךָ

יכלו

יְבָלְכוּ לְךָ מְנֻשֵּׁי שִׁלְמֶךָ לַחְמְךָ יָשִׂימוּ מְזֻרֶךָ תַּחְתֶּיךָ אֵין תְּבוּאָה כִּי
מִן הַתְּחוּמִים לְבַלְיוֹךְ כֹּל אִישׁ קִימָךְ אַטְעִיוּךְ יְכִילוּ לְךָ אַנְשֵׁי שְׁלֻמֶךָ
אֲכָלֶיךָ יָשִׂימוּ תַּחְתֶּיךָ מְזוֹר אֵין בָּךְ סוֹכְלְתָנוּ: הַלְלוּיָהּ בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם יְהוָה וְהַאֲסַפְתִּי חַכְמֵי אֱדוֹם וּתְבוּנָה מֵהַר עֵשָׂו: הֲלֹא
כֹה אָמַר יְיָ וְאוֹבִיד חַכְמִים מֵאֱדוֹם וְנָבוֹן מֵהַר עֵשָׂו: וְחַתּוּ גִּבּוֹרַיִךְ תֵּימָן לְמַעַן יִכָּרֵת אִישׁ מֵהַר עֵשָׂו מִקָּטֶל:
מֵחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תְּכַסְּךָ בוּשָׁה וְנִכְרַתָּ לְעוֹלָם:
בְּיוֹם עָמְדְךָ מִנֶּגֶד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חֵילוֹ וְנֵכָרִים בָּאוּ שְׁעָרָיו וְעַל יְרוּשָׁלַיִם יַדּוּ
גוֹרָל גַּם אַתָּה כְּאַחַד מֵהֶם: וְאַל תֵּרֶא בְּיוֹם אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ וְאַל תִּשְׂמַח
לִבְנֵי יְהוּדָה בְּיוֹם אָבְדָם וְאַל תַּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה: אַל תָּבוֹא בְּשַׁעַר עַמִּי בְּיוֹם אֵידָם:
אַל תֵּרֶא גַּם אַתָּה בְּרָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְאַל תִּשְׁלַחְנָה בְּחֵילוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ:
וְאַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק לְהַכְרִית אֶת פְּלִיטָיו וְאַל תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה:
עַל אַדְמַת עַמִּי יָבוֹא עַל גַּם אַתָּה עַל רָעָתוֹ בְּיוֹם אֵידוֹ וְגַם אַתָּה תַּחֲזֶינָה בְּחֵילוֹ:
עַל הָרָעָה לְיוֹשְׁבֵי אֶרֶץ: כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה עַל כָּל הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יֵעָשֶׂה לָךְ
גְּמוּלְךָ יָשׁוּב בְּרֹאשֶׁךָ: אֲשֶׁר שְׁתִיתֶם עַל הַר קָדְשִׁי שְׁתוּ כָל הַגּוֹיִם

תמיד

תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ: אֲשֶׁר כַּמָּה דְּחוּיִתָן שֶׁל מַחַת טוּלָא דְּקִדְשִׁי
כֵּן יִשְׁתּוּן כָּל עַמְמַיָּא קֻדָּם פּוּרְעָנוּתְהוֹן תְּלִילָא וְיִשְׁתּוֹן וְיִסְתַּלְעֵמוּן
וְיִהְוֹן כִּרְלָא הֲווּ: וּבְהַר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלֵיטָה וְהָיָה קֹדֶשׁ וְיָרְשׁוּ בֵּית
יַעֲקֹב אֶת מוֹרָשֵׁיהֶם: וְגִבְעוֹלָא דְּצִיּוֹן תְּהֵי שֵׁיזְבָא וְיִהְוֹן קְדִישִׁין וְ
וְיִחְסְנוּן דְּבֵית יַעֲקֹב נְכְסֵי עַמְמַיָּא דְּהֲווּ מְחַסְּנִין לְהוֹן: וְהָיָה בֵּית
יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לֶהָבָה וּבֵית עֵשָׂו לְקַשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם
וְלֹא יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יְהוָה דִּבֵּר: וְיִהְוֹן בֵּית יַעֲקֹב תְּקִיפִין
כְּאִישָׁתָא וּבֵית יוֹסֵף כְּשַׁלְהֵבְיְתָא וּבֵית עֵשָׂו כְּחַלְשִׁין דְּקַשָּׁא
וְיִשְׁלְטוּן בְּהוֹן וְיֵיכְלוּנוּן וְלָא יְהֵי שֵׁיזְבָא לְבֵית עֵשָׂו אֲמַר יְיָ דְּבִמְלָּתֵהּ
דְּיָ גְּזַר דִּין: וְיָרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת הַר עֵשָׂו וְהַשְּׁפֵלָה אֶת פְּלִשְׁתִּים
וְיִרְשׁוּ אֶת שְׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֶת שְׂדֵה שֹׁמְרוֹן וּבִנְיָמִן אֶת
הַגִּלְעָד: וְיִחְסְנוּן יָתֵי דְּרוֹמָא יָת טוּרָא דְּעֵשָׂו וְיָתֵי שְׁפֵלְתָּא
יָת פְּלִשְׁתָּאֵי וְיִחְסְנוּן יָת חַקְלֵי אֶפְרַיִם וְיָת חַקְלֵי שׁוֹמְרוֹן וְדִבְנְיָמִן
יְחַסְּנוּן יָת יָתְבֵי אַרְעָא גִּלְעָד: וְגָלוּתָא הָדֵין לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל חֵילָא דִּכְנַעֲנָאָה עַד
מְעָרַת וְגָלוּת יְרוּשְׁלֵם אֲשֶׁר בִּסְפָרַד יְרָשׁוּ אֶת עָרֵי
הַנֶּגֶב: וְגָלוּתָא הָדֵין לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דִּכְנַעֲנָאָה עַד
עַלְפָּת וְגָלוּת יְרוּשְׁלֵם דִּבְסְפָרַד יְחַסְּנוּן יָת קִרְוֵי אַרְעָא דְּרוֹמָא:
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה: וְיִסְקוֹן מְשֵׁיזְבִין בְּטוּרָא דְּצִיּוֹן לְמִדַּן יָת טוּרָא דְּעֵשָׂו
וְתִתְגְּלִי מַלְכוּתָא דְּיָ לְמֵימְרֵי עַל כָּל יָתְבֵי אַרְעָא: עֲלֵי

הפטרת וישב יעקב בנד עמוס פ"ב

כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה לֹא
אֲשִׁיבֶנּוּ עַל מְכָרָם בַּכֶּסֶף צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר נַעֲלָיִם: כְּרִגְּנָן אֲמַר

יוֹ. עַל תַּלְתָּא חוֹבֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבְּעָה לָא אֲשִׁיבֶנּוּ לְהוֹן עַל דְּזַבְנוּ
בְּכַסְפָּא צַדִּיקָא וְאֶבְיוֹנִין עַל דִּי חַסְּנוּן: הַשׁוֹאֲפִים עַל עֲפַר אֶרֶץ
בְּרֹאשׁ דַּלִּים וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יְטוּ וְאִישׁ וְאָבִיו יֵלְכוּ אֶל הַנַּעֲרָה לְמַעַן
חַלֵּל אֶת שֵׁם קָדְשִׁי: וְעַל בְּגָדִים חֲבֻלִּים יַטּוּ אֵצֶל כָּל מִזְבֵּחַ וְיֵין —
עֲנוּשִׁים בֵּית אֱלֹהֵיהֶם: וְעַל שְׁלֹשִׁין דְּמִשְׁכִּין מִתְּחִלִּין בְּמִטְּלֵל כָּל שַׁבְּתֵי
אִינוּדְהֵן. וְהַמַּר אוּנְקְלוֹס שְׁתַּן בֵּית טְעוּתְהוֹן: וְאָנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת
הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כְּגֹבַהּ אֲרָזִים גָּבְהוֹ וְחָסֹן הוּא מֵאַלֹּנִים וָאַשְׁחִית
פִּרְיוֹ מִמַּעַל וְשָׁרָשָׁיו מִתָּחַת; וְאַנָּא שֵׁיצֵיתִי יָת אֱמוֹרָאָה מִן קֳדָמֵיהוֹן.
רְכִיכִין אַרְזִין לוּמֵיהּ. וְתַקִּיפִין הוּא כְּכַלְטִין. וְשֵׁיצֵיתִי אֲבֵיהּ מִלְּעֵילָא וְשׁוֹרְשׁוֹהִי
מִלְּרַע: וְאָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת אֶרֶץ הָאֱמֹרִי: וְאַנָא אַסְקִית יָתְכוֹן מֵאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם. וְדַבַּרִית יָתְכוֹן בְּמַדְבְּרָא אַרְבְּעִין שְׁנִין לְמֵירַת יָת אַרְעָא
דֶּאֱמוֹרָאָה: וָאָקִים מִבְּנֵיכֶם לִנְבִיאִים וּמִבַּחוּרֵיכֶם לִנְזִירִים הֲמָךְ אַיִן
דָּאתַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם יְהוָה: וְאַלְקִימִית נְבִיאִין לְנַבְּיָיכוֹן וְגֹי עוֹלֵי מִיכוֹן לְמִלְּמֵן
הֲלֹא זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם יְהוָה: וַתַּשְׁקוּ אֶת הַנְּזִירִים יַיִן וְעַל הַנְּבִיאִים
תְּאַמְּרוּ לֵאמֹר לֹא תִנָּבְאוּ: וְאַטְעֵיתוּן יָת מַלְּפֵיכוֹן בְּחַמְלָא וְעַל נְבִיָּיכוֹן
עַיְּינֵיתוּן לְמֵימַר לָא תִתְנַבְּאוּן: הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר
פָּקִידְתָּן לְמֵימַר לָא תִתְנַבְּאוּן נְבוּאָה: הָאַנָא מֵיתִי עֲלֵיכוֹן עִקָּא וְמֵעִיק לְכוֹן
תְּעִיק הָעֲגָלָה הָעֲמֻסָּה לָהּ עֲמִיל; הָאַנָא מֵיתִי עֲלֵיכוֹן עִקָּא וְמֵעִיק לְכוֹן
כְּאַתְרְגוּן כְּמָא דְּפָקְדָא עֲגָלְתָא. וְטוּשְׁטָא לָהּ עֲמִילָא: וְאָבַד מָנוֹס מִקַּל
וְהַגֶּבֶר לֹא יְאַמֵּץ כֹּחוֹ וְהַגִּבּוֹר לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ: וְדוֹבֵר צֵדֶק מְרוֹקֵל
וְדַתְקִיף לָא יְחַסֵּן חֵילֵיהּ וְגִבָּר לָא יְשֵׁיזֵב נַפְשֵׁיהּ: וְתֹפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא
יַעֲמֹד וְקַל בְּרַגְלָיו לֹא יְמַלֵּט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ: וְגִבָּר
קְשׁוֹתֵהּ לָא יְקוּם. וְרַקִּיל בְּרַגְלוֹהִי לָא יְשֵׁיזֵב. וְרַכִּיב סוּסְיָא לָא
יְשֵׁיזֵב נַפְשֵׁיהּ: וְאַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם

יְהוָה: זוֹרְתִקְפָא לִבֵּיהּ בְּגִבָּרַיָּא עָרְטִלְאָה דְּלָא יְהֵי לֵיהּ עֵילוֹק בְּיוֹמָא הַהוּא
אֲמַר יְיָ: שִׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הֶעֱלֵיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: קַבִּילוּ
יָת פִּתְגָמָא הָדֵין דְּמֵימְרָא דַּייָ עֲלֵיכוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל כָּל זַרְעִיתָא דְּאַסְקִיתִי
מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְמֵימָר: רַק אֶתְכֶם יָדַעְתִּי מִכֹּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה עַל
כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲוֹנֹתֵיכֶם: לְחוֹד בְּלִבּוֹן אִתְדְּכַּרְתִּי מִכֹּל זַרְעִיתָא
דְּאַרְעָא. עַל כֵּן אֶמְעַר עֲלֵיכוֹן יָת כָּל חוֹבֵיכוֹן: הֵיכַדֵּן יִשְׁנַיִם יֵחָדוּ בִּלְחֹדֵיהוֹן
נְעָרָה: הֵילְהֵין תַּרְעָא דְּחוֹרָא אֱלָהֵין אִם אִזְדַּמְּנוּ: הֵישְׁתַּנֵּי אַרְיֵה בַּיַּעַר וְטֶרֶף היכנן
אֵין לוֹ הֲיִתֵּן כְּפִיר קוֹלוֹ מִמְּעֹנָתוֹ בִּלְתִּי אִם לָכָד: הֵינְהוֹם אַרְיֵה בְּחוֹרְשָׁא.
וְעִיר לֵית לֵיהּ. הֵירִים כַּר אַרְיֵה קָלֵיהּ מִמַּרְבְּעָתֵיהּ אֱלָהֵין אִם אָחַז: הֲתִפֹּל
צִפּוֹר עַל פַּח הָאָרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הֲיֻעֲלֶה פַּח מִן הָאֲדָמָה וְלָכֹד לֹא
יִלְכֹּד: הֲתִתְפּוֹל צִפַּר בְּקוֹלָא עַל אַרְעָא וְעִיר לֵית לַהּ. הֵישְׁוֵר קוֹלָא מִן
אַרְעָא וְלָמֵיהַר לָא יְחוֹד: אִם יִתָּקַע שׁוֹפָר בָּעִיר וְעָם לֹא יֶחֱרָדוּ אִם
תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר וַיהוָה לֹא עָשָׂה: אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּקִרְתָּא וְלָא זְמִינָה.
וְעַמָּא דְּבָה לָא יִזְעוֹן. אִם תְּהֵי בִּישְׁתָּא בְּקִרְתָּא וְגֹי לָא אַתְעֲבִידַת:
כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדֹנָי יְהוִה דָּבָר כִּי אִם גָּלָה סוֹדוֹ אֶל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים: אֲרֵי
לָא כַּשְׁלִין פִּתְגָמִין דְּמִתְעַבְּדִין קֳדָם יְיָ אֱלָהִים. אֶלָּהֵין גְּלִי לְדַיָּיהּ לְעַבְדּוֹהִי
נְבִיָּיא: אַרְיֵה שָׁאָג מִי לֹא יִירָא אֲדֹנָי יְהוִה דִּבֶּר מִי לֹא יִנָּבֵא: אַרְיֵה נְהִים
מִן לָא דְּחִיל. יְיָ אֱלָהִים מַלִּיל. מַן לָא יִתְנַבֵּי נְבוּאָתָא:

דְּוִיהִי מִקֵּץ בְּמִלְּבִים א פִּרְקִין ג

וַיְקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבוֹא יְרוּשָׁלַ͏ִם וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו: וְאִתְעַר שְׁלֹמֹה
וְהָא חֶלְמָא. וְאָתָא לִירוּשְׁלֵם. וְקָם קֳדָם אֲרוֹן קְיָמָא דַּייָ. וְאַסִּיק עֲלְוָן וְקָרִיב
נִכְסַת קוּדְשִׁין. וְעָבַד מִשְׁתְּיָא לְכָל עַבְדּוֹהִי:

אָז תֵּאָנֶה שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
נְשִׁין פּוּנְדְּקָנִין לְמִדַּן קֳדָם מַלְכָּא. וְקָרְבָא קֳדָמוֹהִי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה

הָאַחַת כִּי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יְשֵׁבֹת בַּבָּיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ
בַּבָּיִת: וַתָּמָת בֶּן הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה זֶה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עָלָיו:
וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּבֵהוּ בְּחֵיקָהּ
וְאֶת בְּנָהּ הַמֵּת תַּשְׁכִּיבָה בְּחֵיקִי: וָאָקָם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת בְּנִי וְהִנֵּה מֵת וָאֶתְבֹּנֵן
אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא הָיָה בְּנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא כִּי
בְּנִי הַחַי וּבִנֵּךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִּי בִּנֵּךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי:
וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֹמֶרֶת זֶה בְּנִי הֶחָי וּבִנֵּךְ הַמֵּת
וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִּי בִּנֵּךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי חֶרֶב
וַיָּבִיאוּ חֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם
וְתְנוּ אֶת הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת הַחֲצִי לְאַחַת: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בְּנָהּ הַחַי
אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת אַל תְּמִיתֻהוּ
וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם לִי גַּם לָךְ לֹא יִהְיֶה גְּזָרוּ: וַתַּעַן הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר תְּנוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי
וְהָמֵת אַל תְּמִיתֻהוּ הִוא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּירְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: וַיִּשְׁמַע כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּירְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ
כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֹשֵׁל עַל כָּל יִשְׂרָאֵל:

שְׁמוּאֵל א׳ פרק א

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְהוּא פִּתְרוֹס נְבוּאָה מִן כִּי יֹ׳ עִמִּי לְמֹאמַר:
וְאַתָּה בֶּן אָדָם קַח לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו
וְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו:
וְקַרַב אֹתָם לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָד בְּיָדֶךָ: וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה אֵלֶּה לָךְ: דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בְּנָהּ הַחַי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ
וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת אַל תְּמִיתֻהוּ כשאמרו
וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם לִי גַּם לָךְ לֹא יִהְיֶה גְּזָרוּ: וַתַּעַן הַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר תְּנוּ לָהּ
הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת אַל תְּמִיתֻהוּ הִוא אִמּוֹ: וַיִּשְׁמְעוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט
אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּירְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֹשֵׁל עַל כָּל יִשְׂרָאֵל:

שמואל א׳ פרק א

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְהוּא פִּתְרוֹס נְבוּאָה מִן כִּי יֹ׳ עִמִּי לְמֹאמַר:
וְאַתָּה בֶּן אָדָם קַח לְךָ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו
וְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו:
וְקַרַב אֹתָם לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָד בְּיָדֶךָ: וְכַאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מַה אֵלֶּה לָךְ: דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה

אֲמַלֵּל אֲדֹנָי יְהוָה הִנֶּךָּ אֲנִי לִנְקֹם אֶת עֵינְךָ וְאֶת אֲשֶׁר בְּרֹאשְׁךָ מְקֻלָּס וְשָׁמַתָּ
יִשְׂרָאֵל חֲבָרַיִן וַנַּתֵּתִי אֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִים לְעֵץ אֶחָד
וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי: אֶת־בְּנֵי לֵהֹן כִּרְגֵן אָמַר יְיָ יְהוֹיָכִים הָאַנָּא מְקַלִּיבִי יָת
שִׁבְטָא דְיוֹסֵף דְּהוּא שִׁבְטָא דְאַפְרַיִם וְיָשְׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲחֹהָתֵן וְאֶתְחַבַּר
זְהַתֵּן עֲלוֹהִי יָת שִׁבְטָא דִיהוּדָה וְאֶעְבְּדִנּוּן לְעַמָּא חָד וְקָדָמַי:
וְהָיוּ הָעֲצַיִם אֲשֶׁר תִּכְתָּב עֲלֵיהֶם בְּיָדֶךָ לְעֵינֵיהֶם: וְיִהְוֹן לְהוֹדָאָה דְּתִסְתּוֹוֹ
עֲלֵיהוֹן בִּידָךְ לְשִׁבְטֵיהוֹן: וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ שָׁם וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב וְהֵבֵאתִי
אֹתָם אֶל אַדְמָתָם: וְאֶתְכַּנְּשִׁנּוּן לְהוֹן כִּרְגֵן אָמַר יְיָ אֱלָהִים הָאַנָּא מְקָרֵיב
יָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִגּוֹ עַמְמַיָּא דְאִתְגְּלִיוּ לְתַמָּן וְאֶכַּנְּשִׁנּוּן לְתַמָּן וְאֶעֱבֵד יָתְהוֹן מַטְוֹר
תַּחוֹר: וְאֶתְּשֵׁל לְהוֹן לַאֲלָהִין: וְעַשַּׂיתִי אוֹתָם לְגוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ בֶּהָרֵי
יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיוּ עוֹד לִשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא
יֵחָצוּ עוֹד לִשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד: וְאִתְעַבְּדוּ יָתְהוֹן לְמִפְלַח לְמִהֵוֵי לְאַלְהִין
בְּטוּר קֻדְשָׁא דְיִשְׂרָאֵל וְכֻלְּהוֹן לְאֵלָהוּתְהוֹן לְמִהֵוֵי לְאַלְהִין עוֹד: וְלָא
יִהְוֹן עוֹד לְאִתְסָאָבָא עַמְמַיָּא וְלָא יִתְפַּלְּחוּן עוֹד לְאִתְרִין מַלְכוֹהוֹן עוֹד: וְלָא
יִסְתָּאֲבוּן עוֹד בְּגֻלּוֹלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכֹל פִּשְׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם
מִכֹּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי
אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים: וְלָא יִסְתָּאֲבוּן עוֹד בְּטָעוֹתְהוֹן וּבְשִׁקּוּצֵיהוֹן
וְכֹל מְרִידֵיהֶן וְאַפְרִישׁ יָתְהוֹן מִכֹּל מוֹתְבָנֵיהוֹן דַּחֲבוּ בְהוֹן וְאֶדְכֵּי יָתְהוֹן
וִיהוֹן קֳדָמַי לְעַם וְאָנָא אֶהֱוֵי לְהוֹן לֵאלָהּ: וְעַבְדִּי דָוִד מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם
וְרוֹעֶה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטַי יֵלֵכוּ וְחֻקּוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם:
וְיָשְׁבוּ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב

יד

לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָהּ אֲבֹתֵיכֶם וְיָשְׁבוּ עָלֶיהָ הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי
בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשִׂיא לָהֶם לְעוֹלָם: וְיִתְגְּנוֹן עַל אַרְעָא
דִיהַבִית לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב דִּיתִיבוּ בַּהּ אֲבָהָתְכוֹן וְיִתְגְּנוֹן עֲלַהּ אֵנוּן וּבְנֵיהוֹן
וּבְנֵי בְנֵיהוֹן עַד עָלְמָא וְדָוִד עַבְדִּי מַלְכָּא לְהוֹן לְעָלַם: וַאֲגְזַר לְהוֹן
בְּרִית שְׁלָם בְּרִית עוֹלָם יְהֵיה אוֹתָם וְנָתַתִּים וְהִרְבֵּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי
אֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: וְאֶגְזַר לְהוֹן קְיָם שְׁלָם קְיָם עָלַם דְּלָא
עִמְּהוֹן וְאֶתֵּן יָתְהוֹן וְאַסְגֵּי יָתְהוֹן וְאֶתֵּן יָת מַקְדְּשִׁי בֵּינֵיהוֹן לְעָלַם:
וְהָיָה מִשְׁכָּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהֵמָּה יִהְיוּ לִי לְעָם: וְדַעוּ הַגּוֹיִם
שׁכִינָתִי בֵּינֵיהוֹן וְאֶהֱוֵי לְהוֹן לֵאלָהּ וְאִנּוּן יְהוֹן קֳדָמַי לְעַם: וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדֵּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל בִּהְיוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:
וַיִּדַּע עַמְמַיָּא אֲרֵי אֲנָא יְיָ מְקַדֵּשׁ יָת יִשְׂרָאֵל בְּמֵהֵוֵי מַקְדְּשִׁי בֵּינֵיהוֹן
לְעָלַם:

רְווּחִי יַעֲקֹב בְּמַלְכִים א פ״ג

וַיִּקְרְבוּ יְמֵי דָוִד לָמוּת וַיְצַו אֶת שְׁלֹמֹה בְנוֹ לֵאמֹר: וְקִלִּיבוּ יוֹמֵי דָוִד
לְמִתְרְמֵי וּפַקִּיד יָת שְׁלֹמֹה בְּרֵיהּ לְמֵימַר: אֲנָא אָזֵיל בְּאוֹרַח כָּל אַרְעָא אִתְתַּקַּף וְתֶהֱוֵי לְגַבְרָא
וְחַזַּקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ: אֲנָא אָזֵיל בְּאוֹרַח כָּל אַרְעָא אִתְתַּקַּף וְתֶהֱוֵי לְגַבְרָא
חֵילָא וְטַטְרָא: וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו לִשְׁמֹר
חֻקָּתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֵדְוֹתָיו כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תַּשְׂכִּיל
אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל אֲשֶׁר תִּפָּנֶה שָׁם: וְתִסְתַּמַּר יָת מַטְּרַת מֵימְרָא
דַיְיָ אֱלָהָךְ לְמֵהַךְ בְּאוֹרְחָן דִּתְקָנָן קְדָמוֹהִי לְמִטַּר קְיָמוֹהִי וְסִפּוּרוֹהִי וְדִינוֹהִי
וְסָהֲדוּוָתֵיהּ כְּמָא דִּכְתִיב בְּאוֹרַיְתָא דְּמֹשֶׁה דְּתִסְתְּכֵל בְּכֹל דְּתַעְבֵּד וּלְכֹל אֲתַר דְּתִסְתַּפֵּי לְתַמָּן: לְמַעַן הָקִים יְהוָה אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי
לֵאמֹר אִם יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ אֶת דַּרְכָּם לָלֶכֶת לְפָנַי בֶּאֱמֶת בְּכָל לִבָּם וּבְכָל
נַפְשָׁם לֵאמֹר לֹא יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: כְּדִיל דִּיקִיים מֵימְרֵיהּ

אֶת פִּתְגָמוֹהִי דְּמַלְכָּא לִשְׁלֹמֹה: וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם אֲבָהָתוֹהִי וְאִתְקְבַר בְּקִרְתָּא דְּדָוִד:
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ
שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים: וְיוֹמָא דְּמָלַךְ דָּוִד
עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבְּעִין שְׁנִין בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שַׁבְעַ שְׁנִין וּבִירוּשְׁלֵם מָלַךְ —
תְּלָתִין וְתַלְתַּ שְׁנִין: וְשָׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כָּרְסֵי מַלְכוּתָא דְּדָוִד אֲבוּהִי: וְאִתְקַנַּת כִּי
מַלְכוּתֵיהּ לַחֲדָא:

דואלה שמות ביחזקל סימן ו

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְהוּא פִּתְגָמָא דִּמְתָא קֳדָמַי יְיָ עִמִּי לְמֵימָר:
בֶּן אָדָם הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ: בַּר אֱנָשׁ אוֹדַע לְת יָתֵי
לִירוּשְׁלֵם וְהָוֵי לְהֵין לְת תּוֹעֵיבָתֵהּוֹן: וְתֵימַר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלַם
מְכֵרְתֵּיךְ וּמוֹלְדוֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךְ הָאֱמֹרִי וְאִמֵּךְ חִתִּית: וְהֵימָר
פִּרְקָנָךְ אֲמַר יְיָ אֱלָהִים לִירוּשְׁלֵם תּוֹתְבוּתְכוֹן וְלֵדוּתְכוֹן מֵאַרְעָא
כְּנַעֲנָאָה. תַּמָּן אִתְגְּלִיתּוּ עַל אֲבָהֲתְכוֹן בֵּין כְּתָרַיָּא דְּהוֹדְעוּתְכוֹן
דַּאֲתוֹן נָחְתִין לְמִצְרַיִם. וְצַדִּילַע מַדְּמֵיכוֹן אֲנָא פָּלִיג יְתְכוֹן. וְכַדְכֹּת
אֲלָהֲתְכוֹן. אֲנָא מְהַדֵּיךְ מִן קָרְמֵיכוֹן יָת אֲמוֹרָאֵי. וְאַשְׁוֵי יָתְכוֹן
וּמוֹלְדַתְכוֹן בְּיוֹם הֻלָּדַת אַתָּן לָא בְּרַת שָׁלֵךְ וּבְמֵיסוֹ לָא לְיַאֲתֵת
לְמִשְׁעֵי. וְהַמְלַח לָא הַמְלַחְתְּ וְהַחְתֵּל לָא חֻתָּלְתְּ: וְאַף כַּד נְחַתּוּ —
אֲלָהֲתְכוֹן לְמִצְרַיִם. תּוֹתְבִין כַּאֲרַע לָא דִילְהוֹן מִשְׁעַבְּדִין וּמְשַׁעְבְּדִין.
הֲוֹת נַפְשָׁתָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִיָּא לְוַלְדָּא דְּרַטִּישׁ עַל אַפֵּי בְּלָא דְּלָא
אִתְפַּסְיוּ שׁוּלְיָה. וְכַמָּא לָא אִשְׁתַּטְיוּף לְאִתְנַקְּרָא. וְגַמְלָח לָא אִתְגַּמְלַת.
וְכַהֲמָלִין לָא אִתְאַסְּרוּ. לָא חָסָה עָלַיִךְ עַיִן לְעָשׂוֹת לָךְ מַחַת מֵאֵלֶּה
לְרַחֵם עָלַיִךְ וְתַשְׁלִכִי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגָעַל נַפְשֵׁךְ בְּיוֹם הִוָּלְדֵךְ
אוֹתָךְ: לֹא חָסַת עֲלֵיכוֹן עֵינָא דְּמָרְעָה לְמֶעְבַּד לְכוֹן טָבָא חָדָא.

וַיְהִי: וְשָׁכַב דָּוִד עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד:
וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ
שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים: וְיוֹמָא דְּמָלַךְ דָּוִד
עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבְּעִין שְׁנִין בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שַׁבְעַ שְׁנִין וּבִירוּשְׁלֵם מָלַךְ —
תְּלָתִין וְתַלְתַּ שְׁנִין: וְשָׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כָּרְסֵי מַלְכוּתָא דְּדָוִד אֲבוּהִי: וְאִתְקַנַּת כִּי
מַלְכוּתֵיהּ לַחֲדָא:

דואלה שמות ביחזקל סימן ו

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְהוּא פִּתְגָמָא דִּמְתָא קֳדָמַי יְיָ עִמִּי לְמֵימָר:
בֶּן אָדָם הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ: בַּר אֱנָשׁ אוֹדַע לְת יָתֵי
לִירוּשְׁלֵם וְהָוֵי לְהֵין לְת תּוֹעֵיבָתֵהּוֹן: וְתֵימַר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירוּשָׁלַם
מְכֵרְתֵּיךְ וּמוֹלְדוֹתַיִךְ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךְ הָאֱמֹרִי וְאִמֵּךְ חִתִּית: וְהֵימָר
פִּרְקָנָךְ אֲמַר יְיָ אֱלָהִים לִירוּשְׁלֵם תּוֹתְבוּתְכוֹן וְלֵדוּתְכוֹן מֵאַרְעָא
כְּנַעֲנָאָה. תַּמָּן אִתְגְּלִיתּוּ עַל אֲבָהֲתְכוֹן בֵּין כְּתָרַיָּא דְּהוֹדְעוּתְכוֹן
דַּאֲתוֹן נָחְתִין לְמִצְרַיִם. וְצַדִּילַע מַדְּמֵיכוֹן אֲנָא פָּלִיג יְתְכוֹן. וְכַדְכֹּת
אֲלָהֲתְכוֹן. אֲנָא מְהַדֵּיךְ מִן קָרְמֵיכוֹן יָת אֲמוֹרָאֵי. וְאַשְׁוֵי יָתְכוֹן
וּמוֹלְדַתְכוֹן בְּיוֹם הֻלָּדַת אַתָּן לָא בְּרַת שָׁלֵךְ וּבְמֵיסוֹ לָא לְיַאֲתֵת
לְמִשְׁעֵי. וְהַמְלַח לָא הַמְלַחְתְּ וְהַחְתֵּל לָא חֻתָּלְתְּ: וְאַף כַּד נְחַתּוּ —
אֲלָהֲתְכוֹן לְמִצְרַיִם. תּוֹתְבִין כַּאֲרַע לָא דִילְהוֹן מִשְׁעַבְּדִין וּמְשַׁעְבְּדִין.
הֲוֹת נַפְשָׁתָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּמִיָּא לְוַלְדָּא דְּרַטִּישׁ עַל אַפֵּי בְּלָא דְּלָא
אִתְפַּסְיוּ שׁוּלְיָה. וְכַמָּא לָא אִשְׁתַּטְיוּף לְאִתְנַקְּרָא. וְגַמְלָח לָא אִתְגַּמְלַת.
וְכַהֲמָלִין לָא אִתְאַסְּרוּ. לָא חָסָה עָלַיִךְ עַיִן לְעָשׂוֹת לָךְ מַחַת מֵאֵלֶּה
לְרַחֵם עָלַיִךְ וְתַשְׁלִכִי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגָעַל נַפְשֵׁךְ בְּיוֹם הִוָּלְדֵךְ
אוֹתָךְ: לֹא חָסַת עֲלֵיכוֹן עֵינָא דְּמָרְעָה לְמֶעְבַּד לְכוֹן טָבָא חָדָא.

לאמתא לכון מישעבודלון ללמהוא שלילכון. לגזל שלילכון גזלרת
גמילא למרמי דכולילכון בגהלא לאפלגא שתכון בערן דחיתון
בגעליים: ואעבר עליך ואראך מתבוסמת ברמיך ואמר לך ברמיך
חיי ואמר לך ברמיך חיי: ועל דמכון קים אבתכון קרמי ואתגליתי אסתכין
למפרקהון מלי בלי קרמי מלי אתון מעבדן בשעבודלון. ואמלית למכון
ברגא דמהולתא אחום עליכון. ואמרית למכון. בלים פמהיא אמלורן
תכון: דבבה בעמת השרה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי
עדיים שדים נכנו ושערך עמת ואת ערם ועריה: ואעבור
כעמוי חקלא ואבתכון ואקניא עדן פורקן בני שתכון מטא. מלי אתון
תשועבדון ומעבדן: ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דודים
ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בברית אתך
נאם אדני יהוה ותהיי לי: ואתגליתי על משה כאסנא מלי גלי
קרמי מלי מטא זמן פורקנכון. ואגינית בכמירי עליכון ואעדירי
חוביכון. ואקיימית בימירי למפלק יתכון מבית דקיימית לאבהתכון
אמר יי אלהים לאמהוילון עם משיש קרמי: ואתלחיך במים ואשטף
דמיך מיעליך ואמחיך בשמן: ואפלקית יתכון משעבוד מצראי.
ואשיזבית תקוף מרוגא מבכון. ואכלית יתכון בהילולא. ואלפשיך
לקטה ואמעלך תחש ואחפשך בשש ואכסיך משי: ואלבישית
יתכון לבושי עזילי. ומחמדת מלכיכון ויהבית בגלגליכון
וקדישית מבכון להנא. למהוי משכשין קרמי כמעבדן דבוץ ורות
להנא בלא בלבושי עבשין: ואעברך יקרי ואמתנך צמידים על
ידיך וכביד על גרונך: ותקונית יתכון בתקון פתגמי אוליתא.
כתיבין על תרין לוחי אבנא. ויהיבין על ידי משה. וכרקדשת שמי

רבא

לבא קדישית יתכון: ואתן בדם על אפך ועגולים על אדניך ועבורי
תפארת בראשך: ויהבית אלון קומי ביניכון. ושכנן קרמי מכול עלוכון.
ומבאר שרית מן קרמי מדבר בריש כון: ואתעדי ואבשרך
ששוש ורחמה מלת ורבש ושמן אכלתי ואתיפי במאד מאד ואתעלחי
למלוכה: ויהבית מישכנן בינכון ואתקן בדהב וכספף. ויקי עמת בוץ
ועצבעונין ועזילין. ומנא דטב כסולת וכרדש. וכמשח אוכילית יתכון.
ואתרעון ואתקיפון לחדא לחדא. ואעלחתון ושלשתון בכל מלכותא:
ואעא לך שם בגוים בגופיך כי בילך הוא בהדי אשך שמיתי עליך נאם
אדני יהוה: ונפק לך שום כנשתא דישראל ביני עממיא בשופיך אמי
גמיר הוא. קדי דשויתי עלך. אמר יי אלהים: עכ"י

ראלא ביחזקאל סימן כח

ולא יהיה עוד לבית ישראל קלון מכאיב ומכאוב
מכל סביבותם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: ולא יהי עוד
לבית ישראל. מלך תבאיש ושלטון מעיק. מכל קחלניהון. הדבדין יתהון.
וידעון אמי אנא יי אלהים:
כה אמר אדני יהוה
בקבציי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם
לעיני הגוים וישכנו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: וישבו
אמר יי אלהים. כד אכנש ית בית ישראל מביני עממיא דאתבדלו
תמן. ואתקדש תמן לעיני עממיא. ויתבון על אדעתהון. ויהבית לעבדי
ליעקב: וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח
בעשותי שפטים בכל השאטים אותם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם: ויתבון עלה לרחיצן. ויבנון בתין ויתעבדן כרמין. ויתבון
ללוחצן כד אעביד. כורעניות בינין. בכל דבדיין יתהון מקחלניהון.

ודעוך

וְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיהֶן: בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּעֶשְׂרִי
בְּשִׁבְעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוָה אֶל לְאֹמֹר: כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים עַל
בְּעֵמֶק לְאָה נִתְּכִי עֵקֶל לְגָלְחָא הוֹא פְּתִגָּם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עַמִּי לְמֵימַר:
כֵּן אָמַר שִׂים פָּנֶיךָ עַל דַּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל מִצְרַיִם
כֻּלָּהּ: כֹּה אָמַר הִנֵּה נְבוּאָה עַל פַּרְעֹה מַלְכָּא דְמִצְרַיִם וְאִתְנַבִּי עֲלוֹהִי
וְעַל מִצְרַיִם כְּלְהֵין: דַּבֵּר וֶאֱמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים הִנְנִי עָלֶיךָ
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגָּדוֹל הָרֹבֵץ בְּתוֹךְ יְאֹרָיו אֲשֶׁר אָמַר
לִי וַאֲנִי עֲשִׂיתִנִי: אֶתְּנַבִּי וְתֵימַר כְּדֵין אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים הָאֲנָא
שָׁלַח לְוָתִי עֲלָךְ פַּרְעֹה מַלְכָּא דְמִצְרַיִם דְּאַתְּ דָמֵי לְתִנִּינָא רַבָּא
דְּיַשְׁבִי בְּגוֹ נַהֲלוֹתָא דִּאֲמַרְתְּ דִּילִי עֲבַדְתְּ אֲנָא בְּרִשְׁתִי: וְנַתַּתִּי
חַחִים בְּלֶחָיֶיךָ וְהִדְבַּקְתִּי דָּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׁתֶיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ
יְאֹרֶיךָ וְאֶת כָּל דְּגַת יְאֹרֶיךָ בְּקַשְׂקְשֹׁתֶיךָ תִּדְבָּקְנָה: וְאַתְּנִין שְׁיָרִין כַּלְיָתָךְ.
וְאֶקְטוֹל שִׁלְטוֹנִי תּוֹקְפָךְ עִם גִּבָּלָךְ דְּאַבְטִילִין מִמַּלְכוּתָךְ דְּיַת כָּל
שִׁלְטוֹנִי תּוֹקְפָךְ עִם גִּבָּלָךְ יִתְקְטְלוּן: וְנִטְשִׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתְךָ וְאֶת
כָּל דְּגַת יְאֹרֶיךָ עַל פְּנֵי הַשָּׂרֶה תִּפּוֹל לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תִקָּבֵץ לְחַיַּת
הָאָרֶץ וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה: וְאַרְטְשִׁינָךְ לְמִדְרְלָא יְתַן
דְּיַת כָּל שִׁלְטוֹנִי תּוֹקְפָךְ עַל אַפֵּי בְּלָא תִתְלְמֵי נְפִילְתָךְ לָא תִתְפַּשׁ
וְלָא תִתְקַבַּל לְחֵית אַרְעָא וּלְעוֹפָא דִּשְׁמַיָּא מַסְּרִתָךְ לְאִשְׁתֵּיצָאָה:
וְיִדְּעוּ כָּל יְשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּיַעַן הֱיוֹתָם מִשְׁעֶנֶת קָנֶה לְבֵית
יִשְׂרָאֵל: זְדִעְנָן כָּל יַתְבֵי מִצְרַיִם אֲרֵי אֲנָא יְיָ בְּחָלְפִי דְּהָוֹן סְמָךְ
קְנֵיָא לְעֵי עָא לְבֵית יִשְׂרָאֵל: בְּתָפְשָׂם בְּךָ בַּכַּפְּךָ תִּבָּקַע וּבָקַעְתָּ לָהֶם
כָּל כָּתֵף וּבְהִשָּׁעֲנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל מָתְנָיִם:
כֵּאת הִנְנוֹתְהוֹן כְּךָ כְּדֵין מַלֵּךְ תְּקִיף תַּתְקֵיף יַת תַּקְפֵי דְּבֵית דְּחֵילְנָהוֹן. וְכ
וְנַאֲמַת מַכְּוֹתְהוֹן עֲלָךְ תִּתְבָּדַר וְלָא תְהֵי לְהוֹן לְבֵית סְמוֹכָן:

לכן

לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי נֹתֵן אֶל פַּרְעֹה
וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ אָדָם וּבְהֵמָה: בְּכֵין כְּדֵין אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים הָאֲנָא יָהֵב
עֲלָךְ דְּקְטְלִין כַּחֲדָא וְאַשְׁיֵצִי מִנָּךְ אֲנָשָׁא וּבְעִירָא: וְהָיְתָה אֶרֶץ
מִצְרַיִם לְשִׁמָּמָה וְחָרְבָּה וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה יַעַן אָמַר אֲרֵי לִי וַאֲנִי
עֲשִׂיתִי: וְהָתֵי אַרְעָא דְמִצְרַיִם לְאַשְׁתְּמָמָן וְחַרְבָּא וְיִדְּעוּן אֲרֵי אֲנָא
יְיָ. חֵלֶף הֵאָמַר הַלְלוּהָא דִילִי וַאֲנָא פְּרִשִׁית: לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֶל
יְאֹרֶיךָ וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחָרְבוֹת חָרֵב שְׁמָמָה מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה
וְעַד תַּחְפַּנְחֵס פּוּשׁ: לֹא תַעֲבָר בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבָר
בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה: לֹא תְעַבַּר בָּהּ לְגַל אֲנָשָׁא וּלְגַל בְּעִירָא
לֹא תְעַבַּר בָּהּ וְלָא תִתְיְהַב אַרְבְּעִין שְׁנִין: וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁמָמָה בְּתוֹךְ אֲרָעוֹת נְשַׁמּוֹת וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מָחֳרָבוֹת
תִּהְיֶיךָ שְׁמָמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה וַהֲפִצֹתִי אֶת מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזַרִּיתִים
בָּאֲרָצוֹת: וְאֶתְּנִין יַת אַרְעָא דְמִצְרַיִם לְעָלְמִין כְּגוֹ מְדִינִין צְדִיָּין.
וְקַרְוֹהָא כְּגוֹ קִרְוִין דְּהוֹאָה חַרְבָּן יְהוֹן לְעָלְמִין. אַרְבְּעִין שְׁנִין וְאֶבַדֵּי
יַת מִצְרָאֵי לְבֵינֵי עַמְמַיָּא. וְאֶבְדִּילִינוּן בְּמִדִּינָתָא:
כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֲקַבֵּץ אֶת מִצְרַיִם
מִן הָעַמִּים אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁמָּה: אֲרֵי כְדֵין אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים. מִסּוֹף
אַרְבְּעִין שְׁנִין אֲכַנֵּשׁ יַת מִצְרָאֵי. מִבֵּינֵי עַמְמַיָּא דְאִתְבַּדְּרוּ לְתַמָּן:
וְשַׁבְתִּי אֶת שְׁבוּת מִצְרַיִם וְהֲשִׁבֹתִי אוֹתָם אֶרֶץ פַּתְרוֹס עַל
אֶרֶץ מְכוּרֹתָם וְהָיוּ שָׁם מַמְלָכָה שְׁפָלָה: וְאַתְּיִב יַת שְׁבוּת
מִצְרָאֵי וְאָתֵבִנוּן לְאַרְעָא פַּתְרוֹס עַל אַרְעָא דְתַמָּן אִתְיְלִידוּ. וְיְהוֹן
תַּמָּן מַלְכוּ חַלְשָׁא: מִן מַמְלְכָתָא תְּהֵוֵה שְׁפַלָה וְלֹא תִתְנַשֵּׂא

עוד

שר על הגוים והמעטים לבלתי רדות בגוים׃ כז ויאמר אליו יעקב
חלשא ולא תתלד עוד על עמלאי ואדעלין בריל דלא
יפלחון בעמלאי׃ ולא יתיה עוד לבית ישראל למבטחו מזכיר
עון בעתם אחריהם וירעו כי אני יהוה׃ ולא יהי עוד לבית
ישראל למאתרחא עלהון לארכלא חובין באתנביהון כ
בתרי הון וידעון אלי אנא ליהים׃ והיה בעשרים
ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר׃
והוה בעסרין ושבע שנין בקדמאה בחד לירחא הוה פתגם נבואה
מן קדם עמי למימר׃ בן אדם נבוכדרעזר מלך בבל העביד את חילן
עבדה גדלה אל צור כל ראש מרוטה וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצור אשר עבד עליה׃ כך אמר
נבוכדרעזר מלכא דבבל אשר עבד עלי למשעבדותה מעור על כל עור
על כתף כיש נתרי וכל פתח את מתרי׃ ואגר לא הוה ליה
ולמשעבדותה מעור על פלחנא דאפלח עלה׃
לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדרעזר עזר מלך בבל את
ארץ מצרים ונשא המונה ושלל שללה ובזז בזזה והיתה שכר
לחילו׃ כדין כדנן אמר יי ליהים הא אנא יהיב לנבוכדרעזר עזר
מלכא דבבל ית ארעא דמצרים דישבי את תרעוי עזרתה
ויבוד בזתה ותתי אגר למשעבדותה׃ פעלתו אשר עבד בה נתתי
לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה׃ ארגיו
דאפלח בה דהבית ליה ית ארעא דמצרים דחבו קדמי למאתפלעא
מנהון אמר יי ליהים ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל
ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה׃ בשעתא ההוא
אקים פרקן לבית ישראל ולך אתין מפתח מומא בגבואה ביניהון׃

וידעון

כא וידעון אלי אנא יי׃

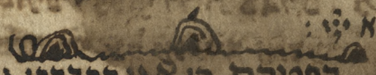

התטרת בי אני הכברתי נישעה מיין יח

משא מצרים הנה יהוה רכב על ענן קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים
מפניו ולבב מצרים ימס בקרבו׃ וסכסכתי מצרים במצרים ונלחמו איש
באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה במלכה׃ ונבקעה רוח מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל
האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידעני׃ והסגרתי את מצרים ביד אדון קשה ומלך עז ימשל
בם נאם האדון יהוה צבאות׃ ונאמקו את מצרים איש ברעהו ואיש באחיו עיר בעיר ממלכה במלכה׃
ונהרה תיבש ויאר יחרב ויבש׃ ויעתיו נאר יזנו חרבות יאורי מצור וחרבו ויבש קנה וסוף קמלו׃ ערות על יאר
על פי יאור ובל מזרע יאור יבש נדף ואיננו׃ יגעו דייגים ואבלו כל משלכי חכה יאור ופרשי מכמרת על פני מים
יחלושו׃ ויעשו עבדי פשתים שריקות ארגים חורי׃ והיו שתותיה
מדכאים כל עשי שכר אגמי נפש׃ היו אך שרים צוען פרעה עצת יועצי
נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם׃ אי אפוא חכמיך
ויגידו נא לך ויודעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים׃ נבערו שרי צוען נשאו
נפיה שרי נוף תעו את מצרים פנת שבטיה׃ יהוה ערבב בקרבה רוח עועים
ותעו את מצרים בכל מעשהו כתעות שכור בקיאו׃ ולא יהיה למצרים מעשה
אשר יעשה ראש וזנב כפה וגמא ליום אחד׃ ביום ההוא יהיו מצרים כנשים
והחרדו ופחדו מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מניף עליו׃ והיתה אדמת יהודה
למצרים לזכרון כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יעץ עליו׃
ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות בשפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר
ההרס יאמר לאחת׃ ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה׃
והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים ושלח להם מושיע
ורב ויצילם׃ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא וזבח ומנחה ונדרו נדר
ליהוה ושלמו׃ ונגף יהוה את מצרים נגף ורפא ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם׃
ביום ההוא יהיה מסלה ממצרים ובאה אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור׃
ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ׃ אשר ברכו יהוה צבאות
לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל׃ בשנת בא תרתן אשדודה
בשלח אתו סרגון מלך אשור וילחם באשדוד וילכדה׃ בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיה בן אמוץ
לאמר לך ופתחת שק מעל מתניך וחלצתה נעלך מעל רגלך ועשית כה ויהי הלך ערום
ויחף׃ ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיה ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים
ועל כוש׃ כן ינהג את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וזקנים ערום ויחף ושתי
שוקים גלי ערות מצרים׃ וחתו ובשו מכוש משברם ומצרים תפארתם׃ ואמר
ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסינו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואנחנו איך נמלט׃

משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מלילה שמר אמר בקר אף לילה
אם בעית בעיו שובו אתיו׃ משא בערב תלינו בערבי דדנים׃ לקראת צמא
הביאו מים ישבי ארץ תימא קדמו בלחמו׃ כי מפני חרבות נדדו מפני חרב נטושה ומפני
קשת דרוכה ומפני כבד מלחמה׃ כי כה אמר אלי אדני עוד שנה כשני שכיר וכל כבוד קדר
יכלו׃ ושארית מספר גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה דבר׃ משא גיא חזיון מה לך
כי עלית כלך על הגגות׃ מלאה שאונות קריה עיר עלזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי
מלחמה׃ כל קציניך נדדו יחדו מקשת אסרו כל נמצאיך יחדו אסרו מרחוק ברחו׃ על כן
אמרתי שעו ממני אמרר בבכי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי׃ כי יום מהומה ומבוסה
ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקעקע קיר ושוע אל הר׃ ועילם נשא אשפה ברכב
אדם פרשים וגלי קשת נכונו׃ והיה גבעותיך בחור רכב ופרשים שית תשית השערה׃
ויגל את מסך יהודה והבטת ביום ההוא אל נשק הבית׃ ואת בקעת עיר דויד ראיתם כי רבו
ויקבצו את מי הברכה התחתונה׃ ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים להבצר החומה׃
ומקוה עשיתם בין החומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיתה ויוצרה מרחוק לא ראיתם׃
ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד ולקרחה ולחגור שק׃ והנה משוש
וגיל הרג בקר ושחט צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי מחר נמות׃ ונגלה באזני יהוה
צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון אמר אדני יהוה צבאות׃ כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה אל שבנא אשר על הבית׃ מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר
חצב במרום קברו חקק במעון סלע לאהל׃ הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר וטעטף יטעטפך׃
צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שם תבוא מרכבות הודך קלון בית אדניך׃
והדפתיך ממצבך וממעמדך יהרסך׃ והיה ביום ההוא אקרא לעבדי לאליקים בן חלקיהו׃
והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו ומשלתך אתן בידו והיה לאב לישבי ירושלם ולבית יהודה׃
ונתתי מפתח בית דויד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח׃ ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה
לכסא כבוד לבית אביו׃ ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והשפלות כל כלי הקטן
מכלי הכיורות ועד כל כלי הנבלים׃ ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד המתקעת במקום
נאמן ונגדעה ונפלה ונכרתה המשא אשר עליה כי יהוה דבר׃ כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל סכנא הזה אל שבנא אשר על הבית׃

אתר דהוו עבדין מכלא וכפשין מיא בגד לבפשיה: מן אמוליס עבדי
עשן — חכמי יעצי פרעה עשה נבעלה איך תא מרי אל פרעה בן חכמים
אני בן מלכי קדם: כלם אטפשו רצרבי עאנטש חכימיא דמלכותי
לפרעה מילך דטעו איכדין תימרון לפרעה בני חכימין אנחנא
ואהת בר מלכין דמלכרמין: אנם איפה חכמיך ויגידו נא לך —
וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: אן אנון חכימיך יהחון
פעץ לך דיידעון מא מלך יי עבאות על מצלים: נואלו שרי צען
נישאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה: אטפשו רבדי
טאנק טעו אנש מפים אטעשאו ית מצלאי דכל פלכה: יהוה מסך
בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשהו כהתעות שכור
בקיאו: ולי כלא ניהון לוח דטעו ואטעבו ית מצלאי בכל עבדיהון
כמא דטעי לוח דשתי בהוביה: ולא יהיה למצרים מעשה —
אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: ולא יהי למצלאי מלכא די ימלך
עליהון ריש והגמון שלטון ואסורין: ביום ההוא —
יהיה מצרים כפשים וחרדון ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר
הוא מניף עליו: ויעלנא ההוא יהון מצלאי חלשין כפשיא וי יזעון
מהבלון מן קדם אלמות בגבורתא די עבאות דהוא מלים עליהון:
והוה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו
יחגך מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: ותהי ארעא
דיהודה למצלים לדחלא כל דידכר יתה עליה יזעון מן קדם —
מלכא די עבאות דהוא מלך עליהון: ביום
ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות
ליהוה צבאות עיר ההרס יאמר לאחת: ביעלנא ההוא יהוה
בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה: והיתה לאות
ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים
וישלח להם מושיע ורב ויצילם: ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא והעבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה
ושלמו: ונגף יהוה את מצרים נגף ורפא ושבו עד יהוה ונעתר
להם ורפאם: ביום ההוא יהיה מסלה ממצרים אשור ובא אשור
במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: ביום ההוא
יהיה ישראל שלשתם שלשה לברכה בקרב הארץ: אשר ברכו
יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי
ישראל:

ילכי אדחות עקלקלות: חדלו פרנון מישראל
שקמתי רבונה עד שקמתי לחון לישראל כד
אם בישראל: בחל אלהים חרשים
אז להם שערים נמגן אם ינאה ולמה ב כהון עממא ולד
באלבעים אלף בישראל: לבי לחקקי ישראל תיתין לה מתנדרין
המתנדבים בעם ברכו יהוה: לכבי אתנות אמנן על מעלי —
צחרות ישבי על מדין והולכי על דכביהון ילבנום
דרך שיחו מקול מחצצים בין משאבים את גלולתך למהלה
שם יתנו צדקות יהוה צחקות פרזנו משישר בהופעות
בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: ילך על תחומי
עורי עורי דבורה עורי עורי דברי מרום אשבע זעות
שלף שמיא אף עלמא נגדון מטולא: טולא
זעור מן קדם: טולא דאתכוד טולא דחרמון דטולא דכרמלא. מתלבשין
דין עם דין ואחרין דין לדין דין אמר עלי תשלי שכינתיה זלי תזיא זלין
אמר עלי תשלי שכינתיה זלי תזיא. אשלי שכינתיה על טולא דמיי דהוא
חלש ואשיר מכל טולא. דין סיני את דלגוף ואתלבוש. קלין תלגא כתגנא
דאתונא. מן קדם דאת גלי עלוהי. יי אלהא דישראל. כד תחבו בימי
שמפל בך עננת ביומי. יעל פסקא עלי. אורחן דהדות מהלכין בשניולא
תבן לממהי אזלין באורחן מבבלן: חלוצא. קלי פעהי דהואה יתבן
דארעא דישראל. עלוהי דהוה ואטעטלע דהוה עד דאשתלחית אגא —
דבולה: אשתלחית לאתבבאה בגו בית שלוף כד אתרשיאו בירת
שלאל למפלח לטעוותא חלתין דמקדיב אתעבידא. דלא אתעקרו
בהון אפהתהון. אתו עלוהון עממיא וטרדונון מקדוהון. דכתיב דאתבו
לאולי ישראל לא ישמעו להון הכי אתרא עלוהון סיפלא ואשיקא —
באלבשון שפין ישי. ובחמשין שנין אחי. סיפין. ופסתין שפין אחוי
רומחין. ובשבעין שפין אחוי תלין. ובתמנן שפין אחוי אתעבי שפין כד

מאה
מהשיע לרתכין דפרזלא שֵׁנִיר קוּם בָּרָק וְשַׁכֵּהּ שְׁבִיךְ
דהדאה עמיה כל אלין עפיא זכל אלין כ בֵּן אֲרִיצְעָם׃ אָז יָרַד שָׁלִיד לְאוּרִילִים
ורתיכוהי מסמיתא. לא הי עלוי לשחאה עַם יְהוָה יִבְרַךְ לִי בְּגִבּוֹלִים׃ מִנֵּי אַפְלַיִם
למהדם קדם כל אלין שלחא לשחאה שֶׁלְשׁ בְּעַמָּלֵק אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין
קדם דגולה גבוהה לקבלי בַּעֲמָמֶיךָ מִכִּי מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים
בריך ושלאל. דלך הות שקתא וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סוֹפֵר׃
ורתם ושרי ביה שעבד עם ובולה וְשָׂרַי בִּיִּשָּׂשכָר עִם דְּבוֹרָה וְיִשָּׂשכָר
כן
לבקבצא דשמיה הוה לא פקדן מלמדלד בארעיתא. ובדרו יהי לחון. דזתגן בצחי בשתא
בריש בגי. ומלכין עמא פתגמי אוליתא. ומצדכין ומודן קדם יי׃
דהוו מבטלין שמקיהון בדיבין על אתגלן. דהש יקן בחי עולין. ומלכין
בגל תחום ארעא דישראל. ומתי בחלין למהב על דינא. יהון אזלין כ
בחולחתחון. ומשתעין על גבולין דאתעבידא להון׃ מאתר דהוו אבקין
להון זבחין מא ובדרהון. בית מהולת מועדין ומכולת למטין. על גובין
בית שקוא דמיא. אתרא דהוא בגד. שדיך נפקן למחל מיא. לא הזאה
יצלן למשמעקל בחיות דגליהון. מן קדם בהתת קיסלא מקנאה ומשלא.
תלין יהון על זהותא דיי. עד דיהוב קדוי בעחיא בארעא
דישראל. בגין נהתו מפרקי תוקפא למהב בקרני בעחיא עמיה דיי׃
שבחי שבחי דהוה. שבחי זאולא תליתי תושבחא. קום בלק. ושבי
שביך בר מעיונם׃ בגין נחית חד מהעדיתא דישראל. ודעבד
תקוף גבורי עמהיא. הא לא מקבלא הות דא לחון יי׃ תבר קדם עמיה.
תקוף גבורי מגאיהון׃ דהבית אפלים. לם יהושע בר נון קדמותא אתית
קלנא בדבית עמלק. בתריהי. קום מלכא שאול ודבית נעמן. קטיל
ית דבית עמלק. דאגיח קלנא בישראל עמהיא. מדבית מיכל. בחרנן
אלשתיון בקלנא. ומשתבש זבולון. בתרין בקולמס דספר׃ ודנפתלי
וששכר משתמשין למדי דבורה. דשאל שבטא דיששכר חשחשין
קדם בלק. משתלחין בקדוי מישלא. בלב אתר דציין לאתבנן

בתושלחתיה

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

כב
בישגא דיי עלאות. קרתא בית שמש דעתידא למתחלב. ות אמר הא
חלא מכהון׃ ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים
ומצבה אצל גבולה ליהוה׃ ויהי לאות ולעד
ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח
להם מושיע ורב והציל׃ ויהון לאות ולסהיד. קדם יי צבאות בארעא
דמצריים. ארי יצלון קדם יי מן קדם דיחקיהון. וישלח להון. פריק ודיין
וישיזבנון׃ ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא
ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה וישלמו׃ ותתגלי שכינתא דיי
למחסנא למצריים. וידעון מצריים למרחל מן קדם יי. בעידנא ההוא.
ויפלחון בנכסת קודשין ובקרבנין. וינדרון נדרין. קדם יי וישלמון׃
ונגף יהוה את מצרים נגף ורפא וישבו עד יהוה ונעתר להם
ורפאם׃ וימחי יי ית מצראי מחא דמתא ורפיון. ויתובון לפולחנא דייי. ויתקבל
ויקבל עלוותהון ורפי ית אתרון׃ ביום ההוא תהיה מסלה
ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מ
מצרים את אשור׃ בעידנא ההוא. תהי אורח כביש מן מצראי
לאתתור. ויתיתון אתתוראי. במצראי ומצראי באתתוראי. ויפלחון מצראי
את אתתוראי׃
ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב הארץ׃ בעידנא ההוא. יהי ישראל תליתי ל
למצראי ולאתתוראי. לברכה בגו דארעא׃ אשר ברכו יהוה צבאות
לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל.
דברכיה יי עלאות למימר. כליך עמי דאסיקית ממצראי. ועל
דאתגלי קדמי אתיהון לאתתור. ולבתר דתתקדן עמהון. ואתחסנתי

הפטרת בשלח — שופטים ד

וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ כְּנַעַן לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַתֵּלֶךְ יָדָ עַל יָבִין מֶלֶךְ כְּנַעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ כְּנַעַן:
וַתָּשֶׁר דְּבוֹרָה וּבָרָק בֶּן אֲבִינֹעַם בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר: בְּפָרַעַ פְּרָעוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל, בְּהִתְנַדֵּב עָם בָּרֲכוּ
יְהוָה: שִׁמְעוּ מְלָכִים הַאֲזִינוּ רוֹזְנִים
אָנֹכִי לַיהוָה אָנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר
לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
בְּצֵאתְךָ מִשֵּׂעִיר בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה
אֱדוֹם אֶרֶץ רָעָשָׁה גַּם שָׁמַיִם נָטָפוּ
עָבִים גַּם נָטְפוּ מָיִם: הָרִים נָזְלוּ
מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינַי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: בִּימֵי שַׁמְגַּר בֶּן עֲנָת בִּימֵי
יָעֵל חָדְלוּ אֳרְחוֹת וְהוֹלְכֵי נְתִיבוֹת

תרגום

וְשִׁבְחַת דְּבוֹרָה וּבָרָק בַּר אֲבִינֹעַם בְּיוֹמָא
הַהוּא לְאֵימָר: בְּמִרַּע פֻּרְעָנוּת
בְּיִשְׂרָאֵל, בְּהִתְנַדָּבָא עַמָּא בָּרִכוּ
יְיָ: שְׁמָעוּ מַלְכִין הַאֲזִינוּ לְזָנֵיף
אֲנָא לַייָ אֲנָא אֲשַׁבַּח אַזְמַר
לַייָ אֱלָהָא דְיִשְׂרָאֵל: יְיָ
בְּמִפְּקָךְ מִטּוּרָא דְּסֵעִיר בְּמִצְעֲדָךְ מִיַּשְׁרַיָּת
אַרְעָא דֶאֱדוֹם אַרְעָא רָעֲשָׁא אַף שְׁמַיָּא נָטָפוּ
טָלָא אַף עֲבָבִין נָטָפוּ מַיָּא: טוּרַיָּא אִתְזַלְזָלוּ
מִן קֳדָם יְיָ דָּא טוּרָא דְסִינַי מִן קֳדָם יְיָ אֱלָהָא
דְיִשְׂרָאֵל: בְּיוֹמֵי שַׁמְגַּר בַּר עֲנָת בְּיוֹמֵי
יָעֵל בָּטְלוּ שְׁבִילַיָּא וְאָזְלֵי אָרְחָתָא

בְּנֵי בָּרָק בְּעָמֶק שָׁלַח בְּרִנָּלָיו
בְּפַלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי לֵבָב: לָמָּה
יָשַׁבְתָּ בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם לִשְׁמֹעַ שְׁרִיקוֹת
עֲדָרִים לִפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים
חִקְקֵי לֵב: גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָגוּר
שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת יָשָׁב
יָשַׁב לַחוֹף וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן:
זְבוּלֻן עַם חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת
וְנַפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: בָּאוּ מְלָכִים
נִלְחָמוּ אָז נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנַעַן
בְּתַעְנַךְ עַל מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כֶּסֶף
לֹא לָקָחוּ: מִן שָׁמַיִם נִלְחֲמוּ
הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ עִם
סִיסְרָא: נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם נַחַל
קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תִּדְרְכִי
עֹז: אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי סוּס מְהִרוֹת
דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו אֲרוֹר

תרגום

בְּנֵי בָּרָק בְּעֵמֶק שְׁלַח בְּרַגְלוֹי
בְּפַלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְקֵי לֵבָב: לְמָה
יְתֵבְתָּ בֵּין תַּחְמֵי אֲרָעָא לְמִשְׁמַע שְׁרִיקַת
עֲדָרַיָּא לְפַלְגוּת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים
חִקְקֵי לֵב: גִּלְעָד בְּעֵבֶר יַרְדְּנָא יִתְיַשַּׁב
שָׁכֵן וְדָן לְמָה יָגוּר אֳנִיּוֹת יָתֵב
לְמִסְפַּר חוֹפֵי יַמָּא וְעַל מִפְרָצָוהִי יִשְׁכֹּן:
זְבוּלֻן עַם חֵרֵף נַפְשֵׁיהּ לְמוּת
וְנַפְתָּלִי עַל רוּמֵי חַקְלָא: אֲתוֹ מַלְכִין
נִלְחָמוּ אֲדַיִן נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנָעַן
בְּתַעְנַךְ עַל מֵי מְגִדּוֹ בֶּצַע כַּסְפָּא
לָא קַבִּילוּ: מִן שְׁמַיָּא נִלְחֲמוּ
כּוֹכְבַיָּא מִמְּסִלָּתְהוֹן נִלְחֲמוּ עִם
סִיסְרָא: נַחֲלָא דְקִישׁוֹן גְּרָפָם נַחֲלָא
קַדְמָאָה נַחֲלָא דְקִישׁוֹן תִּדְרְכִינֵּיהּ
עֹז: אֲדַיִן הָלְמוּ עִקְּבֵי סוּסַיָּא מִרְכְּבֵי
דַּהֲרוֹת תַּקִּיפוֹהִי אֲרוֹר

תרגום

אֲבָל לְמִרְדָּא כְּתִיב בְּהֵי"א לְמִרְדָּא עַמָּא
הַדִּין לְמִרְדָּא עַמָּא

תרגום

ותבהא. ארי לא אתו ל
לסעודן עמיה דיו לסעודן
עמיה דש. כד אגיח קרבא
בגבריא: תתברך
מגרדת נשיא טבתא
יעל. אתת חבר שלמאה
כחדא מן נשיא. ומשמשין
בבתי מדרשין תתברך:
מיא שאיל יתה חלבא
אשקיאת יתיה למדע
אם אית רעיונוהי עלוהי
בפיילי. גיבריא. קריבת
לקדמוהי שמן דגובנין:
טובה דיעל. אתת
חבר שלמאה דקיימת
מא דכתיב בספרא
דאורייתא דמעה. לא
יהי תיקון זין דגבר על
אתא. ולא יתקן גבר בתיקוני אתא. אלהין ידה לסכתא אושיטת. וימינה
לארדפתא למתבר רשיעין ואנוסין. מחתיה לסיסרא תברת רישיה. פעעת
מחיה. אעברת בצדעיה: כין רגלהא. כרע נפל שכיב. כין רגלהא כרע
נפל. באתר דכרע. תמן נפל בזיזא סיסרא: מן חרכא אסתכיאת
ומדיקא. אמיה דסיסרא מביני אעייתא. אמרה מדין אוחרא דתכוהי
דברי למיתי. מדין אתעכבו דהטיא. דהוו מיתן לי אגרת נצחנין: חכימת
פרסתויתהא ענין לה. אף היא כחכמתה. מתיבא למימר לה:
הלא מדמשכחין מפלגין בזתא. יהבין גבר וביתיה לכל חד וחד:
בזא סגי קדם סיסרא. בידת עיורי צבענין. על צורי נכסי עתיריא.
ומני חמורא קדם גיבריהי דבזו:

סיסרא רשיעא

פיכתא

תרגום

ימצאו. יחלקו. שלל רחם רחמתים לראש גבר
שלל צבעים. לסיסרא שלל צבעים רקמה
צבע רקמתים לצוארי שלל כן
יא כדו כל אוביל יהוה ואהביו כצאת
השמש בגבורתו. ותשקט הארץ ארבעים שנה:
במפק שמשא בגבורתיה. ושרוכת ארבעא דישראל מלמעבד קרבא ארבעין
שנין: עדי

כסיסרא. כן ייבדון
כל סנאי עמך יי.
ורחמוהי. יהון עתידין
למזהרא בזיהור יקריה.
על חד תלת מאה
ארבעין ותלתא.

הפטרת וישמע בישעיה סימן

בשנת מות המלך עזיהו. ואראה את ארני ישב על כסא רם
ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: בשתא דאתנגע בה מלכא עזיה
אמר נביא. חזיתי ית יקרא דיי. שרי על כורסי רם ומנוטל בשמי מ
מרומא. ומזיע יקריה אתמלי היכלא: שרפים עמדים ממעל לו שש ומזיע
כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו —
ובשתים יעופף: שמשין קדישין ברומא קדמוהי. שתא גפין. שתא
גפין לחד. בתרין מכסי אפוהי. דילא חזי ובתרין מכסי גויתיה. דילא
מתחזי ובתרין משמיש: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מדין ואמרין. קדיש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה. קדיש על ארעא עובד גבורתיה.
קדיש בעלם עלמיא יי עבאות. מליא כל ארעא זיו יקריה: וינעו
אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: ודעו אלות ספי היכלא.
מקל מלולא. וכית מקדשא אתמלי אמטתא: ואמר אני לי כי
נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי
יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני: ואמרית וי לי ארי חבית.
ארי גבר חייב לאוכחא אנא. ובגו עמא דמגעל בחובין. אנא יתיב. ארי
ית יקר שכינת מלך עלמיא. יי עבאות חזאה עיני: ויעף אלי אחד
מן השרפים וביריו רעפה במלקחים לקח מעל המזבח: ואשתוי

חקוק בפתח בכל התיגמן

לוֹתַי. חֹר מִן שִׁמְשִׁיא. וְכַמּוּתִיהּ תִּמְכְּלוּ. וְקַבֵּיל מִן קָדָם דִּשְׁכִיבְתָּא
עַל לוּלְבֵּי. דְּקָלָא בְּשׁוּפְרֵי דְּרוֹמָא. עֵיל מִן מַרְבַּדָּא: וַיְהִי עַל פִּי
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָגַע זֶה עַל שְׂפָתֶיךָ וְסָר עֲוֹנֶךָ וְחַטָּאתְךָ תְּכֻפָּר: וְשָׁמַעְתִּי
כְּמִלַּי. וְאָמַר הָא שְׁוִיתִי פִּתְגָמַי כְּצִנּוֹרְתִי. בְּפוּמָךְ. וְחַטָּאָךְ
תִּתְכַּפַּר: וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל יְהוָה אֹמֵר אֶת מִי אֶשְׁלַח וּמִי יֵלֵךְ לָנוּ וָאֹמַר
הִנֵּנִי שְׁלָחֵנִי: וַיֹּאמֶר. וְקַבֵּיל מִנֵּיהּ דְּאָמַר. לָךְ מִן דְּאִשְׁלַח לְאִתְנַבָּאָה
וְאָמַר לְעַמָּא הָדֵין. דְּשָׁמְעִין מִשְׁמַע וְלָא תְּסַכְּלִין. וְחָזֵין מְחַזְיָא וְלָא
תְּדָעִין: הַשְׁמֵן לֵב הָעָם הַזֶּה וְאָזְנָיו הַכְבֵּד וְעֵינָיו הָשַׁע פֶּן יִרְאֶה
בְעֵינָיו וּבְאָזְנָיו יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין וְשָׁב וְרָפָא לוֹ: שַׁפִּישׁ לִבָּיהּ דְּעַמָּא
הָדֵין. וְאוֹדְנוֹהִי דְּקַל דַּעְנוֹהִי טַמְּשִׁים. דְּלָא יְחֵזוּן בְּעֵינֵיהוֹן וְלָא יְאוֹדְנוּן
וְיִסְתְּעוֹן. וְלִבְּלָהוֹן יִסְתַּפְּלוּן. וְיִתְהַפְּכוּן וְיִסְתְּבִיק לְהוֹן: וָאֹמַר עַד מָתַי
אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם שָׁאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבָתִּים מֵאֵין אָדָם
וְהָאֲדָמָה תִּשָּׁאֵה שְׁמָמָה: וְאָמַרְתִּי. עַד מָתַי. יְיָ. וְאָמַר. עַד דִּי יִתְּדַּן
קִרְיָא מִבְּלִי יְתִיב. וְבָתִּים מִבְּלִי אֲנָשָׁא. וְאַרְעָא תִּתְחַרֵב לְתַרְעֵי: וְרִחַק
יְהוָה אֶת הָאָדָם וְרַבָּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וְלִחְיִק יְיָ. יָת בְּנֵי אֲנָשָׁא.
וְתִסְגֵּי שְׁדִיוּתָא בְּגַוָּהּ דְּאַרְעָא: וְעוֹד בָּהּ עֲשִׂירִיָּה וְשָׁבָה וְהָיְתָה
לְבָעֵר כְּאֵלָה וְכַאלוֹן אֲשֶׁר בְּשֶׁלֶכֶת מַצֶּבֶת בָּם זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָּהּ:
וְיִשְׁתְּאַרוּן בַּהּ חַד מִן תְּשַׁלְיָא. וְיִתְהַפְּכוּן וְיִתְּעוֹן לְאַתְּעָנָא. כְּבוּטְמָא וְכְּבַלּוּטָא.
דְּמִתְּחַל טַרְפֵיהוֹן וְלָא מִן לְבֵישִׁין. וְעִדְּרָא קַיָּמָא מִנְּהוֹן לְטַבִּין לְקַדָּמָא מִנְּהוֹן.
זַרְעָא בֵּין גְּלוּתָא דְּיִשְׂרָאֵל. וְיִתְהַפְּכוּן לְאַתְּעָנָא. אַחֲרֵי דְּיִשְׁתְּבֵי
דִּיקוּדְשָׁא נְצַבְתְּהוֹן: כִּי יֶלֶד יָלַד לָנוּ בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי

גְּבוּלָא. קַיָּם כַּלְכָּא עִלָּאָה. מְשִׁיחָא. וְשִׁלְטָנָא יִסְגֵּי עַלְמָא כּוּלְהוֹן: לְמַלְבֵּךְ
הַמִּשְׂרָה וְלִשְׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וְלִסְעָדָהּ
בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת:
קְנָיָנָא דָּנָן לְמֶעְבַּד. אוֹלִיפְתָּא וְלִנְטוֹרֵי שְׁלֵמָא לְבֵית קוּסְטָא. עַל כּוּרְסֵי. לְוִי וְעַל אַסְלוּתֵיהּ.
לְאַתְקָנָא יָתָהּ. וְלִמְבְנֵי. בְּנִין. נְכָסֵי. וְכַרְכָּשִׁין. מִן שִׁמְשָׁא. בְּמִי הַלֵּל
דִּיוֵי. עֲלְמָוּת תִּתְעַבִּיר דָּא:

הפטרת משפטים בירמיה

הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כְּרֹת הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ ב
בְּרִית אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר: פִּתְגָמָא דְּנָצְוָאָה.
דְּהָוָה עִם יִרְמְיָה מִן קֳדָם יְיָ. בָּתַר. דִּגְזַר מַלְכָּא. עִרְקִיָּה קָיְמָא. עִם כָּל
עַמָּא דְּבִירוּשְׁלֵם לְמִקְרֵי. לְהוֹן חֵירוּ: לְשַׁלֵּחַ אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ —
אֶת שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹד בָּם בִּיהוּדִי אָחִיהוּ
אִישׁ: לְשַׁלֵּחַ. גְּבַר יָת עַבְדֵּיהּ. וְגַבְרָא יָת אַמְתֵּיהּ. גַּבְרָא יִשְׂרָאֵל וְלָא יְשַׁלֵּט
בְּנֵי חוֹרִין. בְּדִיל דְּלָא יִפְלְחוּן בְּהוֹן גַּבְרָא בַּאֲחוּהִי יְהוּדָאָה: וַיִּשְׁמְעוּ כָּל —
הַשָּׂרִים וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בָּאוּ בַּבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שִׁפְחָתוֹ
חָפְשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹד בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיְשַׁלֵּחוּ: וְשָׁמְעוּ כָל רַבְרְבַיָּא וְכָל
עַמָּא דְּעָלוֹ בְּקְיָמָא. לְשַׁלְּחָא. גַּבְרָא יָת עַבְדֵּיהּ וְגַבְרָא יָת אַמְתֵּיהּ דְּלָא
יִפְלְחוּן בְּהוֹן עוֹד וְקַבִּילוּ וְשַׁלְּחוּ: וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי כֵן וַיָּשִׁיבוּ אֶת הָעֲבָדִים
וְאֶת הַשְּׁפָחוֹת אֲשֶׁר שִׁלְּחוּ חָפְשִׁים וַיִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: וְתַב
כְּדֵין כֵּן. וְאָתִיבוּ. יָת עַבְדֵּיהוֹן וְיָת אַמְהָתְהוֹן. דְּשַׁלְּחוּן בְּנֵי חוֹרִין. וְכַבְּשׁוּן לְעַבְדִּין
וְלְאַמְהָתִין:

וַיְהִי דָּבָר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: וְהוֹרְ
פִּתְגָמָא דְּנָצְוָאָה מִן קֳדָם יְיָ. עִם יִרְמְיָה לְמֵימָר: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי כָּרַתִּי בְרִית אֶת אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עֲבָדִים לֵאמֹר: מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים תְּשַׁלְּחוּ אִישׁ אֶת אָחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר
יִמָּכֵר לָךְ וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וַאֲבוֹתֵיכֶם לֹא שָׁמְעוּ
אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם: וַתָּשֻׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי לִקְרֹא
דְּרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי בַּבַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו:
וַתָּשֻׁבוּ וַתְּחַלְּלוּ אֶת שְׁמִי וַתָּשִׁיבוּ אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שִׁפְחָתוֹ
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם לְנַפְשָׁן וַתִּכְבְּשׁוּ אֹתָם לָהְיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת:
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ
לְרֵעֵהוּ הִנֵּה אָנֹכִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם יְהוָה אֶל הַחֶרֶב אֶל הַדֶּבֶר וְאֶל
הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ: וְנָתַתִּי אֶת הָאֲנָשִׁים
הָעֹבְרִים אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא הֵקִימוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנַי
עֵגֶל הַכָּרֻת לִשְׁנַיִם וְעָבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו: שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם
סָרִיסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי הָעֵגֶל: וְנָתַתִּים
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וְלִבְהֵמַת הָאָרֶץ: וְאֶת צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם: הִנֵּנִי מְצַוֶּה
נְאֻם יְהוָה וַהֲשִׁבֹתִים אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וְלָכְדוּהָ וּשְׂרָפוּהָ
בָאֵשׁ וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַטּוֹבוֹת עַל בֵּיתוֹ וְעַל כָּל אֲחֻזָּתוֹ וְעַל כָּל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין אֹתָהּ וְלִסְעָדָהּ
בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹּאת:

יִמְכְּרוּ לְךָ וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ וְלֹא יָשׁוּבוּ
מְכוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא תִפְדוּ אֶת אֲחִיכֶם מִכּוֹף שֵׁבֶט שִׁנּוּן תַּשְׁלִיטוּן
בּוֹ בְּדַעַת אֶת אֲחוֹתוֹ בַּת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְיָתָהּ שִׁנּוּן תִּסְטְלוּנֵיהּ
בַּר חוֹרִין מֵעִמָּךְ וְלָא קַבִּילוּ מִנָּהּ אֶלָּא אַדְכִּירוּ יָת אוֹרַיְתָהוֹן:
וְתִשְׁמְרוּ אַתֶּם הַיּוֹם וְתַעֲשׂוּ אֶת הַנְּשֵׁי בְּעִינַי לְקַיָּמָא דְּלָוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ.
וְתִבְרְחוּ בְּרִית לְפָנַי בַּיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו: וְתִבְנוּן אַתּוּן
יָתָהּ יַיִן וְעִבְדְּתוּן יָת דְּכִשֵׁר קֳדָמַי לְמִקְרֵי הֵילוֹ בְּדַר לְאַכְלָיָה וְנִדְּתוּן
קַיָּם קֳדָמַי בְּגִיתָא דְּאִתְקְרֵי שְׁמִי עֲלוֹהִי: וְתִשְׁבְּקוּן וְתִחְלְצוּן אֶת שְׁמִי
וְתִשְׁיבוּן אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם חָפְשִׁים לְנַפְשָׁם
וְתִכְבְּשׁוּן אַתֶּם לְהֵיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת: לָתֵת אִתּוּן זְהִירִין לְמִתַּן
יָת שְׁמִי וְלָא תְחַבְּרוּן. בְּבֵית יָת עִבְדֵיהּ וְכַד יָת אַמְהָתֵיהּ דְּפִטְרוּתָן כַּד
חוֹרִין לְנַפְשֵׁהוֹן וְכַפְשׁוּתָן יְהוֹן לְמִהְוֵי לְכוֹן לְעַבְדִּין וְלִאַמְהָן:
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אַתֶּם לֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי לִקְרֹא דְּרוֹר
אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נְאֻם יְהוָה אֶל הַחֶרֶב
אֶל הַדֶּבֶר וְאֶל הָרָעָב וְנָתַתִּי אֶתְכֶם לְזַעֲוָה לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:
כְּכֵן כְּדֵין אָמַר יְיָ אַתּוּן לָא קַבִּילְתּוּן לְמֵימְרִי. לְמִקְרֵי חֵירוּ גְּבַר
לְאָחוֹהִי. וּגְבַר לְחַבְרֵיהּ. הָאָנָא מְכַרֵּז לְכוֹן חֵילוּ אָמַר יְיָ. מִן חַרְבָּא
מִן מוֹתָא וּמִן כַּפְנָא. וְאֶתֵּין לְזִיעַ. לְכֹל מַלְכָוָת אַרְעָא: וְיַתְּכוֹן
אֶת הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר לֹא הֵקִימוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְפָנַי הָעֵגֶל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִשְׁנַיִם וַיַּעַבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו:
וְאֶתֵּין יָת גַּבְרַיָּא דְּעַבְרוּ עַל קְיָמִי. דְּלָא קַיִימוּ יָת פִּתְגָמֵי דְּקִיְּמוּ וְגָזְרוּ
קֳדָמַי. עֶגְלָא דְּפַסְקוּ לְתַרְתֵּין וְעִבְרוּ בֵּין פַּלְגוּתֵיהּ: שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי
יְרוּשָׁלַם הַסָּרִיסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכֹל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בִּתְרֵי
הָעֵגֶל: לְגַבְרַיָּא דִּירוּשְׁלֵם. לְרַבְרְבַיָּא וְלִכְהַנַיָּא וּלְכֹל עַמָּא
דְּאַרְעָא. דְּעַבְרוּ. בֵּין פַּלְגֵי עִגְלָא: וְאֶתֵּן אוֹתָם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם

כד

וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהָיְתָה נִבְלָתָם לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִבְהֲמַת
הָאָרֶץ: וְאֶתְּמַר יָת תְּהוֹן בִּידָא דְּבַעֲלֵי. דְּבֵיהוֹן וּבִידָא דְּבַעֲלֵי דְּמִקְטְלוּן וְתְהֵי
נִבְלָתְהוֹן דְּשַׁוְיָא דְּשַׁלְיָא לְמֵיכַל לְעוֹפָא דִּשְׁמַיָּא וְלִבְעִירָא דְּאַרְעָא: וְאֶת
צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶת שָׂרָיו אֶתֵּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד
חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל הָעֹלִים מֵעֲלֵיכֶם: וְיָת צִדְקִיָּה מַלְכָּא דִּיהוּדָה
וְיָת רַבְרְבָנוֹהִי אֶתֵּן בִּידָא דְּבַעֲלֵי דְּמִקְטְלוּן וּבִידָא דְּבַעֲלֵי דְּמִקְטְלוּן וּבִידָא דְּחֵיל מַלְכָּא דְּבָבֶל דְּאִסְתַּלֵּקוּ מִנָּכוֹן: הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם יְהוָה
וַהֲשִׁבֹתִים אֶל הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחֲמוּ עָלֶיהָ וְלָכְדוּהָ וְשָׂרְפוּהָ בָּאֵשׁ וְאֶת עָרֵי
יְהוּדָה אֶתֵּן מְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: הָאָנָא מְפַקֵּיד אֲמַר יְיָ. וְאָתִיב יָתְהוֹן עַל
קְרֵיתָא הָדָא. וְיִסְחְרוּן קְרָבָא עֲלַהּ. וְיִכְבְּשׁוּנַהּ וְיוֹקְדוּנַהּ בְּנוּרָא. וְיָת קִרְוֵי
דְּיָת יְהוּדָה. אֶתֵּין לְחוּרְבָּנָא דְּלֵית יָתִיב: הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל
יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר: פִּתְגָמָא
דְּאִתְגְּלִי קֳדָם יְיָ עִם יִרְמְיָה מִן קֳדָם יְיָ. בְּיוֹמֵי יְהוֹיָקִים בַּר יֹאשִׁיָּה מַלְכָּא דִּיהוּדָה
דְּיֵימַר יְיָ אֲנָא מְקַיֵּים עַל בֵּית הָרֵכָבִים וְרַפְרֵפַת אוֹתָם וְהַבִּיאוֹתָם
בֵּית יְהוָה אֶל אַחַת הַלְּשָׁכוֹת וְהַשְׁקֵיתָ אֹתָם יָיִן: אֵיזֵיל לְוָת בֵּית
לְכָבֵי יָת מַלְיָא דְּאַתְרָא הָדֵין וְתַעְבְּדוּן לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי. לְחַדָּא מִן לִשְׁכָּתָא.
וְתַשְׁקֵי יָתְהוֹן חַמְרָא: וָאֶקַּח אֶת יַאֲזַנְיָהוּ בֶן יִרְמְיָהוּ בֶן חֲבַצִּנְיָה וְאֶת
אֶחָיו וְאֶת כָּל בָּנָיו וְאֶת כָּל בֵּית הָרֵכָבִים: וְכַנְשִׁית יָת יַאֲזַנְיָה בַּר יִרְמְיָה
בַּר חֲבַצִּנְיָה וְיָת אֲחוֹהִי וְיָת כָּל בְּנוֹהִי וְיָת כָּל בֵּית רֵכָב: וְאָבִא אֹתָם
בֵּית יְהוָה אֶל לִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בֶּן יִגְדַּלְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵצֶל לִשְׁכַּת
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לִלְשֹׁכַת מַעֲשֵׂיָהוּ בֶן שַׁלֻּם שֹׁמֵר הַסַּף: וְאַעֵיל יָתְהוֹן
לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי. לְלִשְׁכַּת בְּנֵי חָנָן בַּר יִגְדַּלְיָה גַּבְרָא דַּיְיָ. דְּמִלְּוָת מִלַּת
לִשְׁכַּת רַבְרְבַיָּא. דְּמִלְּעֵיל לְלִשְׁכַּת מַעֲשֵׂיָה בַּר שַׁלּוּם אִסְתַּרְנָיָא: וָאַתֵּן
לִפְנֵי בְּנֵי בֵּית הָרֵכָבִים גְּבִיעִים מְלֵאִים יַיִן וְכוֹסוֹת וָאֹמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ יָיִן:
וַיֹּאמֶר בֵּית יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב לֹא נִשְׁתֶּה יַיִן כִּי יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אֲבִינוּ

שׁוּתוֹ וְחֻמְלָתוֹ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתֶּה יָיִן כִּי יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אָבִינוּ צִוָּה
עָלֵינוּ לֵאמֹר לֹא תִשְׁתּוּ יַיִן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד עוֹלָם: וּמִצְוַת לֹא
נִשְׁתֶּה חֻמְלָתוֹ אֲלֵי וְנָדָב כָּל לֵב הַקְּהִלּוֹת עֹלָה לֹא תִשְׁתּוּ
תִּשְׁתּוֹן חֻמְלָתוֹ אַתֶּם וְנֵיכוֹן עַד עֹלָמָא: וּבָתִּים לֹא תִבְנוּ וְזֶרַע
לֹא תִזְרָעוּ וְכֶרֶם לֹא תִטָּעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי בָּאֳהָלִים תֵּשְׁבוּ כָּל
יְמֵיכֶם לְמַעַן תִּחְיוּ יָמִים רַבִּים עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים
שָׁם: וְנִיתָא לֹא תִבְנוּן וְזַרְעָא לֹא תִזְרְעוּן וְכַרְמָא לֹא תִצְּבוּן
וְלָא יְהֵי לְכוֹן אֲלֵי בְּמִשְׁכְּנִין תֵּיתְבוּן כָּל יוֹמֵיכוֹן דִּילְדִּתְקַיְּמוּן
יוֹמִין סַגִּיאִין עַל אַפֵּי אַרְעָא דְּאַתּוּן תָּתְבִין תַּמָּן: וְנִשְׁמַע בְּקוֹל
וְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אֲבִינוּ לְכָל אֲשֶׁר צִוָּנוּ לִבְלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן כָּל
יָמֵינוּ אֲנַחְנוּ נָשֵׁינוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ: וְקַבִּילְנָא לְמֵימַר יְהוֹנָדָב בַּר
לֵיכָב אַבָּונָא לְכָל דְּפַקְּדָנָא בַּר לָא לְמִשְׁתֵּי חַמְלָא כָּל יוֹמָנָא
אַנְחְנָא נְשַׁנָּא בַּנָּנָא וְנִנְתָּנָא: וְלִבְלְתִּי בְּנוֹת בָּתִּים לְשִׁבְתֵּנוּ וְכֶרֶם
וְשָׂדֶה וָזֶרַע לֹא וְהָיָה לָנוּ וְבַר לָא לְמִבְנֵי לָנָא לְמִתְּבְנָא
וְכַרְמִין וְחַקְלִין וְזַרְעָא לָא יְהֵי לָנָא: וְיָשַׁבְנוּ בְּאָהָלִים וְנִשְׁמַע
וְנַעֲשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוֹנָדָב אֲבִינוּ: וַיְהִי בְּעָלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר בֹּאוּ וְנָבוֹא יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל הַכַּשְׂדִּים
וּמִפְּנֵי חֵיל אֲרָם וַנֵּשֶׁב בִּירוּשָׁלָם: וְהוֹה כַּד סְלִיק נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא
דְּבָבֶל עַל אַרְעָא וְאַמְטָנָא אִיתּוֹ וְנֵיעוֹל לִירוּשְׁלֵם. מִן קֳדָם מִשְׁלִית
כַּשְׂדָּאֵי. וְמִן קֳדָם מִשְׁלִית אֲרָם. וִיתֵּב בְּנָא בִּירוּשְׁלֵם:

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: וְהוֹה פִּתְגָם דְּמָרָא מִן
קֳדָמוֹי. עִם יִרְמְיָה לְמֵימַר: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָלֹךְ
וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ יְהוּדָה וְלִיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם הֲלֹא תִקְחוּ מוּסָר לִשְׁמֹעַ
אֶל דְּבָרַי נְאֻם יְהוָה: כְּרַעְיָן אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל אִיזִיל
וְתֵימַר לְגֻבְרָא דִּיהוּדָה וְלִירוּשְׁלֵם הֲלָא תְּקַבְּלוּן מֵימַר לְאַצָּתָא
לְמִשְׁמַע לְפִתְגָמַי נְאֻם יְיָ: כְּרַעְיָן אֲמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל
הָאֲמָתְנָא. אִיתּוֹ וְנֵיעוֹל לִירוּשְׁלֵם. מִן קֳדָם מִשְׁלִית כַּשְׂדָּאֵי. וְמִן
קֳדָם מִשְׁלִית אֲרָם. וְיִתֵּב בְּנָא בִּירוּשְׁלֵם:

לפתגמי

לְמִתְגַּדְּעִי אֲמַר: הוֹקֵם אֶת דִּבְרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אֲשֶׁר עִוָּה
אֶת בָּנָיו לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן וְאֶת עַרְתַּחְסִין שְׁתוֹתִין הֲוָה כִּי שָׁמְעוּ
אֲבִיהֶם [illegible] וְאָנֹכִי דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם
אֵלָי: אֶת קַיְימִי פִּתְגָמֵי דְּהוֹנָדָב בַּר לֵיכָב דְּפַקֵּיד לְבָנוֹהִי דְּלָא
לְמִשְׁתֵּי חַמְלָא. וְלָא שְׁתִיאוּ עַד יוֹמָא הָדֵין. אֲנִי קָבִילְנָא יָת תְּפִקְדְּתָא
דְּאַבְּהָתְהוֹן. וְאַנָּא. מְלִילִית עִמְּהוֹן מְקָדֵּם וּמִתְּמַל. וְלָא קַבִּילְתּוּן לְמֵימְרִי"
וַאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ לֵאמֹר שׁוּבוּ
נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה וְהֵיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם וְאַל תֵּלְכוּ אֲחֲרֵי
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם וְשַׁבְתֶּם אֶל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם —
וְלַאֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת אָזְנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלָי: וְשַׁלְּחִית
לְוָתְהוֹן יָת כָּל עַבְדַּי נְבִיָּיא מְקָדֵּם וּמִתְּמַל לְמֵימַר תּוּבוּ כְּעַן
גְּבַר מֵאוֹרְחֵיהּ בִּישְׁתָּא וְאַתְקִינוּ עוֹבָדֵיכוֹן וְלָא תְהָלְכוּן בַּתְרָא
טָעוֹת עַמְמַיָּא לְמִפְלְחִנּוּן. וְתֵיתְבוּן עַל אַרְעָא דְיָהֵבִית לְכוֹן וְלַאֲבָהָתְכוֹן
וְלָא אַרְכֵּינְתּוּן יָת אוּדְנֵיכוֹן וְלָא קַבִּילְתּוּן לְמֵימְרִי: כִּי הִקְשִׁיתֶם מִבְּנֵי
יְהוֹנָדָב בֶּן רֵכָב אֶת מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר צִוָּם עַמָּם וְהָעָם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ
אֵלָי: אֲבָל אִלֵּין בְּנֵי יְהוֹנָדָב בַּר לֵיכָב דְּקַיֵּים יָת תְּפִקְדְּתָא דְּאַבְּהֵהוֹן דִּי
פַּקֵּיד לְהוֹן. וְעַמָּא הָדֵין לָא קַבִּילוּ לְמֵימְרִי:

לָכֵן כֹּה
אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא אֶל יְהוּדָה וְאֶל
כָּל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֵת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם יַעַן דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמָעוּ וָאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ: כְּדֵין כְּרַעְיָן אֲמַר
יְיָ אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתִי עַל אֲנָשׁ יְהוּדָה
וְעַל כָּל יָתְבֵי יְרוּשְׁלֵם. יָת כָּל בִּישְׁתָּא דְּגְזַרִית עֲלֵיהוֹן חֲלָף
דְּשַׁלְחִית לְהוֹן יָת כָּל עַבְדַּי נְבִיָּיא וְלָא קַבִּילוּ. וְאַתְכַּבְּיוּ לְהוֹן
וְלָא תְבוֹן:

וְלִבְנֵי הָרֵכָבִים אָמַר יְהוֹנָדָב בַּר רֵכָב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל

מצוות

מִצְוֹתַי יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וַתַּשְׁמְרוּ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וַתַּעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוִּיתִי אֶתְכֶם: וְלִבְנֵי בַּיִת לֵכַב אֲשֶׁר לֹא כָרַת אֲבִיהֶם בְּרִית עִבְאוֹת
אֱלֹהֵי דִּישְׂרָאֵל חֵלֶף דְּקָלִילְתָּן שֶׁלְּפָקִידַת יְהוֹנָדָב אֲבוֹהוֹן וְנָטְרִתָּן
יָת כָּל פִּקּוּדוֹהִי. וְעַבְדְּתוּן כְּכָל דְּפָקִיד יָתְכוֹן:

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִפָּלֵת אִישׁ לְיוֹנָדָב
בֶּן רֵכָב עֹמֵד לְפָנַי כָּל הַיָּמִים: בְּכֵן כְּדֵין אֲמַר יְיָ עִבְאוֹת
אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל לָא יִפְסוֹק גְּבַר לְיוֹנָדָב בַּר לֵכַב קֳדָמַי כָּל יוֹמַיָּא:

רויקחון לי תרומה במלכים סימן ח

וַיְהוָה נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין
חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם: וַיְ יְהַב חָכְמְתָא
לִשְׁלֹמֹה. כְּמָא דְמַלֵּיל לֵיהּ. וַהֲוָה שְׁלָמָא בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה.
וְגַזְּרוּ קְיָם תַּרְוֵיהוֹן: וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס מִכָּל יִשְׂרָאֵל וַיְהִי
הַמַּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ: וְהֵנִי סַלֵּיקוּ מַסְקֵי מִסִּין עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.
וַהֲווֹ מַסְקֵי מִסִּין תְּלָתִין אַלְפִין גּוּבְרָא: וַיְשַׁלְּחֵם לְבָנוֹנָה
עֲשָׂרֹת אֲלָפִים בַּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת יָחֹדֶשׁ יִהְיוּ בַּלְּבָנוֹן שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
בְּבֵיתָיו וַאֲדֹנִירָם שַׁר הַמַּס: וְשַׁלְּחִינוּן לְלִבְנָן עֲסַר אַלְפִין בְּיַרְחָא
מִשְׁתַּנְיָן. יַרְחָא הָדֵין בְּלִבְנָן תְּרֵין יַרְחִין גְּבַר בְּבֵיתֵיהּ. וַאֲדוֹנִירָם
מַסְגְּנָא עַל מַסְקֵי מִסִּין: וַיְהִי לִשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים

אֶלֶף נֹשֵׂא סַבָּל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר: לְבַד מִשָּׂרֵי
נְצָבִים לִשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר
מֹשְׁלִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה: בַּר מִרַבְרְבַיָּא דְּמַנִּין עַל עוֹבָדַיָּא
דִּשְׁלֹמֹה. תְּלָתְמְאָה וְחַמְשִׁין דְּשָׁלְטִין בְּעַמָּא. דְּעָבְדִין בְּעוֹבָדָא:
וַיַּסַּע הַמֶּלֶךְ אֶת הָאֶבֶן גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבַּיִת אֲבָנִי
גָזִית: וְסַקִּירוּ בַּנָּאֵי וְעוֹבְדֵי אַבְנִין דִּבְנָן לְשַׁכְלְלָה
בֵּיתָא אַבְנִין מְגֻלָּפָן: וַיִּפְקְלוּ בָּנֵי שְׁלֹמֹה וּבָנֵי חִירוֹם וְהַגְּבָלִים
וַיָּכִינוּ הָעֵצִים וְהַחֲצָבִים לִבְנוֹת הַבָּיִת: וּפְקָלוּ אִנּוּן בְּנֵי כְלֵי שְׁלֹמֹה.
וְאִנּוּן בְּנֵי כְלֵי חִירוֹם וְאִנּוּן גִּבְלָיֵא. וְאַתְקִינוּ אָעֵיָא וְאַבְנַיָּא לְמִבְנֵי בֵּיתָא:

וַיְהִי בִּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לִמְלֹךְ
שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה: וַהֲוָה בְּשַׁתָּא אַרְבַּע מְאָה שְׁנִין
וּשְׁמוֹנִין לְמִפַּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם בְּשִׁתָּא דְּבֵי מַלְכוּתֵיהּ
דִּשְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וּבְנָא בֵּיתָא
דְּיָ: וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שִׁשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ
וְעֶשְׂרִים רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ: וּבֵיתָא דִּבְנָא מַלְכָּא שְׁלֹמֹה
קֳדָם יְיָ. שִׁתִּין אַמִּין אוֹרְכֵיהּ וְעֶסְרִין פּוּתְיֵיהּ וּתְלָתִין אַמִּין רוּמֵיהּ: וְהָאוּלָם
עַל פְּנֵי הֵיכַל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אַמָּה אָרְכּוֹ עַל פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֶשֶׂר בָּאַמָּה
רָחְבּוֹ עַל פְּנֵי הַבָּיִת: וְאוּלְמָא עַל אַפֵּי הֵיכְלָא דְּבֵיתָא. עֶסְרִין אַמִּין
אוֹרְכֵיהּ עַל אַפֵּי פְּתִיָּא דְּבֵיתָא. עֶסְרִין אַמִּין פְּתִיָּיהּ עַל אַפֵּי בֵּיתָא: וַיַּעַשׂ
לַבַּיִת חַלֹּנֵי שְׁקֻפִים אֲטֻמִים: וְעַל קִיר לְבֵיתָא. כְּנִין דִּירִין דְּחִירִין וְדִקִּיקִין
מִלְּגַוָּא. וְחִפֵּין כְּלוּנְגָּא: בֵּיתָ אַבְנַת לְיִשְׁי שְׁלִשִׁית אַרְדִּיא: וַיִּבֶן עַל
קִיר הַבַּיִת: וְעוֹבֵד גְּבִיב יָת קִיטַת בֵּיתָא דְּסָחִיד לְהֵיכְלָא וְדִדְבִיר וַיַּעַשׂ
צְלָעוֹת סָבִיב: וְכִנְבָא עַל כּוֹתְלֵי בֵּיתָא דְּיֵיתָא סְחוֹר סְחוֹר אָרִיךְ יָת
כּוֹתְלֵי בֵּיתָא סְחוֹר סְחוֹר לְהֵיכְלָא וְלִדְבִירָא. וְעָבַד כַּחֲשִׁיבָא סְחוֹר סְחוֹר:
הַיְשִׁישׁ הַתַּחְתֹּנָה חֲמֵשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ וְהַתִּיכֹנָה שֵׁשׁ בָּאַמָּה רָחְבָּהּ
וְהַשְּׁלִישִׁית שֶׁבַע בָּאַמָּה רָחְבָּהּ כִּי מִגְרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה
לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבָּיִת: מִתַּתָּא אַרְעִיתָא חֲמֵשׁ אַמִּין פּוּתְיֵיהּ

ואתה

רואתה תצוה ביחזקאל פרק מ"ג

ואתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו
מעונותיהם ומדדו את תבנית: והוא כל אשר יכלמו את כל תורת הבית
וכל צורתו וכל תוצאותיו הודע אותם ובתב לעיניהם וישמרו את
כל צורתו ואת כל חקותיו ועשו אותם: זאת תורת הבית
על ראש ההר כל גבולו סביב סביב קדש הנה זאת תורת
הבית: ואלה מדות המזבח באמות
האמה אמה וטפח והיק האמה ואמה לחק וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה גב המזבח: ומשלחת הארכה מאחורי הקרקע
הראיה אמה ופשך והשוליתה האחת רחבה אמה וגבולה פה אל פה
לה על שפתה סביב זרת אחד וזה טוקע הארכה: ומהיק הארץ
ער העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה ער העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: ומהשויית
האריאל ער מקמתא דלרעיתא תרתין אמין ופותיא אמתא חדא ומקמתא
דעזרתא ער מקמתא דלרעיתא ארבע אמין ופותיא אמתא: והאריאל
ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע: ומדרחא ארבע
אמין ומדרחא ולעילא לקרנתא ארבע: והאריאל שתים עשרה אמך
בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ומדרחא תרתא עסרי
אורכא כתרתא עסרי פותיא מלבע על ארבעה סטריהי: והעזרה

אתה בן אדם בית ישראל אמרו בבית ישראל אתם ונסלחו
מעונותיהם ומדדו את תבנית: הוא כל אשר יכלמו את בית ישראל
וכל תוצאותיו וכל צורתו וכל חקותיו והודע אותם וכתב לעיניהם
וישמרו את כל צורתו ואת כל חקותיו ועשו אותם: זאת תורת
הבית על ראש ההר כל גבולו סביב סביב קדש הנה זאת תורת
הבית: ואלה מדות המזבח באמות
האמה אמה וטפח והיק האמה ואמה לחק וגבולה אל שפתה סביב
זרת האחד וזה גב המזבח: ומשלחת הארכה מאחורי הקרקע
הראיה אמה ופשך והשוליתה האחת רחבה אמה וגבולה פה אל פה
לה על שפתה סביב זרת אחד וזה טוקע הארכה: ומהיק הארץ
ער העזרה התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעזרה
הקטנה ער העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: ומהשויית
האריאל ער מקמתא דלרעיתא תרתין אמין ופותיא אמתא ומקמתא
דעזרתא ער מקמתא דלרעיתא ארבע אמין ופותיא אמתא: והאריאל
ארבע אמות ומהאריאל ולמעלה הקרנות ארבע: ומדרחא ארבע
אמין ומדרחא ולעילא לקרנתא ארבע: והאריאל שתים עשרה אמך
בשתים עשרה רחב רבוע אל ארבעת רבעיו: ומדרחא תרתא עסרי
אורכא כתרתא עסרי פותיא מלבע על ארבעה סטריהי: והעזרה

אַרְבָּעִים עֲשָׂרָה אֶלֶף בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה לְחֹדֶשׁ אֲלַפְתָּעַת רַבְעָיִם
וְהַנְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאַמָּה וְהָחִיץ לָהּ מִפֵּאָה סָבִיב וּמִעֲלֵה מִיִם.
פְּנוֹת קְרִים: וְאִם מִקְרָא אֶרְבַּע עִמְּדִי אֶלְפָּא בְּאֶלְפָּא עִמְּדִי פְּתִיאָא.
עַל אֶרְבַּעָה פְּטוֹרָא. וְגַרְמָא מְקַף לָהּ קְחוֹר קְחוֹר פְּלָגוֹת אַמְּתָא.
וְתִשְׁוִיתָא לָהּ אַמְּתָא קְחוֹר קְחוֹר וְאַמְּתָר דְּקַלְקִין לָהּ מִתְפַּנֵּן לְמַרְגְּלָא:
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם פֹּה אֲמַקֹּם כִּסְאִי וְיהוָה אֶלָּה חֲקוֹת
הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הֵעָשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק עָלָיו דָּם: וְאָמַר
לִי בַּר אָדָם כֹּהֲנֵן אַמָּרֵי יְיָ לְהִים אִלֵּין גְּדִילַת כַּרְסָא בְּיוֹם אִתְעֲבָדוּתֵיהּ
לְאַסָּקָא עֲלוֹהִי עֲלָתָא. וּלְאִתְזָרָקָא עֲלוֹהִי דַּם נִכְסַת קוּדְשָׁא: וְנָתַתָּ
אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צָדוֹק הַקְּרֵבִים אֵלַי נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה לְשָׁלְתָנִי פַּר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת: וְתִתֵּין לְכַהֲנַיָּא לֵוָאֵי דְּאִנּוּן מִ
מִזַּרְעָא דְּעָדוֹק דְּקָרִיבִין לְפֻלְחָנִי יְיָ לְהִים לְשַׁמָּשָׁא קֳדָמָי. תּוֹר
בַּר תּוֹרֵי לְחַטָּאתָא: וְלָקְחוּ מִדָּמוֹ וְנָתְנָה עַל אַרְבַּע קַרְנוֹתָיו וְאֶל
אַרְבַּע פִּנּוֹת הָעֲזָרָה וְאֶל הַגְּבוּל סָבִיב וְחִטֵּאתָ אֹתוֹ וְכִפַּרְתָּ עָלָיו
וְעָשָׂה מִדָּמוֹי וְיִתֵּן עַל אַרְבַּע קַלְנוֹהִי וְעַל אַרְבַּע זְוָיוֹת מַסְקְתָּא.
וְעַל תְּחוֹמָא סְחוֹר סְחוֹר וְתִדַּכֵּי יָתֵיהּ וְתְכַפַּר עֲלוֹהִי: וְלָקַחְתָּ אֶת
פַּר הַחַטָּאת וְשָׂרַף בְּמִפְקַד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ: וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי תַּקְרִיב שָׂעִיר עִזִּים תָּמִים לְחַטָּאת וְחִטְּאוּ אֶת
תּוֹלָא דְחַטָּאתָא יוֹקְדִיֵּה בְּאַתַר דְּיֵיקְדוּן לְבִיתָא. מִבָּרָא לְמִקְדְּשָׁא:
הַמִּזְבֵּחַ כְּאַשֶׁר חִטְּאוּ בְּפָר: וְבִיוֹמָא תִּנְיָנָא תְּקָרֵיב צְפִיר בַּר עִזִּין
שְׁלִים לְחַטָּאתָא יְחַדְּשׁוּן יָת מַרְגְּלָא. כְּמָא דְּחַדְּשׁוּ בְּתוֹלָא: וְכַלּוֹתָךְ
מְחַטָּא תַּקְרִיב פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים וְאַיִל מִן הַצֹּאן תָּמִים: וְשִׁיזוֹתָךְ
מַלְרְסָאָה. תְּקָרֵיב תּוֹר בַּר תּוֹרֵי שְׁלִים וְדִכַּר מִן עָנָא שְׁלִים:
וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהַעֲלוּ אוֹתָם
עֹלָה לַיהוָה: וְתִקְרֵיבְנָן קֳדָם יְיָ וְיִתְּרְמֵי כָּהֲנַיָּא עֲלֵיהוֹן מִלְחָא וְיַקְרְבוּן יָתְהוֹן

עֹלָה לַיהוָה: " שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שָׂעִיר חַטָּאת לַיּוֹם וּפַר
בֶּן בָּקָר וְאַיִל מִן הַצֹּאן תְּמִימִם יַעֲשׂוּ: שִׁבְעָה יְמִלְּיוּתָא עֲבִיד צְפִירָא
דְּחַטָּאתָא לְיוֹמָא. וְתוֹר בַּר תּוֹרֵי וְדִכַּר מִן עָנָא שְׁלִימִין יַעְבְּדוּן: שִׁבְעַת
יָמִים יְכַפְּרוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְטִהֲרוּ אֹתוֹ וּמִלְּאוּ יָדוֹ: וְשִׁבְעָה יוֹמִין יְכַפְּרוּן עַל
מַרְגְּלָא וְיִדְכּוֹן יָתֵיהּ וְיִקְדְּשׁוּן יָת אִדְכְּרֵיהּ: וְיַכְלוּ יָתַ יְמֵיהוֹן
כַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת עֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת
שַׁלְמֵיכֶם וְרָצִיתִי אֶתְכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וַיּוֹלֶךְ אֹתִי שָׁם שַׁעַר
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפֹּנֶה קָדִים וְהוּא סָגוּר: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ וְאִישׁ לֹא יָבוֹא בוֹ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בָּא בוֹ וְהָיָה סָגוּר: וְנָשִׂיא הוּא נָשִׂיא יֵשֵׁב בּוֹ לֶאֱכֹל לֶחֶם
לִפְנֵי יְהוָה מִדֶּרֶךְ אוּלָם הַשַּׁעַר יָבוֹא וּמִדַּרְכּוֹ יֵצֵא: וַיָּבֵא אֹתִי דֶּרֶךְ
שַׁעַר צָפוֹן לִפְנֵי הַבַּיִת וָאֵרֶא וְהִנֵּה מָלֵא כְּבוֹד יְהוָה אֶת בֵּית יְהוָה
וָאֶפֹּל עַל פָּנָי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן אָדָם שִׂים לִבְּךָ וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ
וּבְאָזְנֶיךָ שְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ עַל כָּל חֻקּוֹת בֵּית יְהוָה
וְעַל כָּל תּוֹרֹתָיו וְשַׂמְתָּ לִבְּךָ לְמוֹצָא הַבַּיִת בְּכֹל מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ:
וְאָמַרְתָּ אֶל מֹרְדִים אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רַב לָכֶם
מִכֹּל תּוֹעֲבֹתֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: בְּהָבִיאֲכֶם בְּנֵי נֵכָר עֲרֵלֵי לֵב וַעֲרֵלֵי
בָשָׂר לִהְיוֹת בְּמִקְדָּשִׁי לְחַלְּלוֹ אֶת בֵּיתִי בְּהַקְרִיבְכֶם אֶת לַחְמִי חֵלֶב
וָדָם וַיָּפֵרוּ אֶת בְּרִיתִי עַל כָּל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם: וְלֹא שְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת
קָדָשַׁי וַתָּשִׂימוּ לָכֶם מִשְׁמְרֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
כָּל בֶּן נֵכָר עֲרֵל לֵב וַעֲרֵל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי כֹּל הַנָּכְרִי
אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: גַּם הַלְוִיִּם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעָלַי בִּתְעוֹת יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר תָּעוּ מֵאַחֲרַי גִּלּוּלֵיהֶם וְנָשְׂאוּ עֲוֹנָם: וְהָיוּ בְּמִקְדָּשִׁי מְשָׁרְתִים
פְּקֻדִּים בְּשַׁעֲרֵי הַבַּיִת וּמְשָׁרְתִים בַּבָּיִת הֵמָּה שֹׁחֲטִים אֶת הָעֹלָה וְאֶת
הַזֶּבַח יַעֲמְדוּ לִפְנֵי הָעָם לְשָׁרְתָם: עַל כֵּן דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה וְנָשְׂאוּ עֲוֹנָם: וְלֹא יִגְּשׁוּ אֵלַי לְכַהֵן לִי וְלִגְשֶׁת אֶל כָּל קָדָשַׁי
אֶל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים וְנָשְׂאוּ כִלְמָתָם וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ: וְנָתַתִּי
אוֹתָם מִשְׁמֶרֶת בֵּיתִי לְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה בּוֹ: וְאֶת הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם בְּנֵי צָדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בִּתְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מֵעָלַי הֵמָּה יִגְּשׁוּ אֵלַי לְשָׁרְתֵנִי וְעָמְדוּ לְפָנַי לְהַקְרִיב לִי חֵלֶב וָדָם
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: הֵמָּה יָבֹאוּ אֶל מִקְדָּשִׁי וְהֵמָּה יִגְּשׁוּ אֶל שֻׁלְחָנִי לְשָׁרְתֵנִי
וְשָׁמְרוּ מִשְׁמַרְתִּי: וְהָיָה בְּבוֹאָם שַׁעֲרֵי חֲצַר הַפְּנִימִית מִן בַּדִּים וְלֹא
יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צֶמֶר בְּכָל מְשָׁרְתָם בִּשְׁעָרֵי חֲצַר הַפְּנִימִית וּבַבָּיִת:

עמנא ונקיים סומכין דכתיב ולא נפקוק מן בשילא: ויחלקו להם
את הארץ לעכר בה אחאב בחל ברדך אחד לבדו ועבדיה בחל
בדרך אחד לבדו: ובלילו להון ית אדעא למעבד בה אחאב
הליך באורחא חדא בלחודוהי ועובדיה הליך באורחא חדא
בלחודוהי: ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו
ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: והוה עבדיה אזיל
באורחא והא אליהו לקדמותיה ואשתמודעיה ונפל על אפוהי
ואמר הלא הוא אדוני אליהו: ויאמר לו אמך לך אמור לאדניך הנה
אליהו: ואמר ליה אנא אמיסי לאמר לרבוני הוא אליהו: ויאמר
מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני:
ואמר מא חבית אדי אנת מסר ית עבדך בידא דאחאב למקטלי:
חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם
לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה: קיים הוא ד׳ אלהך אם אית עם ומלכו דלא שלח
רבוני לתגן למבעך ואמרו לא הוה כא ומומי ית מלכותא וית
עמא אדי לא משבח לך: ועתה אתה אמר לאדניך
הנה אליהו: והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנעורי:
והוי עד דאתא אזיל מלגרך ורוחא מן קדם יוי טלינך לאתר דלא
אדע ואהך לאחבראה לא אחאב ולא שכחינך ויקטלני ועבדך
ירא יוי מטאן מן קרם יי מלעולי: הלוא הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג את נביאי יהוה ואחבא מנביאי יהוה
מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם
ומים: הלא אתחוה לרבוני ית דעבדית לדקטילת איזבלי ית נביאי
דיי ואטמרית מנביאי יי מאה גוברא חמשין חמשין גוברא במערתא
וסעדלה גון בלחמא ובמוא: ועתה אתה אמר לך אמור לאדניך הנה
אליהו והרגני: והיה כאשר אמר אישיל מיניך לרוח יי ית לא אליה ויקטלנני:
ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו:
ואמר אליה קיים הוא יי צבאות דמשמיה שלח קדמוהי אדי ומלא לין
אתחזי ליה: וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו: ואזל עבדיה לקדמות אחאב ואחוי ליה ואזל אחאב
לקדמות אליה: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו
האתה זה עכר ישראל: והוה כד חזא אחאב ית אליה ואמר
אחאב ליה האת הין עכרה דישראל: ויאמר לא עברתי את ישראל
כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה והלך אחרי הבעלים:
ואמר לא עכרית ית ישראל אלהין את ובית אבוך דשבקתון ית
פקודיא דיי ואזלתון בתר בעלים: ועתה שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: ויקבץ שלח בכנש
לותי ית כל ישראל לטור כרמלא וית נביא בעלא ארבע מאה וחמשין.
ונביא אשירתא ארבע מאה אכלי פתולא דאיזבל: וישלח
אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: ואלה
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם
אתו דבר: ויקרב אליה לות כל עמא ואמר עד אמתי אתון
פלגין לתרתין פולגנון הלא יי הוא אלהים פלחו קדמוהי בלחודוהי.

ומים

והלא אתחזה לדבוני ית דעבדית לדקטילת איזבלי ית נביאי
דיי ואטמרית מנביאי יי מאה גוברא חמשין חמשין גוברא במערתא
וסעדלה גון בלחמא ובמוא: ועתה אתה אמר לך אמור לאדניך הנה
אליהו והרגני: והשן אמר אישיל מיניך לרוח יי ית לא אליה ויקטלנני:
ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו:
ואמר אליה קיים הוא יי צבאות דמשמיה שלח קדמוהי אדי ומלא לין
אתחזי ליה: וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו: ואזל עבדיה לקדמות אחאב ואחוי ליה ואזל אחאב
לקדמות אליה: ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו
האתה זה עכר ישראל: ויאמר לא עברתי את ישראל
כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה והלך אחרי הבעלים:
ואמר לא עכרית ית ישראל אלהין את ובית אבוך דשבקתון ית
פקודיא דיי ואזלתון בתר בעלים: ועתה שלח קבץ אלי את
כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: ויקבץ שלח בכנש
לותי ית כל ישראל לטור כרמלא וית נביא בעלא ארבע מאה וחמשין.
ונביא אשירתא ארבע מאה אכלי פתולא דאיזבל: וישלח
אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: ואלה
אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם
אתו דבר: ויקרב אליה לות כל עמא ואמר עד אמתי אתון
פלגין לתרתין פולגנון הלא יי הוא אלהים פלחו קדמוהי בלחודוהי.

ולמה

ואמרי
וְהִי דֶּרֶךְ לֵךְ אֲשֶׁר הוּא וְיִקַּח: וְהוֹה כַּעֲשִׂין טוֹהְלָא זְחִיל בֵּהוֹן אֱלֹהִי.
אֱלֹהוּ. וַיֹּאמֶר קוֹלֵי בְּקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהַיִם הוּא פִּישַׁיִם וְכִי שָׁיֵב לָן
דִּי דֶּרֶךְ לֵךְ אֲשֶׁר הוּא וְיִקַּח: וְהוֹה כַּעֲשִׂין טוֹהְלָא זְחִיל בֵּהוֹן אֱלֹהִי.
דְּעָנִי. וְמִשְׁתַּטְּלִין עַל אִיגּוֹרָא דְּעַבְדוּ: וַיְהִי כַּאֲחַרִים וַיְהַתֵּל בָּהֶם
מִכְּפִלָּא וְעַד עִילִין טוֹהְלָא לְמִיהַד בְּעַלְמָא עַנְיָנָא זְחִיל כָּל זְחִילַת
עֲשָׂה: וְנַמִּיכִי. לֹא תוּלָא דִּיהַב לְהוֹן דְּעַבְדוּ וְקָלוּ כְּשׁוּם בְּעַלְמָא
לְמִמַּל הַכֶּעֶל עֲנָנוּ וְאֵין זוֹעֵק וְאֵין עוֹנֶה וַיִּפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
הַכֶּעֶל אֲשֶׁר נָתָן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ כְּשׁוּם טַעֲוֹתְכוֹן וְאִי שִׁתָּא לָא תִּשְׁוֹן: וַיִּקְחוּ אֶת
אֶתְקַפְּגִין וְתִתְקְרוֹן כְּשׁוּם טַעֲוֹתְכוֹן וְאִי שִׁתָּא לָא תִּשְׁוֹן: וַיִּקְרְאוּ כְּשׁוּם
הַכֶּעֶל אֲשֶׁר נָתָן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ כְּשׁוּם בַּעֲלֵי מֵהַפֵּךְ וְעַד בַּעֲלֵי הַיָּם
לְמִמַּל הַכֶּעֶל עֲנָנוּ וְאֵין זוֹעֵק וְאֵין עוֹנֶה וַיִּפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וְנַמִּיכִי. לֹא תוּלָא דִּיהַב לְהוֹן דְּעַבְדוּ וְקָלוּ כְּשׁוּם בַּעֲלֵי
מִמַּל כָּל זְחִילַת עֲנָנוּ זְחִיל כָּל זְחִילַת דְּעַנְנָא זְחִיל כָּל זְחִילַת
דְּעַנְנָא.

יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל. וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה. הַלְוַאי אֵלֶת יְדִידוּת. שֶׁכְּדַאי שֶׁיִּרְאֶה
וְיִשְׂרָאֵל וְאַל עֲבוֹדָה. וְכֵיצַד לָמַד עֲבוֹדָה. אֶת כָּל פְּרָטֵי הַמִּלְחָמָה הָאֵלֶּה:
עָנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וְיֵרְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה
הָסַבְתָּ אֶת לִבָּם אֲחֹרַנִּית: קְבִיל עֲלוֹתִי. כְּבָר שְׁתָא קְבִיל עֲלוֹתִי.
כְּמִשְׁטָר. וְרִשְׁעוֹן עֲמָא הָדֵין. כְּמַעֲבַדְתָּךְ לְהֵן נִיקָא. אֱלֹהִי אֶת יְ אֱלֹהִים.
וְאֶת כָּל הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר הֵן מִשְׁתָּאֵל לְהֵן כְּמִי מַלְכָּא לְאֶתְגְּזוֹתְהֵן לְדַחֲלְתָךְ.
וְאִנּוֹן. וְהִנֵּה אֵת לְהֵן פָּלִיג: וַתִּפָּל אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הָעֹלָה
וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאֲבָנִים וְאֶת הֶעָפָר וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה
לָחֳבָה: וְנִפְקַת. אֵישְׁתָּא מִן קֳדָם יְ וְאַכְּלַת יָת עֲלָתָא וְיָת אָעֵיָא.
וְיָת אַבְנַיָּא וְיָת עַפְרָא. וְיָת מַיָּא דִּבְמְזַקְתָּא לְחוֹדַת: וַיַּרְא כָּל
הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ. יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים: וְחַדָּא כָּל עַמָּא. וּנְפַלוּ עַל אַפֵּיהוֹן. וְאָמְרוּ. יְ הוּא לָהִים.
יְ הוּא לָהִים: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לָהֶם תְּפְשׂוּ אֶת נְבִיאֵי
הַבַּעַל אִישׁ אַל יִמָּלֵט מֵהֶם וַיִּתְפְּשׂוּם וַיּוֹרֶד אֵלִיָּהוּ אֹתָם נַחַל קִישׁוֹן
וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם: וְאָמַר אֵלִיָּה לְהֵן אֲחוֹרוּ. יָת נְבִיֵּי דְּבַעְלָא. אֲנָשׁ. לָא
יִשְׁתֵּיזֵב מִנְּהֵן וְאַחֲרוֹנוֹן. וְאַחֵית נוּן עֲלֵיהּ לְנַחֲלָא דְקִישׁוֹן. וְנִכְּיסִנּוּן
תַּמָּן: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְאַחְאָב עֲלֵה אֱכֹל וּשְׁתֵה כִּי קוֹל הֲמוֹן —
הַגָּשֶׁם: וְאָמַר אֵלִיָּה לְאַחְאָב סַק אֲכוֹל וְאִישְׁתִּי. אֱלִי. קַל וְחָמֶר גֻּשְׁתָּ
מִטְלָא: וַיַּעַל אַחְאָב לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת. וְאֵלִיָּהוּ עָלָה אֶל רֹאשׁ
הַכַּרְמֶל. וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיָּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בִּרְכָּיו: וְסָלִיק אַחְאָב לְמִיכַל
וְלִמְשְׁתֵי. וְאֵלִיָּה סְלִיק לְרֵישׁ כַּרְמְלָא וְגָחִין עַל אַרְעָא. וְשָׂוִי אַפּוֹהִי
בֵּין בִּרְכּוֹהִי: וַיֹּאמֶר אֶל נַעֲרוֹ עֲלֵה נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ יָם וַיַּעַל וַיַּבֵּט
וַיֹּאמֶר אֵין וְאָמַר וַיֹּאמֶר שֶׁבַע פְּעָמִים: וְאָמַר לְעוֹלִימֵיהּ.
סַק כְּעַן סְפִי לְאוֹפָרָן מַעֲרְבָא. וְסָלִיק וְסָפָא. וְאָמַר לֵית מִדְּעָם.

וְאָמַר. חֲזוֹ שַׁבְעָתְמִין: וַיְהִי בַּשְּׁבִעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה עָנָן קְטַנָּה
כְּפַף אִישׁ עֹלָה מִיָּם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אֱמֹר אֶל אַחְאָב אֱסֹר וָרֵד וְלֹא
יַעַצָרְךָ הַגָּשֶׁם: וְהָיָה בְּזֹאת שֶׁבַע הַפְּעָמִים שֶׁבַע הַשִּׁיטֹת וַיֹּאמֶר הֵן עֹלֶה
כַּפַּפְתָּא דִּי גַבְרָא מִמַּעְלָא. וְאָמַר סַק אֱמוֹר לְאַחְאָב אֱסוֹר וּרְדוֹ
וְחוֹת. וְלָא יְעַכְּבִנָּךְ מִטְלָא: וַיְהִי עַד פֹּה וְעַד פֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ
עָבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶּשֶׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחְאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה: וְהָיָה
עַל רְמִדְּרֵךְ וְ שַׁלְּחָא יָת אֵימָתֵיהּ עַל אַחְאָב. וְלוּחָא. וְהָוָה כְּמִטַּר קָפִיץ
וְלִפְנֵי אַחְאָב וְאָזַל לְיִזְרְעֶאל:

רויקהל במלכים א פרק ב

וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם מֶאֹד: וְשִׁלְמֹה מְלָכָא שַׁלְּמָה.
וְרַבְּרַב יָת חִילָם מִינַּר: בֶּן אִשָּׁה אַלְמָנָה הוּא מִמַּטַּה בַּפְּתָלִי.
וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמָּלֵא אֶת הַחָכְמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת
הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת וַיָּבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ
אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ: כַּד אֲתָתָא אַרְמַלְתָּא הָא מִשְׁכְּבָא דְּגַבְרָהּ.
וְאַנְהִי. גַּבֵּי עוֹבִי אוּמָנִין בְּעִבְדַת נְחָשָׁא. וְאַתְקַבֵּל. יָת חָכְמָתָא דְּיָת
סוּכְלְתָנוּתָא זִמְנָא דְּעִתָּא לְמֶעְבַּד כָּל עִבְדָּא בְּנְחָשָׁא. וְאָתָא לְוָת
מַלְכָּא שְׁלֹמֹה. וְעָבַד יָת כָּל עִבְדְּדֵיהּ: וַיַּעַשׂ אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים
נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֵב אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: וְצַד. יָת תַּרְעִין עַמּוּדַיָּא
הִנְחֹשֶׁת. תְּמַנְיָא סַמְכֵי אַמִּין מִקְּדָם לֵיהּ עַמּוּדָא חַד. וְחוּט מְשַׁח —
תִּנְיָנָא סַמְכֵי אַמִּין. וְכֵן לְעַמּוּדָא תִּנְיָנָא: וְשִׁבְכֵי כְּתָרַת עֲשָׂה לָתֵת
עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מְעֻשָׂה חֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת —
הָאֶחָת. וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: שִׁבְכָתִין קְרוֹנְתָנִין
עֲבַד לְמִתַּן עַל רֵישׁ עַמּוּדַיָּא מִתְּרֵין גַּרְשִׁין. חֲמֵשׁ אַמִּין לְוַמְיָה
רְקִלוֹנְתָא חַדָּא וְחֲמֵשׁ אַמִּין. לְוַמְיָה דְּקִלוֹנְתָא תִּנְיָתָא:

שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂנָבָה בְּתוֹכוֹ מַעֲשֵׂה שְׁלֹשֶׁת לְפֹתְלֹת
אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לְכֹתֶרֶת הָאַחַת וְשִׁבְעָה לְכֹתֶרֶת
הַשֵּׁנִית: סְלִיגִין עוֹבֵד קְלִיגִין קְלִי עִין עוֹבֵד גְּדִילִין לְקַרְנוֹתָן עַל
לִישׁ עַמּוּדִיָּא שִׁבְעָה לְקַלּוֹנְתָּא חֲדָא. וְשִׁבְעָה לְקַלּוֹנְתָּא תִּנְיָתָא:
וַיַּעַשׂ אֶת הָעַמֻּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת
אֶת הַכֹּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית:
וְעֵבֶר זוּ עַמּוּדִיָּא וְתַרְתִּין סְרִידִין סָחוֹר סָחוֹר עַל סְלִיגְתָּא חֲדָא
לְכַסָּאָה יָת קַלּוֹנְתָּן דְּעַל לִישׁ לְמוֹנְיָא וְכֵן עָבַד לְקַלּוֹנְתָּא
תִּנְיָתָא: וְכֹתֶרֶת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן
בְּאוּלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְקַלּוֹנְתָּן דְּעַל לִישׁ עַמּוּדִיָּא עוֹבַד
שׁוֹשַׁנְתָּא לְקֵיט בְּאוּלְמָא אַרְבַּע אַמִּין: וְכֹתֶרֶת עַל שְׁנֵי הָעַמּוּדִים
גַּם מִמַּעַל מִלְּעֻמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְיַד ־ שְׂבָכָה וְהָרִמֹּנִים מְאתַּיִם
טוּרִים סָבִיב עַל הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית: וְקַלּוֹנְתָּן דְּעַל תַּרְתִּין עַמּוּדִיָּא
אַף מִלְעֵילָא מִלְקֳבֵל דְּבִקָא דְּעִבֵּד סְלִיגְתָּא דְּלְמוֹנְיָא מְאָתַן
סְרִידִין עֲבַד לַהּ סָחוֹר סָחוֹר עַל קַלּוֹנְתָּא תִּנְיָתָא: וַיִּקֶם אֶת
הָעַמֻּדִים לְאֻלָם הַהֵיכָל וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַיָּמִין וַיִּקְרָא אֶת
שְׁמוֹ יָכִין וַיָּקֶם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בֹּעַז:
וְאִקִּים יָת עַמּוּדָא לְאוּלְמָא דְּהֵיכְלָא וְאִקִּים יָת עַמּוּדָא מִימִינָא
וְקָרָא יָת שְׁמֵיהּ יָכִין וְאִקִּים יָת עַמּוּדָא מִשְּׂמָאלָא וְקָרָא יָת
שְׁמֵיהּ בֹּעַז: וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשָׁן וַתִּתֻּם
מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים: וְעַל לִישׁ עַמּוּדָא עוֹבַד שׁוֹשַׁנְתָּא.
וְשַׁלִּיטַת עַמּוּדָיָא:

ראלה פקודי במלכים א פרק ז

וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת

לה

וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
בֵּית יְיָ: עַמּוּדַיִם וְגֻלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ שְׁנֵי הָעַמּוּדִים
וְשִׂבְכוֹת שְׁתַּיִם לְכַסּוֹת אֵת שְׁתֵּי גֻּלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים: עַמּוּדַיָּא תַּרְתִּין וְגַבְּנֵי קְלוֹנְתָּן דְּעַל לִישׁ עַל
עַמּוּדַיָּא תַּרְתִּין וְקֵלִיגָתָא תַּרְתִּין לְכַסָּאָה יָת תַּרְתִּין גַּבְּנֵי
קְלוֹנְתָּן דְּעַל לִישׁ עַמּוּדַיָּא: וְאֵת הָרִמֹּנִים אַרְבַּע מֵאוֹת
לִשְׁתֵּי הַשְּׂבָכוֹת שְׁנֵי טוּרִים רִמּוֹנִים לַשְּׂבָכָה הָאַחַת לְכַסּוֹת
אֵת שְׁתֵּי גֻּלֹּת הַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָעַמּוּדִים: וְיָת רִמּוֹנַיָּא
אַרְבַּע מְאָה לְתַרְתִּין סְלִיגָתָא. תְּלָתִין סְרִידִין דְּרִמּוֹנִין לְסְלִיגְתָּא
חֲדָא לְכַסָּאָה יָת תַּרְתִּין גַּבְּנֵי קְלוֹנְתָּן דְּעַל אַפֵּי עַמּוּדַיָּא: וְאֵת
הַמְּכֹנוֹת עָשָׂה וְאֵת הַכִּיֹּרוֹת עָשָׂה עַל הַמְּכֹנוֹת: וְיָת כַּסְקַסָּא
עַסְקָר. וְיָת כִּיוֹרַיָּא עַסְקָרָא עַל כַּסְקַסָּיָא: וְאֵת הַיָּם הָאֶחָד וְאֵת הַבָּקָר
שְׁנֵים עָשָׂר תַּחַת הַיָּם: וְיָת יַמָּא חַד. וְיָת תּוֹרֵי תְרֵי עַסְקָר תְּחוֹת יַמָּא:
וְאֵת הַסִּירוֹת וְאֵת הַיָּעִים וְאֵת הַמִּזְרָקוֹת וְאֵת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְיָ נְחֹשֶׁת מְמֹרָט: בְּכִכַּר
הַיַּרְדֵּן יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סֻכּוֹת
וּבֵין צָרְתָן: וַיַּנַּח שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים מֵרֹב מְאֹד לֹא נֶחְקַר
מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְיָ
לִמְתְקַל נַחְשָׁא: וְיָת שְׁלֹמֹה יָת כָּל מָנַיָּא דְּבֵית יְיָ וְיָת מַדְבְּחָא דִּדְהַב
וְיָת שְׁלָתָן אַפַּיִם דִּלְחֶם סְדוּרָא דִּדְהַב: וְעַמְדִין

שלמה את כל נעלא דבעית מקדשא דיהוה
ויתיב פתורא דעלוהי לקדם אפיא דמשכנא: ואוקיד מדבחא דעלוה קדם
מימרא וחמעא דשמואל לפני הדביר זהב סגיר והכיה והמלות
והמלקחים זהב: וית מגלתא חמשיתא מגמרא דמסכתא
קדם בית פמולי דיהבא טבא ושוגיא ונועימא ועיבתיא דיהבא:
והמפות והמזלגות והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגיר
והפתורות לרחמות הבית הפנימי לקדש הקדשים לרחמי הבית
להיכל זהב: וקולוא ומזמריא ומזרקיא ונזפיא ומחתיית
דיהבא טבא ומנהלוא לדשי בית גואה לקודש קדשיא לדשי
בית מקדשא דיהבא:

הפטרה ביום שני של ר"ח

ועם זן יצרתי לי תהלתי יספרו: שמע ה' קולי אקרא וחנני
וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש: אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני
ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני:
הורני ה' דרכך ונחני באורח מישור למען שוררי: אל
תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא
האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים: קוה אל ה' חזק
ויאמץ לבך וקוה אל ה':

הפטרת ויקרא

כה אמר יהוה עלתה לשמי אלהי ישראל לחקלך
ישראל ואמלא יהוה עצאות אמי ראשון ואתני אחלון ומבלעדי אין
אלהים: כרגן אמר ה' מלכא דישראל וגאליה יהוה צבאות אנא הוא
אנא הוא קדמאי וקדם עלמיא ולית אלה אפן ולא מני לית אלה:

הפטרת עזו בירמיה

כה אמר יהוה עצאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבחיכם
ואכלו בשר: כרגן אמר ה' עצאות אלהא דישראל עלותכון אוסיפו
על נכסת קדשיכון ואכלו בסלא: ארי לא דברית את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציאי אתם מארע מצרים על דבבי עולה

זבחים אשתעי עם אבהתיכון ביום אפקי יתהון מארע מצרים: אלהין
פקדית להון למימר אשמעון בקלי ואהי להון לאלהין
ואנתון תהון לי לעם ותהכון בכל אורחתא דאפקד יתכון
למען יטב לכון: ולא אשמעון ולא קבלון ית מימרי אלהין
בתקוף ליבהון בישא ואהוון לאחורא ולא לקדם: למן יום
דנפקו אבהתכון מארע מצרים ועד יומא הדין ואשדר לוותכון
ית כל עבדי נבייא יומא בתר יומא: ולא אשמעון ולא קבלון
ית מימרי ולא אצנתון ית אודנהון ותקיפו ית ערפהון
בישו מן אבהתהון: ואת תימר להון ית כל פתגמיא האלין
ולא יקבלונך ותקרי להון ולא יתיבון: ותימר להון דא
עמא דלא קבל מימרא דיהוה אלהה ולא אתקין מוסרא
אבדת קשוט ואתפסקת מפומהון: גוזי קודשך ושדי ארחיקי
מינך ואתבעי לבתרך: ארי קל מבכיא בציון אתבעי ואנחא
לבתר אבהתא ארי אתבזעו ארי שבקו ית אורייתי: ואמחל שארי
לכל גברוניא: ארי כדנא אמר ה' לא יתגבר חכימא בחכמתיה
ולא יתגבר גבר חסינא בחסנוהי לא יתגבר עתירא בעתרוהי:
ארי אם בדא יתרברב מרברב בדא לאסתכלא ולמנדעא קדמי
ארי אנא הוא ה' עביד חסדא דינא וזכו בארעא ארי בדא
רעוא קדמי אמר ה': הא יומין אתיין אמר ה' ופקדית על כל
מהול בערלתא: על מצרים ועל יהודה ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל גלחי פיאה השכנים במדברא ארי כל עממיא
ערלין וכל בית ישראל ערלי לבא:

וְזָבַח: אֲלִי לֹא מִלִּילִית עִם אֲבָהָתְכוֹן וְלֹא פְקִידִית יָתְהוֹן בְּיוֹמָא דְאַפֵּיקִית
יָתְהוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם עַל עִסְקֵי עֲלָוָן וְכִבְשָׁת קוּדְשִׁין: כִּי אִם אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אֹתָם לֵאמֹר שִׁמְעוּ בְקֹלִי וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם וְהָלַכְתֶּם בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן
יִיטַב לָכֶם: אֲלָהִין יָת פִּתְגָמָא הָדֵין. פְּקִידִית יָתְהוֹן לְמֵימַר קַבִּילוּ
לְמֵימְרִי. וַאֲהֵוֵי לְכוֹן לֶאֱלָהּ. וְאַתּוּן תֵּהְווֹן קָדָמַי לְעַם. וְתֵיהָכְלוּן בְּכָל אוֹרְחָא
דְאַפְקֵיד יָתְכוֹן בְּדִיל דְיֵיטַב לְכוֹן: וְלָא שְׁמָעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם
וַיֵּלְכוּ בְּמֹעֲצוֹת בִּשְׁרִירוּת לִבָּם הָרָע וַיִּהְיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים:
וְלָא קַבִּילוּ וְלָא אַרְכִּינוּ יָת אֻדְנֵיהוֹן. וְהַלִיכוּ בְּעֵיצוֹת תְּקוֹף לִבְּהוֹן בִּישָׁא
לְמֶהֱוֵי לְאָחוֹר וְלָא לְקֻדָּם: לְמֶהֱוֵי בְּיוֹמָא דְנָפְקוּ אֲבָהָתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם עַד יוֹמָא הָדֵין
וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת כָּל עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשְׁכֵּם וְשָׁלֹחַ: וְלָא
לְמֶהֱוֵי יוֹמָא דְנָפְקוּ אֲבָהָתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם עַד יוֹמָא הָדֵין. וְשַׁלְחִית
לְוָתְכוֹן יָת כָּל עַבְדַּי נְבִיָּא. כָּל יוֹם מַקְדִּים וּמְשַׁלַּח: וְלֹא
שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת אָזְנָם וַיַּקְשׁוּ אֶת עָרְפָּם הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם:
וְלָא קַבִּילוּ לְמֵימְרִי. וְלָא אַרְכִּינוּ יָת אֻדְנֵיהוֹן. וְאַקְשִׁיאוּ יָת קְדָלֵיהוֹן.
אִבְּאִישׁוּ מֵאֲבָהָתְהוֹן: וְדַבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ וְקָרָאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה: וְאֶת תְּלִיל עֲלֵיהוֹן
יָת כָּל פִּתְגָמַיָּא הָאִלֵּין. וְלָא יְקַבְּלוּן מִנָּךְ. וְתִתְקְרֵי לְהוֹן. וְלָא יְתִיבוּנָךְ:
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא
לָקְחוּ מוּסָר אָבְדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיהֶם: וְתֵימַר לְהוֹן דֵּין
עַמָּא דְלָא שְׁמָעוּ לְמֵימְרָא דַייָ אֱלָהּ קְבִילוּ מֵאלְפָן פֻּרְקָנֵיהּ
דַּיְיָ אֱלָהּ. וְאָת מְנָעַת מִפּוּמְהוֹן:

תהלל

יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ: כְּדֵין אֲמַר יְיָ. לָא יִשְׁתַּבַּח שְׁלֵימָא בְּ
זְוָר תַּכִּימָא בְּתוּקְפֵיהּ. וְלָא יִשְׁתַּבַּח שִׁמְשׁוֹן גִּבָּר מִנּוֹחַ נִיצְרָא
בְּנֵי בְּלוּתֵיהּ. לָא יִשְׁתַּבַּח אֲהִיטוּב בַּר עַמִּיהוּד עַתִּילָא בְּעִתְלֵיהּ: כִּי אִם
בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי בְּאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם יְהוָה: אֲלָהִין דְּלָא
יִשְׁתַּבַּח דְּמִשְׁתַּבַּח. דְּיָחִיד מִסְתַּכֵּל וְאִילֵף לְמִדַּע דְּחִלְתִּי. אֲנָא יְיָ. עָבֵיד
חִסְדָּא. וְדִין וּקְשׁוֹט וְזַכּוּ בְּאַרְעָא. אֲרֵי בְּאִלֵּין רְעוּתִי קֳדָמַי. אֲמַר יְיָ:

הפטרת שמיני — ב שמואל ז יח

וַיֵּשֶׁב עוֹד דָּוִד אֶת כָּל בָּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף: וַאֲסִיף
עוֹד דָּוִד לְמִכְנַשׁ יָת כָּל בַּחוּרֵי. יִשְׂרָאֵל תְּלָתִין אַלְפִין: וַיֵּקְמוּ וַיֵּלֶךְ
דָּוִד וְכָל הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבַּעֲלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם שֵׁם יְהוָה צְבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים עָלָיו:
וְלָקְמוּ וְאָזֵל דָּוִד וְכָל עַמָּא דְעִמֵּיהּ מִקִּרְיַת יְהוּדָה לְאַסָּקָא
מִתַּמָּן. יָת אֲרוֹנָא דַייָ. דְּאִתְקְרֵי. שְׁמָא. שְׁמָא דַייָ. יְיָ עֲבָאוֹת. יָתִיב כְּרוּבַיָּא. עֲלוֹהִי:
וַיַּרְכִּבוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל עֲגָלָה חֲדָשָׁה: וַיִּשְׂאֵהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב
נֹהֲגִים אֶת הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה: וְאַסְקוּ יָת אֲרוֹנָא דַייָ. בְּעִגְלְתָא חַדְתָּא
וְנָטְלוּהוּ. מִבֵּית אֲבִינָדָב דִּבְגִבְעָתָא. וְעֻזָּא וְאַחְיוֹ בְּנֵי אֲבִינָדָב. מְדַבְּרִין
יָת עִגְלְתָא חַדְתָּא: וַיִּשָּׂאֻהוּ מִבֵּית אֲבִינָדָב אֲשֶׁר בַּגִּבְעָה עִם
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאַחְיוֹ הֹלֵךְ לִפְנֵי הָאָרוֹן: וְנָטְלוּהוּ. מִבֵּית אֲבִינָדָב דִּבְגִבְעָתָא.
עִם אֲרוֹנָא דַייָ. וְאַחְיוֹ אָזֵיל קֳדָם אֲרוֹנָא: וְדָוִד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
מְשַׂחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבְכִנֹּרוֹת וּבִנְבָלִים וּבְתֻפִּים
וּבִמְנַעֲנְעִים וּבְצֶלְצָלִים: וְדָוִד וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׂחֲקִין קֳדָם יְיָ.

כגבל

בכל אשר ילכון ובנפלין ובתופין ובחלילין ובכנורות:
ויבאו עד גרן נכון וישלח עזה את אחיו ואחיו הלכים
עם ארון האלהים: ודוד ואשתו עזה לפני הארון:
ודוד ואחד כיה אלי מרבותי תוליא: ויחר אף יהוה בעזה ויכהו ש
שם האלהים על השל ויפת שם עם ארון האלהים: ותקף לנגזא
דיי בעזא ומחהי תמן מיא דיי על דאשתלי ומית תמן
עם ארונא דיי: ויחל לדוד שלאשלר פרץ יהוה פרץ בעזא
ויקלא למקום ההוא פרץ עזא עד היום ההוה: ותקף לדוד של
דתלע יי תרעתא בעזא ולקלא לאתלא ההוא אתלא דמית כיה
עזא עד יומא הדין: וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך
יבא אלי ארון יהוה: ודחיל דוד מן קדם יי בעזא ההוא ואמר
איכדין ייעול לותי ארונא דיי: ולא אבה דוד להסיר אליו את
ארון יהוה שלו עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדום הגתי: ולא
אבא דוד לאפנאה לותיה את ארונא דיי לקרתא דדוד ואפנייה
דוד לבית עובד אדום גיתאה: וישב ארון יהוה בית עבד אדום
הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדום ואת כל ביתו:
ושלא ארונא דיי בית עובד אדום בתלתה ירחין ובריך
יי ית עובד אדום וית כל מיתיה: ויגד למלך דוד לאמר בר
יהוה את בית עבד אדום ואת כל אשלו בעבור ארון
האלהים וילך דוד ויעל את ארון האלהים מבית עבד אדום
עיר דוד בשמחה: והות חוה למהלא דוד למעמר לריך ית
בית עובד אדום וית כל דלית לדיה לדי ארונא דיי ואזל דוד
ואסיק דוד ית ארונא דיי מבית עובד אדום לקרתא דדוד בחדוא:
והי כי עברו נשאי ארון יהוה שבעה צעדים ויזבח שור

ומריא

ומריא: והוה כד זטלו זטלי ארונא דיי: זוגין וגלם תור ופטים:
ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד:
עלגר משבח בכל תקוף קלם יי ודוד אקיר לריוט רבוע: ודוד וכל
בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: והי
והכי שת ישראל מסקין ית ארונא דיי בצוחא ובקל שופרי:
והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד
החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכל לפני יהוה ותבז
לו בלבה: והוה ארונא דיי אתא לקרתא דדוד ומיכל בת שאול
אסתכיאת מן חלבא וחזת ית מלכא דוד מרקד ומשפח קדם
יי ובסרת עלוהי בלבה: ויבאו את ארון יהוה ויציגו אותו במקומו
בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים:
ואשלם דוד ית ארונא דיי ואקימו ית יה בארתליה בגו משכנא דפלס
ליה דוד ואסיק דוד עלון קדם יי ונכסת קודשין: ויכל דוד
מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות:
וישיצי לכל העם במלאמקא עלמא נכסת קודשיא ונכליך ית עמא
כשמא דיי עצמאות: ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש
ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשישה אחד ואשישה אחת
וילך כל העם איש לביתו: וסליק לכל עמא: לכל הומנא דיי שלם
למברך ית עמא את: ותב דוד לברכא ית אנש ביתיה: ויצא דוד
ותיצא מיכל בת שאול לקדמת דוד ותאמר מה נכבד היום
מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות
אחד הרקים: ואמר דוד למללא את אנש ביתיה: ומן קדם מיכל

את

בת שאול לקראת דוד ואמלוט כמוא את־לילך הזה
דאמרת לי ואמא אין לעשני ועתה הלילי חד מן־
קלוניא: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאבין ומכל
ביתו לצות אתי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה:
והאמר הוד למיכל קרם ד דאתרעי בי מאבוך ומכל ביתיה למקרא
נתי למהוי תלמא על עמא דיי על ישראל ושמחית קדם יי: וד
ונקלקתי יעור מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום
מותה ס חדי כד־אתא תלמא לבית מלכא בציתיה ויי עבד ליה נסא גדול
היה לה ולד עד יום מותה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום
מותה ס וכד אתא תלמא לבית מלכא בציתיה ויי עבד ליה נסא גדול
מכל בעלי דבבוהי: ואמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי
יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ואמר
תלמא לנתן נביא חדי פתן דאנת אתי בציתא דמשלמא בפומי את
עביד כל אשר בלבבך לך עשה כי יי עמך: ויאמר נתן אל המלך
כל־ובלבבך אזיל עביד ארי מימרא דיי בסעדך:

ראשה כי תזדיע נחליאל ג מ"ר ל

ואיש כא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים
לחם שעלים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: ויאמר
אתא מארע דלוגא. ואמיתי לנביא דיי. לחים בסורין שעורין טולמין
דלחים של עורין. ופירקן בלשונה. ואמר הב לעמא ויכלון: ויאמר
משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי
כה אמר יי אכול והותר: ויאמר כמשמעה דנא אמתין דיין קלם מאה
גוברא ואמר הב לעמא אכלו. כדבן אמר. יי אכלון ויותרון: ויתן לפניהם ויאכלו
ויותרו כדבר יי: ויהי אדרמיהון ואשלמו כפתגמא דיי:

ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים
כי־בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: ונעמן
לב חילא דמלכא דארם. הוה גבר לב קלם לבוניה ונסיב מפין ארי
על ידוהי. עבד יי. נצחנא לארם ארם. ונצלא הוה. גבר חילא והוא לזקי
מגילותא: וארם גדודים יצאו מארץ וישבו את־ישראל בעלה קטנה
ותהי לפני אשת־נעמן: ואנש ארם כפקן מטשדין ושבו מארעא דישראל
עולימתא זעירתא והות משמשא קלם אתת נעמן. ותאמר אל
גבירתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו:
ואמלת לגבירתה. טוב די יחוי לקלם נביא דבשומרון בכין
יפי יהוה מסגילותיה: ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת וכזאת דברה
הנערה אשר מארץ ישראל: ואתא ואחוי לרבוניה למימר כדין וכדין
מלילה עולימתא דמארעא דישראל: ויאמר מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי־כסף ושש
אלפים זהב ועשר חלפות בגדים: ואמר מלכא דארם איזיל איתא.
ואשדר כתן אגרתא לות מלכא דישראל ואזל ונסיב בידיה:
עסר כפלין דכסף דשתא לתן דינרין דדהב. ועסרא אינטלון דלבושא:
ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה
שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: ואיתי אגרתא. לות
מלכא דישראל דין כתיב כה. ועתן כתיבי אגרתא הדא לותך הא שדרית
לך ית נעמן עבדי. ותסגיניה מסגילותיה: ויהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח

אֲנִי לָאִישׁ אֵין מְיַחֲלִים לוֹ: זֹאת אַבְרָהָם מִלֵּא אֶת יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה יְדַעְתָּ כִּי מֵת הָיָה לְאַבְרָהָם גּוֹגְלָא
מִפְּנֵי לוּחוֹת. אֲבָל כֹּל דְּעוֹן וְחוֹתֵם אֲבָל תַּקְקוֹפָא הוּא עָבִיר לְאוֹתָן לְאָה
כִּי: וַיְהִי כְּשָׁמְעַ אֱלִישָׁע אִישׁ הָאֱלֹהִים כִּי קָרַע מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת
בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יָבֹא נָא אֵלַי וְיֵדַע
כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא סוּסוֹ וְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן
מַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל אֶת לְבוּשׁוֹהִי וְשָׁלַח לוֹת מַלְכָּא לְמֵימַר לְמָא כְּלָעֵיתָא
לְצוּשָׁךְ יָתִי כֵּיוָן לְוָתִי דְּאִית נְבִיָּא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיָּבֹא אֱלִישָׁע בֵּיתָהּ
וּבְרִכְבּוֹ וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַבַּיִת לָאֲלִישָׁע: וְאִתָּא נַעֲמָן בְּסוּסוֹהִי וּכְרִכְבֵּיהּ
וְקָם כְּרֵישׁ לְאֲלִישָׁע: וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵאמֹר מַלָּךְ לְאָמְרָ
הָלוֹךְ וְרָחַצְתָּ שֶׁבַע פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וְיָשֹׁב בְּשָׂרְךָ לְךָ וּטְהָר: וְשָׁלַח
לְוָתֵיהּ אֲלִישָׁע אִתְּבְּהָא לְמֵימַר אִיזִיל וְתִטְבּוֹל שְׁבַע זִמְנִין בְּיַרְדְּנָא
וְיִתּוּב בִּסְלָךְ לָךְ וְתִתְּסֵי: וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיֵּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָמַרְתִּי אֵלַי
יָצוֹא יֵצֵא וְעָמַד וְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְהֵנִיף יָדוֹ אֶל הַמָּקוֹם
וּמַלְכָּא הֵימָעֲלָע: וּרְגִיז נַעֲמָן וְאָזַל וְאָמַר הָא הֲוֵית אָמַר דִּילְוָתִי יִפּוֹק
מִיפַּק. וְיֵקוּם וְיֵעֲלִי נִשְׁמָא דִּילִי לְהֵיכָא וְלֵיתֵי דְּיֵהוֹי עַל אַתַּר בֵּיתָא
כְּחַדְתָּא דְּתִתְּסֵי סְגִילוֹתָא: הֲלוֹא טוֹב אֲבָנָה וּפַרְפַּר נַהֲרוֹת דִּמֶּשֶׂק
מִכֹּל מֵימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא אֶרְחַץ בָּהֶם וְטָהָרְתִּי וַיִּפֶן וַיֵּלֶךְ בְּחֵמָה:
הֲלֹא טְבִין אֲמָנָה וּפַרְפַּר נְהָלֵי דִּמֶּשֶׂק מִכֹּל מַיֵּי אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל
הֲלֹא אֶטְבּוֹל בְּהוֹן וְאֶסְתְּפִי וְאֶסְתַּגֵּד: וַיִּגְּשׁוּ עֲבָדָיו
וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דָּבָר גָּדוֹל הַנָּבִיא יְדַבֶּר אֵלֶיךָ הֲלֹא הַעֲשֶׂה
וְלָא אֲמַר לָךְ אֲרֵי אֲמַר לִי אֶלָּא הַתְּעֲבֵיד וְאַתְּ אֱלָהִין

נְשִׂיאָן שֶׁל יִרְוֹן אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֶת בּוֹת
בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל:
וְהָאִישׁ בַּיְלָא דְּלֶחֶם לָמָּה עַל דְּהוּה אֵת נְבִיאָ דְּיִי וְאָמַר אִלּוּ יְיָ פָּתַח
צֹהַר וְהָיוֹת טוֹבָא מִן שְׁמַיָּא. הֲיֵהִי כְּפִתְגָמָא הָדֵין וְאָמַר הָא אַתְּ חָזֵי
בְּעֵינָךְ. וּמִתַּמָּן לָא תֵיכוֹל: וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ
מְצֹרָעִים פֶּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה
עַד מָתֵנוּ: וְאִלֵּין אַרְבְּעָה גּוּבְרִין הֲווֹ סָגִירִין בְּמַעְלָנָא דְּתַלְעָא וְאָמְרוּ
גְּבַר לְחַבְרֵיהּ. לְמָא אֲנַחְנָא יְתִבִין לָא עַד דְּנָמוּת: אִם אָמַרְנוּ נָבוֹא
הָעִירָה וְהָרָעָב בָּעִיל וּמָתֵנוּ שָׁם וְאִם יָשַׁבְנוּ פֹּה וָמֵתְנוּ וְשָׁבָה לָבוֹא
וְנִפְלָה אֶל מַחֲנֵה אֲרָם אִם יְחַיֵּנוּ נִהְיֶה וְאִם יְמִיתֵנוּ וָמֵתְנוּ: אִם נֵישְׁרֵי
נֵיעוֹל לְקִרְתָּא. וְכַפְנָא בְּקִרְתָּא וְנָמוּת תַּמָּן וְאִם נֵיתִיב הָכָא וְנָמוּת.
וְכָעַן אֵיתָא וְנִשְׁתְּמַע לְמַשְׁלִית אֲלַם. אִם יְחַיּוּנָא נֵיחֵי. וְאִם יְקַטְלוּנָא
וְנִתְקְטֵיל: וַיָּקוּמוּ בַּנֶּשֶׁף לָבוֹא אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם
וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ: וְקָמוּ כְּקַבְלָא לְמִיעַל לְמַשְׁלִית אֲלַם וְאָתוּ. עַד סְיָפֵי
מַשְׁלִית אֲלַם. וְהָא לֵית תַּמָּן אֱנָשׁ: וַאֲרֵי הַשְׁמַע לְחֵיל אֲרָם קָל רֶכֶב
לֵיל וְקָל קוֹל חֵיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו הִנֵּה שָׂכַר עָלֵינוּ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ: וְקָמוּ
וַיָּנוּסוּ בַּנֶּשֶׁף וַיִּטְּשׁוּ אֶת אָהֳלֵיהֶם וְאֶת סוּסֵיהֶם וְאֶת חֲמֹרֵיהֶם כַּמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר הָיָה וַיָּנֻסוּ אֶל
נַפְשָׁם: וְקָמוּ וְעָלְקוּ בְּקַבְלָא וְשַׁבְקוּ. יָת מַשְׁכְּנֵי הוֹן וְיָת סוּסָוָתְהוֹן וְיָת
חֲמָרֵיהוֹן. מַשְׁלִיתָא כְּמָא דְּהִיא. וְעָלְקוּ לְשֵׁיזְבָא נַפְשָׁהוֹן: וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים
הָאֵלֶּה עַד קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִינוּ. וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל אֹהֶל אַחֵר וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם
וילכו

וַיֵּלְכוּ וַיַּטְמִינוּ: וְאָתוּ סְגִירַיָּא הָאִלֵּין עַד סִיפֵי מַשְׁלִיתָא. וְעָלוּ לְהַשְׁכְּנָא
דְּהַר וְאָכְלוּ וְשָׁתוּ. וְנָסִיבוּ מִתַּמָּן כַּסְפָּא וְדַהֲבָא וּלְבוּשִׁין. וְאָזְלוּ וְאָטְמִרוּ
וְתָבוּ. וְעָלוּ לְמַשְׁכְּנָא אָחֳרָנָא. וְנָסִיבוּ מִתַּמָּן וְאָזְלוּ וְאָטְמִרוּ: וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ. עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם בְּשׂוֹרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ
מַחְשִׁישִׁים וְחָכִינוּ. עַד אוֹר הַבֹּקֶר וּמְצָאָנוּ. עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבוֹאָה וְנַגִּידָה
בֵּית הַמֶּלֶךְ: וְאָמְרוּ בַּגְלַל הַהוּא דְּלֵית. לָא כְּשַׁר הָא דְּאַנְחְנָא עָבְדִין. וְלָא
הַדִּין יוֹם בְּסוֹרָא הוּא וְעָנְשָׁא אַנְחְנָא שְׁתִקִין. וְנִתְרְכִין. עַד מִיהַר יִתְפְּלַג
וְיִשְׁתְּעֵנָא הוֹבָא. וְנִתֵּן אִיתָנָא וְנִתְתְּבֵי בֵּית מַלְכָּא: וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ
אֶל שֹׁעֲרֵי הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל מַחֲנֵה אֲרָם וְהִנֵּה אֵין שָׁם
אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִם הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאָהֳלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה:
וַאֲתוּ. וְקָרוֹ לְנָטוֹרֵי תַּרְעָא וְחַוִּיאוּ לְהוֹן לְמֵימַר. אֲתֵינָא לְמַשְׁלִיתָא
אֲלַם. וְהָא לֵית תַּמָּן גַּבְרָא וְקָלָא דַּאֲנָשׁ. לָחוֹד סוּסָוָן חֲמִירִין וְחַמָּלִין אֲסִירִין. וְמַשְׁכְּנִין
כְּמָא דְּאִינּוּן: וְקָרָאוּ הַשֹּׁעֲרִים וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: וְקָרוֹ נָטוֹרֵי תַּרְעָא.
וְחַוִּיאוּ. לְבֵית מַלְכָּא דְּבָרָא: וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו אַגִּידָה
נָּא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנָחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן הַמַּחֲנֶה
לְהִתָּבֵא בַּשָּׂדֶה לֵאמֹר כִּי יֵצְאוּ מִן הָעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶל הָעִיר נָבוֹא:
וְקָם מַלְכָּא בְּלֵילְיָא וְאָמַר לְעַבְדּוֹהִי. אֲחַוִּי כְעַן לָכוֹן. יָת דְּעָבְדוּ לָנָא אֲנָשׁ אֲלַם
יְדִעִין אֲנַי. דְּסָנְיִין אִנְהוֹן מִן מַשְׁלִיתָא לְאִסְטְמָרָא נִסְתְּקְלָא לְמֵימַר. אֲרֵי
יִפְקוּן מִן קִרְתָּא וְנִתְחוֹרִינוּן. לְרַם חַיָּא. וְלִקְרְתָּא נֵיעוֹל: וַיַּעַן אֶחָד מֵעֲבָדָיו וַיֹּאמֶר
וְיִקְחוּ נָא חֲמִשָּׁה מִן הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים אֲשֶׁר נִשְׁאַרוּ בָהּ הִנָּם כְּכָל הֲמוֹן
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאַרוּ בָהּ הִנָּם כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּמּוּ וְנִשְׁלְחָה
וְנִרְאֶה: וְאִתְיְהִיב תְּרֵי מֵעַבְדּוֹהִי. וְאָמַרוּ. זִילוּ כְּסוֹן. וְחַמְשָׁה מִן סוּסָוָתָא
שְׁאִלָא דְּאִשְׁתְּאַרוּ הָכָא. הָאִנּוּן כְּכָל הֲמוֹנָא דְּיִשְׂרָאֵל דְּסָפוּ. וְכָל הֲמוֹנָא
דְּאִשְׁתְּאַרוּ הָכָא: וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה אֲרָם לֵאמֹר לְכוּ וּרְאוּ:

וחמרין

ורבקו תלין רבי קוסטן ושלח מלאכא דתר תשלית אלם למי מר
אי זילו והח: ויבלבו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים וגידו למלך: כתפזם
ואזלו בתריהון עד דידעו זהא כל אורחא מליא לבושין וזהבין דרמו
ארם באתבעותיהון למעבד זתבו אזדהרו זהו אן למלכא:
ויעמד העם ויבזו את מחנה ארם ויהי קמח סלת בשקל ושתים
שערים בשקל כדבר יהוה: ונפק עמא ובזו ית משלית אלם דהוה
קאה סולתא בסלעא וסאתין קטלין בסלעא כפת נגמא דיי: והפקיד
המלך את השלישי אשר נשען על ידו על השער וידרסהו העם
בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדברת המלך
אלי: ומלכא מנו ית גיברא דסמיך על ידיה על תרעא דרשותי עמא
כתרעא ומיתי כמא דמליל נביא דיי דמליל כד נחת למלכא למחמיה:
ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתים שערים בשקל ושתים
סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: והוה כד מליל נביא דיי.
עם מלכא למימר הא אילן סעדין בסלעא וסאה סלתא בסלעא יהי כעדנא
הדין מחר כתרעא דשומרון: ויען השלישי את איש האלהים ויאמר
והנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה כדבר הזה ויאמר הנך ראה
בעיניך ומשם לא תאכל: זאמיב גיברא ית עבדא דיי זאמר זהא יי. ס
לתת פוץ ומהיית טולא מן שמיא היהי כפתגמא הדין זאמרי הא את
חזי בעינך ומהתמן לא תיכול: ויהי לו כן וירמסהו אתו העם בשער
וימת: והוה ליה כין זרשו יתיה עמא בתרעא ומית: ויען
יהוה את ישראל ביד מושיעים ויפקד את אברהם יצחק ויעקב
ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וחס יי עליהון
וזכר להון קימיה דעם — תחת
אבלהם יצחק ויעקב. זלא אבא לחבלתהון. זלא אנטלינון מאדעם ניית

מגב

שפיכות עד כעין: ראחרי מות בי"ת זקאל מימן נב

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי למימר:
ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה את כל
תועבותיה: זאמרת כה אלם העתודת התוכח ית קרתא דאשתדי דם זכי
בגוה. וחוי להון ית כל תועיבתא: ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר
שופכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: זאתמר
כרעין אמר יי אלהים. קרתא דאשתדי דם זכאי בגוה מטא עדן תבלה.
ודלהלין לטעותא. בגוה בדיל למסאבותה: בדמיך אשר שפכת אשמת
ובגלוליך אשר עשית טמאת ותקריבי ימיך ותבוא עד שנותיך על
כן נתתיך חרפה לגוים וקלסה לכל הארעות: כחובת דם זכי דאשתדית
בגוך. וכפלהן טעותין דעבדת מסאבת וקלילת יום תבליך. ומטא עדן
בישתיך. על כן. דהבתיך חסודין למעמיא. ולעיב לכל מדינהא: הקלבות
והרחקות מקיף יתקלסון בך טמיאת השם רבת המהומה: דקלילין ודחיין
מנך ית לעגין ניך. מואבת שמא דסגיאין אתתגוישתא: הנה נשיאי ישראל
איש לזרעו היו בך למען שפך דם: לא לבדכי ישראל בלחוד קדיש הוית ביך
כדיל למשפך דם זכי: אב ואם הקלו בך לגר עשקו בתוכך יתום
ואלמנה הונו בך: את קדשי בזית ואת שבתותי חללת: על קדשי בקדרת
זית יומי שפיא ית לי. אחילת. אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים
אכלו בך זמה עשו בתוכך: גוביי אכלי קורצא הוו ניך כדיל למשפך
דם זכי וכטוליא פלחו ביך לטעותא. עיית חטין עבדו בגוך: ערות
אב גלה בך טמאת הנדה עניך: ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא
בזמה ואיש את אחתו בת אביו עבה בך: וגבר ית אתת חבליה עבד

תועיבו ונבדל את הלחיה אשר על הכבד ואת שתי הכליות
ואת הלואי אשר עליהן: שמר לקחו ך למען שפך דם נשך ותרבית אל תקח
ואת צעקי תעשה ואתי שבחת נאם ארני יהוה: שחלא קבילו
ניך נויל למשפך דם זכי יחילולא ורפיתא נקיבת ואהנית להחמך
כאוכלא ופולחני שבקת אמר ל אלהים: והנה הבאתי כפי את
בצעך אשר עשית ועל דמך אשר דמו בתוכך: זהא מיחתי פורעניותי
עלך כחובי ממון אונסיך דאנסתי ועל דם זכי דאשתפיך בגויך:
היעמד לבב אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה
דברתי ועשיתי: היותקף לבין אם יתחסנן ידיך ליומיא דאנא עתיד
למעבד עמיך אנא י גדלית כמימרי ואקיים: והטיעותי אותך בגוים
וזריתיך בארעות והתחתי טומאתך ממך: ואגלגלי יתיל לגביך עממיא
ואכפיניך כמדיניתא ואסיף מאוכריך מינך: ונחלתי בך לעיני גוים
וידעתי כי אני יהוה: ואתקדש כין לעיני עממיא ית דשין למיחל
מן קדמי: רקדשים ביחזקאל פיר' ג

ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני
ישראל לדרוש את יהוה וישבו לפני: והוה פשנא אתו גוברין מסבי ישראל
למתבע אלפן מן קדמי י ויתיבו קדמי: ויהי
דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדמי י עמי למימר:
בן אנוש דבר את זקני ישראל ואמרת אלהם כה אמר ארני
יהוה הלדרוש אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכם נאם ארני
יהוה: כך אתבי לפרקי ישראל ותימר להון כדין אמר
אלהים ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ותימר להון כדין אמר
ביומא דאתגליתי לישראל וקיימית ידי לזרעא דבית יעקב
ואתגליתי למפלחהון באר[ע]א דמצרים וקיימית למימרי להון למימר
אנא י אלהכון: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל
ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי הוא לכל הארצות: ויומא
ההוא קיימית למימרי להון למפקותהון מאר[ע]א דמצרים לארעא
להון עבדא חלב ודבש תושבחא היא לכל כדיניתא: ואמרי אליהם איש
שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: ואמלית
להון ולא שלחו אזניהון מקבל עינוהי ולפולחן טעות מצראי לא
תמסתאבון אנא י אלהכון: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את
שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ואעביד על שמי
ולא אתחי לקבלא לעיני גוים דהון שקוצי שיבהון לא אתחיקן דידהון טעות
מצראי לא שבקו ואמרית למשפך חמתי עליהון ולמכלי לון בגין אתחי
במצראי: ואעבד על שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם
אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ואעבד ית דיל
שמי ולא לדלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי למפלחהון
לעיניהון לאפקותהון מאר[ע]א דמצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל המדבר:
ואתן להון ית קיימי ואת משפטי הודע אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם:

ואף

לבון כמימרי אמר י אלהים: והתשפט את משפט בן אנש את
תועבתהן אבותהם הודעם: התזכרו את תועבת אבהתכון ית תועיבת
אמהתהון הזנות: ונשא מתנתכם בהרמכם את בניכם
בישראל ואשתארו לזלזל בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: ותימר להון כדין אמר
ביומא דאתגליתי בישראל וקיימית ידי לזרעא דבית יעקב
ואתגליתי למפלחהון באר[ע]א דמצרים וקיימית למימרי להון למימר
אנא י אלהכון: ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל
ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי הוא לכל הארצות: ויומא
ההוא קיימית למימרי להון למפקותהון מאר[ע]א דמצרים לארעא
להון עבדא חלב ודבש תושבחא היא לכל כדיניתא: ואמרי אליהם איש
שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: ואמלית
להון ולא שלחו אזניהון מקבל עינוהי ולפולחן טעות מצראי לא
תמסתאבון אנא י אלהכון: וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את
שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: ואעביד על שמי
ולא אתחי לקבלא לעיני גוים דהון שקוצי שיבהון לא אתחיקן דידהון טעות
מצראי לא שבקו ואמרית למשפך חמתי עליהון ולמכלי לון בגין אתחי
במצראי: ואעבד על שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם
אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: ואעבד ית דיל
שמי ולא לדלא יתחל לעיני עממיא דאנון ביניהון דאתגליתי למפלחהון
לעיניהון לאפקותהון מאר[ע]א דמצרים: ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל המדבר:
ואתן להון ית קיימי ואת משפטי הודע אותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם: וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם:

ואף

וְאֶת יוֹמִי שַׁבָּתוֹתַי תְּשַׁמֵּרוּ וְהוּא לְהִיוֹת לְדֹרוֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃
וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃
וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים׃
וַיַּרְא הָעָם כִּי בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי׃
וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן׃
וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה מָחָר׃
וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכוֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקוּמוּ לְצַחֵק׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רָאִיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא׃
וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וְיִחַר אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל׃
וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה׃
לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ׃
זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם׃
וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ׃
וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים עַל שְׁנֵי עִבְרֹתָם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים׃
וְהַלֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלֻּחֹת׃
וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה׃
וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ׃
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת וַיִּחַר אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָיו אֶת הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר׃
וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֹּר עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיַּשְׁקְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מָה עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי הֵבֵאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְדֹלָה׃
וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל יִחַר אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם כִּי בְרָע הוּא׃
וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ׃
וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ בָּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה׃
וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרוּעַ הוּא כִּי פֵרַע אֹתוֹ אַהֲרֹן לְשִׁמְּצָה בְּקָמֵיהֶם׃
וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי׃
וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרֹבוֹ׃
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מַלְאוּ יֶדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם׃
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב׃
וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי׃
וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם׃
וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה׃
וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף אַתָּה פֶּן אֲכַלְּךָ בַּדָּרֶךְ׃
וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם קְשֵׁה עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מַה אֶּעֱשֶׂה לָּךְ׃
וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֶדְיָם מֵהַר חוֹרֵב׃
וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת הָאֹהֶל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה אֶל הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָל הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה׃
וְהָיָה כְּבוֹא מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם מֹשֶׁה׃
וְרָאָה כָל הָעָם אֶת עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ׃
וְדִבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן נַעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם מָצָאתָ חֵן בְּעֵינָי׃
וְעַתָּה אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה׃
וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנִחֹתִי לָךְ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה׃
וּבַמָּה יִוָּדַע אֲפוֹא כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְשֵׁם׃
וַיֹּאמֶר הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדֶךָ׃
וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם׃
וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאָנִי הָאָדָם וָחָי׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל הַצּוּר׃
וְהָיָה בַּעֲבֹר כְּבֹדִי וְשַׂמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשַׂכֹּתִי כַפִּי עָלֶיךָ עַד עָבְרִי׃
וְהֵסַרְתִּי אֶת כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פְּסָל לְךָ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְאֶכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ׃
וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר׃
וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אַל יֵרָא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל יִרְעוּ אֶל מוּל הָהָר הַהוּא׃
וַיִּפְסֹל שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים׃
וַיֵּרֶד יְהוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה׃
וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים׃
וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ׃
וַיֹּאמֶר אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא נִבְרְאוּ בְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל הָעָם אֲשֶׁר אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃
שְׁמָר לְךָ אֵת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הִנְנִי גֹרֵשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי׃
הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עָלֶיהָ פֶּן יִהְיֶה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ׃
כִּי אֶת מִזְבְּחֹתָם תִּתֹּצוּן וְאֶת מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן וְאֶת אֲשֵׁרָיו תְּגַדֵּעוּן׃
כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר כִּי יְהוָה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא׃
פֶּן תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחוֹ׃
וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן׃
אֱלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ׃
אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם׃
כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל מִקְנְךָ תִּזָּכָר פֶּטֶר שׁוֹר וָשֶׂה׃
וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ כֹּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת בֶּחָרִישׁ וּבַקָּצִיר תִּשְׁבֹּת׃
וְחַג שָׁבֻעוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ בִּכּוּרֵי קְצִיר חִטִּים וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה׃
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
כִּי אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפָּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת גְּבוּלֶךָ וְלֹא יַחְמֹד אִישׁ אַרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ לֵרָאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה׃
לֹא תִשְׁחַט עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין לַבֹּקֶר זֶבַח חַג הַפָּסַח׃
רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי שָׁם עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים׃
וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ׃
וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו׃
וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂיאִם בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם׃
וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אִתּוֹ בְּהַר סִינָי׃
וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה׃
וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִר אֶת הַמַּסְוֶה עַד צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה׃
וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ׃
וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂת אֹתָם׃
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃
לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר׃
קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃
וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
אֶת מִשְׁכָּן אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו׃
אֶת הָאָרוֹן וְאֶת בַּדָּיו אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃
אֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים׃
וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃
וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃
אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ׃
אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדֶיהָ וְאֶת אַדְנֵיהֶן וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר׃
אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתְרֵיהֶם׃
אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃
וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃
וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃
וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃
וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃
כָּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃
וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ׃
וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים׃
וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃
כֹּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה׃
וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃
וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃
וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃
מִלֵּא אוֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחוֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְ

וְאַרְמְלוּתָא דִּתְהֵי אַלְמְנוּתָא דִּשְׁאַר לְהוֹן מִכָּלוֹן: וְאֵת עֲמִי יוֹלִין
בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל וּבֵין טָמֵא לְטָהוֹר וּדְיַתְבִין עִמִּי לְפוּקָן בֵּין
קֻדְשָׁא לְחוֹלָא וּבֵין מְסָאֲבָא לְדַכְיָא וְהוֹד עֲנוֹנִין: וְעַל דִּיב הֲמָה יַעֲמְדוּ
לְרִיבָא בְּמִשְׁפָּטַי וְשִׁפְטֻהוּ וְאֵת תּוֹרָתִי וְאֵת חֻקּוֹתַי בְּכָל מוֹעֲדַי
יִשְׁמְרוּ וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי יְקַדֵּשׁוּ: וְעַל פָּלוּגַת דִּינָא אִנּוּן זָקוֹפִין לְמִדַּן
בְּדִינִי לַעֲוָתִי דִּינוֹנִין וְיָת קְרָבַי יְתִירָאִי וְיָת מְעוֹדַי וְטַהֲרוּ כָּל מְעֻדַּי
וְיוֹמֵי שַׁבָּתָא דִּילִי יְקַדְּשׁוּן: וְאִלּוּ מֵתַי אֲנָשׁ לָא יֵיבוֹא לְטַמְּאָה בִּי אִם
לְאָב וּלְאֵם וּלְבֵן וּלְבַת לְאָח וּלְאָחוֹת אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה לְאִישׁ יִטַּמָּאוּ:
וְעַל מִיתַת דַּאֲנָשָׁא לָא יִתְעוֹל לְאִסְתָּאָבָא אֱלָהִין לְאַב וּלְאֵם וּלְבַר
וּלְבַרְתָּא וּלַאֲחָת דְּלָא הֲוָת לְגַבֵּי יִסְתָּאֲבוּן: וְאַחֲרֵי טַהֲרָתוֹ
שִׁבְעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ: וְבַתַּר דְּכוּיֵהּ שִׁבְעָא יוֹמִין יִמְנוֹן לֵיהּ:
וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶל הֶחָצֵר הַפְּנִימִית לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וּבְיוֹמָא מִן עֲלֵיהּ לְקוּדְשָׁא לְדִלְתָּא גַּוָּאָה לְשַׁמָּשָׁא
בְּקוּדְשָׁא יְקָרֵיב חַטָּאתֵיהּ אֲמַר יְיָ אֱלֹהִים: וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נַחֲלָתָם
וַאֲחֻזָּה לֹא תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם: וְהֵי לְהוֹן לְחוֹלַק מוֹתַר
קָרְבָּנֵי חוּלְקְהוֹן וְלַאֲחֻזָּתָא לָא תִתְּנוּן לְהוֹן בְּיִשְׂרָאֵל. מַתְּנָן דִּיהֵי לְהוֹן
אֲנִי אֲחֻזָּתָתְהוֹן: הַמִּנְחָה וְהַחַטָּאת וְהָאָשָׁם הֵמָּה יֹאכֵלוּם וְכָל חֵרֶם
בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה: מִנְחָתָא וְחַטָּתָא וַאֲשָׁמָא אִנּוּן יֵיכְלוּנוּן. וְכָל
חֲרָמָא בְּיִשְׂרָאֵל דִּילְהוֹן יְהֵי: וְרֵאשִׁית כָּל בְּכּוּרֵי כֹל
וְכָל תְּרוּמַת כֹּל מִכֹּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לַכֹּהֲנִים יִהְיֶה וְרֵאשִׁית עֲרִיסוֹתֵיכֶם
תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לָהֲנִיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתֶךָ: וְלִישׁ כּוּלָּא בְּפוּרֵי כּוּלָּא
וְכָל אַפְרָשׁוּת פּוּלָא. מִכָּל אַפְרָשׁוּתְכוֹן. לְכָהֲנַיָּא יְהֵי וְלִישׁ אַעֲלוּתְכוֹן
תִּתְּנוּן לְכָהֲנָא. לְאַשְׁרָאָה בְּרָכָתָא בְּבֵיתָךְ: כָּל נְבֵלָה וּטְרֵפָה מִכָּל
הָעוֹף וּמִן הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים: כָּל נְבִילָא וּתְבִילָא מִן
עוֹפָא וּמִן בְּעִירָא. לָא יֵיכְלוּן כָּהֲנַיָּא: עַמִּי

רבה סיני בירמיה סימן ו

יְהוָה עֻזִּי וּמָעֻזִּי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ מֵאַפְסֵי אָרֶץ —
וְיֹאמְרוּ אַךְ שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין בָּם מוֹעִיל: יְיָ תּוֹקְפִי וְלַחְסָנִי וּמְשֵׁזְבָנִי
וּמְשֵׁיזְבָנִי בְּעִדָּן צְעָקָא לְשִׁמְעָ בְּצְלוֹתָךְ. עַמְמִין יֵיתוֹן מִסּוֹפֵי אַרְעָא
וְיֵימְרוּן. דְּלָם לְשִׁקְלָא אֲבָהָתָנָא אֱלָהִין כִּדְבָא. דְּלֵית בְּהוֹן הַנָּאָה: הֲיַעֲשֶׂה
לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים: הַאִפְשָׁר דְּיַעְבֵּיד לֵיהּ אֱנָשׁ דְּחִלִּין.
וְאִנּוּן טָעֲוָן דְּלֵית כְּהוֹן צְלוֹ: לָכֵן הִנְנִי מוֹדִיעָם בַּפַּעַם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם עִם
אֶת יָדִי וְאֶת גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי שְׁמִי יְהוָה: כֵּדֵין הַאֲנָא מְהוֹדַע לְהוֹן —
כְּזִמְנָא הָדָא. אֲהוֹדְעִנּוּן יָת פּוּרְעָנוּתִי וְיָת מְחַת גְּבוּרְתִּי וְיִדְּעוּן אֲרֵי שְׁמִי
יְיָ: חַטַּאת יְהוּדָה כְּתֻבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר
חֲרוּשָׁה עַל לוּחַ לִבָּם וְלִקַּרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם: חוֹבֵי בֵּית יְהוּדָה כְּתִיבִין
בְּעֵיט דְּבַרְזֶל בְּטַבְּלָא שְׁמִיר חֲלִיתִין עַל לוּחָא לְהוֹן וּלְקַרְנַת אִגּוּלֵיהוֹן:
כְּזָכְרָם בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גִּבְעוֹת הַגְּבָעוֹת:
כַּאֲדַכָּרָא בְּנֵיהוֹן אִגּוּלֵיהוֹן וְאַשֵּׁירֵיהוֹן תְּחוֹת כָּל אִילָן עָבוֹת עַל גַּבְעוֹת
מְצוּלָתָא: הָרִי בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָּל אוֹצְרוֹתֶיךָ לָבַז אֶתֵּן בָּמוֹתֶיךָ בְּחַטָּאת
בְּכָל גְּבוּלֶךָ: עַל רְמָלְתָּנוֹן עַל טוּרָיָא דְּחַקְלָא נְכַסַיִּכוֹן וְכָל גִּנְזֵיכוֹן
לְבִזָּא אֶמְסֹר. בָּמוֹתֵיכוֹן דְּהוֹיְתוּן פָּלְחִין לְטָעוּתָא בְּכָל תְּחוּמֵיכוֹן: —
וְשָׁמַטְתָּה וּדְבַקְתָּה מִנַּחֲלָתֶךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת אוֹיְבֶיךָ בְּ
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתָּ כִּי אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד עוֹלָם תּוּקָד: וְאַתְּ
לְבַדָּךְ עַל אַרְעֵיכוֹן וְתֵהֵי עָרְיָא דְּשַׁמְטְתָּא. וְכֵדֵין אַעְבֵּיד יָת פּוּרְעָנוּת
דִּילְכוֹן. עִם דְּאִגְלֵי דְּתִכְּרוּן מֵאַחֲסָנַת כּוֹן דִּיהֵבִית לְכוֹן. וְאַשְׁרֵי עַבְדִּין לְבַעֲלֵי
דְּלָבַיכוֹן. בְּאַרְעָא דְּלָא יְדַעְתּוּן. אֲרֵי קְרוֹם תַּקִּיף בְּאֵישָׁא. כַּד מִן קֳדָמַי
כְּרוּגַז עַד עוֹלָמָא תְּהוֹל: כֹּה אָמַר יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ: כִּדְנָן אֲמַר יְיָ.

ליט גובלא דיתחיץ באנשא ושוי בפלא לחשיכה ומן מיכלא
דיי ועלי לכיה: והיה כעבדך ולא ידאה כיזבא טוב
ושבן חברים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: ויהי כעפונית
במישלא ולא יחזי אלי יתי טובא דישבי בלא ולד בתובלא
באלע שרוש דלא אתהבת: בליך גובלא דיתחיץ במיכלא
ויהי מיזלא דיי בפשדיה: והיה כעץ שתול על מים ועל יובל
ישלח שרשיו ולא יראה כי יבוא חם והיה עלהו רענן ובשנת
בעצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי: ויהי כאילן דשתיל על
מפוק דמיין ועל נגדין ישלח שורשוהי ולא יחזי אלי יהי חומא ויהון
טרפוהי עכוף ובשנת בילודתא לא יהבר ולא יפסוק מלמעבד
פירין: עקב הלב מכל ואנוש הוא מי ידענו: נכיל לבא גבולא
דתקיף הוא מן ידעיניה: אני יהוה חקר לב בחן כליות ולתת לאיש
כדרכיו כפרי מעלליו: אגא יי חקק לבא בחר כולהא ולמיתן
לגבר כאורחתיה כפירי עגבדוהי:
וקרא דבר
ולא יכלו עשה עשר ולא כמשפט בחצי יעידנו ונאחריתו
יהיה נבל: לא כחולאה ומכעש בישין דלא דיליה ומשתין אפלוחין
דלתולוהי לא האכון מן כל בגד דשיע. דקני נכסין בלא כדיינא.
בפלגות יומוהי שביק להון וכפופיה מתקלי לשיעא: פמא בבור
מלום מדאשון מקום מחבשנו: פודעניתא תתעביד מעיה מן קדם
דשליטתיה על פורקי דקלא בשני מלולא עיל מן אולא. מקביל
אתבי בית מקדשנא: מקוה ישראל יהוה כל עזביך יבשו סורי
בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: פיבור ישראל
יי. כל דישבקו פולחנך יהדהתון. דלשי שא דעבדו על מימרך. בגיהנם
מבון שתיהון למיכל אלי שבקו פלחנך יי. ודבדיליה את מיתי עליהון
דקלא. כמכבוש דמיין דלא פסקין מוהי: רפאני יהוה ואראפא
הוש יעני
ליט

הושיעני ואושיעה כי תהלתי אתה: אפיני: ואתתמי פלוקני ואתפלק
אלי תושבחתי את:

ראם בחקתי ביחזקאל מימן לוי

ויהי דבר יקוק אלי לאמר: והוה פתגם מן קדם יי עמי למימר:
בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרועים כה
אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל אשר היו רעין אתם הלא הצאן
ירעו הרועים: את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו המריא
לפרנסא כדלן אחר לי אלהים לי על פרנסי ישראל דהוו מפרנסין
נפשהון הלא לפרנסא עמא אתמעון פרנסיא: את החלב תאכלו
ואת הצמר תלבשו המריא תזבחו את הצאן לא תרעו: את הטוב
אתון אכלין ועמר נקי אתון לבשין פטימיא אתון נכסין עמא ליתיכון
מפרנסין: את הנחלות לא חזקתם ואת רחולה לא רפאתם ולנשברת
לא חבשתם ואת הנדחת לא השיבותם ואת האבדת לא בקשתם
ובחזקה רדיתם אתם ובפרך: ותפזרנה מאין רועה ותהיינה לאכלה
לכל חית השדה ותפוצינה: ותשגה צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה
ועל כל פני הארץ נפצה
צאני ואין דורש ואין מבקש: פעו עמי בכל טוליא ועל כל רמא
מנטלא ועל כל פני ארעא אתבדרו עמי ולית דיתע ולית
דבעי: לכן רועים שמעו את דבר יהוה: כין פרנסיא
קים אנא נאם אדני יהוה הנני אני ביהוה אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רועה ולא דרשו
רועי את צאני וירעו הרועים אתם. ואת צאני לא רעו: קיים אנא
אמר

אמור ׃ לאלהים אם לא חלף דהון עמי לבדא ואתת מקלל עמי לא שתי עמה׃
לבבל מלכות עממיא כבלי פרנך ולא תבלען פרנך את עמי ופרנסון־
פרנקיא נפשהון ודית עמי לא פרניקי׃ לכן בעים שמיעו׃
דבר יהוה ׃ בגין פרנקיא לקבילו את נגנא דיוי׃ כה אמר יהוה הנני
אל הלעים וברשתי את עאני מנהם והשבתים ירעלת עאן ולא ירעון
עוד הרעים אותם והעלתי עאני מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה׃
כדנן אמר ׃ אלהים האנא שלח רוגזי על פרנקיא ואתבע את עמי מ
מילהון ואגבטילנון מלפרנקא עמא ולא יפרנסון עוד פרנקיא נפשהון
ואשיזיב עמי מידהון ולא תמקלון כידהון לאשתעגא ׃ פ
כה אמר אדני יהוה הנני אני וברשתי את עאני ובקרתים ׃ אלי כדנן
אמר ׃ אלהים הא אנא מבקלי ואתבע את עמי ואבקלינון כבקרת
רעה עדלון ביום היותו בתוך עאנו נפרשות כן אבקר את עאני והעלתי
אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום ענן וערפל ׃ כמא רמבקר
לרעיא עודיה ביומא דהוא בגו עניה ממרים להון כן אבקל את עמי ואשיזיב
זההון מכל אתריא דאתרדילו לתמן ביום ענגא ואמטרא ׃ והוצאתים
מן העמים וקבצתים מן האדצות והביאותים אל אדמתם ורעיתים
אל הרי ישראל בפאפים ובכל מושבי הארץ ׃ ואפיקנון מבני עממיא
ואכנישינון מן מדינתא ואעילנון לאלעהון ואפרנסנון על טולי
ארעא דישראל בפציזיא בכל מותבי ארעא ׃ במרעה טוב ארעה
אותם ובהרי מרום ישראל יהיה גוהם שם תרבצנה בנוה טוב ו
ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל ׃ בפרנסים טב אפרנסים יתהון
וצטור קורשא דישראל יהי בית מרעיתהון תמן ישלון באתר דיאי
ופרנסים טב יתפרנסון על טולי ישראל ׃ אני מרעה צאני ואני
ארביצם נאם אדני יהוה ׃ את הנאבדת אבקש והנדחת אשיב
והנשברת אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיד
ארעה במשפט ׃ ואת דאבדו אתבע ואת דאטלטלו אתיב ולחבישא

אמור

את שברה ולמסכי עניא אסוכר ואת חביבא אשיזי אפרנס
עמי בדינא ׃ ואנה עאני פה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים ׃ האתון עמי כדנן אמר ׃ אלהים האנא ראין בין נכר
לנכר להטאניא ולחיזיא ׃ המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר
מרעיתכם תרמסו ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת המנחלים
ברגליכם תרפשון ׃ ועדעי לצון דפרנסים טב אתון מתפרנסין ומותר
פרנסיכון אכלין פרנסיכון ומשתי מתקין אתון שתין ודית מותר לא שתשיכין
שתין ׃ ועאני מרמס רגליכם תרעיה ומרפש רגליכם תשתינה ׃ ועמי
מותר מיכל שתשיכון אכלין ומגתר משתי שתשיכון שתין ׃
לכן כה אמר אדני יהוה אלהים הנני אני ושפטתי בין שה בריה
ובין שה רזה ׃ בגין כדנן אלהים להון האנא מתבלי ואדרין
כן נכל בשאיר ובין גבר מקלין ׃ עון בעיר ובפתך תהדפו ובקרניכם
תנפחו כל המחלות עד אשר הפיצותם אותה אל החוצה ׃ חלף
דפרנסיע ובודיע דחקתון ובתוקפכון תבדתון כל כאביא עד דבדדתון
אתהון לביני מדינתא ׃ והושעתי לצאני ולא תהיינה עוד לבז ושפטתי
בין שה לשה ׃ והקימותי עליהם לרעה אחד ורעה אתהון את עבדי דוד הוא
ירעה אותם והוא יהיה להם לרעה ׃ ואנא יהוה אהוה להון לאלה ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דבלית ׃ ואנא
אהוה להון לאלה ועבדי דוד מלכא בניהון אנא ׃ גזרית קימדין
וכרתי להם ברית שלום והשבתי חיה רעה מן הארץ וישכנו במדבר
לבטוח וישנו ביערים ׃ ואגדר להון וקום שלם ואגטיל חיתא בישתא
מן ארעא ודיתבון במדבלא לוחצין ודית עתקון בחרשיא ׃ ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו׃

יהוה ואשלי אהרון ומחור סחור לבית מקדש יהוה התבלינים
ואחיו להון מטה בכיר בעדתיה מטלין הבירה יהון: ונתן עין
השלה את פליו והאלץ תתן יבולה והיו על אדמתם לברכה ורעתי
כי אני יהוה דשברי את מטות עמם והעלתים מיד העבדים בהם:
ויהון אילן חקלא ית אניה ואדעא תנין עלעלתה ויהון על אלעזהון
ללחשן ויוד עון אלי אנא ית אהרן ואשוי בנין
מיד דמפלחין בהון: דבמדבר סיני בחדי יעקל בהושע ב

והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה
במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:
ויהי מנין בני ישראל קני כחלא דימא דלא מתכל ולא מתנני
ויהי כאתלא דאתגלי לבני עממיא כד עברן על אוליתא
ואתאמר להון לא עמי אתון דתונון ויתלבון ויתאמר להון עמיה
דאלהא קיימא: ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו וישמון להם
לראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל: ויתמנון בני
יהודה ובני ישראל כחדא ויתמנון להון ריש חד מדבית דוד ויסקון
מאדעא דגלותהון ארי לב יום בניושרון: אמרו לאחיכם עמי
ולאחותיכם
רחמה: בנויא אימרו לאמהיכון עמי תנו לאוליתי ועל בני שתכון
אלהים: ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנונים מפניה ונאפופיה מבין שדיה: אוסחו לבשתא
דישראל ואיתרו לה ארי היא לא משתעבדא בפלחני ומי תרי לא
תדקיל עלוותה עד דתעדי עובדהא דישיא מקדיל תפהא ופלחן
טעותהא מבין קרוהא: פן אחפשי טנפה ערמה והעמתיה כיום הולדה
ושמתיה כמדבר ושתיתיה כארעא עיפה והמיתיה בצמא: ולבנהא
לא ארחם כי בנין זנונין הנון: כי זנתה אמהם בישתא
הובישה הורתם
כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקויי: ארי בישת כנישתהון בתר בני שקלא כהיתן מלטהון ו
דהוה אמרה אהדך בתר טעות עממיא לחמי מסתקי מי כלי ומשחתי
בסות מילא וצוף משח וכל מרגועי: לכן הנני שך
את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: ונדין
להאנא מקלקיל ית אורחתיך כמא דקיצין ואסתיק כחא דמסקין ב
כפתלין ושביליה לא תשכח: ורדפה את מאהביה ולא תשיג
אותם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי
הראשון כי טוב לי אז מעתה: ותרדוף שלם עם עממיא ב
לחכמה ולא תדבק יתהון ותבעי סעיר ולא תשכח ותי אמר אמן
ואתוב לפולחן לבוני קדמאה ארי טב לי כד הויתי פלחא קדמוהי.
מכען לא אפלח עוד לטעותא: והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה
הדגן והתירוש והזיעהר וכסף הרבית לה וזהב עשו לבעל:
ואנען לא ידעין ארי אנא גדיית להון כעגולא כחמלא ובמשחא
וכספא אסגיתי להון וזהבא מעבד עבדו לטעותא: לכן אשוב
ואקחתי דגני בעתו ותירושי בזמנהון והעלתי צמרי ופשתי ג
לכסות את ערותה: כדין יתוב מימרי למלט עבולא בעין
אדליה וחמלא בזמן מעצרתיה ואשיל כסות מילא ונוע ויהבית
לה לכסאה ית קלנה: ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה

ואיש לא יצילנה מידי: והשבתי כל משוש חגה חדתה ושבתה
וכל מועדה: והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה היא לי
ושמתים ליער ואכלתם חית השדה: ופקדתי עליה את ימי הבעלים
אשר תקטר להון ותתקן עגילה וקדלה ותהך בתר מאהביה
ואתי נשתכחת אמר יהוה: לכן הא אנא מפתיה ואוליכנה
למדברא ואמלל יתה על לבה: ואתן לה מן תמן כרמהא
ואת עמקא דעכור לתרע סבר ותהי תמן כיומי טלותה וכיומא
דסלקת מארעא דמצרים: והוה ביומא ההוא אמר יהוה תקרי
אישתי ולא תקרי לי עוד בעלי: ואעדי ית שמהת בעלים מפומה
ולא יתדכרון עוד בשמהתהון: ואגזור להון ביומא ההוא
קים עם חיות ברא ועם עופי רקיעא ורחשא דארעא וקשתא
וקרבא אתבר מן ארעא ואשכנינון לבטחן: ואתרשינך לי
לעלם ואתרשינך לי בקשוט ובדינא ובטיבו ובמיחמי: ואתרשינך
לי בקשוט ותדע ית יהוה: והוה ביומא ההוא אענה אמר יהוה
אענה ית שמיא והינון מטלין ית ארעא: וארעא תתן ית עבולא
וית חמלא וית משחא והינון מטלין ית יזרעאל: וזרעתה לי
בארעא ורחמית ית לא רחימתא ואמרית ללא עמי אתון והינון
יימרון אלהי: ואמר יהוה לי עוד לך רחם אתתא רחימתא
חברתא וסניתא כרחמי יהוה ית בני ישראל והינון מתפנן
לטעוון אחרנין ורחמין עסיסי ענבין: וקניתה לי בכסף
ובחומר שערין ופלג כור שערין: ואמרית לה יומין סגיאין
תתבי לי לא תזנין ולא תהוין לגבר ואף אנא כן לך: ארי יומין
סגיאין יתבין בני ישראל לא מלכא ולא רבא ולא נכסת קדם
ולא אפודא ולא תרפין: בתר כן יתובון בני ישראל ויתבעון
ית יהוה אלההון וית דוד מלכהון ויתקרבון לקדם יהוה וליקריה
באחרית יומיא:

ומים

וְאִישׁ לֹא־יִשְׁלַךְ יָדוֹ׃ וְכִשְׁרוֹתָם לִבְנֵי קְהָת לְעֵינֵי עַמְרָם—
לְהַתְּהִלֹּא וּמְנַשֵּׁא לֹא יִשְׁכְּנוּ מִן יְדֵי׃ וְהִשְׁבַּתִּי כָּל מִשְׁעֶנֶת חַבֶּרֶת
חֲרֹשֶׁת וְשַׁבָּתָהּ וְכָל מוֹעֲדָהּ׃ וְאִבַּטֵּיל כָּל חַדְוָתָהּ חַגָּהּ יֵרֵחָהּ
וְשַׁבַּתָּהּ וְכָל מוֹעֲדָהּ׃ וְהַשְׁמֹתִי גַּפְנָהּ וּתְאֵנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה—
אֶתְנַת הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נָתְנוּ לִי מְאַהֲבָי וְשַׂמְתִּים לְיַעַר וַאֲכָלָתַם
חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ וְאִפְקְדִי עָלֶיהָ אֶת יְמֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר תְּקַטֵּיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָהּ
וְחֶלְיָהּ וַתֵּלֶךְ אֲחֲרֵי מְאַהֲבֶיהָ וְאֹתִי שָׁכְחָה נְאֻם יְהוָה׃ וְאִפְתֶּנָּה עַתָּה
הִנֵּה אֲנֹכִי מְפַתֶּיהָ וְהוֹלַכְתִּיהָ
וְדִבַּרְתִּי עַל לִבָּהּ׃ בכין האמנא תשש עניך לה לאוריתא—
וְאַעֲנִיד לָהּ נִסִּין וְגִבּוּרִין כְּמָא דְּעַבְדִית לָהּ כַּמְרַבְלָא׃ וְכִיוֹמֵי עֲבָדֵי נְכָיָא
אַמְלִיל׃ תְּנַחוּמִין עַל לִבָּהּ׃ וְנָתַתִּי לָהּ אֶת כְּרָמֶיהָ מִשָּׁם וְאֶת עֵמֶק
עָכוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעָנְתָה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְאִתְּבִי לָהּ זְמַן מַרְנְסָהּ מִתַּמָּן זְמַן מִישַׁר עֵכוֹר
לְתַחְמוֹלֵי נִסִּים׃ וְיִתְּכִין תַּמָּן לְמֵימְרִי כְּיוֹמֵי קַדְמַי׃ וְאַף אֲנָא אֶעְבֵּיד
לְהוֹן נִסִּין וְגִבּוּרִין כְּיוֹם מִסְּקָהוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה תִּקְרְאִי אִישִׁי וְלֹא תִקְרְאִי לִי עוֹד
בַּעְלִי׃ וְהַעֲבַרְתִּי אֶת שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ׃ וְלֹא יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ וְאַעֲבֵיד שׁוּם טַעֲוָת עַמְמַיָּא
תִּסְלְחוּן עוֹד לְטַעֲוָתָא׃ וְהַסִּירוֹתִי אֶת שְׁמוֹת הַבְּעָלִים מִפִּיהָ׃
וְלֹא יִזָּכְרוּ עוֹד בִּשְׁמָם׃ וְאֶכְרְתָה לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא
עִם חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה
אֶשְׁבֹּר מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לָבֶטַח׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם
וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ
לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְהוָה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶעֱנֶה נְאֻם יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הָאָרֶץ׃
וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת הַדָּגָן וְאֶת הַתִּירוֹשׁ וְאֶת הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת יִזְרְעֶאל׃
וְזָרַעְתִּיהָ לִי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת לֹא רֻחָמָה׃ וְאָמַרְתִּי לְלֹא עַמִּי עַמִּי אָתָּה
וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי׃

הפטרת נשא בשופטים מ"ג

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה
וְלֹא יָלָדָה׃ וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָא אַתְּ עֲקָרָה וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טָמֵא׃ וְהִנֵּה הָרָה אַתְּ וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל
רֹאשׁוֹ כִּי נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ אֲבִי גַּם אֶת הַרְאִיתָ וְתַלְיִן בֶּר וּמִסְפָּל לֹא
יַעֲבֹר עַל רֵישֵׁיהּ אֲבִי נְזִירָא דֵיְיָ יְהֵי לְבֵית מִן בִּטְנָא וְהוּא יְשֵׁיזִיב לְמִפְלַח
אֶת יִשְׂרָאֵל מִידָּא דְפְלִשְׁתָּאֵי׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר
אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד
וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אַיֵּה מִזֶּה הוּא וְאֶת שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי

מִפְּרִי הַגֶּפֶן לֹא תֵשְׁתִּי וְכָל אֲשֶׁר תְּצַוֶּנָּה אֵשֶׁת הַיַּיִן לֹא תֹאכֵל׃ וְכָל אֲשֶׁר
עִם חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעִם עוֹף הַשָּׁמַיִם וְרֶמֶשׂ הָאֲדָמָה וְקֶשֶׁת וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה
אֶשְׁבֹּר מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים לָבֶטַח׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם
וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים׃ וְאֵרַשְׂתִּיךְ
לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְהוָה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
אֶעֱנֶה נְאֻם יְהוָה אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הָאָרֶץ׃
וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת הַדָּגָן וְאֶת הַתִּירוֹשׁ וְאֶת הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת יִזְרְעֶאל׃
וְזָרַעְתִּיהָ לִי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת לֹא רֻחָמָה׃ וְאָמַרְתִּי לְלֹא עַמִּי עַמִּי אָתָּה
וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי׃

הפטרת נשא בשופטים מ"ג

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצָּרְעָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדָּנִי וּשְׁמוֹ מָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה
וְלֹא יָלָדָה׃ וַיֵּרָא מַלְאַךְ יְהוָה אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה נָא אַתְּ עֲקָרָה וְלֹא יָלַדְתְּ וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן׃ וְעַתָּה הִשָּׁמְרִי נָא וְאַל תִּשְׁתִּי יַיִן וְשֵׁכָר וְאַל תֹּאכְלִי כָּל טָמֵא׃ וְהִנֵּה הָרָה אַתְּ וְיֹלַדְתְּ בֵּן וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל
רֹאשׁוֹ כִּי נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבָּטֶן וְהוּא יָחֵל לְהוֹשִׁיעַ אֶת
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים׃ אֲבִי גַּם אֶת הַרְאִיתָ וְתַלְיִן בֶּר וּמִסְפָּל לֹא
יַעֲבֹר עַל רֵישֵׁיהּ אֲבִי נְזִירָא דֵיְיָ יְהֵי לְבֵית מִן בִּטְנָא וְהוּא יְשֵׁיזִיב לְמִפְלַח
אֶת יִשְׂרָאֵל מִידָּא דְפְלִשְׁתָּאֵי׃ וַתָּבֹא הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר
אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּא אֵלַי וּמַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים נוֹרָא מְאֹד
וְלֹא שְׁאִלְתִּיהוּ אַיֵּה מִזֶּה הוּא וְאֶת שְׁמוֹ לֹא הִגִּיד לִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי

וְאַתְּ תַּעֲלֶה לִמְקֹם כֻּלָּם וְהִתְנַבֵּאת לָהֶם וְהִזְדַּמְּנוּ מַלְאָכִים
דְּיֵי חִסּוּן לְהַזִּיק וְלֹא שְׁאֵלַתְּ אִי מִדִּין הוּא וְזֹאת שֶׁמִּיָּה לֹא הָיוּ
לִי: וַיֹּאמֶר לִי הֵן הֲבָהוּ וְלִרְחֹת תֵּן וְעַתָּה אַל תִּשְׁתֶּה יַיִן וְשֵׁכָר
וְאַל תֹּאכַל כָּל טֻמְאָה כִּי נְזִיר אֱלֹהִים יִהְיֶה הַנַּעַר מִן הַבֶּטֶן עַד
יוֹם מוֹתוֹ: וְאָמַר לִי הֵהָתֵת תַּעֲדִיאָ וְתַלְדִּין בַּר וְכַעַן לָא תִּשְׁתֵּן
חֲמַר חַדְרִי וְעַתִּיק וְלֹא תֵּיכְלִין כָּל מְסָאבָא אֲלֵי נְזִירָא דַּיְיָ יְהֵי לְכוֹלָא
מִן כְּטִנָּא עַד יוֹם מוֹתֵהּ: וַיִּעְתַּר מָנוֹחַ אֶל יְהוָה

וַיֹּאמַר בִּי אֲדוֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבוֹא נָא עוֹד אֵלֵינוּ וְיוֹרֵנוּ
מֶה נַּעֲשֶׂה לַנַּעַר הַיּוּלָד: וְצַלִּי מָנוֹחַ קֳדָם יְיָ וְאָמַר בְּדַעְוֵי כַּבִּיאָ
דַּיְיָ רְשׁוּתָהּ יְהֵי כְּעַן עוֹד לְוָתָנָא דְּיֵלְפִּנָּא מָה נַּעֲבִיד לְלַבְיָא
דְּיִתְיְלִיד: וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהִים בְּקוֹל מָנוֹחַ וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד אֶל
הָאִשָּׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשָּׂדֶה וּמָנוֹחַ אִישָׁהּ אֵין עִמָּהּ: וַתְּמַהֵר וַתָּרָץ וַתַּגֶּד
דְּמָנוֹחַ דְּאִתְאָ מַלְאַכָּא דַּיְיָ עוֹד לְוָת אִתְּתָא דְּהִיא יָתְבָא בְּחַקְלָא
וּמָנוֹחַ בַּעְלָהּ לֵית עִמָּהּ: וַתְּמַהֵר הָאִשָּׁה וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאִישָׁהּ וַתֹּאמֶר
אֵלָיו הִנֵּה נִרְאָה אֵלַי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא בַיּוֹם אֵלָי: וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַתְּתָא
וְלָהּ טוּרִי וְחַוְיָת לְבַעְלָהּ וְאָמְרָת לֵיהּ הָא אִתְחֲזֵי לִי גּוּבְרָא דַּאֲתָא בְּיוֹמָא
לְוָתִי לְוָתִי: וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ מָנוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתּוֹ וַיָּבֹא אֶל הָאִישׁ וַיֹּאמֶר לוֹ הֲאַתָּה
הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶל הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אָנִי: וְקָם וְאֵזֵל מָנוֹחַ לְאָתַר אִתְּתֵהּ
וַאֲתָא לְוָת גּוּבְרָא וַאֲמַר לֵיהּ הֲאֵת גְּבוּרָא דְּמַלֵּילְתָּ עִם אִתְּתָא
וַאֲמַר אֲנָא: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא דְּבָרְךָ מֵה יִהְיֶה מִשְׁפַּט
הַנַּעַר וּמַעֲשֵׂהוּ: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ כְּעַן יִתְקַיְּמוּן פִּתְגָמָךְ מָאִי יְהֵי דִּתְהֵי לְלַבְיָא
וְאֵיךְ נַעֲבִיד לֵיהּ: וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל מָנוֹחַ מִכֹּל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אֶל הָאִשָּׁה תִּשָּׁמֶר: וְאָמַר מַלְאַכָּא דַּיְיָ לְמָנוֹחַ מִכֹּל דְּאֲמָרִית לְאִתְּתָא
תִּסְתְּמַר: מִכֹּל אֲשֶׁר יֵצֵא מִגֶּפֶן הַיַּיִן לֹא תֹאכַל וְיַיִן וְשֵׁכָר אַל תֶּשְׁתְּ
וְכָל טֻמְאָה אַל תֹּאכַל כֹּל אֲשֶׁר צִוִּיתִיהָ תִּשְׁמֹר: מִכֹּל דְּפַקֵּידְתָּ

מִכֹּל דְּפַקֵּידְנָא לָהּ תִּסְתְּמַר וְעַתִּיק לָא תֵּיכוֹל וְחַמְרָא חַדְרָא וְעַתִּיק לָא תִּשְׁתֵּי וְכֹל מַאֲכַל
לֹא תֵּיכוֹל כֹּל דְּמָקִירְתָּהּ תִּסְתַּר: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל מַלְאַךְ יְהוָה נַעְצְרָה
נָּא אוֹתָךְ וְנַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ גְּדִי עִזִּים: וְאָמַר מָנוֹחַ לְמַלְאַכָּא דַּיְיָ נִיחוּד
כְּעַן יָתָךְ וְנַעְבֵּיד קֳדָמָךְ גַּדְיָא דְּעִזֵּי: וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל מָנוֹחַ
אִם תַּעְצְרֵנִי לֹא אֹכַל בְּלַחְמֶךָ וְאִם תַּעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה תַּעֲלֶנָּה כִּי לֹא
יָדַע מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ לְמַלְאַךְ יְהוָה מָה שְׁמֶךָ כִּי
לֹא אֵיכוֹל כַּלְחָמָךְ וְאִם תַּעֲבֵיד עֲלָתָא קֳדָם יְיָ תַּסְּקִנָּהּ אֲלֵי לָא יְדַע מָנוֹחַ
אֲרֵי מַלְאַכָּא דַּיְיָ הוּא: וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל מַלְאַךְ יְהוָה מִי שְׁמֶךָ כִּי יִכָּבְדֶךָ
דְּבָרְךָ וְכַד מְטַן אֲמָרָתָךְ: וְאָמַר מָנוֹחַ לְמַלְאַכָּא דַּיְיָ מָן שְׁמָךְ אֲרֵי יִתְקָרְמוּן פתגמך
פִּתְגָמָךְ וְנַיְקָרְכָּן: וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַךְ יְהוָה לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וְהוּא
פָלְאִי: וְאָמַר לֵיהּ מַלְאַכָּא דַּיְיָ לְמָא דֵּנָן אֶת שְׁאֵיל לִשְׁמִי דְּהוּא מְפַרְשׁ:
וַיִּקַּח מָנוֹחַ אֶת גְּדִי הָעִזִּים וְאֶת הַמִּנְחָה וַיַּעַל עַל
הַצּוּר לַיהוָה וּמַפְלִא לַעֲשׂוֹת וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים: וַיְהִי בַּעֲלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ הַשָּׁמַיְמָה וַיַּעַל
מַלְאַךְ יְהוָה בְּלַהַב הַמִּזְבֵּחַ וּמָנוֹחַ וְאִשְׁתּוֹ רֹאִים וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם
אָרְעָה: וְהוֹן כַּמָּה דְּשַׁלְּהֵיבַת מַדְבְּחָא לְעֵילָּא סְלִיקַת שְׁכִינְתָא דַּיְיָ בְּשַׁלְהֵבִיתָא דְּמַדְבְּחָא וּמָנוֹחַ וְאִתְּתֵהּ חָזַן וְנָפְלוּ עַל אַפֵּיהוֹן
עַל אַרְעָא: וְלֹא יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְהוָה לְהֵרָאֹה אֶל מָנוֹחַ וְאֶל אִשְׁתּוֹ אֲדַיִן יָדַע מָנוֹחַ כִּי מַלְאַךְ יְהוָה הוּא: וַאֲמַר מָנוֹחַ לְאִתְּתֵהּ עוֹד מַלְאַכָּא דַּיְיָ לָא אוֹסִיף
לְמָנוֹחַ וְלֹא לְאִתְּתֵהּ כְּעַן יָדַע מָנוֹחַ אֲרֵי מַלְאַכָּא דַּיְיָ הוּא: וַאֲמַר מָנוֹחַ
אֶל אִשְׁתֵּהּ מוֹתָא נָמוּת אֲרֵי מֵימְרָא דַּיְיָ חֲזֵינָא: וְאָמַר מָנוֹחַ לְאִתְּתֵהּ מִתְּמַהְתִּי
כְּמוֹת אֲרֵי מַלְאַכָּא דַּיְיָ חֲזֵינָא: וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ לוּ חָפֵץ יְהוָה
לַהֲמִיתֵנוּ לֹא לָקַח מִיָּדֵנוּ עֹלָה וּמִנְחָה וְלֹא הֶרְאָנוּ אֶת כָּל אֵלֶּה וְכָעֵת
לֹא הִשְׁמִיעָנוּ כָּזֹאת: וַתֹּאמֶר לֵיהּ אִתְּתֵהּ אִלּוּ לְעָוְנָא קָדָם יְיָ

רבמורי לא תכיל מפנא עלתא ומנחתא ולא אחזינא ית כל
אלין ובעלן פון לא אשתעינא כהדא: ותלד האשה בן ותקרא
את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: וילדת את בן
וקלת ית שמיה שמשון ולנא לביא ובלכיה לי: ואחיל רוח יהוה
למפעמו במחניה בין צרעה ובין אשתאול: ושלית מלה גבורא
מן קדם להתקפותיה כמשלית רוח בישא ובין צרעה ובין אשתאול:

רבה עלתך ורחנוכה בתלי עקל נזדמיה קימן ב

והם חלון בו שני שבתות מפטירין באחרונה בעידות ושעש חימם.

רני וישמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ורבו גוים
כיומא ההוא ליעון אלי ואשרי שכינתי בגויך אמר יי:
וילוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך
ואלעזת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ויתוספון עממין סגיאין על
עמיה דיי בעדנא ההוא ויהון לקדמי לעם ואשרי שכינתי בגויך
ותדעין ארי יי צבאות שלחני לות כנשה ליך: ונחל יהוה את
יהודה חולקהון על ארעא דקדשא ויתרעי עוד בירושלם: הס
כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו: ספו כל לשיעיא מן
קדם יי ארי אתגלי מדורו קודשיה: וירא את
את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עומד על
ימינו לשטנו: ואמחזיני ית יהושע כהנא רבא קאים קדם מלאכא
דיי וחטאה קאים על דמיטא למסטנא ליה: ואמר יהוה אל השטן
יגער יהוה בך השטן ויגער יהוה בך המבחר בירושלם הלא זה
אוד מוצל מאש: ואמר יי לחטוא יגער יי בך חטוא ויגער יי בך
דאתרעי למשרייא שכינתיה בי ירושלם הלא דין אוד מפשיד

מלוכלא: ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ויהשש
הוה ליה למן דנסיבן לוהן נשין דלא כשרין לכהנתא. וקאמים קדם
מלאכא: ועתן ואמר אלין העומדים לפניו לאמר הם הבחרים העומדים
מעלין ואמר אלין ראה העברתי ממעליך עונך והלבש אותך מחלצות:
ואתיב ואמר לרמשמשין קדמוהי למימר אימלן ליה דיפיק נשין דלא
כשרין לכהנתא מביתיה. ואמר ליה חזי דאעדיתי מיניך וחובך ואלבישית
יתך לבושין: ואמר ושויו מצנף טהור על ראשו וישימו המצנפת הטהור
של ראשו והלבושים בגדים ומלאך יהוה עומד: ואמרית שוו מצנפא
דכיא על ריישיה. וישויאן מצנפא דכיא על ריישיה. והלבושי אלבשתא
דכשלא לכהונתא. ומלאכא דיי קאים: ועיעל מלאך יהוה ביהושע
לאמר: ואסהיד מלאכא דיי ביהושוע למימר: כה אמר יהוה צבאות
אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי
וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה: כדין
אמר יי צבאות. אם באורחן דקדמי תהך ואם ית מטרת מימרי
תטר. ואף את תדין לדמשמשין בנית מקדשי ואף תטר ית עזרתי.
ובאחיות מיתיא אחזינך. ואתין לך לגלין תהלכן. בין מרפקוא האלין:
שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת המה כי הנני מביא את עבדי צמח: שמע כען יהושוע כהנא
רבא את. וחבריך דיתבין קדמך. ארי גוברין כשרין למהוי לות נפקא
אפין. ארי האנא מייתי ית עבדי חשיחא זיתגלי: כי הנה האבן אשר
נתתי לפני יהושוע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה
נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ביום אחד: ארי הא אבנא
דיהבית קדם יהושוע. על אבנא חדא שבעה חזיין לה. האנא גלי חזיתה
אמר יי צבאות. ואעדי ית חוב ארעא ההיא ביומא חד: ביום ההוא

נֹאמַר יְהוָה עָנָאוֹת תִּקְרָאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִלְּחַשְׁתֶּם בְּפִיכֶן וְאַל
תָּחַת תְּמַאֲנָה: כִּי עִדְּנָא הָהוּא אֲמַר יְיָ עָנָאוֹת תִּתְעַרְעוּן בְּנֵי
לְחַבְרֵיהּ לְתַחְוֹת פְּרִי גוּפְנוֹהִי וְלֹא תְּחַוְּרוּן פְּרִי תְּנוּבְתִי: וַיְהִי
הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי וַיְעִירֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ: וַיֹּאמֶר
לִי מַה אַתָּה רֹאֶה וָאֹמַר רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כֻּלָּהּ פּוּלָּהּ
וְגֻלָּהּ שֶׁל לְמַעְלָה וְשִׁבְעָה נֵרוֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת
לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עָלֶיהָ לְמַעְלָה: וְאָמַר לִי מַה אֵלֶּה אֲדוֹנִי וְלֹא
הֲוֵיתִי מְהַלֵּךְ עִמִּי מַלְאָכָא דְּמִתְגְּלֵי עַל לִישָׁה וְשִׁבְעָא נְבִיאֵי אִנּוּן
דְּעַלָּה שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה רְמִיזִין מִנְּהוֹן מִשְּׁחָא לְבָנְיָא דְּעַל לִישָׁה:
וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִימִין הַגְּלָלָה וְאֶחָד עַל שְׂמֹאלָהּ: וְתִנְיָן
זֵיתִין דְּעַלָּה חַד מִדְּמִין גּוּלְתָּא וְחַד עַל סְאוֹלָה: וָאַעַן וָאֹמַר
אֶל הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר מָה אֵלֶּה אֲדֹנִי: וַאֲתִיבִית וְאָמְרִית
לְמַלְאָכָא דְּמִתְמַלֵּיל עִמִּי לְמֵימַר מָא אִלֵּין רִבּוֹנִי: וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ
הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלֹא יָדַעְתָּ מָה אֵלֶּה וָאֹמַר לֹא אֲדֹנִי:
וַאֲתִיב מַלְאָכָא דְּמִתְמַלֵּיל עִמִּי וְאָמַר לִי הֲלָא יְדַעְתָּא מָא אִנּוּן
שְׁנִין וְאָמְרִית לָא רִבּוֹנִי: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר יְהוָה
אֶל זְרֻבָּבֶל לֵאמֹר לֹא בְחַיִל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם בְּרוּחִי אָמַר יְהוָה
עָנָאוֹת: וַאֲתִיב וְאָמַר לִי לְמֵימַר דֵּין פִּתְגָמָא דְיָי עִם זְרֻבָּבֶל
לְמֵימַר לָא בְחֵיל וְלָא בִגְבוּרְתָא אֶלָּהִין בְּמֵימְרִי אָמַר יְיָ עָנָאוֹת:
מִי אַתָּה הַר הַגָּדוֹל לִפְנֵי זְרֻבָּבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא אֶת הָאֶבֶן
הָרֹאשָׁה תְּשֻׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ: מָא אַתְּ טוּרָא רַבְרְבָא קֳדָם זְרֻבָּבֶל
לְמִישׁוֹר וְיַקְבֵּל לְמֵיתֵי אַבְנָא קַדְמָאָה בְּרוֹמֵי בְּמֵימְרִי: וַיְהִי דְּבַר יְהוָה

אֵלַי לֵאמֹר: וְהוֹרָה טַרְנְגֹס בְּנוֹאָה מִן קֶדֶשׁ: יְיָ אֲמִי לְמֵימַר: יְדֵי
זְרֻבָּבֶל יִסְדוּ בֵּיתָא הָדָה וִידָיו תְּבַצַּעְנָה וְיָדַעְתָּ כִּי יְהוָה עָנָאוֹת
שְׁלָחַנִי אֲלֵיכֶם: כִּי מַן דְּזִלְזֵל יוֹמֵי זְעִירָתָא הָדִין וְיִדְּחוּ
תִּשְׂכַּלְלֵנָה וְתִרְעוּן אֲנִי יְיָ עָנָאוֹת שְׁלָחַנִי לְאַתְנְבָּאָה לְכוֹן:

הפטרת לך בהושע סימן ג

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בְּרַחוֹם מִן הַשִּׁטִּים שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים חֲרֵשׁ
לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְאֶת יְרֵחוֹ וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ בֵּית אִשָּׁה
זוֹנָה וּשְׁמָהּ רָחָב וַיִּשְׁכְּבוּ שָׁמָּה: וְשָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בַּר נוּן מִן שִׁטִּין תְּרֵין
גּוּבְרִין מְאַלְּפִין כְּדֵךְ לְמֵימַר אֵיתֵי לוֹ חֲזוֹ וְאֶת אַרְעָא וְיָת יְרִיחוֹ וְאָזְלוּ
וְעָלוּ לְבֵית אִתְּתָא מְזַנְּקִיתָא וּשְׁמַהּ רָחָב וְשַׁכִּיבוּ תַּמָּן: וְאֶתְמַר
לְמַלְכָּא יְרִיחוֹ לְאֶתְמַר הָא גַּבְרַיָּא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוּ הָכָא הַלַּיְלָה מִבְּנֵי
אַרְעָא: וְאִתְאֲמַר לְמַלְכָּא יְרִיחוֹ לְמֵימַר הָא גוּבְרַיָּא אִתּוֹ הָלְמָא
דְּלִילְיָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַלְלָא יָת אַרְעָא: וַיִּשְׁלַח מַלְכָּא יְרִיחוֹ אֶל
רָחָב לְאֶתְמַר אַפְּקִי גַּבְרַיָּא הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלַיִךְ אֲשֶׁר בָּאוּ לְבַיְתֵךְ כִּי לַחְפֹּר
אֶת כָּל הָאָרֶץ בָּאוּ: וַתִּשְׁלַח הַמְּלָכָא יְרִיחוֹ לוֹת רָחָב לְמֵימַר אַפִּיקִי
גּוּבְרַיָּא דְּאִתּוֹ לוֹתִיךְ דְּעָלוּ לְבַיְתִיךְ דְּלֵילְיָא לְאַלְלָא יָת כָּל אַרְעָא אִתּוֹ:
וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנֵנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים
וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאַיִן הֵמָּה: וּכְדַת אִתְּתָא יָת תְּרֵין גַּבְרַיָּא וְאַטְמְרַתְנוּן
וְאָמְרַת בְּקִשְׁטָא אֲתוֹ לוֹתִי גּוּבְרַיָּא וְלָא יְדָעִית אֵי מִנָּן אִנּוּן: וְהָיָה
הַשַּׁעַר לִסְגֹּר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָצָאוּ לֹא יָדַעְתִּי אָנָה הָלְכוּ הָאֲנָשִׁים
דְּקָנֵי מֵהֵיךְ אַחֲרֵיהֶם פִּי תַּשִּׂיגוּם: וְהִוא עֲלָתָן לְמֵיחַד אַרְעָא בְּקִנְבְּלָא
וְגוּבְרַיָּא כַּפְקוּ לָא יְדָעִית לְאַן אֲזָלוּ גּוּבְרַיָּא דְּרוֹפוּ בְּמֵימְרֵיהּ בָּתְרֵיהוֹן אֲלִי
תַּרְקוֹנוּן: וְהִיא הֶעֱלָתַם הַגָּגָה וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתֵּי הָעֵץ הָעֲרֻכוֹת לָהּ
עַל הַגָּג: וְהִיא אַמְיְקַת נוּן לְוַיְגְלָא וְאַטְמַרְתִּנוּן בְּטַעֲוֵי כְּתַבְנָא

ויפילון לה על אגלא: והאנשים ההלכים אתהם ויראו את הירדן על
המעברות והשער שגרו אחרי המשך ויצאו הלדקים אחריהם:
וגוכלים דרפו בתריהון ואורח ילדנא על מצחתא דתלעא מהת
לתר דנפקו לדפיא בתריהון: והמה טרם ישכבון והיא עלתה
עליהם על הגג: ואמרן עד לא שכיבו והיא סליקת לותהון לאגלא:
ותאמל אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם: כאשר לגבלים
ולענא אלי דהב וי לכון את ארעא דאלי נפלת אימתכון עלנא ואלי
את כלהון כל יתבי ארעא מן קדמיכון: כי שמענו את אשר הוביש יהוה
את מי ים סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: ואלי
שמעגא ית דיהביש יי ית מי דמוף דן קדמיכון כמפקכון ממצרים
ודי עבדתון לתרין מלכי אמוראה דבעבר ירדנא לסיחון ולעוג
דהחרמתון יתהון: ונשמע ונמס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:
וש ארעא זאת תמסי לבגא ולא אשתאלת עוד לזוה בתמש מן קדמיכון אלי
יי אלהכון הוא אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט על ארעא
מלרע: ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם
גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: וכיון קיימו כשן לי
במימרא דיי אלי עברית עמכון טיבו ותעברין אף אתון עם בית אבא
טיבו ותתנון לי את דקשוט: והחייתם את אבי ואת אמי ואת אחי
ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ממות: ותתון ית
אגבא ית זית אמא זית אחי זית כל דילהון ותשיזבון ית
נפשתנא ממותא: ויאמרו להם האנשים נפשנו תחתיכם למות אם
לא תגידו את דברנו זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו
עמך

עמך חסד ואמת: ואמרן לה גוברייא נפשתנא חסירין חלף נפשתכון
למותא אם לא תחוון ית פתגמנא דין ויהי כתת יהבין לנא ית ארעא
ונעביד עמיך טיבו וקשוט: ואשוורת בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר
החומה ובחומה היא יושבת: ואשלשלתון מן כאטונא מן הכלא אלי
ניתה בכתל שורא ובשורא היא יתבא: ואמרו להם ההרה לכי פן
יפגעו בכם הרודפים ונחפתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים
ואחר תלכו לדרככם: ואמרו לטולא אי ידילו דלמא ישלטון בכון
לדפיא ותתטמרון תמן תלתה יומין עד ריתובון לדפיא ובתר כן
תהלכון לאורחכון: ואמרו אליה הן מתנים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו: הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת
אחיך ואת כל בית אביך תאספי אליך הביתה: והיה כל אשר יצא
מדלתי דביתך חוצה דמוהי יהי בראשו ואנחנו נקיים כל אשר יהיה אתך בבית דמן נבראשנו אם יד תהיה
בו: ויהי כל דיפוק בר מדשי ביתיך לברא חובת קטוליה בדישיה
ואנחנא זלאין וכל דיהי עמיך בביתא חובת קטוליה בדישנא אם
יד אנש תהי ביה: ואם תגידי את דברנו זה והיינו נקיים משבעתך
אשר השבעתנו: ואם תהון ית כתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך
דקיימת עלנא: ואמרו כדברכם כן הוא ותשלחם ויללכו ותקשר
את תקות החוט השני בחלון: ותמהלת פתגמיהון דין הוא וישלחתון
ואזלון ושקטת ית תולא דזהוליתא בחלונא: וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל
הדרך

הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצָאוּ: וַאֲדַלְיָ וְעַלְיָ לְטוּלָא וְיָתְבִי תַּמָּן תְּלָתָה יוֹמִין עַד
דְּתָבוּ לְדַמְיָא וְכַד לְדַמְיָא כְּכָל אוֹלְהָא וְלָא אַשְׁכְּחוּ: וַיָּשָׁבוּ שָׁבֵי
הָאֲנָשִׁים וַיָּרְדוּ מֵהָהָר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וַיְסַפְּרוּ לוֹ
אֵת כָּל הַמְּצֹאוֹת אֹתָם: וְאָתָבוּ תְּלִין גּוּבְרַיָּא וְנַחֲתוּ מִטּוּלָא וְעַבָּדוּ
וְאָתוּ לוֹת יְהוֹשֻׁעַ בַּר נוּן וְאוֹשְׁטְעִיאוּ לֵיהּ יָת כָּל דְּעַלְעָא יָתְהוֹן:
וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ כִּי נָתוֹן יְהוָה בְּיָדֵינוּ אֶת כָּל הָאָרֶץ וְגַם נָמֹגוּ כָּל
יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפָּנֵינוּ: וַאֲמָרוּ לֵיהוֹשֻׁעַ אֲרֵי מְסַר יְיָ בִּידָנָא יָת כָּל אַרְעָא:
וְאַף אִתְבַּהֲלוּ כָּל יָתְבֵי אַרְעָא מִן קֳדָמָנָא:

דויקח קדח בש מואל א פי וא

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם לְכוּ וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וְנְחַדֵּשׁ שָׁם הַמְלוּכָה:
וַאֲמַר שְׁמוּאֵל לְעַמָּא אֵיתוֹ וְנֵיזִיל לְגִלְגָּלָא וְנְחַדֵּית תַּמָּן מַלְכוּתָא:
וַיֵּלְכוּ כָּל הָעָם הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ שָׁם זְבָחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם שָׁאוּל וְכָל אַנְשֵׁי
יִשְׂרָאֵל עַד מְאֹד: וַאֲזַלוּ כָּל עַמָּא לְגִלְגָּלָא וְאַמְלִיכוּ תַּמָּן יָת
שָׁאוּל קֳדָם יְיָ בְּגִלְגָּלָא וְכַסִּיאוּ תַּמָּן נִכְסַת קוּדְשִׁין קֳדָם יְיָ וְחַדֵּי
תַּמָּן שָׁאוּל וְכָל אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד לַחֲדָא:
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְּקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר
אֲמַרְתֶּם לִי וָאַמְלֵךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: וְאָמַר שְׁמוּאֵל לְכָל יִשְׂרָאֵל
הֵא קַבִּילִית לְמֵימְרֵיכוֹן לְכָל דְּאָמַרְתּוּן לִי וְאַמְלִיכִית עֲלֵיכוֹן מַלְכָּא:
וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וַאֲנִי זָקַנְתִּי וְשַׂבְתִּי וּבָנַי —
הִנָּם אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְּעֻרַי עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וְהָא מַלְכָּא מְהַלֵּךְ קֳדָמֵי שַׁבְכוֹן וַאֲנָא קְשִׁישׁ וְסָבִי וּבְנַי —

נד

יְיָ לַקָּחְתִּי וְאֵת מִי עָשַׁקְתִּי אֵת מִי רַעְתִּי וּמִיָּד מִי לָקַחְתִּי כֹּפֶר
וַאֲעַלִּים עֵינַי בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם: הֵא עַד דַּאֲנָא קָיֵים קֳדָם יְיָ וְקֳדָם
מְשִׁיחֵיהּ יָת תּוֹרָא דְּמָן דְּבִלְיָת וְחִמְלָא דְּמָן דְּבִלְיָת וְיָת
מָן עֲשָׁקִית יָת מָן אַנְסִית וּמִיָּד מָן קַבִּילִית מִמּוֹן וּשְׁקַל וְכַבֵּשִׁית
עֵינַי מִנֵּיהּ דִּילְמָא אֲתִיב לְכוֹן: וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַעְתָּנוּ
וְלֹא לָקַחְתָּ מִיַּד אִישׁ מְאוּמָה: וַאֲמָרוּ לָא עֲשַׁקְתָּנָא וְלָא אַנְסְתָּנָא
וְלָא קַבִּילְתָּא מִיַּד אֱנָשׁ מִדְּעָם: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה בָּכֶם וְעֵד
מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶל עֵד: וַאֲמַר
לְהוֹן קְהֵיד מֵימְלָא דְיְיָ בְּכוֹן וְקְהֵיד מְשִׁיחֵיהּ יוֹמָא הָדֵין דְּאִי לֵית
אַשְׁכַּחְתּוּן בִּידִי מִדְּעָם וַאֲמָרוּ קְהֵיד: וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַאֲמַר שְׁמוּאֵל לְעַמָּא יְיָ דְּעָבַד בְּסַנְדְּלָן
עִם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדַאֲסִיק יָת אֲבָהָתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם: וְעַתָּה
הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֶת כָּל צִדְקֹת יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
אִתְּכֶם וְאֶת אֲבוֹתֵיכֶם: כְּכֵן אֲתַרוּ וְאִתְּוַכַּח עִמְּכוֹן קֳדָם יְיָ יָת
כָּל זְכוּתָא דְיְיָ דְּעָבַד עִמְּכוֹן וְעִם אֲבָהָתְכוֹן: כְּמָא דְעָלַת יַעֲקֹב מִצְרַיְמָה
מִצְרַיִם וַיִּזְעֲקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת
אַהֲרֹן וַיֹּצִיאוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיּוֹשִׁיבוּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה:
כַּד עַל יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם וְדַעֲיקוּ לְהוֹן אֲבָהָתְכוֹן קֳדָם יְיָ וְשַׁלַּח יְיָ יָת
מֹשֶׁה וְיָת אַהֲרֹן וְאַפִּיקוּ יָת אֲבָהָתְכוֹן מִמִּצְרַיִם וְאוֹתִיבִנּוּן בְּאַתְרָא
הָדֵין: וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שַׂר
צְבָא חָצוֹר וּבְיַד פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ בָם: וְאִתְנַשִּׁיאוּ
יָת פֻּלְחָנָא דַיְיָ אֱלָהְהוֹן וּמְסַר יָתְהוֹן בִּידָא דְסִיסְרָא רַב חֵילָא דְחָצוֹר
וּבִידָא דְפְלִשְׁתָּאֵי וּבִידָא דְמַלְכָּא דְמוֹאָב וְגָחִינוּ קְרָבָא בְּהוֹן: וַיִּזְעֲקוּ

אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֲנַחְנוּ כִּי שָׁלַבְנוּ אֶת יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת הַבְּעָלִים
וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעַבְדֶךָ: וַיִּשְׁלַח יְרֻבַּעַל
וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם
מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בֶּטַח: וַתִּרְאוּ כִּי נָחָשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ
לִי לֹא כִּי מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם: וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: וְכֹל הָאָה
מִלְּכוּ אֶת יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת
פִּי יְהוָה וְהְיִתֶם גַּם אַתֶּם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וְאִם תִּרְאוּ אֶת יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא תַמְרוּ אֶת
פִּי יְהוָה וְהְיִתֶם גַּם אַתֶּם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת פִּי יְהוָה
וְהָיְתָה יַד יְהוָה בָּכֶם וּבַאֲבֹתֵיכֶם: גַּם עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה לְעֵינֵיכֶם:
הֲלֹא קְצִיר חִטִּים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְהוָה וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ
כִּי רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לִשְׁאֹל לָכֶם מֶלֶךְ:

אֲבִי יִשְׁתַּיִן הַבִּאָה רַעֲדִתַּיִן קְדֹשׁ: לִמְשֹׁאֵל לְכֹהֵן הַמֶּלֶךְ:

וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלוֹת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא
וַיִּירָא כָּל הָעָם מְאֹד אֶת יְהוָה וְאֶת שְׁמוּאֵל: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל כָּל הָעָם אַל תִּירְאוּ
אַתֶּם עֲשִׂיתֶם אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת אֲבָל אַל תָּסוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם אֶת
יְהוָה בְּכָל לְבַבְכֶם: וְלֹא תָסוּרוּ אַחֲרֵי הַתֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצִּילוּ כִּי תֹהוּ הֵמָּה: וְלֹא יִטֹּשׁ יְהוָה
אֶת עַמּוֹ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: גַּם אָנֹכִי לֹא יְחָדַל יְהוָה אֶת עַמּוֹ
כְּגָבוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: גַּם אָנֹכִי לֹא יְחָדַל יְהוָה אֶת עַמּוֹ
כְּגָבוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: גַּם אָנֹכִי לֹא יְחָדַל יְהוָה אֶת עַמּוֹ

יִפְתָּח מִפְּנֵי אֶחָיו וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ טוֹב וַיִּתְלַקְּטוּ אֶל יִפְתָּח אֲנָשִׁים רֵקִים
וַיֵּצְאוּ עִמּוֹ: וַיְהִי כְּעֵת יִפְתָּח מִן קְדֹם אֲחוֹהִי וַיִּתְיַב בַּאֲרַע טוֹב וְאִתְכַּנְּשׁוּ
לוֹת יִפְתָּח גּוּבְרִין סְרִיקִין וְנִפְקִין עִמֵּיהּ: וַיְהִי מִיָּמִים

וּבְנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל: וְהָוָה לְדִכְּרָן וּמִן קֳדָם יְיָ אֲנִיחוּ קְלָלָא בְּנֵי עַמּוֹן
עִם יִשְׂרָאֵל: וַהֲוָה כַּד אִשְׁתַּלְהִיאוּ בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל וַיְלִכוּ זְקֵנֵי גִלְעָד
לְקַחַת אֶת יִפְתָּח מֵאֶרֶץ טוֹב: וְהָוָה כַּד אֲנִיחוּ קְלָלָא בְּנֵי עַמּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל
וְאָזְלוּ סָבֵי גִלְעָד לְמִרְבַּר יָת יִפְתָּח וְאַיְתִיבוּ יָת יִפְתָּח מִטַּרְנְגֹלָא טַב: וַאֲמָרוּ לְיִפְתָּח לְכָה
וְנִהְיֶה לָךְ לְקָיְנִין וְנִלְחַמָה בִּבְנֵי עַמּוֹן: וַאֲמַר לוֹן יִפְתָּח הֲלָא אַתּוּן סְנִיתוּן יָתִי וְ
לֹא לְבֵית אֲבָא וְנָפְקָה קְלָלָא בְּבָתִּי עַמּוֹן: וַאֲמַר יִפְתָּח לְזָקְנֵי גִלְעָד הֲלָא
אַתֶּם שְׂנֵאתֶם אֹתִי וַתְּגָרַשְׁתֶּנִי מִבֵּית אָבִי וּמַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי עַתָּה כ
כַּאֲשֶׁר צַר לָכֶם: וַאֲמָרוּ יִפְתָּח לְסָבֵי גִלְעָד הֲלָא אִתּוֹן סָנְיִתּוּן יָתִי וְ
וְתַקְּפְתּוּנִי מִבֵּית אַבָּא וְגָרְשִׁתּוּן יָתִי כְּעַן כַּד עֲקַת לְכוֹן וַאֲמַר
זְקֵנֵי גִלְעָד אֶל יִפְתָּח לָכֵן עַתָּה שַׁבְנוּ אֵלֶיךָ וְהָלַכְתָּ עִמָּנוּ וְנִלְחַמְתָּ בִּבְנֵי
עַמּוֹן וְהָיִיתָ לָנוּ לְרֹאשׁ לְכֹל יוֹשְׁבֵי גִּלְעָד: וַאֲמָרוּ סָבֵי גִלְעָד לְיִפְתָּח כֵּן
תִּבְנָא לוֹתָךְ וְתֵהָךְ עִמָּנָא וְתִנְיַח קְלָלָא בְּנֵי עַמּוֹן וְתִהֵי לָנָא לְרֵישׁ לְכֹל
יָתְבֵי גִלְעָד: וַאֲמַר יִפְתָּח אֶל זְקֵנֵי גִלְעָד אִם מְשִׁיבִים אַתֶּם אֹתִי כ
לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי עַמּוֹן וְנָתַן יְהוָה אוֹתָם לְפָנַי אֲנִכִי אֶהְיֶה לָכֶם לְרֹאשׁ:
וַאֲמַר יִפְתָּח לְסָבֵי גִלְעָד אִם מְהֵיבִין אַתּוּן יָתִי לְאַגָּחָא קְלָלָא בְּנֵי עַמּוֹן
וּמְסַר יְיָ יָתְהוֹן קֳדָמָי אֲנָא אֶהֱוֵי לְכוֹן לְרֵישׁ: וַאֲמָרוּ זְקֵנֵי גִלְעָד אֶל
יִפְתָּח יְיָ יְהֵי קָדָמָנָא סָהֵד בֵּינָתָנָא אִם לָא כְּפִתְגָמָךְ כֵּן נַעֲבִיד:
גִּלְעָד לִיפְתָּח מִטַּרְנְגֹלָא וְהוֹי וְהוּא מְהֵימַר בֵּינַתְהוֹן אִם לָא כְּפִתְגָמָךְ כֵּן נַעֲבִיד:
וַיֵּלֶךְ יִפְתָּח עִם זִקְנֵי גִלְעָד וַיָּשִׂימוּ הָעָם אֹתוֹ עֲלֵיהֶם לְרֹאשׁ וְלִקְצִינִם
וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶת כָּל דְּבָרָיו לִפְנֵי יְהוָה בַּמִּצְפָּה: וַאֲזַל יִפְתָּח עִם סָבֵי
גִלְעָד וְשַׁוִּיאוּ עַמָּא יָתֵיהּ וְלִרֵישׁ וְסָהֵד יִפְתָּח יָת כָּל

פרשת נשוא: וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים

אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן לֵאמֹר מַה לִּי וָלָךְ כִּי בָאתָ אֵלַי לְהִלָּחֵם בְּאַרְצִי: וַיֹּאמֶר
פרשת

מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל מַלְאֲכֵי יִפְתָּח כִּי לָקַח יִשְׂרָאֵל אֶת אַרְצִי בַּעֲלוֹתָם מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנֹן וְעַד הַיַּבֹּק וְעַד הַיַּרְדֵּן
וְעַתָּה הֲשִׁיבָה אֹתָן בְּשָׁלוֹם: וַאֲמַר מַלְכָּא דְּבְנֵי עַמּוֹן לְאִדְגָּדֵי יִפְתָּח
אֲרֵי נְסִיב יִשְׂרָאֵל יָת אַרְעִי כַּמְסָקְהוֹן מִמִּצְרַיִם מֵאַרְנוֹנָא וְעַד יַבֹּקָא
וְעַד יַרְדְּנָא וּכְעַן אֲתֵיב יָתְהוֹן בִּשְׁלָם: וְיוֹסֵף עוֹד יִפְתָּח נוסף

וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן: וַאֲמַר לֵיהּ כְּדֵין אֲמַר יִפְתָּח לָא נְסִיב יִשְׂרָאֵל
יָת אַרְעָא מוֹאָב וְיָת אַרְעָא דִּבְנֵי עַמּוֹן: אֲרֵי בְּסִקְהוֹן מִמִּצְרַיִם וַהֲלִיךְ יִשְׂרָאֵל
בְּמַדְבְּרָא עַד יַמָּא דְסוּף וַאֲתָא לְקָדֵשׁ: וְשָׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאֲכִים אֶל כ
מֶלֶךְ אֱדוֹם לֵאמֹר אֶעְבְּרָה נָּא בְאַרְצֶךָ וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ אֱדוֹם וְגַם אֶל
מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלָח וְלֹא אָבָה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּקָדֵשׁ: וַיֹּלֶךְ בַּמִּדְבָּר וַיָּסָב אֶת אֶרֶץ אֱדוֹם וְאֶת אֶרֶץ מוֹאָב וַיָּבֹא מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
לְאֶרֶץ מוֹאָב וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנֹן וְלֹא בָאוּ בִּגְבוּל מוֹאָב כִּי אַרְנֹן גְּבוּל
מוֹאָב: וַאֲזַל בְּמַדְבְּרָא וְאַקִּיף יָת אַרְעָא דֶאֱדוֹם וְיָת אַרְעָא דְמוֹאָב
וַאֲתָא מִמִּדִּנַּח שִׁמְשָׁא לְאַרְעָא דְמוֹאָב וְשַׁרְיוּ בְּעִבְרָא דְאַרְנוֹן וְלָא עֲלוֹ
בִּתְחוּם מוֹאָב אֲרֵי אַרְנוֹן תְּחוּם מוֹאָב: וְשָׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים אֶל
סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבְרָה נָּא בְאַרְצְךָ
עַד מְקוֹמִי: וְלָא תְּמַן סִיחוֹן וְלָא מְהֵימַן לְיִשְׂרָאֵל לְמִפְרַס יָת תְּחוּמוֹהִי וְכָנַשׁ סִיחוֹן יָת כָּל
עַמֵּיהּ וּשְׁרָא בְּיָהַץ וְקָרִיב לְאִתְקְפָא בְּיִשְׂרָאֵל: וְיִשְׂרָאֵל אִדְגַּר לוֹת סִיחוֹן מַלְכָּא דְאֱמוֹרָאָה מַלְכָּא
דְחֶשְׁבּוֹן וְאָמַר לֵיהּ יִשְׂרָאֵל אֶעְבְּרָה נָּא בְאַרְעָךְ עַד אֲתָרִי: וְלָא הֵאֱמִין
סִיחוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל עֲבֹר בִּגְבֻלוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת כָּל עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בְּיָהְצָה

וילמס

וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִיְמִין סִיחוֹן אֶת יִשְׂרָאֵל לְמֵעָבְרוֹ בִּתְחוּמוֹ וַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶת כָּל עַמּוֹ וַיֵּצֵא לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל הַמִּדְבָּרָה וַיָּבֹא יָהְצָה וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֻּהוּ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת סִיחוֹן וְאֶת כָּל עַמּוֹ בְּיִרְיְשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּירַשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל אַרְצוֹ הָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַהִוא: וַיִּקְחוּ יְיָ לֹהִים אֶת כָּל גְּבוּל הָאֱמֹרִי זֹאת סִיחוֹן וְאֶת כָּל עָמּוֹ כִּי לֹא הִיְמִין יִשְׂרָאֵל וַיּוֹרֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל אַרְצוֹ הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד הַיַּבֹּק וְעַד בְּנֵי עַמּוֹן כִּי אֹמֶרְנוֹן גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן הָיָה: וַיִּקַּח יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הָעָרִים הָאֵל וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּכָל עָרֵי הָאֱמֹרִי בְּחֶשְׁבּוֹן וּבְכָל בְּנוֹתֶיהָ וּבְעָרֹעֵר וּבְכָל בְּנוֹתֶיהָ וּבְכָל הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל יְרֵי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמְרוּץ לֹא הִצִּילוּ בָּעֵת הַהִוא: כִּי זֹאת יִשְׂרָאֵל כְּחַשְׁבוֹן וְכִפְלֵנֵהוּ וּבְעָרֹעֵר וְכִפְלֵנֵהוּ וְכָל קְרוֹת עַל תְּחוֹמֵי אַרְנוֹן תְּלֹת מֵאָה שָׁנִים וְלָמָּה לֹא שֵׁיזְבְתּוּן כָּל עִדָּנָא הַהִיא: וְאָנֹכִי לֹא חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עֹשֶׂה אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן: וְאַתְּ לֹא תִּטְּתִי לָךְ וְאֵת עֹנִי בִּישָׁא לְאַגָּחָא קְרָבָא בִּי דִּדִין יְיָ דְּיַעְבִיד וְיֵיבָא וְיִמְחֵי בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן: וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל דִּבְרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו: וַתְּהִי עַל יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת הַגִּלְעָד וְאֶת מְנַשֶּׁה

וַיַּעֲבֹר אֶת מִצְפֵּה גִּלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִּלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן: וַיִּשְׁלַח עֵדִים יִפְתָּח מַלְאָכִים דְּגִלְעָד. וְמִמִּצְפֵּא דְגִלְעָד. עֲבַר לְוָת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיִּדַּר יִפְתָּח נֶדֶר לַיְיָ וַיֹּאמַר אִם נָתוֹן תִּתֵּן אֶת בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי: וְקַיָּים יִפְתָּח קֹדָם יְיָ וְאָמַר. אִם מִמַּמְרָא תִּמְסֹר יָת בְּנֵי עַמּוֹן בִּידִי: וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדַּלְתֵי בֵּיתִי לִקְרָאתִי בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וְהָיָה לַיְיָ וְהַעֲלִיתִיהוּ עוֹלָה: וַיְהִי דְיוֹפֵק מִיפֵּק. כַּד מִתְיְשִׁי בֵּיתִי לְקַדְמוּתִי. כַּד אַתְיָא בְשָׁלֵם מִבְּנֵי עַמּוֹן וַיְהִי קֳדָם יְיָ. וְאִסְקִנֵיהּ עֲלְתָא: וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ: וַיַּכֵּם מִעֲרוֹעֵר וְעַד בּוֹאֲךָ מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּמִצְפֵּה מִעֲרוֹעֵר וְעַד מִעְלְנָא דְמִנִּית עַסְלִין קְרוֹן וְעַד מֵישַׁר כַּרְמֵיָא. מְהַתְּנָא לְכַדְתָּא לְחַרְבָּא. וְאַתְכְּלוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִן קֳדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בִתּוֹ יֹצֵאת לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין לוֹ מִמֶּנּוּ בֵּן אוֹ בַת: וַיְהִי כִּרְאֹתוֹ אֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ הִכְרַעְתִּנִי וְאַתְּ הָיִית בְּעֹכְרָי וְאָנֹכִי פָּצִיתִי פִי אֶל יְהוָה וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי אַתָּה פָּצִיתָה פִּיךָ אֶל יְהוָה עֲשֵׂה לִי כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת מֵאוֹיְבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן: וַתֹּאמֶר אֶל אָבִיהָ יֵעָשֶׂה לִי הַדָּבָר הַזֶּה הַנִּיחָה לִי חֳדָשִׁים שְׁנַיִם וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי עַל הֶהָרִים וְאֵבְכֶּה עַל בְּתוּלַי

וקשות מני אנכי ועלתי ׃ ואתרת לאנוהא יתעביר לי פתגמא הדין שבוק
ג מני תלין לילין ואהך ואתגיר על טוליא ואתבני על אתולי אנא
ואחכלוני ׃ ואתמל להי וישלח אתה שני חרשים ואתלך היר
ועותיה ואתיך על אתוליה על ההרים ׃ ואמר איזילי ישלח יתה
תלין לילין ואתלת היא ואחכלת היא ונפת על אתולאה על טוליא ׃
ויהי מכען שנים חרשים ואתשל אלאביה ויעש לה את נורלן אשר
נדך והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל ׃ והוה מסוף תלין לילין
ואתלת לות אבוהא ועבד להות נדלה דנדר והיא לא ידעת
גבר והוות לגוילא בישלן בריל דלא לאסקא נבל ית נדליה וית
בלהיה לעלתא כמא דעבד יפתה גלעדאה ולא שאיל לפנחס
להנא ואלן שאיל לפינחס כהנא הוה סליק יתה בדמין ׃ מימים
ימי מה תלבנה בנות ישראל לתנות לבת יפתה הגלעדי מתבעת
ימים בשנה ׃ מיכמן לזמן אזלן בנת ישראל לאלאה לבת יפתח
גלעדאה אלבעה יומין בשתא ׃

הפטורת בלק בתרע נמיכה ימינה

והיה ישאלית יעקב בגוים רבים כטל מאת יהוה כרביבים
עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם ׃ והוי שארא
דית יעקב בגו עממין כמיא סגיאין מן קדם ני כרסיסי מלקושא
דעל עשבא דלא מוריך לאנש ולא מכהכך לבר אנש ׃
והוה שאלית יעקב בגוים רבים כאריה בבהמות יער
כפפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל ׃ והוי
שארא דית יעקב בעממין סגיאין כאריא בחויא
כחולשא כפליא בעדרי ענא דאם יעבי וירמוס ויקטול ולית
ממשזיב ׃ תתרם ידך על צריך וכל אויביך יכרתו ׃ ביומא מכסין תתקף
ידך ושלט על סנאך וכל בעלי דבבך ישתיזון ׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה והכרתי סוסיך מקרבך והאבדתי

מרכבותיך ׃ והיו בעלנא ההוא אמר יי ואשיצי סומקוות עממיא
מכינך ואובוד דוכיהון ׃ והכרתי ערי ארעך והרסתי כל מבצריך ׃
ואשיצי קרוי שמכשיא מאעלך ואפגל כל כרכיהון תקיפיא ׃ והוה
כשפים מידך ומעוננים לאיהוין לך ׃ ואשיצי תלשין מכינך ואעבדן
לא יהון לך ׃ והכרתי פסיליך ומציבתיך מקרבך ולא תשתחוה עוד
למעשה ידיך ׃ ואשיצי יתלוי עממיא והקמתהון מכינך ׃ ולא תסתעבד
עור לעובדי ידך ׃ ונתשתי אשישיך מקרבך והשמדתי עריך ׃ ואעקר
שותלי עממיא מכינך ׃ ואשיצי בעלי דבנך ׃ ועשיתי בחמא ובחמה
נקם את הגוים אשר לא שמעו ׃ ואעביד נקנא וכחמא מלעגות
יין מן עממיא ׃ דלא קבילו אלפן אוליתא ׃ שמעו נא
את אשר יהוה אמר קום ריב את ההלים ותשמענה הגבעות קולך ׃
ארי אשר יהוה אמר קום דין עם טוליא ׃ ושמעון לאתא קלך ׃
שמעו הלים את ריב יהוה והאיתנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה
עם עמו ועם ישראל יתוכח ׃ שמעו טוליא זת דינא דיי ׃ ואעקליא
יסודי ארעא ׃ ארי דינא קדם יי עם עמיה ועם בית ישראל עציר
תוכיחא ׃ עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתיך ענה בי ׃ עמי זכר נא
טבא אמליית למעבד לך ולא עבדית ׃ או לא מלעגא קשיא אסניתי
עלך ׃ אסהידו קדמי ׃ כי העליתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתיך
ואשלחת לפניך את משה אהרן ומרים ׃ אלי אסיקתך מאלעא דמעלים
ומבית עבדותא פרקתך ׃ ושלחית קדמך תלתא נבוי ׃ משה לאלפא
תקלת דינין ׃ אהרן לכפלא על שמא ׃ ומרים לאולאה לנשיא ׃
עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם
בן בעור מן השטים עד הגלגל למען צדקות יהוה ׃ עמי מ-
אדכר כען מא מלל בלק מלכא דמואב וזמא אתיב לה בלעם

בלי כעור הלא גבולן את־עבדיך לכון ממישר שטין עד בית
גלגל כריל למרע עזבותא דיי׃ במה אקדם יהוה אכף לאלהי
מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה׃ כמא אתפלח קדם
יי אשתעבד לאלהא רשכינתיה בשמי דלעלמא הא מפלח קדמוהי
בשלמין בני שנא׃ הירצה יהוה באלפי אילים ברבבות נחלי
שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטואת נפשי׃ הוית־די יי בעלמי
ומלין בלבות נחלין ומישח האתתן בלי בוכרי חלף חובי חיבוד
תעי חלף חטאי נפשי׃ הגיד לך אדם מה־טוב ומה יהוה דרש
מעמך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך׃
את־חזה לך אנשא מא טב ומא יי תבע מנך אלהין למעבד דין
ורחשוט ורחמים גמילות חסדא להוי עניו להלכא בדחלתא דאלהך׃

ויגש

ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני ידבר־נא
דבר באזני אדניך ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה׃ אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח׃
ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת
וישאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל־עבדיך הורדהו
אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזב
את־אביו ועזב את־אביו ומת׃ ותאמר אל־עבדיך אם־לא ירד
אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו
אל־עבדך אבי ונגד־לו את־דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו־
לנו מעט־אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם־יהי אחינו הקטן אתנו
ירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃
ויאמר עבדך אבי אתנו אמרו אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה
לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו
עד־הנה׃ ולקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם
את־שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבואי אל־עבדך אבי והנער
איננו אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער
ומת ירדו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי
עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא הביאתיו אליך
והצגתיו לפניך וחטאתי לאבי כל־הימים׃ ועתה ישב־נא עבדך
תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם־אחיו׃ כי איכה אעלה
אל־אבי והנער איננו אתי פן־אראה ברעת אבי אשר ימצא׃

תחת ויגש אחיו ויאמר אני יוסף העוד אבי חי ולא־יכלו אחיו
נפשי כי נבהלו מפניו׃ ויאמר יוסף אל־אחיו גשו־נא אלי
ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה׃
ועתה אל־תעצבו ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ כי־זה שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש שנים אשר אין־חריש ואין קציר׃ וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה
גדולה׃ ועתה לא־אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ויעשני
לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו ומושל בכל־ארץ מצרים׃
מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני
אלהים לאדון לכל־מצרים רדה אלי אל־תעמד׃ וישבת בארץ
גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
ורכושך׃ וכלכלתי אתך שם כי־עוד חמש שנים רעב פן־תורש
אתה וביתך וכל־אשר לך׃ והנה עיניכם ראות ועיני אחי
בנימין כי פי המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את־כל־כבודי
במצרים ואת כל־אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את־אבי הנה׃
ויפל על־צואר אחיו בנימין ויבך ובנימין בכה על־צואריו׃
וינשק לכל־אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
וקול הנשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף אמר אל־אחיך
זאת עשו טענו את־בעירכם ולכו שובו ארצה כנען׃ וקחו
את־אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את־טוב ארץ
מצרים ואכלו את־חלב הארץ׃ ואתה צויתה זאת עשו קחו
לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את־אביכם
ובאתם׃ ועינכם אל־תחס על־כליכם כי טוב כל־ארץ מצרים
לכם הוא׃ ויעשו־כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי
פרעה ויתן להם צדה לדרך׃ לכלם נתן לאיש חלפות שמלות
ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃
ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרה
אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך׃ וישלח את־אחיו
וילכו ויאמר אליהם אל־תרגזו בדרך׃ ויעלו ממצרים ויבאו
ארצה כנען אל־יעקב אביהם׃ ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי
וכי הוא משל בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃
וידברו אליו את כל־דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את־
העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃
ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות׃

לֹא בְּרַע יְהוָה וְאַחַר הַלּוֹחַ לַעֲשׂ לֹא בָרַע יְהוָה: וְאָמַר פּוֹק
וְתִקוֹס בְּטוּלָא קָדָם יְיָ. וְהָא יְיָ אִתְגְּלִי. וְקָדָמוֹהִי מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי לוּחָא
מִסְּרִקִין טוּלָיָא וְאִתְּבְלִין כִּי כֵּן קָדָם יְיָ. לָא בְּמַשְׁלִית מַלְאֲכֵי לוּחָא
שְׁנִיתָא דִּילִי. וְלָתַר מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי לוּחָא מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי דְּיִשְׂרָאֵל
לָא בְּמַשְׁלִית מַלְאֲכֵי דְּיִשְׂרָאֵל שְׁנִיתָא דִּילִי: וְאַחַר הַלַּפִּיד אֵשׁ לֹא
בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה: וְלָתַר מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי דְּעַמְמִין
מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי אִישְׁתָּא. לָא בְּמַשְׁלִית מַלְאֲכֵי אִישְׁתָּא שְׁנִיתָא דִּילִי.
וְלָתַר מַשְׁלִית מַלְאֲכֵי אִישְׁתָּא קָל וּמְשַׁבְּחִין בְּמֵימְרָא: וַיְהִי כְּשָׁמְעַ—
אֵלִיָּהוּ וַיַּלֶּט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל
וַיֹּאמֶר מַה לְּךָ פֹּה אֵלִיָּהוּ: דְּהוּא דַּר שְׁמַע אֵלִיָּה. וְכַדִּין אִתְכַּסִּי כְּסוּיֵיהּ.
וְנָפַק. וְקָם בְּתַרְעָא מְעָרְתָּא. וְהָא עָמִיד קֳלָא. וְאָמַר. מָא לָךְ כָּא אֵלִיָּה:
וַיֹּאמֶל קַנֵּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ. וְאֶת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ
אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: וְאָמַר קַנָּאָה קְנֵיתִי. קֳדָם יְיָ אֱלָהֵי צְבָאוֹת. אֱלֵי
שֶׁבְּקוּ קְיָמָךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֶת מַדְבְּחָךְ פַּרְקוּ. וְיָת נְבִיָּיךְ קְטִילוּ בְּחַרְבָּא
וְאִשְׁתָּאֲרִית אֲנָא בִּלְחוֹדִי. וּבָעוֹ יָת נַפְשִׁי לְמִקְטְלֵי:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבָּרָה דַּמָּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ
אֶת חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל אֲרָם: וְאָמַר יְיָ לֵיהּ אֵיזֵיל תּוּב לְאוֹרְחָךְ
לְמַדְבְּרָא דְּמַשְׁקָא. וְתֵיתֵי וְתִמְשַׁח יָת חֲזָאֵל לְמַהְוֵי מַלְכָּא עַל אֲרָם:
וְאֶת יֵהוּא בֶּן נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֱלִישָׁע בֶּן—
שָׁפָט מֵאָבֵל מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ: וְיָת יֵהוּא בַּר נִמְשִׁי
תִּמְשַׁח לְמַהְוֵי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל וְיָת אֱלִישָׁע בַּר שָׁפָט מִמְּשַׁ—
מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְמַהְוֵי נְבִיָּא תְּחוֹתָךְ: וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל
יְמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט מֵחֶרֶב יֵהוּא יְמִית אֱלִישָׁע: וְיָתִיר יְשִׁיזָב

תחזיבא

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

מִן חֲרָבָא דְּחֲזָאֵל יְקַטֵּל יֵהוּא. וְדִישְׁתֵּיזִיב מִן חַרְבָּא דְּיֵהוּא יְקַטֵּל אֱלִישָׁע:
וְהִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכַיִם אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבָּעַל
וְכָל הַפֶּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק לוֹ: וְאַשְׁאַר בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעָה אַלְפִין כָּל כִּרְעַיָּא
דְּלָא כְרָעוּ לְבַעְלָא. וְכָל פֻּמָּא דְּלָא נְשִׁיק לֵיהּ: וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת
אֱלִישָׁע בֶּן שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים
הֶעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו וַיַּשְׁלֵךְ אַדַּרְתּוֹ עָלָיו: וַאֲזַל מִתַּמָּן וְאַשְׁכַּח
לֵיהּ לְאֱלִישָׁע בַּר שָׁפָט וְהוּא רָדֵי תַּרְתֵּי. עִסְרִי. וְעִסְרִין רְתוּלַיָּא צַמִּידִין קֳדָמוֹהִי.
וְהוּא בְּתַר תַּרְתֵּי. עִסְרִי. וְעִסְרִין אִלֵּין לְוָתֵיהּ. וְרָמָא שׁוּשְׁיפֵיהּ עֲלוֹהִי:
וַיַּעֲזֹב אֶת הַבָּקָר וַיָּרָץ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אִשָּׁקָה נָא לְאָבִי וְלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה עָשִׂיתִי לָךְ: וְשָׁבַק יָת
תּוֹרַיָּא וְרָהַט בָּתַר אֵלִיָּה. וְאָמַר אֶשַּׁק כְּעַן לְאַבָּא וּלְאִמָּא. וְאֵהָךְ בָּתְרָךְ.
וְאָמַר לֵיהּ אֵיזֵיל תּוּב אֲרֵי מָא עֲבִידִית לָךְ: וְשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח
אֶת צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבְכְלֵי הַבָּקָר בִּשְׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם
וַיֹּאכֵלוּ. וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ: וְשָׁב מֵעַל תַּרְוֵיהוֹן: וְנָסִיב
יָת פָּדָן תּוֹרַיָּא וְהַדְּמִיר. וּבְמָנֵי תּוֹרַיָּא דְּשִׁיל לְחוֹן בִּסְרָא. וִיהַב לְעַמָּא
וְאָכְלוּ. וְקָם וְאָזַל בָּתַר אֵלִיָּה וְשַׁמְּשֵׁיהּ: עכ"פ

נהגו העם להיות מפטירין בשלש שבתות
קורם לתשעה באב ברברי תוכחה לא בעינן
הפרשה ואלן הן: שבת ראשונה דראש
המטות תחלת ידמיהו ומימן רחא דברי חזון איכה
דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בענתות בארץ
בנימן: פתגמי נבואת ירמיה בר חלקיה. מן כהניא דמן

להעת

לְהַנִּיא מִן אִתְקַבְּלֵיהּ דַּהֲווֹ בְּיְרוּשְׁלֵם גְּבוּלָא דְּקָבֵיל אַחְסָנָתֵיהּ
בְּעַנָּתוֹת בְּאַרְעָא שִׁיבְטָא בִּנְיָמִן: אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר וְהוּא אֲלָיוֹ בִּימֵי
אֲשַׁוֵּרוֹשׁ בֶּן אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ מִמְּלַךְ וְהוּא מִשְּׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ:
דַּהֲוָה פָּתְגָם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עִמֵּיהּ בְּיוֹמֵי אֲשַׁוֵּרוֹשׁ כַּר אַחְמָן מַלְכָּא
שִׁבְטָא דְּבֵית יְהוּדָה בִּתְלַת עַסְרֵי שְׁנִין לְמַלְכֵיהּ: וְהֵי בְּיוֹמֵי
יְהוֹיָקִים בַּן יֹאשִׁיָּהוּ מַלְכָּא יְהוּדָה עַד תְּרֵיסַר עַשְׂרַת שְׁנִין לְצִדְקִיָּהוּ
בַּן יֹאשִׁיָּהוּ מַלְכָּא יְהוּדָה עַד גְּלוּתָא דִּירוּשְׁלֵם בְּתְרֵיסַר חַמְשִׁין:
דַּהֲוָה בְּיוֹמֵי יְהוֹיָקִים כַּר אֲשַׁוֵּרוֹשׁ מַלְכָּא שִׁבְטָא דְּבֵית יְהוּדָה עַד
דִּירוּשְׁלֵם חֲדָא עַסְרֵי שְׁנִין לְעִדְקִיָּה אֲחוּהִי כַּר אֲשַׁוֵּרוֹשׁ מַלְכָּא שִׁבְטָא
דְּבֵית יְהוּדָה. עַד דְּאַתָא נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא דְּבָבֶל וְשַׁבִּי יָת יְרוּשְׁלֵם
תְּלַת שְׁנִין וְאַגְלִי עַמָּא דְּבֵיהּ בְּרוּחָא חַמְשִׁי שְׁבִיעָאָה: וַיְהִי דְּבַר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: דְּהָוָה מִתְפָּגֵם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עִמִּי לְמֵימָר:
בְּטֶרֶם אֲצָרְךָ בַּבֶּטֶן יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תֵּצֵא מֵרֶחֶם הִקְדַּשְׁתִּיךָ
נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ: עַד לָא אֶצַּרְתֵּךְ בְּמֵעַיָּא אִתְּקִינְתָּךְ וְעַד
לָא אַתְּיָלַת יָתְכִי קַדִּישְׁתִּכִי נְבִי מְשַׁקְּרִין לְכִי וּלְוָט לְעַמְּמַיָּא
אַנְתְּ: וָאֹמַר אֲהָהּ אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה לֹא יָדַעְתִּי דַּבֵּר כִּי נַעַר
אָנֹכִי: וַאֲמָרִית דְּכַבְּלוּתִי יְיָ אֱלָהִים הָא לֵית אֲנָא יָדַע
לְאִתְנַבָּאָה. אֲרֵי לְבַר אֲנָא. וּמִשְׁלֵילוּתִי עֲקָא דְּגָלוּ אֲנָא מִתְנַבֵּי
עַל עַמָּא הָדֵין: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תֹּאמַר נַעַר אָנֹכִי כִּי עַל
כָּל אֲשֶׁר אֶשְׁלָחֵךְ תֵּלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ תְּדַבֵּר: וַאֲמָרִית יְיָ לָא
תֵּימַר לְבַר אֲנָא. אֲרֵי לְכֹל מָאן דְּאֶשְׁלְחִינָךְ תֵּיכוֹל וְיָת כֹּל
דְּאֶפְקְדִנָּךְ תְּמַלֵּל: אַל תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי אִתְּךָ אֲנִי לְהַצִּילֶךָ
נְאֻם יְהוָה: וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת יָדוֹ וַיִּגַּע עַל פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

הנה

הִנֵּה נָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיךָ: רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם
דְּאַמַּר יְיָ לִי הָא שַׁוִּיתִי פִּתְגָמַי בְּנְבוּאָתִי בְּפוּמָךְ: רְאֵה הִפְקַדְתִּיךָ הַיּוֹם
הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמַּמְלָכוֹת לְנְתֹשׁ וְלִנְתֹּץ וּלְהַאֲבִיד וְלַהֲרוֹס
לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ: תְּזִי דְּהָא נְיָתֵךְ יוֹמָא דֵּין עַל עַמְמַיָּא וְעַל מַלְכְוָתָא.
לְמֶעְקַר וּלְתַרְעָעָא וּלְאוֹבָדָא וּלְפַגָּרָא וְעַל בִּנְיָן וּלְשַׁלָּחָא
לְמִבְנֵי וּלְקַיָּמָא: וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה אַתָּה
רֹאֶה יִרְמְיָהוּ וָאֹמַר מַקֵּל שָׁקֵד אֲנִי רֹאֶה: דְּהוֹה פִּתְגָם נְבוּאָה מִן
קֳדָם יְיָ עִמִּי לְמֵימָר. מָא אַתְּ חָזֵי יִרְמְיָה. וַאֲמָרִית. מַלַּךְ מְוֹחֵי לְאַבָּטָא
אֲנָא חָזֵי: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת כִּי שֹׁקֵד אֲנִי עַל דְּבָרִי
לַעֲשׂוֹתוֹ: וַאֲמַר יְיָ לִי לְאוֹת חֲזֵיתָא אֲרֵי מְוֹחֵי אֲנָא עַל פִּתְגָמַי
לְמֶעְבְּדֵיהּ: וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי שֵׁנִית לֵאמֹר מָה אַתָּה
רֹאֶה וָאֹמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאֶה וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה: דְּהוֹה פִּתְגָם נְבוּאָה
מִן קֳדָם יְיָ עִמִּי תִּנְיָנוּת לְמֵימָר. מָא אַתְּ חָזֵי. וַאֲמָרִית. מַלַּךְ דְּרַתַּח
כַּדְרוֹר אֲנָא חָזֵי. וְסֵיקוֹס מִשְׁרַיְתָא דְּמִדְּצָלָן וְאַתְיָן מֵאַפֵּי צָפוֹנָא:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצָּפוֹן תִּפָּתַח הָרָעָה עַל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: דְּאָמַר
יְיָ לִי. מִצָּפוֹנָא תִּשְׁרֵי בִּשְׁתָּא. לְמֵימָר. עַל כָּל דְּתַבֵּי אַרְעָא: כִּי הִנְנִי
קֹרֵא לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת מַמְלְכוֹת צָפוֹנָה נְאֻם יְהוָה וְבָאוּ וְנָתְנוּ אִישׁ
פִּתְחֵי שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל חוֹמוֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל עָרֵי
יְהוּדָה: אֲרֵי הָאֲנָא מְזַמֵּן לְכֹל זַרְעִית מַלְכְוָתָא צָפוֹנָא אֲמַר יְיָ.
וְיֵיתוֹן. וְיִרְמוֹן גְּבַר כּוּרְסְוֵהִי. לְקַבֵּיל תְּרֵעֵי דִּירוּשְׁלֵם. וְעַל כָּל
סְחוֹר סְחוֹר. וְעַל כָּל קִרְוֵיָא דְּבֵית יְהוּדָה: וְדַבַּרְתִּי מִשְׁפָּטַי אוֹתָם
עַל כָּל רָעָתָם אֲשֶׁר עָזָבוּנִי וַיְקַטְּרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ
לְמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: וְאַתְּ תְּזַמֵּיל מָתְנָתָךְ וְקוּם וְתִמַּלֵּל עִמְּהוֹן. כֹּל דִּי אֲנָה מְפַקֵּד יָתָךְ
לָא תֶחֱתַּת מִן קֳדָמֵיהוֹן. דְּלָא אֲנָה מְחַסְּנָךְ קֳדָמֵיהוֹן:

רשפ"ק

ר שבקו פולחני ואסיקו נומסין לטעות עמה מיא ואשתעבדו
לשולדי יתהון ׃ ואפה תאמרך מתניך וקומי ודברת אליהם
את כל אשר אנכי מצוך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם ׃ ואנת
תהקף ותקום ותתכני להון את כל דאנא מפקיד לך לא תתמש
מלי אולפנהון דלמא אתכניך קדמיהון ׃ והאנא הא יהבתך יום
לעיר ברזל ולעמוד בדיל ולחומות נחשת על כל הארץ למלכי
יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ ׃ ואנא לא יהבתך ואנא דין
תקיף כקריא כריא ולעמור כפרזל לכשור דנחש לאשקאה
עם דלוט לכל דתכי ארעא להלליא דבית יהודה לרבנהא להון
ולעמא דארעא ׃ ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם
יהוה להצילך ׃ ויהון דינין ומבחין לקבלך להסתר את סתומי
נבואתך ולא יפלון לך אלי בסעלך מיהלי אתכך ׃ לשיקנותך ׃

שבת שניה דראלה מפטיר תחלת ישעיה ׃

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי
עזיה יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה ׃ נבואת ישעיה בן
אמוץ דאתנבי על עם יהודה ויתבי לירושלם בימי עוזיה
יותם אחז יחזקיהו מלכי דבית יהודה ׃ שמעו שמים והאזיני
אזן כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי ׃ שמעו
שמיא דאשמע כל דבית אולפני לעמי ואעירית ארעא דאתנבית
כי קדם סתמי אלי מלל עמי בית ישראל קדיתי להון
בגין תסיבתי לגלוי סתמי מדרו כמיהי ׃ ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן זרע
מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל
זרו אחור ׃ על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דוי ׃ מכף רגל ועד ראש
אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא
רכתה בשמן ׃ משאר ארעא ועד לישא ליה כהון דשלים כדחלתי
סולהון שלבין ומלדין את נעלן בחונין כחוא מלסמא לא שבקין
מזדונהון ולא מהמדין לתיובתא ואחף לא זכון להון למבנא
עליהון ׃ ארעכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים ׃ ותעכון
ציון. כדוכין ירקות נוד. אדעכון לקבלכון עממיא מחסנין יתה
וכחוניכון עדי אתת מנכון. אתחלפת זהות לכובלאן ׃ וכותרה
כת עזין כסתם בדם בלוענה דמוק שך קעיר נעורה ׃ ואשתהלת
כנשתא דיעין כמטלתא בכרמא בתר דקטטוהי. כעריל תנתותא
כמקטיא בתר דאבעיוהי. כקדתא דשירין עלה ׃ לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו ׃ אלו לא
פון. מותל טוביה דיו. עבאות אשאר לנא שיזבא בלחמותי.

קנ

דחלתי. עמי לא אסתכל למתב לאולימי ׃ ווי גוי חטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו
את קדוש ישראל נזרו אחור ׃ על מה תכו עוד תוסיפו סרה
כל ראש לחלי וכל
לבב דוי ׃ מכף רגל ועד ראש
אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא
רכתה בשמן ׃ משאר ארעא ועד לישא ליה כהון דשלים כדחלתי
סולהון שלבין ומלדין את נעלן בחונין כחוא מלסמא לא שבקין
מזדונהון ולא מהמדין לתיובתא ואחף לא זכון להון למבנא
עליהון ׃ ארעכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה ושממה כמהפכת זרים ׃ ותעכון
ציון. כדוכין ירקות נוד. אדעכון לקבלכון עממיא מחסנין יתה
וכחוניכון עדי אתת מנכון. אתחלפת זהות לכובלאן ׃ וכותרה
כת עזין כסתם בדם בלוענה דמוק שך קעיר נעורה ׃ ואשתהלת
כנשתא דיעין כמטלתא בכרמא בתר דקטטוהי. כעריל תנתותא
כמקטיא בתר דאבעיוהי. כקדתא דשירין עלה ׃ לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו ׃ אלו לא
פון. מותל טוביה דיו. עבאות אשאר לנא שיזבא בלחמותי.

אשתי ובני׃ שִׁמְעוּ דְבָרַי יְהוָה קְצִינֵי קְרוֹשׁ
הָאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עַם עֲמֹרָה׃ קְבִילוּ פִּתְגָמָא דְיָי׃
שלטונא דעובדיהון הימן לעם עמורה׃ לָמָּה לִי רֹב
זִבְחֵיכֶם יֹאמַר יְהוָה שָׂבַעְתִּי עֹלוֹת אֵילִים וְחֶלֶב מְרִיאִים וְדָם
פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים לֹא חָפָצְתִּי׃ לא לעולא קדמי נסקאות
נכסת קורשיכון אמר יי׳ מספת עלות דכליו ותלב פטימין ודם
תולין ואמרין. וגרין דכאלין לא לעולא קדמי כהון׃ כִּי תָבֹאוּ
לֶרְאוֹת פָּנָי מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמֹס חֲצֵרָי׃ דאתון אתין
לאתחזאה קדמי. מן תבע דא מידיכון למיתי לא תדושון עזרתי׃
לֹא תוֹסִיפוּ הָבִיא מִנְחַת שָׁוְא קְטֹרֶת תּוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ
וְשַׁבָּת קְרֹא מִקְרָא לֹא אוּכַל אָוֶן וַעֲצָרָה׃ לא תסבון לאתאה
מנחא בטילא. קרבן מלחך הוא קדמי. ירחין ושבין כנישא
אתגן מתכ נשין. לא שבקין חובין לקבלא עלותכון כעדן כנישתכון׃
חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי הָיוּ עָלַי לָטֹרַח נִלְאֵיתִי נְשֹׂא׃
וּרְמֵיכון ומעדייכון לחיק מיומרי. הוו קדמי לציחוק. אסגיתי למשבק׃
וּבְפָרִשְׂכֶם כַּפֵּיכֶם אַעְלִים עֵינַי מִכֶּם גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי
שומע ידיכם דמים מלאו׃ וכד פתחין פלמין
לעלאה עליכון. אסליקנא אפי שכינתי מנכון. ואף כד אתון
מצלאן קבלא. לא שמיעא אנא. ידיכון דמין מלאו׃ וכד פתחין
שׁוֹמֵעַ יְדֵיכֶם דָּמִים מָלְאוּ׃ וְכִי תַרְבּוּ תְפִלָּה אֵינֶנִּי
לא יכלנא אליכם׃ לבר מדדין ושותפין לגנבין. כולהון לחמין
לקבלא שוחדא. אמרין גבר להבריה. שביד לי בדיני דאשלים
לך בדיינך. דין דתמא לא דיינין. וקבילת אדמלגא לא עלת לקדמיהון׃
כַּבְּסוּ הִזַּכּוּ הָסִירוּ רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִנֶּגֶד עֵינָי
חדלו׃

חֲדָלוּ הָרֵעַ׃ תוֹבוּ לְאוֹלֵיתָא אוּכְמָנִיכון אַעְלוּ בִישׁוּת
עוֹלֵלוּ מִקֶּבֶל מֵרָעֵי. אַתְּמְנָעוּ מִלְאַנְאָשָׁא׃ לְמֵילַף הֵיטֵב
דִּרְשׁוּ מִשְׁפָּט אַשְּׁרוּ חָמוֹץ שִׁפְטוּ יָתוֹם רִיבוּ אַלְמָנָה׃ אֵילֵפוּ
לְאִיטְטָא תַּבְּעוּ דִינָא דְאָבוֹי דִינוֹ לְיָתִין יְתַמָּא. עַבִּידוּ קְבִילַת
אַרְמַלְתָּא׃ לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְהוָה אִם יִהְיוּ
חַטֹּאתֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּעֶמֶר יִהְיוּ׃
כדין כד תתובון לאוליתא. תבעון מן קדמי ואעביד לעותכון אמר
יי׳. אם יקומון לזהוליתא כעבעתין כתלגא יחוורון. אם יקומון
תאבלו׃ אם תיבון ותקבלון למימרי. טובא דארעא תיכלון׃ וְאִם
תְּמָאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃ ואם תסרבון ולא תקבלון
למימרי. בחרב סנאה תתקטלון. ארי ממלא דיי גזור דין׃ עכ׳
אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו׃

שבת שלישית דואלה הרבים ביעשיה סימ׳

אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה קִרְיָה נֶאֱמָנָה מְלֵאתִי מִשְׁפָּט צֶדֶק יָלִין בָּהּ
וְעַתָּה מְרַצְּחִים׃ איכדין תבו עובדהא למהוי קטשא קרתא
דהימנותא דהות מליא עבדי דינא קושטא הוה מתעביד בה וכען
אינון קטולי נפשין׃ כַּסְפֵּךְ הָיָה לְסִגִים סָבְאֵךְ מָהוּל בַּמָּיִם׃ כספיך
הוה לפסולא. חמריך מעלב במיא׃ שָׂרַיִךְ סוֹרְרִים וְחַבְרֵי גַּנָּבִים
כֻּלּוֹ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שַׁלְמֹנִים יָתוֹם לֹא יִשְׁפֹּטוּ וְרִיב אַלְמָנָה
לֹא יָבוֹא אֲלֵיהֶם׃ לבר מדדין ושותפין לגנבין. כולהון לחמין
לקבלא שוחדא. אמרין גבר להבריה. שביד לי בדיני דאשלים
לך בדיינך. דין דתמא לא דיינין. וקבילת אדמלגא לא עלת לקדמיהון׃
לָכֵן נְאֻם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוֹי אֶנָּחֵם מִצָּרָי

וְאַנְקְמָה מֵאוֹיְבָי: בַּבֹּקֶר אֹמַר לְבוֹן עֲלֵמָא יְיָ עֲנָאוּת תְּקִיפָא
דְּיִשְׂרָאֵל. קַרְתָּא דְּלוּשְׁלֵם אֲנָא שָׁוֵי לְנַחְמוּתָהּ כְּדֵם דְּלָדוֹשׁ עֲלָא.
כַּד אֶת גָּלֵי לְמֶעְבַּד פּוּרְעָנוּת דִּין מִסְּנָאַי עֲלָא וְאֶתְיַב נְהָמָא
לְנְעִיל דְּבָבָא: וַאֲשַׁיְּבָה יְדִי עֲלָיִךְ וְאֶצְרֹף כְּבַר סִיגָךְ וְאַעְבֵּרָה כָּל
פְּרִילָיִךְ: וְאָתִיב מְחוֹת גְּבוֹתַי עָלָךְ וְאַגְלִיד כָּלָּא וְאֶתְקְנִי צְבוּרְיָתָא
כָּל לְשׁוֹנַיָּא. וְאֶתְעֵי. כָּל חֵיוְיָא: וְאֶשְׁיְבָה שְׁמָטַיִךְ כְּבָרְאשָׁנָה —
וְיוֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה אַחֲרֵי כֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קִרְיָה נֶאֱמָנָה:
וְאֶתְהֵי בַּיִת דְּזֵיוֵי לְשַׁלְּטָא תַּקְנִין כַּד בְּקַדְמֵיתָא. וְמַלְכֵי מַלְכֵי כַּד
מִן קֹדֶם בָּתַר כֵּין יִתְקְרֵי לַיִךְ קַרְתָּא דִּקְשׁוֹטָא קִרְיָתָא דְּהֵימְנָתָא:
צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה: צִיּוֹן בְּרִית תַּעֲבִיד לָהּ דְּלָא
תִּתְפַּלֵּיךְ דְּתַעְבְּדוּן אוֹלִיתָא דְּתוֹדוּן לֵהּ כְּדְּלוֹ: וְשָׁבַר פֹּשְׁעִים
וְחַטָּאִים יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ: דְּתִתְבְּלוּן מַלְיָן. וְחַיָּבַיָּן פְּחָדָא.
וְדִשְׁבְּקוּ כְּלָּא דְּיָי יִשְׁתַּיְּצוּן: כִּי יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם
וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר בְּחַרְתֶּם: אֲרֵי תִּתְהְוֵן מֵאִילָנֵי טַעֲוָתָא
דְּחַמִּירְתּוּן. וְתִתְכַּנְעוּן מִגִּנְּיָתָא דְּאִתּוּן מִסְתַּיְּשִׁין בְּהוֹן:
כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ וּכְגַנָּה אֲשֶׁר מַיִם אֵין לָהּ: אֲרֵי
תִּהְוֵן כְּבָרוּטָא דְּמִתְיַבֶּשׁ טַרְפּוֹהִי. וְכְגִנְּתָא שְׁקִיָּא דְּמַיִן לֵית לַהּ:
וְהָיָה הֶחָסֶן לַגִּבּוֹר וּפָעֳלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה:
וְיְהֵי תְּוֹקְפָהוֹן דְּגִבָּרַיָּא כְּנִעוֹרְתָא. וְעוֹבָדֵיהוֹן כְּנִיצוֹץ
נוּרָא. וְתֵיקְדוּן תְּרֵוֵיהוֹן כַּחֲדָא. וְלֵית דְּיִכְבֵּי: לִישַׁעְיָה א׳ יט׳ כ׳ כ״ח

עיין במפטיר תפרה ושביה בצרון:

לתשעה באב בירמיהו סימן ח

כֹּה אָמַר יְהוָה עִמְדוּ עַל דְּרָכִים וּרְאוּ וְשַׁאֲלוּ לִנְתִיבוֹת עוֹלָם
אַיֵּה דֶּרֶךְ הַטּוֹב וְלְכוּ בָהּ וּמְצָאוּ מַרְגּוֹעַ לְנַפְשְׁכֶם וַיֹּאמְרוּ

לא׳

לֹא נֵלֵךְ: וְהַקֹּמוֹן עַל אוֹרְחָן וְהַתְּנוּ. וְשַׁאִילוּ לְשִׁבְלִין דְּזַמָּן
עַלְמָא. אֵי אִיכָּא אוֹרְחָא דְּתַקְנָא. וְהַלִּיכוּ בָהּ וְנֵיחַ לְנַפְשְׁכוֹן.
וְאָמְרוּ לֹא נֵילֵךְ: וְהַקִּימוֹתִי עֲלֵיכֶם עֹפִים הַקְשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר
וַיֹּאמְרוּ לֹא נַקְשִׁיב: וְאַקִּימוֹת עֲלֵיכוֹן מַלְפִין אַעְיַתְנוּן לְמִלֵּי נְבִיָּא
וְאָמְרוּן לָא נְקַבֵּיל. (מיכאן ואילך שחרית) צַדִּיק אַתָּה יְיָ כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ אַךְ
יְהוָה אֵין עֹנְבִים בַּגֶּפֶן וְאֵין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהֶעָלֶה נָבֵל וָאֶתֵּן לָהֶם
יַעַבְרוּם: שִׁישַׁיָּאָה אַשִׁישִׁינָן אַתְּ יְיָ: וְיִסְפּוֹן כְּמִסַּף עִנְבִין מִגַּפְנָא.
וְלָא נְפָלָא מִתְּאֵנָא דְּכִטְלָף מֵאִילָן. עַל דְּיָהֲבִית לְהוֹן אוֹלִיפְתִּי מִפִּיכִי —
וְעָבְדוּ עֲלָהּ: עַל כֵּן אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים הָאָסֵפוּ וְנָבוֹא אֶל עָרֵי הַמִּבְצָר
וְנִדְמָה שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הֲדִמָּנוּ וַיַּשְׁקֵנוּ מֵי לֹאשׁ כִּי חָטָאנוּ
לַיהוָה: ~~עַל כֵּן אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים הָאָסֵפוּ וְנָבוֹא אֶל עָרֵי הַמִּבְצָר~~
עַל מָא אֲנַחְנָא יָתְבִין. אִסְתַּפְּשׁוּ וְנֵיעוֹל לְקִרְוִין כַּרְיָן דְּנִשְׁתּוֹק תַּמָּן
מִדֵּי. אֲרֵי לָהֲנָא אֵיתֵי שְׁלָנָא תַּבְרָא וְאַבְהָתָנָא. וְאִשְׁהַיֵּינָא לָקְ וְלוֹטְנִישׁ
כַּרְישֵׁי חוֹן. מִדֵּי תַּכְנָא קָדָם יְיָ: קַוֵּה לְשָׁלוֹם וְאֵין טוֹב לְעֵת מַרְפֵּא
וְהִנֵּה בְעָתָה: סַבְּרָנָא לְשָׁלֵם וְלֵית טַב. לְעִדָּן סְלִיחוּת חוֹבִין וְהָא
פּוּרְעָנוּת חַשְׁמָן: מִדָּן נִשְׁמַע נַחְרַת סוּסָיו מִקּוֹל מִצְהֲלוֹת אַבִּירָיו
רָעֲשָׁה כָּל הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: עַל
דְּסָלְקוּ לְעִנְגְּלִיָּא דְּכָדָן. מִלַּךְ בְּמִשְׁלְיָתֵיהּ יִקַּח עֲלֵיהוֹן וְיִבְלֵי יִתְהוֹן
מִקֹּל מִתְפּוֹצְצוֹת גְּבָרוֹהִי. דְּכָל אַתְרֵי אַרְעָא וְיָתְבִין דְּבֵיהּ אַרְעָא
וּמְלֹאָהּ קָרְוָא וְדַיְּרִין בֵּהּ: כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בָּכֶם
נְחָשִׁים צִפְעֹנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לָחַשׁ וְנִשְׁכוּ אֶתְכֶם נְאֻם יְהוָה:
אֲרֵי הָאָנָא מְגַלֵּי כְּכִין. עַמְמִין קְטוֹלִין כְּחִוְיָן חַרְמָנִין דְּלֵית לְהוֹן —
לְחִשָּׁא. וְיִקְטְלוּן יָתְכוֹן אָמַר יְיָ: מַבְלִיגָיתִי עָלַי יָגוֹן
עָלַי לִבִּי דָוֶי: עַל דְּהוֹן מְלַעְגִין. לְקַבֵּיל נְבִיָּא דְּמִתְנַבֵּי לְהוֹן —
וְיוֹנָא וְרַחֲמָתָא אֲתֵי עֲלֵיהוֹן מִן קֳדָם חוֹבֵיהוֹן עֲלֵיהוֹן אָמַר —
נְבִיָּא לְבֵי דְוִי: הִנֵּה קוֹל שַׁוְעַת בַּת עַמִּי מֵאֶרֶץ מַרְחַקִּים

הפ׳

יהוה אי רבעיון אם מלכה אין בה מדוע הכעיסוני בפסיליהם
בהבלי נכר׃ הא קל עוחת נשתא דעמי מאדלע לחיקא נביא
אוכמא יתהון כשפיכתא דילי לית בעיון אם מלפה לית להמרין
תרגזין קדמי בעלמניהון כפלחן טעותא׃ שבר קעיר בהתקין
ואתפחק לא נושענו׃ אהדרת פנשתא דישראל עלא זמנא
שלים קיצא זהנחנא לא מתפריקין׃ על שכבר בת עמי השברתי
קלאי תקיפתי שמה החזיקתני׃ אמרת ירושלם עלתך כנשתא
דעמי אדרשעית אתחפיאו אפי אפלום מעלמין פקודא
אשתמודעו אהדרתני׃ הישאלי אין בגלעד אם לפאין שם כי מדוע
לא עלתה ארוכת בת עמי׃ אחר ירחה נביא ולחא לא אית
לי עובדין טבין למעבוי עם ישראל הלא מהמיד הוית
לאלפניה דאליה נביא דמפלעד דפתגמותי אתנון אסותא אלי
על דלא אתנון בפין לא קליקת אשו למהת כנשתא דעמי׃
מי יתן לאשו מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם
ולילה את חללי בת עמי׃ מן יתן לי ישי פנהל דמיין זעיני כמבוע
דמעין ואבכי יומם זלילי על קטולי כנשתא דעמי׃ מי
יתנני במדבר מלון אורחים ואעזבה את עמי ואלכה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים׃ מן יתינני כמדבלא בית
מבאתות עורי אורחן זאשבוק ית כנשתא דעמי זאזיל מלותהון
אלי כולהון זנאין סיעת שקרין׃ וירכנו את לשונם קשתם
שקר ולא לאמונה גברו כי מרעה אל רעה יצאו
ואותי לא ידעו נאם יהוה׃ זאמלולו זת לי ישכנון פתגמי שקר
דמן אגון מקשרת נבילא זלא להימנותא תקיפו כארעא אלי
מבשתא לכשתא נפקו ומדע דחלתי לא אולפו אמר יי׃

איש מרעהו השתמרו ועל כל אח אל תבטחו
כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך׃ גבר מהתליה יהתלו
אמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העות נלאו׃ שבתך
בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אמר יהוה׃ לכן פה
אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני
בת עמי׃ בכין כדון אמר יי עצמות הא אנא מיתי עלהון עקא
ועליך להון זנחר להון אלי אילין אשביר מן קרם חובי כנשתא
דעמי׃ חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלם את רעהו
ובקרבו ישים ארבו׃ הלא על אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר
כזה לא תתנקם נפשי׃ העל אלין לא אסתכל לא יתאה עלהון
ליישא אמר יי אם מן עמא דילין עובדיהון לא אתפרע
מנהון פרעותי׃ על ההרים אשא בכי והי ועל
נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא שמעו קול
מקנה מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו׃ על טורא אנא
מתיל קלי בכי ומצות על ירולת מדברא אלא אלי יצדיאו
מבלי אנש דעלוי זלא אשתמע קל כשילא בעלעהון מעופא
ועד בעירא אטלטלו גלו׃ ונתתי את ירושלים לגלים

מֵעֹלָם בַּעֲבֵם וְאֶת עֵרֶב יְהוֹנָדָב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה מִפִּי יוֹשְׁבֶיךָ:
וְאֶתֵּנָה לְיְרוּשָׁלַם לְיִגְלוֹן תְּרוּר יְלוֹנִין וְזֹאת קְרִיאַת הַכְּרִיתוּת הַזֹּאת
תִּהְיֶה לְעֵדוֹ מִכְּלִי יִהְיֶה: מִי בָאִישׁ הֶחָכָם
וְיָבֵן אֶת זֹאת וְנָשִׂיא דִּבֶּר פִּי יְהוָה אֲלֵיהֶן וְיִגְּדָהּ עַל מַה
אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר: וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עָזְבָם
וַיִּסְּכֹּר אֶת תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא הָלְכוּ בָהּ: וַאֲמַר יְיָ עַל דִּשְׁבָקוּ יָת
אוֹלֵפְתִּי דִּיהַבִית קֳדָמֵיהוֹן וְלָא קַבִּילוּ לְמֵימְרִי וְלָא הֲלִיכוּ בָהּ:
וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִירוּת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם
אֲבוֹתָם: וַאֲזַל כָּתֹר הַדָּהוֹר לְכָהוֹן וְכָתַר כַּעֲלִיָּא דְּאַלְמְנָן
אַלְהָתְהוֹן: לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מְאַכְלָם אֶת הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה וְהִשְׁקִיתִים מֵי רוֹשׁ: בְּכֵן
כְּדֵין אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מְאֵי עִקָּא עַל
עַמָּא הָדֵין מְלֵל פְּגָדִין. וְאַשְׁקִינוּן יָת דְּלוֹטִישׁ כְּלֵי חִוָּן:
וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
אֶת הַחֶרֶב עַד כַּלּוֹתִי אוֹתָם: וַאֲבַדְּרִינוּן בֵּינֵי עַמְמַיָּא דְּלָא
יְדָעוּן אִנּוּן וְאֲבָהָתְהוֹן וְאֶגְזַר כָּתְרֵיהוֹן יָת דְּקָטְלִין כַּחֲרָבָא
עַד דְּאֶשֵׁיצִי יָתְהוֹן: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱבָאוֹת
הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאֶינָה וְאֶל הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ
וַתָּבוֹאנָה: כְּדֵין אֲמַר יְיָ עֲבָאוֹת אִסְתַּכָּלוּ וּקְרוֹ לְמָאלְהָתָא
וְיֵיתוֹן וּלְחַכִּימָתָא שַׁלְחוּ וְיֵיתוֹן: וְתִמְהַרְנָה וְתִשֶּׂנָה

שִׂפְתֵי נְהִי וְתֵרֶדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יִזְּלוּ מָיִם:
כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שֻׁדָּדְנוּ
בֹשְׁנוּ כִּי עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: אֲרֵי קָל
אֲלִיף אִשְׁתְּמַע מִצִּיּוֹן אִיכְּרִין אִתְבַּזְּיָנָא לַחֲדָא אֲרֵי
שְׁלוֹכַת אַרְעָא אֲרֵי שְׁדִיאָה בֵּילְנִיתָנָא: פי ש
שִׁמְעָנָה נָשִׁים דְּבַר יְהוָה וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר פִּיו וְלַמֵּדְנָה בְנוֹתֵיכֶם
נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה: אֲרֵי שְׁתָעָא נְשִׁיא פִּתְגָמָא דְיָי וְתְצִית
אוּדְנִין לְמֵלֵי נְבִיּוּתֵי. וְאַלִּיפָא לִבְנָתְכוֹן אֲלִיף וְאִתְּתָא לְחַבְרְתָּהּ
עִנּוֹיָא: כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנֵינוּ בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלֵל
מִחוּץ בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת: אֲרֵי סְלִיק מוֹתָא בְּחַרְכַּנָא עַל
בֵּצִילַיְתָנָא לְשֵׁיצָאָה יַנְקִין מִשּׁוּקָא עוּלֵימִין מֵרְחוֹבָן: דַּבֵּר כֹּה
נְאֻם יְהוָה וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעֻמִּיר
מֵאַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאֵין מְאַסֵּף: אֱמַר כְּדֵין אֲמַר יְיָ וְתִתְרְמֵי
נְבִילַתָּא דַּאֲנָשָׁא כְּזִבְלָא עַל אַפֵּי חַקְלָא וּכְעִמְרָא מִבָּתַר
חָצְדָא וְלֵית דְּמַכְנֵשׁ: כֹּה אָמַר יְהוָה אַל יִתְהַלֵּל חָכָם
בְּחָכְמָתוֹ וְאַל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ אַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ:
כְּדֵין אֲמַר יְיָ. לָא יִשְׁתַּבַּח שַׁלִּימָא לְדִיל חַכִּימָתֵיהּ. וְלָא
יִשְׁתַּבַּח שְׁמִשׁוֹנָא לְדִיל מְנוֹהִי גִּבָּרְלָא בְּגִבָּרְלָנוּתֵיהּ. לָא יִשְׁתַּבַּח אִתְּחָכִּם לְדִיל
שְׁמֵי עִתִּירָא בְּעוּתְרֵיהּ: כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְׂכֵּל
וְיָדֹעַ אֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ כִּי
בְּאֵלֶּה חָפַצְתִּי נְאֻם יְהוָה: אֱלָהָא דְּאָרְעָא יְיָ. אֲרֵי בְּאִלֵּין רְעוּתִי
דְּחַכִּים וְאַלִּיף לְמִדַּע דְּחַלְתִּי אֲרֵי אֲנָא יְיָ. עָבֵד רַחֲמִין חַסְדָּא וְדִינָא
וּקְשׁוֹט בְּאַרְעָא אֲרֵי בְּאִלֵּין רְעוּתִי אֲמַר יְיָ: עֲלֵי.

ממצעה עשרה בתמוז ואילך מפטירין הלא כפולעבותא" שבע דנחמתא: תרתי
דיתיבתא" תלת דפורענותא" דבני ירמיהו" עמעו דבר ה' חזון ישעיהו נשא
(ומתנינן בשלישית אינה ביתך לנוה וקי"ו) שבע דנחמתא. נחמו נחמו. ותאמר
ציון" עננה קוערה" אנכי אנכי" קומי אורי" עורי עורי" קומי מורי" והסיתון נוגע מלקוש)
וביום עוד גדליה במנחה מפטירין דרשו ה' בהמצאו (ויגהנים) ובשבת שבין לי"ב
לניסן מפטירין לפולקסה שובה. וכשלה ביום ר"ה ש' שבת בין ה' ל. לקובות וקרין
בו האזינו מפטירין בו וידבר דוד (ומתנינן ולקחתי אני מעמירת) ולכן כשלה ביום בג
שיש שבתות בין לה לקובות שניהן נדבים ויולך בני שקלאו ויולך בין לה לעזם
כפול והאזינו בין עזם ביפול לקובות וק"ו בג המלך בת ויולך" ויש מוחרין כשלה בשני
ושלשי שולך בין לה לי"ה מפטירין בו דרשו ובשבת שבין ה' לקובות שקורין האזינו
מפטירין שובה " הגדה והמנהג בכל המקומות ובשאר שבתות השנה מפטירין
כמנהג הכשרים. ושקורין שני פרשיות בשתות מפטירין באותובה (מנהגים) בשני ה' בני השיר)
בלבד באחרי מות קדושים (מנהגים) ויקרא" דמפטירין הלא כבני כוש" שהוא הפטרה
אחרי מות ומוהגין להפטיר בחתונה שעל ומין רוחין מפטירין זום הפטרה הנזכרת כאן
ולא של אכבא בעשור ולא של ראש חדש או מחר חדש או חנוכה אפילו או עיד"

נהגו העם להפטיר בנחמות ישעיהו מאחר תשעה באב עד ראש השנה והן שבע שבתות מיכי נוע אלקם

שבת ראשונה דואת חנן ישעיה פ' מ

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם: דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַ͏ִם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מָלְאָה
צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה כִּפְלַיִם בְּכָל חַטֹּאתֶיהָ:
קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פַּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָּעֲרָבָה מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ: כָּל גַּיְא יִנָּשֵׂא
וְכָל הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה: וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה
וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר: קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר
וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר
הָעָם: יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם: עַל הַר גָּבֹהַ עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת
צִיּוֹן הָרִימִי בְכֹחַ קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִימִי אַל תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה
אֱלֹהֵיכֶם: עַל טוּר גָּבֹהַ עֲלִי לָךְ מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בְכֹחַ קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם
הָרִימִי אַל תִּירָאִי אִמְרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשֵׁלָה לוֹ הִנֵּה
שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו: כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל:
מִי מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן וְכָל בַּשְּׁלִשׁ עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפְּלָס הָרִים וּגְבָעוֹת
בְּמֹאזְנָיִם: מִי תִכֵּן אֶת רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ: אֵת מִי נוֹעָץ וַיְבִינֵהוּ וַיְלַמְּדֵהוּ בְּאֹרַח מִשְׁפָּט
וַיְלַמְּדֵהוּ דֵּעָה וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֶנּוּ: הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק
יָרִים: וּלְבָנוֹן אֵין דֵּי בְעֵרוֹ וְחַיָּתוֹ אֵין דֵּי עוֹלָה: כָּל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדּוֹ מֵאֶפֶס וְתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ:
וְאֶל מִי תְדַמְּיוּן אֵל וּמָה דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ: הַפֶּסֶל נָסַךְ חָרָשׁ וְצוֹרֵף בַּזָּהָב יְרַקְּעֶנּוּ וּרְתֻקוֹת כֶּסֶף צֹרֵף:
הַמְסוּכָן הֶרֹם תְּרוּמָה עֵץ לֹא יִרְקַב חָכְמָה יְבַקֵּשׁ לוֹ חָרָשׁ נָכוֹן יְכִינֶנּוּ לְבַל יִמּוֹט פָּסֶל:
הֲלוֹא תֵדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמְעוּ הֲלוֹא הֻגַּד מֵרֹאשׁ לָכֶם הֲלוֹא הִתְבּוֹנַנְתֶּם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ:
הַיֹּשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ וְיוֹשְׁבֶיהָ כַּחֲגָבִים הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם וַיִּמְתְּחֵם כָּאֹהֶל לָשָׁבֶת:
הַנֹּתֵן רוֹזְנִים לְאָיִן שֹׁפְטֵי אֶרֶץ כְּתֹהוּ עָשָׂה: אַף בַּל נִטָּעוּ אַף בַּל זֹרֵעוּ אַף בַּל שֹׁרֶשׁ בָּאָרֶץ
גִּזְעָם וְגַם נָשַׁב בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ וּסְעָרָה כְקַשׁ תִּשָּׂאֵם: וְאֶל מִי תְדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קְדוֹשׁ:
שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא מֵרֹב אוֹנִים
וְאַמִּיץ כֹּחַ אִישׁ לֹא נֶעְדָּר: לָמָּה תֹאמַר יַעֲקֹב וְתְדַבֵּר יִשְׂרָאֵל נִסְתָּרָה דַרְכִּי מֵיְהוָה וּמֵאֱלֹהַי מִשְׁפָּטִי
יַעֲבָר: הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שָׁמָעְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ לֹא יִיעַף וְלֹא יִגָּע אֵין חֵקֶר
לִתְבוּנָתוֹ: נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים עָצְמַת יַרְבֶּה: יִיעֲפוּ וְיִגְעוּ נְעָרִים וּבַחוּרִים כָּשׁוֹל יִכָּשֵׁלוּ:
וְקוֵי יְהוָה יַחֲלִיפוּ כֹחַ יַעֲלוּ אֵבֶר כַּנְּשָׁרִים יָרוּצוּ וְלֹא יִיגָעוּ יֵלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ:

הַפְּלָא לְמִשְׁלֶשֶׁת וְצוֹרוֹת גְּרוֹרִין לְקַשָּׁא: וְנִגְלָה כְּבוֹד יְהוָה
וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר: קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא לְיוֹחָזוֹן
כָּל בָּנֵי בְקָלָא לְחָלָא. אֲלִי בְּמִלָּא דְּלִי לְזִיר בֵּין:
רָוֹל אִמְרֵי חָלָא וְאָמְרֵי מָה אֶקְרָא כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר וְכָל חַסְדּוֹ
כְּצִיץ הַשָּׂדֶה: לְכָל דְּאָמַר אִתְבְּרִי. וְמִתִּיב וְאָמַר מָה אִתְבְּרִי. כָּל
לְשִׁשְׁיוֹלָא לְשִׁמְצוֹת. וְכָל תַּחְקְפוֹן כְּמוֹעֲצָא דְּחַקְלָא: נָבֵשׁ חָצִיר
נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן חָצִיר
הָעָם: יָבֵשׁ חָצִיר נָבֵל צִיץ וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם: נְבִישׁ שִׁמְצָא נְהִיר לְזִיעָא. אֲלִי לְוֹחָא מִן קָדָם: נְבִישׁ
כְּמִן כְּעִקְצָא חְשִׁיכִין לְשִׁיעָא כְּעִמְצָא: נְבִישׁ חֲזִיר בָּבֶל צִיץ וּבַר
אֱלָהֵינוּ יְקוּם לְעָלַם: מִיתִ דְּשִׁיעָא אַדְרִין עֲשִׁיתוֹנוֹהִי. וְסַתְגָּמָא
דְּאַלָּהְנָא קָיְמִים לְעָלַם: עַל הַר גָּבֹהַ עֲלִי לָךְ
מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הָרִימִי בְכֹחַ קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם הָרִימִי אַל
תִּירָאִי אִמְרִי לֶעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם: עַל טוּר לָם סְקוֹ לְכוֹן
בְּנִיאָה דְּמְבַשְּׂרִין לְצִיּוֹן אֲלִיהֵן בְּקָלָא תְּקִיפָא מְבַשְּׂרִין לִירוּשְׁלֵם
אִיתֵיהוֹן לְקַדָּמוֹי. וְאִמְרִין לְקִרְוָא דְּיִתְּיִב תְּחוֹת כְּנָפֵי שְׁכִינְתָּא מַלְכוּתָא
דְּאַלָּהְנָא: הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשֶׁלָה לוֹ הִנֵּה
שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו: כְּרֹעֶה עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עָלוֹת יְנַהֵל:
כְּלַעְיָא דְּרָעֵי עָנָא. וְכָנִישׁ אִמְּרִין. וְכַחֲיֵה מְקוֹבֵל לְחִיזִין. מִיכָּאֵל נְטִיר
מְדַבֵּר: מִי מָדַד בְּשָׁעָלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת
תִּכֵּן וְכָל בַּשְּׁלִשׁ עֲפַר הָאָרֶץ וְשָׁקַל בַּפְּלָס הָרִים וּגְבָעוֹת
בְּמֹאזְנָיִם: מִן קֳדָם אִלֵּין קָיְמִים אַדְמֵי וְעָבִיד. דְּכָל מִי שְׁלָמָא
חְשִׁיכִין קֳדָמוֹהִי. כְּטִפָּא בְּשִׁעוֹלָא. וּמִשְׁחַת שְׁמַיָּא כְּעִן בְּזֵרְתָּא

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו ויישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמותיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד לשנא אתו על חלומותיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: ויפגעהו איש והנה תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: וירא אתם מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והיה נאמר חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לחמיה שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף יוסף את אחיו ויאמר מה תבצע גדר עליך הגדר ויקרא שמו יוסף: ואחיו אמר הנה מת ואני הנה חי ויקראו לו אחיו בנימין: ויהי בבנימין בלדת אמו ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושבעים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מישבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלופי בני עשו בכור אליפז בני יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא הענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעוון ועקן בני דישן בארץ אדום: ואלה בני דישן עוץ וארן: אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישון אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו ויישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמותיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד לשנא אתו על חלומותיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: ויפגעהו איש והנה תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: וירא אתם מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והיה נאמר חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לחמיה שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף יוסף את אחיו ויאמר מה תבצע גדר עליך הגדר ויקרא שמו יוסף: ואחיו אמר הנה מת ואני הנה חי ויקראו לו אחיו בנימין: ויהי בבנימין בלדת אמו ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושבעים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מישבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלופי בני עשו בכור אליפז בני יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא הענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעוון ועקן בני דישן בארץ אדום: ואלה בני דישן עוץ וארן: אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישון אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר: וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב: ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת: אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו ויישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמותיכם ותשתחוינה לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד לשנא אתו על חלומותיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר: ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם: ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה: ויפגעהו איש והנה תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים: ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה: וירא אתם מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלומות הזה בא: ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והיה נאמר חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמותיו: וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים: וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים: ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו: לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויישמעו אחיו: ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה טרף טורף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו: ומדינים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו: וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: ותאמר תמר לחמיה שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו וילך תמר ותשב בית אביה: ותרב הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו: ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה: וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך: ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה: וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה: וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה: ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף: היא שלחה אל חמיה לאמר להאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח: ויוסף יוסף את אחיו ויאמר מה תבצע גדר עליך הגדר ויקרא שמו יוסף: ואחיו אמר הנה מת ואני הנה חי ויקראו לו אחיו בנימין: ויהי בבנימין בלדת אמו ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה היא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על קברתה היא מצבת קבר רחל עד היום הזה: ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר: ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע היא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהי ימי יצחק מאת שנה ושבעים שנה: ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל: ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען: ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה רכושם רב מישבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם: וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח: אלופי בני עשו בכור אליפז בני יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו בני עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה אלופם הוא אדום: אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ודישון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע: אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא הענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את אתון אביו: ואלה בני ענה דישון ואהליבמה בת ענה אחות צבעון: ואלה בני דישון חמדן ואשבן ויתרן וכרן: אלה בני אצר בלהן וזעוון ועקן בני דישן בארץ אדום: ואלה בני דישן עוץ וארן: אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: אלוף דישון אלוף אצר אלוף דישן אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר: ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: ויבלע בלע בן בעור וישם עיר דנהבה: וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ו

מֵהַרְסֵךְ וּמֵחָרְבֵיךְ מִמֶּךְ יֵצֵאוּ׃ יִיחֹן יִבְנֶה לְךָ יוֹשְׁבֵךְ תַּפְלֵג
וּמֵחֲדַךְ מִמֵּךְ גִּבְעוֹן׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ
חַי אָנִי נְאֻם יְהוָה כִּי כֻלָּם כֶּעָדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כַּלָּה׃
זִקּוּקֵי יְלוּשְׁלַם סָחוֹר סָחוֹר שִׂינֵךְ וְחִצִּי כֹּל בְּנֵי עַם גְּלוּתֵךְ מִתְמַשְּׁכִין
וְאֶתֵּן לְבָבֵךְ קִיזִים אֲנָא אֲמַר׃ אִלֵּי כְּוֹלְהוֹן לֵיךְ כְּלַנְגִּישׁ וַיְקַל
וְעוֹנְדֵיהוֹן כְּבוֹךְ כְּסֵי שׁוּט כַּלְתָּא׃ כִּי חֲלִיפוֹתַיִךְ וְשׁוּמְמוֹתַיִךְ
וְאֶרֶץ הַרְקוּתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְהָחֲקִי מְבַלָּעַיִךְ׃ אֲדֵי
תֵּרְנֵיךְ יְצֵרְיוּתִין דְּאִלֵּיךְ מִפְּגֻלּוּתֵךְ אִלֵּי כְּעַן תִּהְחֲקִין מִיהָוֵב
וְיִתְלַהְקוּן מִסַּלְעָמֵךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְּאָזְנָיִךְ בְּנֵי שִׁכְלֵיךְ צַר לִי
הַמָּקוֹם גְּשָׁה לִי וְאֶשְׁבָּה׃ מִכְּעַן יֵימְרוּן חַל לְגַוֵּךְ בְּנֵי עַם גְּלוּתֵךְ
עַק לִי אִתְלָא לְוֹת לִי וְאֶהְיֶה׃ וְאֵמַרְתְּ בִּלְבָבֵךְ מִי יָלַד לִי אֶת
אֵלֶּה. וַאֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה גָּלָה וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֲרֵאֵי
נִשְׁאַרְתִּי בִּלְבַדִּי אֵלֶּה אֵיפֹה הֵם׃ וְתֹאמְרִין בְּלִבֵּיךְ מַן לְגֵי לִי אֶת
אִלֵּין. וְאֲנָא תְּכָלָא וְיָתִירָא גָּלְיָא וְמִטּוֹלְטָלָא. וְאִלֵּין מַן לְגֵי הָאֲנָא
אִשְׁתָּא תְּלִיתָאי כְּלְחוֹדִי אִלֵּין אֵילְכָא הָוֹ׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה הִנֵּה אֶשָּׂא אֶל גּוֹיִם יָדִי וְאֶל עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ
בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנֹתַיִךְ עַל כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃ כִּרְגַן אֲמַר יְיָ אֱלָהִים.
הָא אֲגְלִי בְּעַמְמַיָּא גְּבוּרְתִי. וְעַל לְלֵבְּוֹתָא אֲלַיִם נִסִּי. וְיֵיתוֹן
כְּגַר בְּנַיִן. וְכַלְּתַךְ עַל כְּתֵפָן יִתְנַטָּלוּן׃ וְהֶיוּ מְלָכִים אֹמְנָיִךְ
וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִיקוֹתַיִךְ פָּנִים אֶרְצָה יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וַעֲפַר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ
וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יֵבֹשׁוּ קֹוָי׃ וְיֵהוֹן מַלְכָוָא תַּרְבִּיָנָךְ.
וְלֵילָתְהוֹן דְּשַׁבְיָנָךְ. בְּגַבֵּל אַפֵּיהוֹן עַל אַרְעָא יִשְׁתַּטְחוּן לְמִנְשֵׁי
מִנָּךְ. וְיִשְׁפֹּל לְגַלְגַּל דְּלַהְלוֹן. וְתִדְעִין אֲדֵי אֲנָא יְיָ. דְּלָא
יְבוֹשׁוּן דְּמִסְתַּכְּלִין לְמֵרְקָנִי׃ הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ
וְאִם שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט׃ דְּאַפְשַׁר דְּיִתְנַסֵּיב מִגַּבָּרָא עֲדֵי. וְאִם

יִשָּׁבֵי אֲמַאן יְשַׁעְיָהוּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה גַּם שְׁבִי גִּבּוֹר יִקָּח
וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת יְרִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ׃
אֲלֵי כְּרַגַן אֲמַר יְיָ אַף דְּשַׁבְיָא גִּיבָּרִין תִּתְקְפִין אִשְׁתְּיֵיבוּ. וְרַעְיָא תַּקִּיפִין אֲשִׁיזִיבוּ
וְיָת מְדַיְּנָנָיִךְ אֲנָא אֲתְפָּלַע. וְיָת בְּנָךְ אֲנָא אֲפְלִיק׃ וְהַאֲכַלְתִּי
אֶת מוֹנַיִךְ אֶת בְּשָׂרָם וְכָעֲסִים דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיֵרְעוּ כָל בָּשָׂר
כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃ וְאֶתֵּן יָת כַּסְפִּי דְּהָוֹוּ
מוֹנִין לֵיךְ מִיכָּל כָּל עִוְלָא דְּשַׁוִּיתוּן מִן תַּקְפֵּי יִשְׂרָאֵל׃
כִּין אָמַר יְיָ דִּי יִתְקַף דְּבַר כְּסָא אֲנָא יְיָ פָּרְקִיךְ
וְאַשִּׁיזִבִיךְ תַּקִּיפָא דְּיִשְׂרָאֵל׃ כֹּה אָמַר יְהוָה מָה מָצְאוּ
בְיִיכֶם אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּים מֵאִתִּי אוֹ מִי מִמְּנוֹשַׁי אֲשֶׁר מָכַרְתִּי אֶתְכֶם
לוֹ הֵן בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מִדְּנַן אֲמַר
יְיָ. מָא אִתְתָּא דְּשַׁבְקַת גְּבַרָהָא וְאִתְגְּרַשַׁת לְמֵיתוֹלִין דְּיִתְּבִין לְמֵי אִתְגְּזַרְתִּי
אוֹ מַן גַּבָּר דְּלֵיהּ חוֹבָא קְדָמַי דְּזַבְּנִית יָתְכִין לֵיהּ. הָא דְּחוֹבֵיכוֹן אִזְדַּבַּנְתּוּן.
וּבְמִלֵּיכוֹן אִתְגְּרַשַׁת אִמְּכוֹן׃ מִדְּוֹעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין
עוֹנֶה. הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם אֵין בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי
אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת
בַּצָּמָא׃ מִדֵּין שְׁלִיחוּת נְבִיָּא זְלָא תְּבוֹ. אִתְנַבִּיאוֹ זְלָא קְבִילוּ. הַאִתְקְמָלָא
אִתְקְמָלַת גְּבוּרְתִי. מִלְּמִפְרַק. דְּאִם לֵית קְדָמַי חֵיל לְשֵׁיזָבָא. הָא בְּסַתְוָתִי
אֲחֲלִיב יַמָּא. אֲשַׁוִּי נַהֲלִין מַדְבְּרָא. יְסָרְחוּן נוּנֵיהוֹן מִבְּלִי מַיָּא. וְיָמוּתוּן
בְּצַחֲוָתָא׃ אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ אֲדֹנָי יְהוִה
נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לַעוּת אֶת יָעֵף דָּבָר יָעִיר בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
יָעִיר לִי אָזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ יְיָ מָרֵא יְהַב לִי לִישָׁן דִּמְלַפִּין לְהוֹדָעָא
לְאַחָלָא מִלָּה לְזַעֲוָקָא וְאִתְשְׁלָהָן לְמִתְגַּמֵּי. אוֹלִיפְתָּא תַּכְלָה. בְּגִין בְּעַפְרָא
בְּעַפְרָא מִקְדָּמִים לְשַׁלְּחָא נְבִיוֹתִי. מָא אִתְּמָם וְיָת סְפַת תַּן אוֹרַע חַסְדָּא וְיִקְבְּלוּן

אלמן: אדני יהוה פתח לי־אזן ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגותי:
ו׳ להים שלחני לא תגעלה זאנא לא מריבית לאחלא לא אסתחלית:
גו׳ נתתי למכים גבי ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורוק: גבי
יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי־
לא אבוש: זי להים מעזר לי על כן לא אתבזעות על כן שויתי
אפי כתלמין כטלגא וידעלא אדי לא אבהת: קרוב מצדיקי מי יריב
אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: קלובא זכותי מן ירין
עמי נקום כחדא מן בעיל דיני יתקרב לודי: הן אדני יהוה יעזר
לי מי־הוא ירשיעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: הא זי להים
קשיר לי כן הוא דיהיבינני הא פולהון כלבושא דכלי דשלא אכל
ליה:
מי בכם ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר־ילך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: הן כלכון מוחלא
דיי דישמעון בקל עבדוהי נכייא דעבד אולימא כשלא כנהורא ומהלין
נקבלא ולית זיהור ליה מתרחיץ בשמא דיי ומסתמיך על פוריקנא —
דאלהיה: הן כלכם קדחי אש מיאדי זיקות לכו־באור אשכם
ובזיקות בערתם מיני היתה זאת לכם למעצבה תשכבון: הא
צולבון מגלן באישא מתקיכי חלב. אידילן פילו באישא דגליתון —
ובחלב דתקיכיתון ממיני הות דא לכון לדתך לתכון תתעבון:
שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור —
חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: קבילון למני רדפי קשוטא
מבעין אלהן ין קדם יי אסתכלון דהות יכיבא מטלגא את תיכבתון —
וכפלגא דתחות ליקן אתפסילתון: הביטו אל אברהם אביכם
ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו ואגדילהו: אסתכלון
כאבהתא קדמיכון. ולשרה דעוילתכון אלי חד הוה אבהתכון יחידאי —
בבטלותא קריבתיה לפלחני וברכיתיה ואסגיתיה: כי־נחם יהוה ציון
ולכל נ׳ חרבותיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
נחם כל חרבותיה ויעש מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
ין לבין אוקירנא בתיהון ושכינתא תהוי ביניהון ויהבנא חדוותא שלימתא יומטא ולית אחסר
לגא לפום עובדוהי דאתיב קודשא בריך הוא ואמלוך להון. הא

נחם כל חרבותיה ויעש מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה: אלי עתיד יי לנחמא ציון לבנהא כל חרבהא
וישוי מדברה כעדן ומי שלה כגנתא דיי ביה ישתכח בה משלי
תודתא וקל דמשבחין: עוי

שבת שלישית דראה אנכי בשעשה פים נא

ענית סערה לא נוחמה: וכתב נכתבה על פרשת לה תולדות נח:

שבת שלישית דישפטים בי בשעיה קי נא

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי אתה ותירא מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ויתן: אנא אנא הוא מנחמכון מכין אתון דחלין מאנשא דימות
ומבר אנשא דבשעתא חשיב: ותשכח יהוה עשה נוטה שמים ויסד
ארץ ותתחר תמיד פלחים מפני חמת המציק כאשר כון להשחית
ואיה חמת המציק: ואתה נשיתא. פלחנא דיי דעבדך דאלא שמעא
דשכלל לי אורעא. ורחילתא תדילא כל יומא. מן קדם חמת לעיקא דמא
דמעתקנין לאכלא ואין לאן היא חמת מעיקא: מהר עצה להפתר
ולא ימות לשחת ולא יחסר לחמו: מוחי פול עצנו לאתגלאה. דלא
ימותון בעיקא לאחבלא ולא יחסרון מזונהון: ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: ואנא יי אלהך דרגיף בימא
ואתקן גלוהי. יי צבאות שמיה: ואשם דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך
לנטע שמים ויסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: ושויתי פתגמי
בפומך. ובטלל גבורתי אגנית עלך. לקיימא עמא דאמיר
עליהון יתגון בפומי. ובשכלל כנשתא דאמיר עליהון יתגון
בעמא דאתרעא. ולמימר לדדיזין בציון עמי אתון:
היתעורי היתעורי קומי ירושלים אשר שתית מיד יהוה את
כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: אתערי אתערי
קומי ירושלם. דשקיית מן קדם יי ית פלא רחמוהי. ית פוקי
נקמא

כמא ולוטא שתית אעלית: אין מנהל לה מכל בניס ילדה ואין
מתציך ביזה מכל בנים גדלה: לית דמנהים לה מכל כנין דילדת
זלית דתתקיף בידה מכל כנין דלכיאת: שתפים הנה קדאמיך מי
ינוד לך חשוך והשכל והרעב והחרב מיאנחמך: תרתין עלין
אתאה עלך דלושלם לא כיולת למקם. לך ארבע ייתין עלך. בזא
ותבזא. זכמנא זהלנא לית דינחמניך אלהין אנא: בניך עלקו
שכבו בלאש כל חוצות כתוא מכמר המלאים חמת יהוה בעכת
אלהיך: בנך יהון מטרדין לכנן כניש כל שוקיא כמזדקי מעלן
כלן חמתא מן קדם יהוה אלהיך: לכן שמעי נא זאת
עניה ושכרת ולא ממין: כנין שתעי פעין דא מטלטלתא. דלוגא
מן עלקא ולא מן חמר: כה אמר אדנך יהוה ואלהיך יריב
עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי
לא תוסיפי לשתותה עוד: כונן אמר לבונך יי ואלהיך דעתיד
למעבר מלעגור דין עמיה הא קבילית מן ידיך ית כסא דלוטא ית
סיולי כסא דחמתי לא תיספין למשתתי עוד: ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוך וכרחוץ ל
לעברים: ואתמלינה ביד דהוו מולכן לך. דהוו אמלין לנפשיך אמאיבי
זנעלי. ואמאיבת כאדעא דקליך. והוית כשוק לשדין: עורי
עורי לבשי עזך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי־
לא יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא: אתגלא את גלא. לבשי לבושי
תשבחתיך. דלושלם קרתא דקודשא. אלי לא ייסקון דישרון ביך
עוד שרלין ומסאבין: התנערי מעפרך קומי שבי ירושלם
התפתחי מוסרי צוארך שביה בת ציון: את נפלי מעפלא קומי
תיבי על כורסי דקלא דלושלם. את תסכלון חנקי עוזיכון שבויי כנשתא
דישראל: כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: אלי

כדש

כונן אמר יי. מגלן אדהבתון זלא בכסף תתפלקון:
כי כה אמר אדני יהוה מצרים בתחלה ירד עמי לגור שם ואשור
בי כה אמר אתני יהוה מיעניס וירך עמיי בלאשתה לגגור שם ואשור
באפס עשקו: אלי כונן אמר יי מה לי פה נאם יהוה
כי לקח עמי חנם משלו והילילו נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ:
לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני:
מה נאוו על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
קול צופיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון: קלו פרכסו רמלי ין קלהון כהדא משבחין אלי נעטהון
יחזון גבורן דיעזיר: כי יהוה: שכינתיה לציון: פצחו רננו יחדו
חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם: בעו ושבחו כחדא
חרבות ירושלם אלי עתיד יי לנחמא עמיה. פרק ירושלם: חשף יהוה
את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו: גלא יי ית דילע קודשיה לעיני כל עממיא ויחזון כל דנסיבי
מלעא ית פורקנא דאלהנא: סורו סורו צאו משם טמא
אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי יהוה: אתפרשו אתפרשו פוקו
מתמן נמסאב לא תקרבון פוקו מגוה. אתבהרו נטולי. מני כלי מקדשא
ריי: כי לא בחפזון תצאו והמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם

יהוה

יהוה ומאסיפכם אלהי ישראל: אלי לא נבהילון תפקון מדיני עתמיא
ובעילוקי לא תתובלון לאלעכון אלי מדבר קלמיכון: דעתיר לנשא

בלוות כון אלהא דישראל: עלי

שבת חמישית דכי תצא

כי עקרה ובוש עד אמר מרחיבי יי: וכבר נכתבה על פרשת תולדות נח

שבת ששית דהויה כי תבוא פרשה מ"ט

קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: קומי אנהלי יי
הלושלם אלי מטא זמן לורקנין ויקלא דיוי עלך יתגלי: כי הנה
החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה: אלי לא חשולא יחפי ארעא זקבלא למלכותא ולבית ישראי
שכינתיה יי ויקליה עלך יתגלי: והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחך: ושאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך ימיאו
ובנתיך על צד תאמנה: אזקופי ירושלם סחור סחור עיניך וחזאי
כל בני עם גלותיך מתבנשין ואתין לגוך בנך מרחיק ייתון ובנתיך
על גסמין יתנסבון: אדין תחזי ונהרת ופחך ורחב לבבך כי יתפך
עליך המון ים חיל גוים ימיו לך: כמין תחזין ותנהלין זתרחלין
ויפחי לבין בדחלת חטאין אלי אתהלף לך עותר מעלא נכסי
עממיא יתעלון לגוך: שפעת גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה
כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו: שלמת
עלבאי תחתי סחלנך הוגני מרין זחולף כולהון משלא יתעלון
לרעונא זהון פועלין ודאתן עמהון בתושבחתא דיוי: זהון משתעין
כל עמון יקבצו יבאו לך אילי נביות ישרתונך יעלו על רעון
מרעי ואבית תפארתי אפאר: זמן עלמא אלין מי עבין כיונין
לגאון עולם משוש דור ודור: חלף דהוית שכיקא ומטולטלא ולית
רעוי זאשוינין ליקר עלם גית דיץ דר זדר: ויניקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

אשבח:

אשבח: מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם: מן אלין
דאתין כגלמי כעננין קלילין וכלא לאתעכבא גלגלתא דישראל כ
דמית בנשין ואתין לאלעכון הא כיונין דרחמין לגו שובכיהון: כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש בראשונה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם
איתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: אלי למי הלי נגהון
יפגלון וכבהתי דפיני למא אטיא כרקא קלעהא בקדמיתא לאי תאתה נכך
תלתין כספהון וזהבהון עמהון לשמא דיי אלהיך ולקדישא דישראל
אלי שבחך: ובנו בני נכל חומותיך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי
הכיתיך ובלעוני לחמוניך: ויכנון בני עממיא שולך ומלכיהון ישמשונך
אלי בלוגדי אלקיתיך ובעו עוני אלהים עלך: ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהוגים: דאית דתתן
תרעך תהילא יומם ולילי לא יתאחלון לאיתאה לגוך נכסי עממיא
ומלכיהון זקיקין: כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו: אלי עם דהלכו דלא יפלחונך ירושלם יכנון ועממיא
אשתי יצאה ישתיצון: כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותשור
יחדו לפאר מקדשי ומקום רגלי אכבד: ויקר לכפן לגוך יתעלון
מיכון מולכין ואשכלעין כחדא לשכלהא בית מקדשי ואתר
בית אשלוחי שכינתי אייקר: והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו
על פעקות רגלך כל מנאציך ויקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל:
ויהכון לגוך כפיכין דני משעבדך וישתטחון למבע מיכך על פרקת
רגלך כל דהוו מהלגזין ליך ויקרון ליך הלהא דיי ציון דאתרעי בה
קדיש דישראל: תחת דיותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך
לגאון עולם משוש דור ודור: חלף דהוית שכיקא ומטולטלא ולית
רעוי זאשוינין ליקר עלם גית דיץ דר זדר: ויניקת חלב גוים ושד
מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

ותסנשן

תתבעין נמסי עממיא ובניסת מלכיהון תתפרקין זתרעין אלי
אנא יי׳ פלחיך ומשיזביך תקיפא דיעקב׃ תחות הפחשת מצרים
זהב ותחות המרזל אמיא כסף ותחות העצים נחשת ותחת
האבנים ברזל ושויתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה׃ חלף כחשא
דכדו מפיך לירושלם אתיתי דהנא וחלף ברזלא אתיתי כספא וחלף
אעיא נחשא וחלף אבניא ברזלא ואשוי פרנסך שלם וישלטונך
בצלו׃ לא ישמע עוד חמס בארעך שוד ושכר בגבולך וקרואת
ישועה חומותיך ושעריך תהלה׃ לא ישתלח עוד שמשא
באריעך בצלא ותבלא בתחומך וישעיון לריקן על שולך ועד
תריעך יהון משבחין׃ לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולנהרה
הזרח לא יאיר לך והיה יי׳ לך לאור עולם ואלהיך לתפארתך׃
לא תעטלין עוד לעהור שמשא ביממא וזהר לא לזיהור קיהלא
כלילא ויהי לך יי׳ לנהור עלם ואלהיך לתושבחתין׃ לא יבוא
עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יי׳ יהיה לך לאור עולם ושלמו
ימי אבלך׃ לא תבטל עוד מלכותך ויקריך לא יעדי אלי יי׳ יהי
ליך לנהור עלם וישלמון יומי אבלך׃ ועמך כלהם צדיקים לעולם
ירשון ארע גיא מטעת מעשה ידי להתפאר׃ זעמיך קולהון מטעי
דצאן לעלם יחסנון ארעא נעלא דחדותי עובד גבורתי ל
לאשתבחא׃ הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה׃ ודעזיר כהון יהי לעמא ודחלש לעם תקיף
אמא יי׳ כזמנה אתיבה׃ עלי

שבת שביעית ראתם נצבים כישעיה מי׳ סא

ונוכרי בגוים זרעם ועממיהם בתוך העמים כל רואיהם
יכירום כי הם זרע ברך יהוה׃ ויתלהון כעממיא כשיתון ובני

כנישתהון כגו מלכותא כל חזואיהון ישתמורעונון אלי אנון
דרעא דברכיה יי׃ ששוש אשיש ביהוה תגל נפשי
באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה׃ אהלרו ירושלם מחרא אחדי כלי מלא יי׳
תצוע נפשי כפורקנא דאלהי ארי אלבשני לבושין דפורקן מעיל
דזכו עטפני כחתנא דמעלה נגנוניה וכלהנא לכא דמתקין
כלגושוהי וכלהנא דמתקשטא כתקונהא׃ כי כאדץ תוציא
צמחה וכגנתה זרועיך תצמיח כן יי׳ אלהים יצמית צדקה
ותהלה נגד כל הגוים׃ אלי כארעא דמקנא צמחה וכגנת
שקיא דזילוהא מדבית כן יי׳ אלהים יגלי זכותה ותושבחתה
דירושלם לקבל כל עממיא׃ למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם
לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד יבער׃ עד
דאעביד פורקן לציון לא אניח לעממיא ועד דאיתי נחמא לירושלם
לא אשקוט לתלבזותא עד דיתגלי כשפרפלא נהורה וכורקנה
כשעון נער׃ ורעו גוים צדקך וכל מלכים כבודך ויקרא לך שם
חדש אשר פי יהוה יבענו׃ ויחזון עממיא זכותיך וכל מלכיא
יקריך ויקרון ליך שמא חדתא דבמי׳ יי׳ יקריניה׃ והיית
עטרת תפארת ביד יהוה ועגוף מלוכה בכף אלהיך׃ ותהון ויהיו ל
כליל דהדוא קדם יי׳ וכתר דתושבחא קדם אלהיך׃ לא יאמר
לך עוד עזובה ולארעך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא
חפציבה ולארעך בעולה כי חפץ יהוה בך וארעך תבעל׃
כי כאשר יבחר לנער עם בתולתו יבחרוך בניך ושוש חתן על
כלה ישיש עליך אלהיך׃ על חומתיך ירושלם הפקדתי שמרים
כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אל
דמי לך ואל ישקט לכם׃ ונותנים שקט לו ואל ישקט עד
יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה בארץ׃ נשבע יי׳ בימינו
ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויביך ובני נכר
לא ישתו תירושך אשר יגעת בו׃ כי מקבציו יאכלוהו והללו
את יי׳ ומאספיו ישתוהו בחצרות קדשי׃ עברו עברו בשערים
פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים׃
הנה יי׳ השמיע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא
הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו׃ וקראו להם עם הקדש גאולי
יי׳ ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה׃

בְּחוּל בְּתוּלָה וּבְעָלַיִךְ בָּנָיִךְ וּמִשְׁוַשׁ חָתָן עַל כַּלָּה יָשִׂישׂ
עָלַיִךְ אֱלֹקַיִךְ: אֵלִי כְּמוֹ דְּמִתְּחִלָּה עוֹלִים עִם כְּרוּבָה: כֵּין
יִתְּתִבְּרוּן בְּגוֹיִן בְּנֵי וּכְמוֹ דְּהֲוֵי הִתְנַצָּא עִם כְּלָתָא. יְחוֹדִי עֲלַךְ
אֱלָהִיךְ: עַל חוֹמוֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּירִים אֶת יְהוָה אַל
דֳּמִי לָכֶם: הוּא עוֹבְדֵי אַצְלְהָתָךְ עַל פִּקּוּדָא דְּלִשְׁלַם מִתְקַבְּלִין
וְטָבִילִין קֳדָמֵי. כָּל זִמְנָא דְּלָא תְּרִילָא לָא פְּסִקִין. מִתְאַמְּרִין
רוּכְלִין טַבְעוֹתָיִךְ קָלָם: לֹא פָסִיק: וַאֲלֹתִי תִּתְּנוּ דֳּמִי לָוֹ עַד יְכוֹנֵן
וְעַד יְשִׂישֵׂם אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ: דְּלָא יִפְסוֹק רוּכְלְהָתָן מִן
קֳדָמוֹהִי. עַד דִּי תְּקִין וְעַד דִּי יְשַׂוֵּי יָת יְרוּשְׁלֵם תּוּשְׁבְּחָא בְּאַרְעָא:
נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם אֶתֵּן אֶת דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל
לְאֹיְבַיִךְ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ יְגַעַתְּ בּוֹ: כִּי מְ
מְקַבְּצָיו וְאֹכְלָיו וְהִלְלוּ אֶת יְהוָה וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתּוּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי: אֵלִי
דְּכַנְשׁוּהִי לְעִבּוּרָא כְּלוּטָה וְיִשְׁבְּחוּן קֳדָמַי וְדִשְׁעֵלוּהִי לְחַמְלָא
יְשׁוּעָה בְּדַלְתֵי קָדְשִׁי: עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס עַל הָעַמִּים:
כְּבוֹא שִׁיבְלוֹן וְתוּבוּן כְּתַרְעוֹא. אַפְנוּ לֵב עַמָּא לְאוּלַח תַּקָּנָא.
כַּסְלוּ כַּסּוּלִין טַבִּין וְכַהֲכִין לְעַרְעוּקוֹא. דְּסַלְּקוּ הָרָהוּר יְעֻלָּא בִּישָׁא
דַּהֲוָה כַּאֲבָן תַּקָּלָא אֲלִיטוּ אֲתָתָא עַל עַמְּמַיָּא: הִנֵּה יְהוָה —
הִשְׁמִיעַ אֶל קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה
שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו: וְהוּא יִקְרְאוּ לָהֶם עַם הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה
וְלָךְ יִקָּרֵא דְּרוּשָׁה עִיר לֹא נֶעֱזָבָה: דֵּין
יִתְּתִבְּרוּן בְּגוֹיִן בְּנֵי וּכְמוֹ דְּהֲוֵי הִתְנַצָּא עִם כְּלָתָא. יְחוֹדִי עֲלַךְ
אֱלָהִיךְ: עַל חוֹמוֹתַיִךְ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּירִים אֶת יְהוָה אַל
דֳּמִי לָכֶם: הוּא עוֹבְדֵי אַצְלְהָתָךְ עַל פִּקּוּדָא דְּלִשְׁלַם מִתְקַבְּלִין
וְטָבִילִין קֳדָמֵי. כָּל זִמְנָא דְּלָא תְּרִילָא לָא פְּסִקִין. מִתְאַמְּרִין
רוּכְלִין טַבְעוֹתָיִךְ קָלָם: לֹא פָסִיק: וַאֲלֹתִי תִּתְּנוּ דֳּמִי לָוֹ עַד יְכוֹנֵן
וְעַד יְשִׂישֵׂם אֶת יְרוּשָׁלַיִם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ: דְּלָא יִפְסוֹק רוּכְלְהָתָן מִן
קֳדָמוֹהִי. עַד דִּי תְּקִין וְעַד דִּי יְשַׂוֵּי יָת יְרוּשְׁלֵם תּוּשְׁבְּחָא בְּאַרְעָא:
נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ אִם אֶתֵּן אֶת דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל
לְאֹיְבַיִךְ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ יְגַעַתְּ בּוֹ: כִּי מְ
מְקַבְּצָיו וְאֹכְלָיו וְהִלְלוּ אֶת יְהוָה וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתּוּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי: אֵלִי
דְּכַנְשׁוּהִי לְעִבּוּרָא כְּלוּטָה וְיִשְׁבְּחוּן קֳדָמַי וְדִשְׁעֵלוּהִי לְחַמְלָא
יְשׁוּעָה בְּדַלְתֵי קָדְשִׁי: עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ מֵאֶבֶן הָרִימוּ נֵס עַל הָעַמִּים:
כְּבוֹא שִׁיבְלוֹן וְתוּבוּן כְּתַרְעוֹא. אַפְנוּ לֵב עַמָּא לְאוּלַח תַּקָּנָא.
כַּסְלוּ כַּסּוּלִין טַבִּין וְכַהֲכִין לְעַרְעוּקוֹא. דְּסַלְּקוּ הָרָהוּר יְעֻלָּא בִּישָׁא
דַּהֲוָה כַּאֲבָן תַּקָּלָא אֲלִיטוּ אֲתָתָא עַל עַמְּמַיָּא: הִנֵּה יְהוָה —
הִשְׁמִיעַ אֶל קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה יִשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה

מֵימְרֵיהּ עִמֵּיהּ דְּכָל עוֹבְדֵיהוֹן בֵּלֵן קֳדָמוֹהִי: וְקָרְאוּ לָהֶם עַם
הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְּרוּשָׁה עִיר לֹא נֶעֱזָבָה: זֵיקִין לְהוֹן
עַמָּא דְּקוּדְשָׁא פְּרִיקֵיָא דַּיְיָ. וְלִיךְ יִתְקְרֵי תַּקִּיפָא עִיר דְּלָא
אִתְּלַחְקַת: מִי זֶה בָּא מֵאֱדוֹם חֲמֻצִּים מִבָּצְרָה
זֶה הֲדוּר בִּלְבֻשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מַן דֵּין דְּאָתֵי מִן אֱדוֹם מְסָרַח לְבוּשִׁין מִבָּצְרָה. דֵּין דְּתַקִּיף בְּלְבוּשׁוֹהִי
לְמֶהֱוֵי מְפָרֵק עֲבִידָתָא דְּאִתְמְסַר בִּידֵיהּ. אֲנָא מְמַלֵּל בְּקוּשְׁטָא
לְמִפְרַק: מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ בְּגַת: מִדִּין יְמֵהוֹן לְבוּשִׁין דִּילָךְ
וּלְבוּשִׁין כְּמָרֵי מַעְצָרָא: פּוּרָה דָרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים
אֵין אִישׁ אִתִּי וָאֲדִרְכֵם בְּאַפִּי וַאֲמִלְמוֹ בַּחֲמָתִי וְיֵז נִצְחָם עַל
בְּגָדַי וְכָל מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי: כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה: אֲרֵי יוֹם פּוּרְעָנוּתָא
כֵּין יְמֵי קְטוֹל כַּמְשַׁרְיָת עַמְמַיָּא. וְלָא יְהֵי לְהוֹן תַּקּוֹף קֳדָמַי. וְאֶקְטוֹל בְּנֵי
כְּלוּגַי. וְאַדְהֵישִׁנּוּן בְּחֵמָתִי. וְאֶתְבֵּל תַּקִּיפוּתְהוֹן קֳדָמַי. וְכָל חֵילֵי מִיהוֹן
אַמְלֵעִים: כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה: אֲרֵי יוֹם פּוּרְעָנוּתָא
קֳדָמַי. וְשָׁנַת פְּרִיקַן עַמִּי מְטָת: וָאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר וָאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין
סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי זְרוֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי: וְגָלֵי קֳדָמַי דְּלֵית
גַּבַּר דְּלֵיהּ עוֹבְדִין טַבִּין וְיָדַעְ קֳדָמַי. דְּלֵית אֱנָשׁ דְּיֵיקוּם וְיִבְעֵי עֲלֵיהוֹן
וְכַלְקְתִּינוּן כִּדְלֵית תּוֹקְפִי. וְכִמְלַל דְּעוּתִי סַעֲדְתִּינוּן: וְאֶדּוּשׁ עַמִּים
בְּאַפִּי וַאֲשַׁכְּרֵם בַּחֲמָתִי וְאוֹרִיד לָאָרֶץ נִצָּחָם: וְאֶקְטוֹל עַמְמַיָּא
כְּלוּגַי. וְאַדְהֵישִׁנּוּן בְּחֵמָתִי. וְאֶרְמֵי לְאַרְעָא אַרְעִיתָא קְטוֹלֵי —
גִּבְלֵיהוֹן: חֶמְדִּי יְהוָה. אַדְבֵּיל תְּהִלּוֹת יְהוָה כְּעַל כֹּל
אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וּכְרֹב
חֲסָדָיו: אֲמַר נְבִיָּא טַבְוָתָא דַּיְיָ אֲנָא מְדַכַּר תֻּשְׁבְּחָתָא דַּיְיָ. כְּעַל

כל דגמלנא עמי. וזקני טובי לבית ישראל. ונבחרי מן כללהמוה
וכפני אמות טבוחיה: ויאמר אל עמי הנה בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע: ואמלך בכם שמי אמן בניא דלא ישקלון זהורי
מי מליה להון לפליק: בכל צערתם לא צר ומלאך פניו הושיעם
בראבתיו ובחמלתו הוא גאלם ויבטלם וינשאם כל ימי עולם:
בכל שיון דאחבו קדמוהי לאתאה עליהון שלקא לא אעכיב להון.
ומלאך שליח מן קדמוהי פליקינון. כלהחמיה ובחלפיה עליהון הוא
שיבטלנון ונטולנון ומוכלנון כל ימי עלמא: עכי.

לשבת שבין לראש השנה ויום הכפורים בתש בחושע מיה יוֹ

שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ: תנב שלש
לרחלתא דיי אלהך דמי אתקיילתא נחתך: וקחו עמכם דברים
ושובו אל יהוה ואמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלם
פרים שפתינו: לקיבן עתידין דתיבו דאתו ואמרו לפלחנא
דיי. זאת תהיו קדמוהי. קליב קדמך למשבק על עוון נתקבל הא כטבין.
ויהוין מלי ספוהנא מתקבלין קדמך. פתולין לדעוא על מרבחך:
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו
למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: ארפא משבתהון אוחב
עד דלא סוסון לא נתדחיל. דלא נימר עוד שהנא לעובדי ידנא.
דמן קדמך מתרחם על אלהתנא דהוו כמעלים הא כיתמין.
אשובה משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אהקיליון
נתיבתהון. אשכון לחוביהון. אלהימנון כד יתובון בתנא. אלי:
תב לוגדי מנהון: אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה וך
תשכנה: כטור קדישא דישראל אקימיה. ויכיש משריין דשביו
קומהון. ויהי למלך תקיף. וימות מלכן עלוהי כל צדיקיא כל עננתנא.

כטל

עה

ילכו ונקותיו ויקץ כחלום ה׳ כעיר התרו ויגח לו פלגתן: יסגון בנין ובנין ויהי
כדמו מגלת קושא דיהון. דליהון כלית קטלת לומתיא: וישבו וישבי
ביעלו ויחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו לבנון: יחכנשון מבני גלותהון.
ויתבנון כטלל משיחהון. יחון מיתיא ויסגון טובא כאתרעא. והי דוכלן
טבותהון עליל ולא פסיק. כלכלן יצבות חיעוצתא על חמר עתיק
דמתבסק בבית מקדשא: אפלים מה לי עוד לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: מלון בית ישראל
מא לנא עוד למפלח לטעותא. אנא כמימרי אקביל עלוהי
דישראל ואהדים עלוהי כמימרי אעבדיה כבילון שפיר. דמן
קדמי קליה לתיובתהון מתתכחא: מי חכם ויבן אלה נבון וידעם
כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם: מן-
חלים ודסגד אלין. מוכלתן ודועבין. אלי תקנן. אולחתא דיוי דעתיקיא
דהליכו בהון ייחון בהון בחי עלמא. ודשיעיא יתמסקון לגיהנם עלדלא
יהליכו בהון: ישנו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין לבנון:

לשבת האזינו אם היתה אחר כפור ניחזקאל מי יח

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מ
מראש יונקותיו רך אקטוף ואשתלתי אני על הר גבוה ותלול: כהדין
אתר יי אלהים. ואקליד אנא. מגלותהון דבית דור ומתחיל כאל דלא.
למא ואקים מניה. מבני בניהי. ניכיס אלהי. ואקים מניה כמימרי. על טור
לם ומנוסל: בהר מרום ישראל אשתלנון ונשא ענף ועשה פרי
והיה לאדר תדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה: בטור קודשא דישראל אקימיה. ויכיש משריין דשביו
קומהון. ויהי למלך תקיף. וימות מלכן עלוהי כל צדיקיא כל עננתנא.

כטלב

בְּסוֹלֶל מְלוּכוֹתוֹ יִשְׁלוֹן: וְרָאוּ כָל עֲנֵי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִשְׁלַחְתִּי
עֵץ גָּבֹהַּ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל הוֹבַשְׁתִּי עֵץ לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי: וַיְדַעוֹן כָּל מַלְכֵי עַמְמֹיָא אֲרֵי אֲנָא יְיָ
אַמְאֵיכִית מַלְכוּת דַּהֲוַת תַּקִּיפָא תַּקִּיפִית מַלְכוּת דַּהֲוַת חַלְשָׁא
אַמְאֵיכִית מַלְכוּת עַמְמַיָּא דַּהֲוַת תַּקִּיפָא כְּאַע לְטִיב וְתַקִּיפִית
מַלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל דַּהֲוַת חַלְשָׁא כְּאַע לְבִישׁ אֲנָא יְיָ גְּדֵלִית בְּ
כְּמוֹדְלִי וְאַקְרֵיוֹם:

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יְהוָה מְתַגְּם
נְצוֹנָה מִן עֲלֵיוֹ שִׁמְי לְמִי מַר: מַה לָּכֶם אַתֶּם מְשַׁלִּים אֶת הַמָּשָׁל
הַזֶּה עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אָבוֹת יֹאכְלוּ בֹסֶר וְשִׁנֵּי הַבָּנִים
תִּקְהֶינָה: מָא לְכוֹן דַּאַתּוּן מְתַלִּין יָת מַתַּלָּא הָדֵין עַל אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל
לְמֵימַר אֲבָהָתָא חַטִּין וּבְנַיָּא לְקִן: חַיָּאנִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִהְיֶה
לָכֶם עוֹד מְשֹׁל הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: קַיָּים אֲנָא אֲמַר יְיָ אֱלָהִים אִם
יְהֵי לְכוֹן עוֹד מְמַתַּל מַתַּלָּא הָדֵין בְּיִשְׂרָאֵל: הֵן כָּל הַנְּפָשׁוֹת לִי הֵנָּה
כְּנֶפֶשׁ הָאָב וּכְנֶפֶשׁ הַבֵּן לִי הֵנָּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָּמוּת: וְאִישׁ כִּי
יִהְיֶה צַדִּיק וְעָשָׂה מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה: וְגַבֵּר אֲרֵי יְהֵי זַכַּי וְיַעְבֵּיד דִּין וּקְשׁוֹט וְזַכְיָן: אֶל הֶהָרִים לֹא
אָכַל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא
טִמֵּא וְאֶל אִשָּׁה נִדָּה לֹא יִקְרָב: בְּטוֹלְיָא לָא פַלַח לְטַעֲוָתָא
וְעֵינוֹהִי לָא זָקַף לְפִלְחַן טָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָת אִתַּת חַבְרֵיהּ לָא
סָאֵיב וְלוֹת אִתְּתָא טוּמְאָה לָא יָעֵל: וְאִישׁ לָא נָגַע חֲבָלְתָּן חוֹב
יָשִׁיב גְּזֵלָה לֹא יִגְזָל לַחֲמוֹ לְרָעֵב יִתֵּן וְעֵירֹם יְכַסֶּה בָּגֶד:
לֹא אוֹנִי מַשְׁכּוֹנָא לָא יַסִּיב וְגֵזֵלָא לָא גָּזֵל מַלְחְמֵיהּ לְכַפְנָא
יִתֵּן וְעָרְטִילָאָה כַּסִּי מִכְסוֹתֵיהּ: מֵעֲנִי הֵשִׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית
לֹא

עון
לְכַפְנָא לָקַח וְעָרְטִילָאָה כַּסִּי מִכְסוֹתֵיהּ: בַּנֶּשֶׁךְ לֹא
יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקָּח מֵעָוֶל יָשִׁיב יָדוֹ מִשְׁפָּט אֱמֶת יַעֲשֶׂה בֵּין
אִישׁ לְאִישׁ: בְּחִיצּוֹלַיָּא לֹא יְהַךְ וְלִבְיֵיתָא לֹא נָסִיב מִשְׁקְלָא מְתִיב
יְדֵיהּ דִּין דְּקוּשׁוֹט עֲבַד: כִּין גְּבַר לְגַבַּר: בְּחֻקּוֹתַי יְהַלֵּךְ וּמִשְׁפָּטַי
שָׁמַר לַעֲשׂוֹת אֱמֶת צַדִּיק הוּא חַיֹּה יִחְיֶה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: בִּקְיָמַי
הֲלִיךְ וְדִינַי נְטַר לְמֶעְבַּד קְשׁוֹט צַדִּיקָא הוּא מִחְיָא יֵיחֵי אָמַר יְיָ
אֱלָהִים: וְהוֹלִיד בֵּן פָּרִיץ שֹׁפֵךְ דָּם וְעֹשֶׂה אָח מֵאַחַד מֵאֵלֶּה:
וְאוֹלִיד כַּל לִשְׁיעַ אֲשִׁיר דָּם וְיַעֲבִיד לַאֲחוֹהִי מִחְדָּא מִנְּאִלִּין:
וְהוּא אֶת כָּל אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַּם אֶל הֶהָרִים אָכַל וְאֶת אֵשֶׁת
רֵעֵהוּ טִמֵּא: וְהוּא זַת כָּל אִלֵּין לָא עֲבַד אֱלָהִין בְּטוֹלְיָא פָּלַח לְטַעֲוָתָא
וְיָת אִתַּת חַבְרֵיהּ סָאֵיב: עֲנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנָה גְּזֵלוֹת גָּזָל חֲבָל לֹא
יָשִׁיב וְאֶל גִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תּוֹעֵבָה עָשָׂה: מַכְסִין וְחַשִׁיךְ אוֹנִי
גְּזֵילָא גָּזַל מַשְׁכּוֹנָא לָא מְתִיב וּלְפִלְחַן טָעוֹתָא זָקַף עֵינוֹהִי תּוֹעֵבָא
עֲבַד: בְּנֶשֶׁךְ נָתַן וְתַרְבִּית לָקַח וָחַי לֹא יִחְיֶה אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה
עָשָׂה מָוֹת יוּמָת דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה: בְּחִיצּוֹלַיָּא יְהַךְ וְלִבְיֵיתָא נָסִיב וְלָא
יִתְקַיֵּים: יָת כָּל תּוֹעֲבָתָא הָאִלֵּין עֲבַד מָמֹת יְמוּת חוֹבַת קְטוֹלֵיהּ
בֵּיהּ תְּהֵי: וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן וַיַּרְא אֶת כָּל חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּרְאָה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָהֵן: וְלָא מוֹלִיד כַּל חוֹבֵי אֲבוֹהִי דַּעֲבַד
וְחָזָא וְלָא עֲבַד כְּוָתְהוֹן: עַל הֶהָרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא
נָשָׂא אֶל גִּלּוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טִמֵּא: שָׁלֵם
טוֹלְיָא לָא פָּלַח לְטַעֲוָתָא זְעִינוֹהִי לָא זָקַף לְפִלְחַן טָעוֹת בֵּית
יִשְׂרָאֵל יָת אִתַּת חַבְרֵיהּ לָא סָאֵיב: וְאִישׁ לֹא הוֹנָה חָבָל לֹא
חָבָל וּגְזֵלָה לֹא יִגְזֹל לַחֲמוֹ לְרָעֵב נָתָן וְעֵירֹם כִּסָּה בָּגֶד: וְאֶבְיוֹן
לֹא אוֹנִי מַשְׁכּוֹנָא לָא נָסִיב וְגֵזֵלָא לָא גָּזַל מַלְחְמֵיהּ לְכַפְנָא
יְהַב וְעָרְטִילָאָה כַּסִּי מִכְסוֹתֵיהּ: מֵעֲנִי הֵשִׁיב יָדוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית
לֹא

לֹא לָקַח מִשְׁפָּטַי עָשָׂה בְּחֻקּוֹתַי הָלַךְ הוּא לֹא יִחְיֶה בְּעֹן אֲבִיו חָיָה
יָחָיָה: וְהִסְתַּכַּל וְרָאָה אֶת כָּל חַטֹּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא יַעֲשֶׂה כָּהֵן
כְּקִלְלַת הַלַּיְלָה הוּא לֹא יָמוּת בְּחוֹבוֹת אֲבוֹתָיו מִיתָה יִהְיֶה: אֲבָל אִם עָשָׂה
עֹשֶׁק גָּזַל גָּדֵל אָח וַאֲשֶׁר לֹא טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמָּיו וְהִנֵּה מֵת
בַּעֲוֹנוֹ: אֲבוֹתָיו אָבִיו עָשַׂק עָשַׂק גָּזַל גְּזֵילָא לְאָחִיו מִיתָא וְלֹא
תִקֵּן עֲבַד כְּגוֹן עֲמִיָּה וְהָא מִית בְּחוֹבֵיהּ: וַאֲמַרְתֶּם מַדּוּעַ לֹא נָשָׂא
הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל חֻקּוֹתַי שָׁמַר
וַיַּעֲשֵׂה אֹתָם חַיֹּה יִחְיֶה: וְאִתְּרוֹן מָרִין לָא לְקִי כְּלָא בְּחוֹבֵי אֲבָא
וְכָלָא דִּין דְּקוּשׁוֹט וְזַכָּו עֲבַד יָת כָּל קְיָמַי כְּטַב וְעֲבַד יְהוֹן מִיחָא
חַיֵּי: הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָּמוּת בֵּן לֹא יִשָּׂא בְּעֹן הָאָב וְאָב
לֹא יִשָּׂא בְּעֹן הַבֵּן צְדָקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע
עָלָיו תִּהְיֶה: אֱנָשׁ דְּיוֹחֲטֵי הוּא יְמוּת כְּלָא לָא לְקִי בְּחוֹבֵי אֲבָא
וְאָבָא לָא לְקִי בְּחוֹבֵי כְּלָא דְּכָאן דְּתַקִּים וְחוֹבַת
חַיָּבָא עֲלוֹהִי תְּהֵי: וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל
חַטֹּאתָו אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת כָּל חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
חַיֹּה יִחְיֶה לֹא יָמוּת: דְּלִשְׁעָא אֲרֵי יְתוּב מִכָּל חוֹבוֹהִי דְּעֲבַד
וְיִטַּר יָת כָּל קְיָמַי וְיֵעְבֵּיד דִּין דְּקוּשׁוֹט וְזַכָּו מִיחָא יְהֵי לָא יְמוּת:
כָּל פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יִחְיֶה:
הַכָּל חוֹבוֹהִי דְּעֲבַד לָא יְהַדְּרוּן לֵיהּ בְּזַכְוָתֵיהּ דְּעֲבַד יְתְקַיֵּם:
הֲחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדְּרָכָיו וְחָיָה: הֲמַרְעָא דְּעֵיבָא מִיתָה דְּלִשְׁיעָא אֲמַר יְיָ לְהֵים
הֲלָא כַּד יְתוּב מֵחוֹבָתֵיהּ וְיִתְקַיֵּם: וּבְשׁוּב צַדִּיק

וּבְחַטֹּאתָו וְעָשָׂה עָוֶל וְעָשָׂה כְּכֹל הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע וְעָשָׂה
וָחַי עַל כָּל צִדְקֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלָו אֲשֶׁר מָעַל
יתיה: וְאִתְּפְּכִינוּ אַתְּוֹב דְּיֵיבוֹלִיא וְלַכִּיתָא לָא כְּטַב בְּדִינֵי עֲבַד
בְּקִלְלַת הַלַּיְלָה הוּא לֹא יָמוּת בְּחוֹבוֹי אֲבוֹהִי מִיתָא יִיהֵי: אֲבָל אִם עָשַׂק
עֹשֶׁק גָּזַל גְּזֵל אָח וַאֲשֶׁר לֹא טוֹב עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמָּיו וְהִנֵּה מֵת
בַּעֲוֹנוֹ: אֲבוֹהִי אֲבִי עֲשַׂק עֹשֶׁק גְּזֵל גְּזֵילָא לְאָחִי מִיתָא וְלֹא
תִקֵּן עֲבַד כְּגוֹן עֲמִיָּה וְהָא מִית בְּחוֹבֵיהּ: וַאֲמַרְתֶּם מַדּוּעַ לֹא נָשָׂא
הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל חֻקּוֹתַי שָׁמַר
וַיַּעֲשֵׂה אֹתָם חַיֹּה יִחְיֶה: וְאִתְּרוֹן מָרִין לָא לְקִי כְּלָא בְּחוֹבֵי אֲבָא
וְכָלָא דִּין דְּקוּשׁוֹט וְזַכָּו עֲבַד יָת כָּל קְיָמַי כְּטַב וְעֲבַד יְהוֹן מִיחָא
חַיֵּי: הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת הִיא תָּמוּת בֵּן לֹא יִשָּׂא בְּעֹן הָאָב וְאָב
לֹא יִשָּׂא בְּעֹן הַבֵּן צְדָקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּהְיֶה וְרִשְׁעַת הָרָשָׁע
עָלָיו תִּהְיֶה: אֱנָשׁ דְּיוֹחֲטֵי הוּא יְמוּת כְּלָא לָא לְקִי בְּחוֹבֵי אֲבָא
וְאָבָא לָא לְקִי בְּחוֹבֵי כְּלָא דְּכָאן דְּתַקִּים וְחוֹבַת
חַיָּבָא עֲלוֹהִי תְּהֵי: וְהָרָשָׁע כִּי יָשׁוּב מִכָּל
חַטֹּאתָו אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמַר אֶת כָּל חֻקּוֹתַי וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה
חַיֹּה יִחְיֶה לֹא יָמוּת: דְּלִשְׁעָא אֲרֵי יְתוּב מִכָּל חוֹבוֹהִי דְּעֲבַד
וְיִטַּר יָת כָּל קְיָמַי וְיֵעְבֵּיד דִּין דְּקוּשׁוֹט וְזַכָּו מִיחָא יְהֵי לָא יְמוּת:
כָּל פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזָּכְרוּ לוֹ בְּצִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה יִחְיֶה:
כָּל חוֹבוֹהִי דְּעֲבַד לָא יְהַדְּרוּן לֵיהּ בְּזַכְוָתֵיהּ דְּעֲבַד יְתְקַיֵּם:
הֲחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ
מִדְּרָכָיו וְחָיָה: הֲמַרְעָא דְּעֵיבָא מִיתָה דְּלִשְׁיעָא אֲמַר יְיָ לְהֵים
הֲלָא כַּד יְתוּב מֵחוֹבָתֵיהּ וְיִתְקַיֵּם: וּבְשׁוּב צַדִּיק

מִצִּדְקָתוֹ וְעָשָׂה עָוֶל כְּכֹל הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָרָשָׁע וְעָשָׂה
הֲיִחְיֶה כָּל צִדְקֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא תִזָּכַרְנָה בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר מָעַל
בְּתוֹבַת זְכוּתֵיהּ דְּעֲבַד לָא יְהַדְּרוּן לֵיהּ בְּחוֹבֵיהּ דַּחֲבָא בְּהוֹן
יְמוּת: וַאֲמַרְתֶּם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַדַּרְכִּי לֹא
יִתָּכֵן דַּרְכֵיכֶם לֹא יִתָּכֵן דֶּרֶךְ אֲדֹנָי שִׁמְעוּ נָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הַאוֹרְחָתִי טָבָא
לָא מִתְפַּרְשָׁן אֲרֵי אוֹרְחָתְכוֹן בִּישָׁא דְּיֵי
וְיֵילְכוֹן לָא תִקְנָן: לָכֵן אִישׁ כִּדְרָכָיו אֶשְׁפֹּט אֶתְכֶם
בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא
יִהְיֶה לָכֶם לְמִכְשׁוֹל עָוֹן: כֵּן אֱנָשׁ כְּאוֹרְחָתֵיהּ אֶתְפְּלַע מִנְּכוֹן
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲמַר יְיָ אֱלָהִים תּוּבוּ לְפוּלְחָנִי וְאִתְעַרוּ מִנְּכוֹן מוּלְחָן
טָעוּתְכוֹן וְלָא יְהֵי לְכוֹן לְתִקְלַת חוֹבִין: דְּשַׁלְּיוּ מִנְּכוֹן יָת
כָּל פִּשְׁעֵיכוֹן אֲשֶׁר פְּשַׁעְתֶּם בָּם וַעֲשׂוּ לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה

וְלִבָּה׃ תַּגִּידוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ אֹתִי יִקְּרוּ מְבַקְּשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה׃ הָרִימוּ שַׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃ הָרִימוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃ אֵל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים לָנֶצַח תִּקְוַת עֲנָוִים תְּאַבֵּד׃ קוּמָה יְהוָה אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְהוָה מוֹרֶה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃ לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בָּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמִזִּמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְהוָה׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בָרָע׃ אָלָה פִּיהוּ מָלְאָה וּמִרְמוֹת וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֹשֵׁב בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתֵּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ יָדֻךְ דִּכָּא יָחֵת וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵלְכָה׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח׃ קוּמָה יְהוָה אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל מָה נִּאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִיתָה כִּי אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יֶעֱזָב חֵלֶק אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר יָתוֹם׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל תִּמְצָא׃ יְהוָה מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְהוָה תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ בַּל יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֶרֶץ׃

עיין פ׳ לך לך

לראש חדש שחל להיות בשבת בישעיה סימן סו סופו

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי׃ כורתן אמר ע׳ שמיא כורסי׳ דילי וארעא כיתש קדמי׳ אידין ביתא דתבנון קדמי׳ והוא אהדר בית אשליות שכינתי׃ וְאֶת כָּל אֵלֶּה יָדִי עָשְׂתָה וַיִּהְיוּ כָּל אֵלֶּה נְאֻם יְהוָה וְאֶל זֶה אַבִּיט אֶל עָנִי וּנְכֵה רוּחַ וְחָרֵד עַל דְּבָרִי׃ שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מַכֵּה אִישׁ זוֹבֵחַ הַשֶּׂה עֹרֵף כֶּלֶב מַעֲלֵה מִנְחָה דַּם חֲזִיר מַזְכִּיר לְבֹנָה מְבָרֵךְ אָוֶן גַּם הֵמָּה בָּחֲרוּ בִדְרָכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חָפֵצָה׃ גַּם אֲנִי אֶבְחַר בְּתַעֲלוּלֵיהֶם וּמְגוּרֹתָם אָבִיא לָהֶם יַעַן קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה דִּבַּרְתִּי וְלֹא שָׁמֵעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבַאֲשֶׁר לֹא חָפַצְתִּי בָּחָרוּ׃ שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל דְּבָרוֹ אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבַּד יְהוָה וְנִרְאֶה בְשִׂמְחָתְכֶם וְהֵם יֵבֹשׁוּ׃ קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר קוֹל מֵהֵיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאֹיְבָיו׃ טֶרֶם תָּחִיל וְלֹא יָלָדָה טֶרֶם מַבְלִיג חָבְלָה וְלֹא יָלְדָה זָכָר׃ מִי שָׁמַע כָּזֹאת מִי רָאָה כָאֵלֶּה הֲיוּחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם יִוָּלֵד גּוֹי פַּעַם אַחַת כִּי חָלָה גַּם יָלְדָה צִיּוֹן אֶת בָּנֶיהָ׃ הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד אָמַר יְהוָה אִם אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעָצַרְתִּי אָמַר אֱלֹהָיִךְ׃ שִׂמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם וְגִילוּ בָהּ כָּל אֹהֲבֶיהָ שִׂישׂוּ אִתָּהּ מָשׂוֹשׂ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ׃ לְמַעַן תֵּינְקוּ וְשִׂבַעְתֶּם מִשְׁדֵּי תַנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטֶה אֵלֶיהָ כְּנָהָר שָׁלוֹם וּכְנַחַל שוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וְיִנַקְתֶּם עַל צַד תִּנָּשֵׂאוּ וְעַל בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֲשָׁעוּ׃ כְּאִישׁ אֲשֶׁר אִמּוֹ תְנַחֲמֶנּוּ כֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֶמְכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תְּנֻחָמוּ׃ וּרְאִיתֶם וְשָׂשׂ לִבְּכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כַּדֶּשֶׁא תִּפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יַד יְהוָה אֶת עֲבָדָיו וְזָעַם אֶת אֹיְבָיו׃ כִּי הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבוֹא וְכַסּוּפָה מַרְכְּבֹתָיו לְהָשִׁיב בְּחֵמָה אַפּוֹ וְגַעֲרָתוֹ בְּלַהֲבֵי אֵשׁ׃ כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבּוֹ אֶת כָּל בָּשָׂר וְרַבּוּ חַלְלֵי יְהוָה׃ הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמִּטַּהֲרִים אֶל הַגַּנּוֹת אַחַר אֶחָד בְּתוֹךְ אֹכֶל בְּשַׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהָעַכְבָּר יַחְדָּו יָסֻפוּ נְאֻם יְהוָה׃ וְאָנֹכִי מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת כְּבוֹדִי׃ וְשַׂמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשָׁלַחְתִּי מֵהֶם פְּלֵטִים אֶל הַגּוֹיִם תַּרְשִׁישׁ פּוּל וְלוּד מֹשְׁכֵי קֶשֶׁת תּוּבַל וְיָוָן הָאִיִּים הָרְחֹקִים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֶת שִׁמְעִי וְלֹא רָאוּ אֶת כְּבוֹדִי וְהִגִּידוּ אֶת כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם׃ וְהֵבִיאוּ אֶת כָּל אֲחֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְחָה לַיהוָה בַּסּוּסִים וּבָרֶכֶב וּבָאַפִּרְיוֹנִים וּבַפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת עַל הַר קָדְשִׁי יְרוּשָׁלַיִם אָמַר יְהוָה כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בִּכְלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְגַם מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם וְשִׁמְכֶם׃ וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר׃

מהרתא ילושלם קלא מהי פלא קל פי׳ למשלים
גמלא לבעלי דבבותי׃ בטרם תחיל ידוה
לה והמליטה זכר׃ עד לא מיתי שהאלה תתפליך עד לא ייתי
לה זייע פחבלין על זלדא זתנלי מלפה׃ מי שמע כזאת
מי ראה כאלה היחיל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת
כי חלה גם ילדה ציון את בניה׃ הלן שהע פהרא הן אחלא
כאלין האפשי דתתעכיר אלעא כיומא חד אם יתכלי עמה
זמן חלא אלי עתידא דתתכהם ציון זתתחלי מעם גלותהא׃
האני אשפיך ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי
אמר אלהיך׃ אנא אלהא בלית עלמא מפלאשית אמר יי אנא
בליות כל אנשא אנא בדליית זתהון לכוני עממיא אף אנא עתיד
לכנשא גלותך אמר אלהיך׃ שימו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה׃
חדו בירושלם וצושו בה כל זהמהא דיון עלה כל פחון
מתאבלין עלה׃ למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען
תמצו והתענגתם מזיו כבודה׃ כדיל דתתפנקון זתסבעון
מבלית תעתודתא כדיל דתשתון זתרעון מהתר יקלה׃
כי כה אמר יהוה הנני נוטה אליה כנהר שלום וכנחל
שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו׃
אלי כדין אמר יי האנא מיתי לה כשפע נהרה פלית שלם וכנחל
מגברי זקף עממיא זתתפנקון של גסמין תתנטלון ועל לכובין
תתלבון׃ כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם
וכירושלים תנוחמו׃ וראיתם וששש לבכם

ועצמותיכם כדשא תפחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו וזעם
את אויביו׃ כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי אש׃ כי באש יהוה נשפט ובחרבו את כל בשר ורבו חללי
יהוה׃ האלי באישתא עתיד למדן וזבחדיה ית כל בסלא
וסגיאין קטולוהי קדם יי׃ המתקדשים והמטהרים אל הגנות
אחד תוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו
נאם יהוה׃ ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים והלשנות ובאו
וראו את כבודי׃ ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול
ולוד משכי קשת תובל ויון האיים הרחקים אשר לא שמעו את
שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים׃ והשיבו כל אחיכם
מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים ובמרכבות ובעגלים ובפרדים
ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו בני

יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה בְּכֵלִי טָהוֹר בֵּית יְהוָה׃ וְיִתְּנוּן יָת כָּל מְחַוְיָנִין
מִכָּל עַמְמַיָּא לִקְדָּמָא יְיָ׳ בְּסוֹמָקִין וּבְרִתְכִין וּבְרִשְׁלוֹנִין
וְנִכְסַת מַנִּין וּבְתוּשְׁבְּחָן עַל טוּרָא דְּקוּדְשִׁי יְרוּשְׁלֵם אָמַר יְיָ׳
דְּיֵיתוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָת קֻרְבָּנָא בְּמָן דְּכִי לְבֵית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ׳
וְגַם מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לַלְוִיִּם אָמַר יְהוָה׃ וְאַף מִנְּהוֹן אֶקְלִיב
לְמִהֵוֵי לִכְהָנַיָּא לְלֵוָאֵי אָמַר יְיָ׳׃ כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ
הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עֹמְדִים לְפָנַי נְאֻם יְהוָה כֵּן יַעֲמֹד זַרְעֲכֶם
וְשִׁמְכֶם׃ אֲמַי כְּמָא דִּשְׁמַיָּא חַדְתִּין וְאַרְעָא חַדְתָּא דְּאָנָא עָבִיד
קָדָמַי אָמַר יְיָ׳ כֵּן יְתְקַיְּמוּן לְדָרֵיכוֹן וְשׁוּמְכוֹן׃ וְהָיָה מִדֵּי חֹדֶשׁ
בְּחָדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ יָבוֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי
אָמַר יְהוָה׃ וְהָיוּ כְזִמְנָא דֵּךְ מִיָּלַח לְזִמְנָא שַׁבָּא בְּשַׁבָּא וְיֵיתֵי כָל
בְּנֵי בִסְרָא לְמִסְגַּד קֳדָמַי אָמַר יְיָ׳׃ וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים
הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ
דֵּרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר׃ וְיִפְקוּן וְיִחְזוֹן בְּפִגְרֵי גֻבְלֵי חַיְיָא דְּמָרְדוּ
בְּמֵימְרִי אִלֵּין נְשׁוֹתְהוֹן לָא יְמוּתוּן וְאִישׁוֹתְהוֹן לָא תִתְטְפֵי וִיהוֹן
מְהַדְּרִין לְשִׁעְיָא כְּגֵיהִנָּם עַד דְּיִסְּתְּלוּן עֲלֵיהוֹן שְׁרִיקְיָא מִקְּרַת
חַזְיָנָא׃ והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני

אמר יהוה׃

לשבת מחר חדש בשמואל א׳ כ׳

וְאָמַר לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקַדְתָּ כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ׃ וְאִתְּיב
לֵיהּ יְהוֹנָתָן מָחָר יַרְחָא וְתִתְבַּע אֲבוּךְ בְּגִינָךְ אִסְתַּלּוֹתָךְ׃
וְשָׁלַשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נִסְתַּרְתָּ שָׁם בְּיוֹם
הַמַּעֲשֶׂה וְנָשַׁבְתָּ אֵצֶל הָאֶבֶן הָאָזֶל׃ וְכִתְּלָתִי יָרֵאתָ תִּירֵי
לְהַלָּא וְתִתְּהִיב לְאִתְּלָא דְּאִסְתַּלְּרְתָּא תִּתֵּן בְּיוֹמָא דְּחוֹלָא וְתִתְּיֵב
בְּסִטַּר אֶבֶן אִלֵּין׃ וַאֲנִי שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים צָרָה אֲיָרֶה לְשַׁלַּח לִי
לְמַטָּרָה׃ וְהִנֵּה אֶשְׁלַח אֶת הַנַּעַר לֵךְ מְצָא אֶת הַחִצִּים אִם אָמֹר אֹמַר לַנַּעַר

הִנֵּה הַחִצִּים מִמְּךָ וָהֵנָּה הֲבִיאָה אֶל אֲדֹנֶיהָ וְאֵין דָּבָר כִּי יְהוָה׃
וְהָא אֲשְׁלַח יָת שׁוֹלֵימָא אִיזֵיל אַיְתִי יָת גִּרְדִּיָּא אִם מֵימַר אֵימַר
לְשׁוֹלֵימָא הָא גִּרְדִּיָּא מִנָּךְ וְלִבָּא סַבְרִי וְאֵיתָא אֲלֵי שְׁלֵם לָךְ וְלֵית
מְדַּעַם בֵּישׁ קַיָּים הוּא יְיָ׳ וְאִם כֵּה אֵימַר לְעֻלֵּם הַבַּחוּרִים אמר ל
מֵמֶּךָּ וָהַלְאָה לָךְ פִּי שְׁלַחֲךָ יְהוָה׃ וְאִם כְּדֵין אֵימַר לְשׁוֹלֵימָא הָא
גִּרְדִּיָּא מִנָּךְ וְלִהְלָאָה אִיזֵיל אֲלֵי שִׁיזְבָךְ יְיָ׳׃ וְהַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ
אֲנִי וָאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ עַד עוֹלָם׃ וּמִמְּלָּא דְּמַלִּילְנָא
אֲנָא וְאַתְּ הָא מֵימְרָא דַּיְיָ׳ לְהֵוֵי כַּיְנָא וְכַיְנָךְ עַד עָלְמָא׃
וַיִּסָּתֵר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל הַלֶּחֶם
לַאֲכֹל׃ וַאֲסָתֵר דָּוִד בְּחַקְלָא וַהֲוָה יַרְחָא וְאִסְתְּחַר מַלְכָּא עַל לְחֵמָא
לְמִיכַּל׃ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל מוֹשָׁבוֹ כְּפַעַם בְּפַעַם אֶל מוֹשַׁב הַקִּיר
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אַבְנֵר מִצַּד שָׁאוּל וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד׃ וְאִסְתְּחַר
מַלְכָּא עַל שִׁיזְבָּא כִּדְמָן בְּזִמְנָא עַל שִׁיזְבָּא דְּמִתְּתָן לֵיהּ בְּסִטַּר לוּחֲלָא
וְקָם יְהוֹנָתָן וְאִסְתְּחַר אַבְנֵר מִסִּטְרָא דִּשְׁאוּל וַהֲוָה אֲתַר דָּוִד מְחוֹז׃
וְלֹא דִבֶּר שָׁאוּל מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרֶה הוּא בִּלְתִּי טָהוֹר
הוּא כִּי לֹא טָהוֹר׃ וַלָּא מַלֵּיל שָׁאוּל מִדְּעַם בְּיוֹמָא דַּהֲוָא אֲמַר
דִּלְמָא עִילּוֹעַ הֲוָה לֵיהּ וְלָא דְכִי הוּא אוֹ דִלְמָא לָאוֹלָח לָא זְדַל וְאִסְתְּחַר
לָא דְכִיתָא׃ וַיְהִי מִמָּחֳרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפָּקֵד מְקוֹם דָּוִד׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל אֶל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מַדּוּעַ לֹא בָא בֶן יִשַׁי גַּם תְּמוֹל גַּם הַיּוֹם
אֶל הַלָּחֶם׃ וְהָוֹה בְּיוֹמָא דְּבָתְרָוֹהִי דְּהוּא עִיבּוּר יַרְחָא תִּנְיָנָא וְהָוֹה
אִתְלָא דָּוִד פִּרְזוֹן וְאָמַר שָׁאוּל לְיְהוֹנָתָן בְּרֵיהּ מִדֵּין לָא אֲתָא בַּר
יִשַׁי גַּם תְּמָלִי אַף יוֹמָא דֵּין לְלַחְמָא׃ וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת שָׁאוּל

נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: ואתיב יהונתן ית
שאול אשתאלא אשתאיל דוד מני למיזל עד בית לחם: ו
ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי
ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על
כן לא בא אל שלחן המלך: ואמר שלחני כען ארי שירו נכסת
קדשיא לכל זרעיתא לנא בקרתא והוא פקיד לי אחי וכען
אם אשכחית רחמין בעינך אשתיזב כען ואחזי ית אחי על
כין לא על לפתורא דמלכא: ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר אתה
לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך: ותקיף רוגזא דשאול
ביהונתן ואמר ליה בר סרבניתא דמרדותה קשיא הלא ידענא
ארי רעי את בבר ישי לבהתתך ולבהתת קלן אמך: כי כל
הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך
ועתה שלח וקח אותו אלי כי בן מות הוא: ארי כל יומיא דבר
ישי קיים על ארעא לא תתקן את ומלכותך וכען שלח
ואיתיניה לותי ארי גבר חייב קטול הוא: ויען יהונתן את שאול
אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ואתיב יהונתן ית
שאול אבוהי ואמר ליה למא ית קטיל מא עבד: ויטל שאול
את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו
להמית את דוד: וארים שאול ית מורניתא עלוהי לממחהי
וידע יהונתן ארי גמירא היא מן אבוהי למקטל ית דוד: ויקם
יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני
לחם כי נעצב אל דוד כי הכלימו אביו: וקם יהונתן מן
פתורא בתקוף רגז ולא אכל ביומא עיבור ירחא תנינא

לחמא ארי אתנסיס על דוד ארי אכלמיה אבוהי:
ויהי בבקר ויצא יהונתן השרה למועד דוד ונער קטן
עמו: והוה בצפרא ונפק יהונתן לחקלא לזמנא דאמר ליה
דוד ויניק זעיר עמיה: ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים
אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי להעבירו: ואמר
לבנולימיה רהוט איתא כען ית גרריא דאנא שדי עולימא רהט
והוא שדא גרריא לאעברותיה: ויבא הנער עד מקום החצי
אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא
החצי ממך והלאה: ואתא עולימא עד אתר גרריא דשדא
יהונתן וקרא יהונתן בתר עולימא ואמר הלא גרריא מנך
ולהלאה: ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד
וילקט נער יהונתן את החצים ויבא אל אדניו: וקרא יהונתן
בתר עולימא אוחי בפריע לא תעביב ולקיט עולימא דיהונתן
ית גרריא ואתא לות רבוניה: והנער לא ידע מאומה אף
יהונתן ודוד ידעו את הדבר: ועולימא לא ידע מדעם ברם
יהונתן ידעין ית פתגמא: ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר
לו ויאמר לו לך הבא העיר: ויהב יהונתן ית זיניה לעולימא
דיליה ואמר ליה איזיל אובלהי לקרתא: הנער בא ודוד קם
מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים
וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל:
עולימא אתא ודוד קם מסטר אבן אתא דלקביל דרומא
ונפל על אפוהי על ארעא וסגיד תלת זמנין ונשיקו גבר
ית חבריה ובכו גבר עם חבריה עד דדויד אסגי: ויאמר

וְיִתֵּן לְדָוִד לְךָ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר בִּשְׁעַנְנוּ שָׁכַנְנוּ אַנַּחְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה לְאָמֹר יְהוָה יְהִיֶה בְּיָנֶיךָ וּבֵין זַרְעֶךָ וּבֵין זַרְעֲךָ עַד
עוֹלָם: וְאִמְרוּ יְהוֹנָתָן לְדָוִד מֵיטַב לְשָׁלוֹם דְּקִיוּמְנָא תְּרוֹנָא
אַנַחְנָא כְּשִׁמְיָא דְּיָי לְמֵימַר מֵי מְלָא דְּיוֹי יְהֵי סַהִיר בֵּינָא וּבֵינָךְ.
וּבֵין בְּנֵי וּבֵין בְּנָךְ עַד עָלְמָא: עֲדִי

קוד אלנע פרשיות מעש מי תרומה ופי׳ שקלים

ובו ד׳ שמני כתבתי הנה לפי הצורך פרי שלא יצטרך הקורא לחפש איזה מקום.

לאח חדש אדר הקמוך לניסן שחל להיות בשבת קודם פרשת
שקלים שהיא כ״ו אדר נשב ועשית כיור נחשת ומכפרין ידיהם ורגליהם
ג׳ מכהנים באחד קודא כרשת השבוע ובשני של לוי ובשלישי קודא מפטיר נפקוד
שקלים (ד״מ למה שאמרו מקדימין שקליהן לשקלי הניסן עד ונשלמה כרים שקיינו
כלומר שבמקום כרים תפלת שקלים ומקובלת) ומפי להפסקת שבתות עד ארבעה
כוסות שלכסה באיזה מהן אם רצה לשתות שותה: ג׳ לעולם הלויים אל עיין שם באורכה)
ב׳ בשבת שניה מוציאין שני ספרים באחד קודא כרשת השבוע ובשני קודא
אבול את עשל שמה לך עמלק ומפטיר פקדתי את אשר עשה עמלק: ג׳
בשבת שלישית שהיא ט״ו באדר מפקיקין ״ ובשבת לכישית שהיא כ״ב באדר
מוציאין ג׳ ספרים באחר קודא כרשת השבוע ובשני קודא כרשת פרה עד
והכפר הנגעת תטמא עד הערב ומפטיר וזרקתי עליכם מים טהורים ועל פי קלץ קשון
ד׳ בשבת חמישית שהיא כ״ה באדר מוציאין ג׳ ספרים באחד קודא כרשת
השבוע ובשני החדש הזה לכם ומפטיר ביחזקאל בראשון באחד לחדש: ה׳ חלוה
אדר המקוף לניסן בתוך ימי השבוע ואפילו בעש מקדימין לקרות פרש שקלים
בשבת שלפנין ומפקיקין בשניה כדי שתהא פרשת זכור בשבת הסמוכה למוכים
מלפניה ואם חל פורים בעש מקדימין לקרות פרשת זכור בשבת שלפנינו ״ ו
היתים שראוי לקבוע בהם נעש חדש אדר זאדר ונסימן לשנתות ההפקיקה.
זשו בן ד׳ ובין כלומר כשחל נעש חדש בשבת מפקיקין בטו בו ופי׳ עשו״
וכשחל ביום שני מפקיקין בשבה בו ופי׳ בו׳ וכשחל ביום כביעי מפקיקין בכביעי
בו ופי׳ ד׳׳ וכשחל ביום ששי מפקיקין בשתי שבתות בשני בו וכ״ו בו ופי׳ ובין:
ה׳ אומרים שבשבת זכור ופרשת פרה אדומה חייבין לקרות מדאורייתא
לפי כני הישובים שאין להם מבן עשרין לבוא למקום שיש מנין בשבתות הללו
ברי לשמוע פרשיות לן שהם מדאורייתא ״ ואם אי אפשר להם לבא מפל מקום
יזהרו לקדות פ בניגוניה ובטעמים ״ (מ״כ) עכ משש

לשבת

לשבת שקלים במלכים ג׳ פימן י״ב

בְּרֹאשׁ שְׁנַיִם וְהוֹאָשׁ בְּמָלְכוֹ: כִּי שִׁבְעַ שָׁנִים יְהוֹאָשׁ כָּרַם מֶלֶךְ:
בְּשִׁבְעַת שָׁבֻעַ בְּהוּא מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם
אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שָׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל יָמָיו אֲשֶׁר
הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן: רַק הַבָּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים וּמְקַטְּרִים בַּבָּמוֹת:
וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל הַכֹּהֲנִים כֹּל כֶּסֶף הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יוּבָא בֵּית יְהוָה
כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עֶרְכּוֹ כֹּל כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב אִישׁ
לְהָבִיא בֵּית יְהוָה: וְאָמַר יְהוֹאָשׁ לַכֹּהֲנִים כָּל קֶסֶף קָדָשִׁים דְּמֻתְעַל
לְבֵית מְקֻדָּשָׁא דְּיִתְיַהֵב כֶּסֶף תַּקָּלָא דְּעָבֵד עֲל מִנַּן גּוּלְגָּלָא כֶּסֶף פּוּרְקָן
נַפְשָׁתָא דְּמִיתַּן גַּבֵּי פּוּרְקָן נַפְשֵׁיהּ אֲף כָּל כֶּסֶף דְּמִתְנַדַּב גַּבֵּי
כַּלְבֵּיהּ לְמֵיתֵי לְבֵית מְקֻדָּשָׁא דְּיָי: יִקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ
מֵאֵת מַכָּרוֹ וְהֵם יְחַזְּקוּ אֶת בֶּדֶק הַבַּיִת לְכֹל אֲשֶׁר וְמָצֵא שָׁם
בֶּדֶק: וַיְהִי לְהוֹן כַּהֲנַיָּא גַּבַּר מִן מַכְלֵיהּ וְאִנּוּן יִתְקְפוּן יָת כ
כַּרְקָא דְּבֵיתָא לְכֹל דְּאִשְׁתְּכַח תַּמָּן בַּרְקָא: וַיְהִי
בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לֹא חִזְּקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת
בֶּדֶק הַבָּיִת: וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מַדּוּעַ אֵינְכֶם מְחַזְּקִים אֶת בֶּדֶק הַבַּיִת
וְעַתָּה אַל תִּקְחוּ כֶסֶף מֵאֵת מַכֶּרְכֶם כִּי לְבֶדֶק הַבַּיִת תִּתְּנוּהוּ:

וְיִתֵּן לְדָוִד לְךָ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר בְּשָׁמְעֵנוּ שָׁמַעְנוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם
יְהוָה לֵאמֹר וְהָיָה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֶךָ עַד
עוֹלָם : וְאַתָּה יְהוֹנָתָן לְדָוִד מֵיזַל לְשָׁלֵם דְּקַיְמְנָא תְּרֵיכָא
אַנְחְנָא בְּשׁוּמָא דְּיָ לְמֵימַר מֵי מַלָּא דְּיָוִי יְהֵי סָהִיד בֵּינָא וּבֵינָךְ.
וּבֵין בְּנֵי וּבֵין בְּנָךְ עַד שְׁלָמָא : עַ"כ

פור אלבע פרשיות מע"ש מ' תרומה ופ' שקלים

(ובו' ל' שגיב' כתבתי הנה לפי הצורך פרי שלא יצטרך הקורא לחפש איזה מקום)

לאח חדש אדר הקמוך לניסן יהא להזהר בשבת קודם פרשת שקלים שהיא בי"ג בחדש ועשית כיור נחשת וכפטירן ויכלות יהודע ומוציאין ג' ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני של לוי ובשלישי קורא מפטיר בפרשת שקלים (דמז למה שאומרו מקדימין שקליהן לשקלי הזן עד ונשלמה פרים שפתינו (לה שבמקום פרים תפלא ישראל בעצית ומקובלת) ויש להפסקת שבתות שלו אבעה כוסות שלכפה באיזה מהן אם רצה לשתות שותה: (לשון הירושלמי אל יעיין שם באלוכב)

ב בשבת שניה מוציאין שני ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא זכור את אשר עשה לך עמלק ומפטיר פקדתי את אשר עשה עמלק:

ג בשבת שלישית שהיא ט"ו באדר מפקיקין. ובשבת לבישית שהיא כ"ב באדר מוציאין ג' ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא פרשת פרה עד והכפר הנגעה. הטהא שר העבר ומפטיר וזרקתי עליכם מים טהורים ועל מקלן קשין

ד בשבת חמישית שהיא כ"ט באדר מוציאין ג' ספרים באחד קורא פרשת השבוע ובשני החדש הזה לכם ומפטיר ביחזקאל בראשון באחד לחדש: ה' חלילה אדר המקדים לניסן בתוך ימי השבוע ואפילו בעש"ק מקדימין לקרות פרש' שקלים בשבת שלפנין ומפקיקין בשניה כדי שתהא פרשת זכור בשבת המסוכה למוכים מלפניה ואם חל פורים בש"ק מקדימין לקרות פרשת זכור בשבת שלפנין. ו' היתים שנאני לקבוע בהם נתש חדש אדר זכדן ומימין לשנותות ההפסקה. שמו בן ל' וכן כלומר כשחל להיות חדש בשבת מפקיקין בט' בו וכ"ש ט' בו. ובטחל ביום שני מפקיקין בשמה בו וכ"ש כ' בו. ובשחל ביום רביעי מפקיקין בלביעי בו וכ"ש ד' בו. ובשחל ביום שני מפקיקין בשתי שבתות בשני בו וכ"ש בו וכ"ש:

ז יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה מדאורייתא חייבין לקרותם מדאורייתא לפי שיהושע שמין להם מטן עשרין לבוא למקום שיש מטין בשבתות הללך ברי לשמוע פרשיות לן שהם מדאורייתא. ואם אי אפשר להם לבא מפל מקום יהרו לקדות פ בנגיבת פ ובטעמם (כ"כ) עכ"ל מש"ש

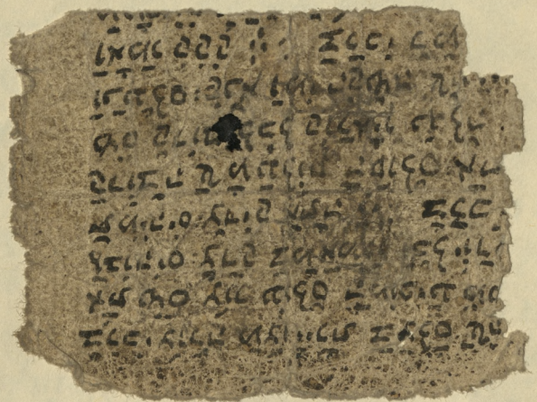

פנ

וקרא

וְיִתֵּן לְךָ שָׁלוֹם אֲשֶׁר כְּשִׁבַּעְנוּ שֶׁנִּינוּ אֲנַחְנוּ בֵּינֵינוּ
יְהוָה לְאָמֹל וְיִהְיֶה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֶךָ עַד
עוֹלָם: וְאִמְּרוּ יְהוֹנָתָן לְדָוִד אֵידֶנּוּ לְשָׁלוֹם וְהִנֵּה אַתָּה נִכְרַת
אַנְחְנוּ כְּשִׁבַּעְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ
וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֶךָ עַד עוֹלָם: עכ"ד

סוף אלנע פרשיות מעש"ק ומ' תרפ"ה ומ' שלפה

ובו ל' שעיי כתבתי הנה לפי הצורך פרי שלא יצטרך הקורא לחפש איזה מקום.

לאחר חדש אדר הקמוך ליתן שחל להיות בשבת קולין פרשת שקלים שהיא כ"ה בחדש ועד ר"ח ניסן כ"ח יום ומפטירין ביכורות ויהודע ומוציאין ג' ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני של ר"ח ובשלישי קורא מפטיר בפרשת שקלים (דמז למה שאחרו מקדימין שקליהן לשקלי הזן עד ונשלמה פרים שפתינו כ"ה שבמקום פרים תפלה ישראל בדצית ומקובלת) ויש להפסקת שבתות עד ארבעה כוסות שלכפה באיזה מהן אם רצה לשתות שותה: (לשון הירושלמי אל עין שם באלוכב)

ב בשבת שניה מוציאין שני ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא זכור את אשר עשה לך עמלק ומפטיר פקודי את אשר עשה עמלק:

ג בשבת שלישית שהיא ט"ו באדר מפקיקין ובשבת רביעית שהיא כ"ג באדר מוציאין ג' ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא פרשת פרה עד והנפש הנגעה תטמא עד הערב ומפטיר וזרקתי עליכם מים טהורים ועל מקלט שקלים

ד בשבת חמישית שהיא כ"ט באדר מוציאין ג' ספרים באחד קורא פרשת השבוע ובשני החדש הזה לכם ומפטיר ביחזקאל בראשון באחד לחדש: ה חלה אדר המתין לכתן בתוך ימי השבוע ואפילו בעש"ק מקדימין לקרות פרשת שקלים בשבת שלפנן ומפקיקין בשניה כדי שתהא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים מלפניה ואם חל פורים בעש"ק מקדימין לקרות פרשת זכור בשבת שלפנין. ו היחים שראוי לקבוע בהם נאם חדש אדר זכדון נפקין לשנותיה ההפסקה. שנו בג' ד' וכן כלומר כשחל נאם חדש בשבת מפקיקין בט' בו וכ' בו וכן ובשחל ביום שני מפקיקין בשמה בו וכ' בו ובשחל ביום כביעי מפקיקין בשביעי בו וכ' ד'. ובשחל ביום שני מפקיקין בשתי שבתות בשני בו וכן בו וכ' בו וכן: ז יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה מדאורייתא חייבין לקרותם מדאורייתא לפי שני הישובים שאין להם מנין אשכין לבוא למקום שיש מנין בשבתות הללו

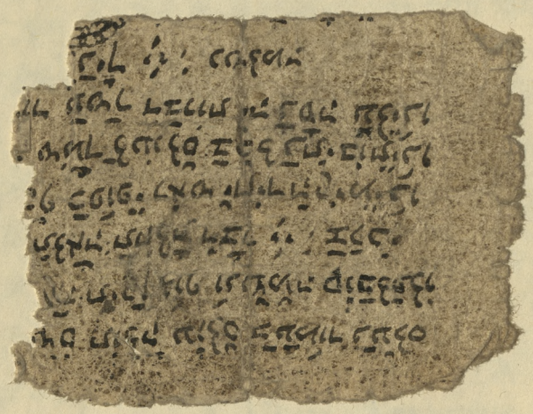

וקרא מלכא יהואש ליהוידע כהנא ולכהניא ואמר להון מדין
ליתיכון מתקפין ית בדקא דביתא וכען לא תסבון כספא מן
מכריכון אלהין לבדקא דביתא תתנוניה: ויאתו הכתנים
לבלתי קחת כסף מאת העם ולבלתי חזקאת בדק הבית:
ואטפסו כהניא בדיל דלא למיסב כספא מן עמא ובדיל דלא
לתקפא ית בדקא דביתא: ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב
חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא איש בית
יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית
יהוה: ונסיב יהוידע כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיה ויהב
יתיה בסטר מדבחא מימינא במי על גוברא לבית מקדשא דיי
ויהבין תמן כהניא אמרכליא ית כל כספא דמתעל לבית מקדשא
דיי: ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן
הגדול ויצרו ויתנו את הכסף הנמצא בית יהוה: והוה כד חזו
ארי סגי כספא בארונא וסליק ספרא דמלכא וכהנא רבא ועלו
ומנו ית כספא דאשתכח בבית מקדשא דיי: ונתנו את הכסף
המתכן על ידי עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויצאהו לחרשי
העץ ולבנים העשים בית יהוה: ויהבין ית כספא דמטקס על
ידי עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא דיי ומכסין ליה
לנגרי אעיא ולארדיכליא דעבדין בית מקדשא דיי: ולגדרים
ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את בדק בית
יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: ולארגובליא ולפסלי
אבניא ולמזבן אעין ואבנין פסילן לתקפא ית בידק בית מקדשא
דיי ולכל דיפוק על ביתא לתקפותיה: אך לא יעשה בית יהוה
ספות כסף מזמרות מזרקות חצוצרות כל כלי זהב וכלי כסף

מימין ל

ידי המפקדים ל

מן

מן הכסף המובא בית יהוה: כרם לא מתעביד בית מקדשא דיי
קולין דכסף מדמריא מזרקיא חצוצרתא כל מן כסף דדהב
ומן דכסף מן כספא דמתעל לבית מקדשא דיי: כי לעשי המלאכה
יתנהו וחזקו בו את בית יהוה: ארי לעבדי עבידתא יהבין ליה
ומתקפין ביה ית בית מקדשא דיי: ולא יחשבו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמונה הם
עשים: ולא מחשבין עם גובריא דיהבין ית כספא על ידהון
למתן לעבדי עבידתא ארי בהימנותא אנון עבדין: כסף אשם
וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: כסף אשמא
וכסף חטוותא לא מתעל לבית מקדשא דיי לכהניא
יהבין ליה:

לשבת זכור בשמואל א' סי' פוו

ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול ולאה שאול
כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו: והוה קרבא תקיף על
פלשתאי כל יומי שאול וחזי שאול כל גבר גיבר וכל גבר
עביד קרב וכניש ליה לותיה: ויאמר שמואל אל
שאול אותי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי יהוה: ואמר שמואל לשאול יתי שלח
יי לרביותך למהוי מלכא על עמיה על ישראל וכען קבל
למימר פתגמא דיי: כה אמר יהוה צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממצרים: כדנן אמר יי צבאות דכרנא ית דעבד

עמלק

עמלק לישראל כאורחא כמסקיה ממצרים: עתה
לך והכית את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל
עליו והמתה מאיש עד אשה מעולל ועד יונק משור ועד
שה מגמל ועד חמור: כעין איזיל ואתחי ית דכית עמלק
ואתגר ית כל דילהון ולא תחוס עליהון ותקטול מגבר עד
אתא מעליל ועד ינוק מתור ועד אמר מגמל ועד חמר:
וישמע שאול את העם ויפקדם בטלאים
מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה:
ויבא שאול עד עיר עמלק ויארב בנחל: ואמר שאול
על קלת וז דכית עמלק דטקיס משליתיה כנחלא:
ואמר שאול אל הקיני לכו סורו רדו מתוך עמלקי
פראסיהון עמו ואנה עשיתי חסד עם כל בני ישראל
בעלותם ממצרים ויגר קיני מתוך עמלק: ויכה
שאול לשלמאה מאזיל לזור את פלש מגו עמלקאה:
ולגא אשתיארך עמיה ואת עבדת טיבו עם כל
בני ישראל במסקהון ממצרים ואת פלש שלמאה מגו
עמלקאה: ויאמר שמואל את עמלק מחוילה
אשלח על פני מצרים: ומחא שאול ית דכית עמלק
מחוילה משלגא דחגלא. דעל אפי מצרים: ויתפש
את אגג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב:
ואחס שאול ית אגג מלכא דכית עמלק כד חי וית כל עמא

גמל

בגר לפתגם דחלב: ויחמל שאול והעם על אגג ועל
מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרימם וכל המלאכה נמאס ונמק אותה החרימו:
והם שאול ועמא על אגג ועל שפר עננא ותולי ושמינא ופטימא
ועל כל דטב ולא אבו לגמלותהון וכל מה דעם דשיט ורבסיר
יתיה גמלו: והוה דבר יהוה אל שמואל לאמר:
והוה פתגם נבואה מן קדם יי עם שמואל למימר: נחמתי
כי המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי ואת ודברי לא הקים
ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל הלילה: תכית במימרי אלהי
אמליכית ית שאול למהוי מלכא אלהי תב מלתך לפלחני וית
פת גמי לא קיים ותקיף לשמואל רגלי קדם יי כל לילא:
וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר
בא שאול הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד
הגלגל: ואתדיים שמואל לקדמות שאול בצפרא ואתחוה
לשמואל למימר אתא שאול לכרמלא והא מתקין ליה תמן
אתר לכלגא ליה נצבתא ואסתחר ועבר ונחת לגלגלא: ואתא
שמואל לות שאול ואמר לון שאול ברוך אתה ליהוה הקימית את דבר
יהוה: ואתא שמואל לות שאול ואמר ליה שאול בריך אתת
קדם יי הקימית ית פתגמא דיי: ואמר שמואל ומה קול
הצאן הזה באזני וקול הבקר אשמע אנכי שמע: ואמר שמואל
ואלין קיימתא. ומא קל ענא הדין באדני וקל תוליא דאנא
שמע: ואמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על
מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היתר
החרמנו: ואמר שאול משאלקאה מיתיאונון דחס עמא

על

עַל שִׁפֹּר עִנָּא חָתוֹלִי. בְּדִיל לְדַכָּאָה קֳדָם יְיָ׳ לְהָךְ זִימָנָא
גְּמַלְנָא׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל הֶרֶף וְאַגִּידָה
לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלָּיְלָה וַיֹּאמְרוּ לוֹ דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל לְשָׁאוּל אוֹלִיךְ לָךְ אֵת דְּאִתְגְּלֵל מִן קֳדָמַי. עִמִּי בְּלֵילְיָא
וְאֵמַר לֵיהּ מִלְּיָל׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלֹא אִם קָטֹן אַתָּה בְּעֵינֶיךָ
לְרֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃
וְאֵמַר שְׁמוּאֵל. הֲלָא. מִן קַדְמַיְכוֹן הֲוֵיתָא שְׁוִי וְזָעִיר בְּעֵינָךְ
נַפְשָׁךְ. בְּלֵם דְּכוּרוּת שִׁבְטָא דְּבִנְיָמִן אִכְּדֵין הֲוָא בְּלֵמוּת לָךְ דִּנְשָׁא
לְמֶעְבַּד כֵּימָא קֳדָם יְיָ׳ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּדִיל דִּכְדֵין דְּבָרֶךָ יְיָ׳. לְמֶהֱוֵי
מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁלָחֲךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְהַחֲרַמְתָּה
אֵת הַחַטָּאִים אֵת עֲמָלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כַּלּוֹתָם אוֹתָם׃ וְשִׁלְחָן
יְיָ׳ כְּאוֹלְחָא. וְאֵמַר. אִיזִיל וְתִגְמַר יָת חַיְּיבַיָּא דְּיָת דְּכִית עַמְלֵק.
וְתִגְיָה קְלָלָא בְּהוֹן עַד דְּתִשֵּׁיצִינוּן׃ וְלָמָּה לֹא שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְלָמָּא
לָא קַבִּילְתָּא לְמֵימְרָא דְּיָי׳. וְאִתְפְּנֵיתָא עַל בִּזְתָּא וְעָבַדְתָּא
דְּבִישׁ קֳדָם יְיָ׳׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וָאֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר שְׁלָחַנִי יְהוָה וָאָבִיא אֶת
אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק וְאֶת עֲמָלֵק הֶחֱרַמְתִּי׃ וַאֲמַר שָׁאוּל לִשְׁמוּאֵל.
דְּקַבִּילִית לְמֵימְרָא דְּיָי׳. וַאֲזַלִית. בְּאוֹרְחָא דִּשְׁלְחַנִי יְיָ׳. וְאַיְתִיתִי
יָת אֲגַג מַלְכָּא דְּיָת עֲמָלֵק. וְיָת דְּכִית עֲמָלֵק גְּמַרִית׃ וַיִּקַּח
הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּגִּלְגָּל׃ וַאֲפֵישׁ עַמָּא מִן בִּזְתָּא עָן וְתוֹרִין קֳדָם דְּאִתְחָרְמוּן.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
הֶחְפֵּץ

פה
לַיהוָה בְּעוֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה שְׁמֹעַ
מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב מֵחֶלֶב אֵילִים׃ וַאֲמַר שְׁמוּאֵל הֲלְעוֹלָא קֳדָם יְיָ׳
כְּשַׁלְמָן וְנִכְסַת קוּדְשִׁין כְּקַבָּלָא לְמֵימְרָא דְּיָי׳. הָא קַבָּלָא לְמֵימְרֵיהּ
מִנְכְּסַת קוּדְשִׁין טַב לְאִשְׁתְּמָעָא לְמֵילַף נְבִיאוּתִי מִתְּלֵת פְּטוּמִין׃ כִּי
חַטַּאת קֶסֶם מְרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים הַפְגָּעֶר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת דְּבַר יְהוָה
וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃ אֲרֵי כְּחוֹבֵי בַּוְבְלָיֵא דְּשָׁאלִין בְּקִסְמָא. כֵּין חוֹבַת
לֵל בַּבְלֵי דְּמַקְדִּיב עַל פִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא וְכְחוֹבֵי עֲוָנָא דְּטָעוֹן בְּהֵי טָעוּתָא
כֵּין חוֹבַת כָּל אֱנָשׁ דְּלָא עָיֵל וּמוֹסִיף עַל מֵילֵי נְבִיָּא. חָלַף דְּקָצַתְּא
כְּפִתְגָמָא דְּיָי׳. וְדְּחָקָךְ מִלְּמֶהֱוֵי מַלְכָּא׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי עָבַרְתִּי אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דְּבָרֶיךָ כִּי יָרֵאתִי
אֶת הָעָם וָאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם׃ וְאַמַר שָׁאוּל לִשְׁמוּאֵל חַבְתִּי אֲנִי עֲבַרִית
עַל מֵימְרָא דְּיָי׳. וְכַפְלִית עַל פִּתְגָמָךְ אֲרֵי דְּחֵילִית מִן עַמָּא. וְקַבִּילִית
לְמֵימְרֵהוֹן׃ וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃
וְכֵעַן שְׁבוֹק כְּעַן לְחוֹבַי וְתוּב עִמִּי וְאֶסְגּוֹד קֳדָם יְיָ׳׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
אֶל שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה
מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲמַר שְׁמוּאֵל לְשָׁאוּל. לָא אֲתוּב עִמָּךְ
אֲלֵי קְרֵיתָא דְּמִתְגַּמָּא דְּיָי׳. וְדְּחָקָךְ יְיָ׳. מִלְּמֶהֱוֵי מַלְכָּא עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב
שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃ וַאֲפְתַּח שְׁמוּאֵל לְמֵימַל.
וְאִתְקְרִיעַ בִּכְנַף מְעִילֵיהּ וְאִתְבְּזַע׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל קָרַע יְיָ׳ אֶת
מַמְלְכוּת יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם וְנָתָנָהּ לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃ וַאֲמַר
לֵיהּ שְׁמוּאֵל אַעְדִּי יְיָ׳ יָת מַלְכוּתָא דְּיִשְׂרָאֵל מִנָּךְ יוֹמָא דֵּין וְיִהְבַּהּ
לְחַבְרָךְ דְּמִתְקַנִּין עוֹבָדוֹהִי מִנָּךְ׃ וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר וְלֹא
יִנָּחֵם כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם׃ וַאֲמַר תֵּימָר אַתּוּב מֵחוֹבִי וְיִשְׁתְּבֵיק
לִי בְּדִיל דְּאַסְגֵּיד מַלְכָּא וְנָבִי עַל יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. כַּבֵּד גְּזֵיל

עֹלָה מִן הַקֶּרֶם מִרְּאִי נִצָּחוֹנוֹ דְּיִשְׂרָאֵל דִּלְיתְ לְקַדְמוֹתוֹי שְׁקַל
וְלָא תְּאִיב מִמָּא דְּאַמְרוּ אִלּוּי לָא כְּבֵנֵי אַמְּתָא הוּא דְּאַמְרוּן
וּמְכַפְּרִין גְּזִילִין וְלָא מְקַיְּמִין: וַיֹּאמֶר חַפַּאתִי שַׁהְּ בְּדַרְנִי נָא
נְגֶד זְקֵנֵי עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ:
וְאָמַר חִזְיוֹ. כְּעַן יְקָרְנִי כְּעַן קֳדָם סְבֵי עַמִּי וְקֳדָם יִשְׂרָאֵל וְתוּב
עִמִּי וְאֶסְגּוֹר קֳדָם יְיָ אֱלָהָךְ: וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
שָׁאוּל לַיְיָ: וְאָמַר שְׁמוּאֵל קְרַב שָׁאוּל וְסַגִּיד שָׁאוּל קֳדָם יְיָ:
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ אֵלַי אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק
וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מְעַדַּנֹת וַיֹּאמֶר אֲגַג אָכֵן סָר מַר הַמָּוֶת: וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל הַקְרִיבוּ לוֹתִי זְת אֲגַג מַלְכָּא דְּבֵית עַמְלֵק וְאָזֵל לוֹתֵיהּ אֲגַג
מְפַנְקָא וְאָמַר אֲגַג כַּכְעַן דְּנוּנִי מְרִיר מוֹתָא: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ וַיְשַׁסַּף שְׁמוּאֵל
אֶת אֲגַג לִפְנֵי יְיָ בַּגִּלְגָּל: וְאָזַל שְׁמוּאֵל לְמָא דְּאִתְפַּלַּג
נְשִׁיאָא חַרְבָּךְ כֵּן תִּתְכַּל מִנָּשִׁיאָא אִמָּךְ וְפַשַּׁח שְׁמוּאֵל יָת אֲגַג קֳדָם
יְיָ בְּגִלְגָּלָא:

לְשַׁבַּת פְּרָה בְּיוֹם דְּקָאֵל

וַיְהִי דְּבַר יְיָ אֵלַי לְאמֹר: וְהוֹה פָּת מְנָם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ עַמִּי לְמֵימַר:
כֵּן אָמַר בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיָשְׁבִים עַל אַרְמָתָם וְיָטַמְּאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם
וּבְעַלְלוֹתָם כְּטוּמְאַת הַנִּדָּה הָיְתָה דַרְכָּם לְפָנָי: בַּל אָזַם בֵּית יִשְׂרָאֵל
יָתְבִין עַל אַרְעֲהוֹן וְסַאִיבוּ יָתָהּ בְּאוֹרְחָתְהוֹן וּבְעוֹבָדֵיהוֹן כְּסוּאֲבַת
אִתְּתָא טוּמְאָה הֲוַת אוֹרְחָתְהוֹן קֳדָמָי: וַאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל
הַדָּם אֲשֶׁר שָׁפְכוּ עַל הָאָרֶץ וּבְגִלּוּלֵיהֶם טִמְּאוּהָ: וְאֶפִּיצֵם בַּגּוֹיִם
וְזָרוּ בָּאֲרָצוֹת כְּדַרְכֵּיהֶם וּכְעַלְלוֹתָם אֲדִינִם לוֹן:
וָאָבוֹא אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ שָׁם וַיְחַלְּלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי בֵּאמֹר לָהֶם עַם יְיָ אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ
יָצָאוּ: וָאֶחְמֹל עַל שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלָהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ
שָׁמָּה: וְאָמַרְתָּ עַל שֹׁמַע דְּקָדְשִׁי דְּאַחְלִילוּהִי בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּינִי עַמְּמַיָּא
דְּאִתְגְּלִיאוּ לְתַמָּן: לָכֵן אֱמֹר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה

וְכַעוֹבָדֵיהוֹן מְקַלְקְלִין אִתְפַּלְּעִית מִנְּהוֹן: עֲבוֹא אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
בָּאוּ שָׁם וְחַלְּלִי אֶת שֵׁם קָדְשִׁי בֶּאֱמֹר לָהֶם עַם יְיָ אֵלֶּה וּמֵאַרְצוֹ
יָצָאוּ: וְאֶחֱלֵל לְכֵינִי עַמְּמַיָּא דְּאִתְגְּלִיאוּ לְתַמָּן עַל דְּאַחְלִילוּ יָת שְׁמָא
דְּקָדְשִׁי בְּדַאֲמָרִין לְהוֹן אִם עַמֵּיהּ דְּיְיָ אִלֵּין וּמֵאַרְעֵהּ דְּיְיָ נְפָקוּ
גָּלוּ: וַאֲחַמֵּל עַל שֵׁם קָדְשִׁי אֲשֶׁר חִלְּלָהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאוּ
שָׁמָּה: וְאָמַרְתָּ עַל שְׁמָא דְּקָדְשִׁי דְּאַחְלִילוּהִי בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּינִי עַמְּמַיָּא
דְּאִתְגְּלִיאוּ לְתַמָּן: לָכֵן אֱמֹר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְיָ לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לְשֵׁם קָדְשִׁי
אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר בָּאתֶם שָׁם: כְּכֵין אֲמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל
כַּרְעוּתָא דְּמָרִי יְיָ לָא בְּדִילְכוֹן אֲנָא עָבִיד בֵּית יִשְׂרָאֵל אֱלָהִין
לְשׁוּמָא דְּקוּדְשִׁי דְּאַחְלִילְתּוּן בֵּינֵי עַמְּמַיָּא דְּאִתְגְּלִיתוּן לְתַמָּן: וְקִדַּשְׁתִּי
אֶת שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחֻלָּל בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר חִלַּלְתֶּם בְּתוֹכָם וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי אֲנִי יְיָ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ בְּהִקָּדְשִׁי בָּכֶם לְעֵינֵיהֶם: וְאֶקַּדִּישׁ יָת
שְׁמִי לְמֶהֱוֵא דְּאִתְחַלְּלַת בֵּינֵי עַמְּמַיָּא דְּאַחְלִילְתּוּן בֵּינֵיהוֹן וְיִדְּעוּן עַמְּמַיָּא
אֲלֵי אֲנָא יְיָ אֲמַר יְיָ אֱלָהִים כַּד אִתְקַדַּשׁ בְּכוֹן לְעֵינֵיהוֹן: וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם
מִן הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
אַדְמַתְכֶם: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטֶהַרְתֶּם מִכֹּל
טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְאֶשְׁכּוֹק
לְהוֹן כֵּינִי מַיָּא דְּמִדְּכָן כַּמֵּי אַדְיוֹתָא וְתִדְּכוֹן מִכֹּל
אִסְתָּאֲבַתְכוֹן וּמִכֹּל מִלְּחָן טַעֲוָתְכוֹן אֲדַכֵּי יָתְכוֹן: וְאֶתֵּן לָכֶם
לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְהַסִרֹתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשַׂרְכֶם
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: וְאֶתֵּן לִבְכוֹן לְבַ דְּחוֹל וְרוּחָא חַדְתָּא אֶתֵּן בְּגַוֵּיכוֹן
בְּמִשְׁיכוֹן וְאַעְדֵּי יָת לִבָּא דְּלִישׁ עַנָּא דְּהוּא תַּקִּיף כְּאַבְנָא מִבְּסַרְכוֹן
וְאֶתֵּן לִבְכוֹן לְבַ דְּחוֹל וְרוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְאֶת רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם

חָמֵר כִּי עֲשֶׂרֶת הַבָּתִּים חָמֵר: וְרוֹחֲזִי לְמִסַּב מִן מִשְׁחָא בְּמִכִּילַת
דְּטוּבָא. מִסְּבַר לָא כְּתִיב מִן פּוּלְמָא חָד עִסְרָא חָדָא כְּתִיב מִן פּוּלְמָא.
אִלֵּי עִסְרֵי כְּתִיבִין פּוּלְמָא: וְשֶׂה מֵחֻלִּין מִן הַצֹּאן מִן הַבָּאִים מִמִּשְׁפָּחָה
יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וְלָעוֹלָה וְלִשְׁלָמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
וְאִתְּמַר חַד מִן עַנָּא מִן מָאתַן דְּרָחֲזִי לְמִסַּב מִפְּטוּמָא דְּיִשְׂרָאֵל
לְמִנְחָתָא וְלַעֲלָתָא וְלִנְכְסַת קוּרְשִׁיָּא לְכַפָּרָא עֲלֵיהוֹן אֲמַר יְיָ
אֱלָהִים: בְּלֹהַעַם הָאָרֶץ יִהְיֶה אֶל הַתְּרוּמָה הַזֹּאת
לַנָּשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל: וְעַל הַנָּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ
בֶּחָגִּים וּבֶחֳדָשִׁים וּבַשַּׁבָּתוֹת בְּכָל מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הוּא
יַעֲשֶׂה אֶת הַחַטָּאת וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַשְּׁלָמִים
לְכַפֵּר בְּשַׁעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בָּרִאשׁוֹן
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּקַּח פַּר בֶּן בָּקָר תָּמִים וְחִטֵּאתָ אֶת
הַמִּקְדָּשׁ: וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם הַחַטָּאת
וְנָתַן אֶל מְזוּזַת הַבַּיִת וְאֶל אַרְבַּע פִּנּוֹת עֲזָרַת הַמִּזְבֵּחַ
וְעַל מְזוּזַת שַׁעַר הַחָצֵר הַפְּנִימִית: וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ
מֵאִישׁ שֹׁגֶה וּמִפֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם אֶת הַבָּיִת: וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה

בְּרִאשׁוֹן מִכָּל מִשְׁגֶּה וּמִכָּל פֶּתִי וְכִפַּרְתֶּם עַל הַבָּיִת: בָּרִאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חַג שָׁבֻעוֹת יָמִים מַצּוֹת
יֵאָכֵל: וְעָשָׂה הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא
הַנָּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בְּעַד עַם הָאָרֶץ פַּר חַטָּאת: וְהַעֲבִיר לְכָא יוֹמָא הָהוּא
חַלְפּוֹהִי. וְחָלַף כָּל עִמָּא דְּאַרְעָא חוֹלָא וְחַטָּתָא: וְשִׁבְעַת יְמֵי
הֶחָג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִם
לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחַטָּאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם: וְשִׁבְעָה יוֹמֵי
חַגָּא יַעֲבִיד עֲלָתָא קֳדָם יְיָ. שִׁבְעָה תּוֹרִין. וְשִׁבְעָה דְכָרִין שְׁלֵמִין
לְיוֹמָא שִׁבְעָה יוֹמִין. וְחַטָּתָא. יַעְבִּיד כַּד עִזִּין לְיוֹמָא: וּמִנְחָה
אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לָאַיִל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הִין לָאֵיפָה: וּמִנְחָתָא
דְּכֵילְתָּא לְתוֹרָא. וּמִכֵּילְתָּא לְוֵילָא יַעֲבִיד. וּמִשְׁחָא חַלִּי הִינָא
לְמִכֵּילְתָּא: בַּשְּׁבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֶּחָג יַעֲשֶׂה כָּאֵלֶּה
שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחַטָּאת כָּעוֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן: כְּשִׁבְעָאסֵר
כַּחֲמִשְׁתָּא עַסְרָא יוֹמָא לְיַרְחָא בְּחַגָּא יַעֲבִיד כְּאִלֵּין שִׁבְעָא יוֹמִין
לְחַטָּתָא כְּעָלָתָא. וְכִמְנְחָתָא וְכִמְשִׁחָא: כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית הַפֹּנֶה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפָּתֵחַ וּבְיוֹם הֶחֳדָשׁ יִפָּתֵחַ: כְּדֵין אָמַר יְיָ
אֱלָהִים. תְּרֵעָא דְּדָרְתָּא גַּוָּיְתָא דְּפָתִיחַ לְמַדְנְחָא יְהֵי סְתִים שִׁתָּא יוֹמֵי חוֹלָא
וְכִיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא יְהֵי פְּתִיחַ. וְכִיוֹמָא דְּרֵישְׁהָא יְהֵי פְּתִיחַ: וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ
אוּלָם הַשַּׁעַר מִחוּץ וְעָמַד עַל מְזוּזַת הַשַּׁעַר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת עֹלָתוֹ
וְאֶת שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוָה עַל מִפְתַּן הַשַּׁעַר וְיָצָא וְהַשַּׁעַר לֹא יִסָּגֵר
עַד הָעָרֶב: וְיִשְׁתַּחֲוֶה עַם הָאָרֶץ אוּלָמָא דְּתַרְעָא מִלְּבָּא. וְיִקוּם עַל

המקופת תרשא וזיעדרון להגיא ית עלתיה וית נכסת קודשוהי וסקוד
על קקופת תרשא וזופוק ותרשא לא יתאחי עד למשא והישתתון עם
הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: וסבדון עמא
דארעא במעלנא דתרעא ההוא בשבתא ובירחא קדם יי: והעולה אשר
יקריב הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים:
ועלתו יקריב לבא קדם יי: ביומא דשבתא שיתה אמהלין שלמין
ודכר שלים: ומנחתו איפה לאיל ולכבשים מתנת ידו ושמן
הין לאיפה: ומנחתא מטלתא לורבנא ולאמהלייא מנחתא דתדביק ידיה
ומשחא מלי הינא למטלתא: וביום החדש פר בן
בקר תמימם וששת כבשים ואיל תמימם יהיו: ודכרא דירחא תור בר
תורי שלים ושתא אמהלין ודכר שלמין יהון: ואיפה לפר ואיפה לאיל יעשה
מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן הין לאיפה: ומטלתא לתורא
ומטלתא לדכרא יעבד מנחתא ולאמהלייא כמא דתדביק ידיה ומשחא
מלי הינא למטלתא: ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו
יצא: ונמיעל לקדם יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחות
יצא יבוא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה
לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצא: ונמיעל עמא
דארעא לקדם יי במועדיא דעלילי באורח תרע דרומא למסגד
יפוק באורח תרע דרומא ודעלילי באורח תרע דרומא יפוק באורח
תרע צפונא לא יתוב באורח תרעא דעל ביה אזי לקבליה יפוק:
והנשיא בתוכם בבואם יבוא ובצאתם יצאו: וקדם ביני הון
כמיעלהון נמיעול ובמפקהון יפקון: ובחגים ומועדים תהיה
המנחה איפה לפר ואיפה לאיל ולכבשים מתת ידו ושמן הין

לאיפה:

לאיפה: ובהגיא ובמיעלה תהי מנחתא מטלתא לתורא ומטלתא
לדכרא: ולאמהלייא דתדביק ידיה ומשחא מלי הינא למטלתא:

נתחיל באפטרות המועדות בעזרת לובב עלבות:

הראשון שלפקה ביהושע פימן ה

בעת ההוא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צורים ושוב
מול את בני ישראל שנית: ויעש לו יהושע צורים כראשונים
לך אזמילון חריפין ותוב: ויזל ית כני ישראל תנינות: ויעש לו יהושע
חרבות צורים ויהל את בני ישראל אל גבעת הערלות: ויעבר לית
יהושע אזמילון חריפין ויגזר ית כני ישראל בגבעתא וקלא להה
גבעת עולתא: וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם הי יצא
ממיעלייס הדברים כל אנשי המלחמה מתו וימדבר בדרך באתתם
ממיעלים: ורין פתגמא דגזר יהושע כל עמא דנפקון ממצלים
רכלין כל גוברי מיחי קלבא מיתו במדבלא באורחא ממפקהון
ממיעלים: כי מלים היו כל העם היוצאים והכל העם הילדים במדבר
בדרך באתם ממיעלים לא מלו: אזי גזרין הוו כל מעמא דנפקו
וכל עמא דאתילדו במדבלא באורחא במפקהון ממצלים לא גזרו:
כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי
המלחמה היוצאים ממצלים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע
יהוה להם להביתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת
לנו ארץ זבת חלב ודבש: אזי דרצעין שנין הלילו בני ישראל
במדבלא ית דקקם כל עמא גוברי מיחי קלבא דנפקו ממצלים
דלא קבילו למימר קלא דיי דקיים יי להון כדיל דלא למחזיתהון
ית קלעא דקיים יי לאבהתהון למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש:

וְאֶת בְּנֵיהֶם הִקִּים תַּחְתָּם אֹתָם מָל יְהוֹשֻׁעַ כִּי עֲרֵלִים הָיוּ כִּי לֹא
מָלוּ אוֹתָם בַּדָּרֶךְ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל
הַגּוֹי לְהִמּוֹל וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חֲיוֹתָם: וַיהוָה אָמַר אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גַּלּוֹתִי אֶת חֶרְפַּת מִצְרַיִם מֵ
מֵעֲלֵיכֶם וַיִּקָּרֵא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִּלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בַּגִּלְגָּל
וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב בְּעַרְבוֹת יְרֵחוֹ:
וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מַצּוֹת וְקָלוּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: וְהַמָּן חָדַל מִמָּחֳרָת
כַּאֲכָלָם מֵעֲבוּר הָאָרֶץ וְלֹא הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
מָן וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאַת אֶרֶץ כְּנַעַן בַּשָּׁנָה הַהִוא: וַיְהִי בִּהְיוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד
לְנֶגְדּוֹ וְחַרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה
אִם לְצָרֵינוּ: וַיֹּאמֶר כִּי הוה יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ וְזָקֵף עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה
גּוּבְלָא קָאִים לְקִבְלֵיהּ וְחַרְבֵּיהּ שְׁלִיפָא בִּידֵיהּ וַאֲזַל יְהוֹשֻׁעַ לְוָתֵיהּ
וַאֲמַר לֵיהּ הֲלָמְשַׁדְּרָא אַתְּ אִם לְבַעֲלֵי דְּבָבָנָא: וַיֹּאמֶר לֹא
כִּי אֲנִי שַׂר צְבָא יהוה עַתָּה בָּאתִי וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל פָּנָיו אַרְעָה וַיִּשְׁתָּחוּ

וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנִי מְדַבֵּר אֶל עַבְדּוֹ: וַאֲמַר לָא אֲנִי אֶלָּא גַּבְרָא שַׁלִּיחָא
מִקָּדָם שַׁבְתִּי לְאִתְגַּלְעָא מִגַּו בְּרִיל דְּבַר מְשָׁא בְּטוּלְתָּן זַרְעַ
קְרֵבָנָא דִּי יוֹמָא דֵּין בְּטוּלְתָּן תְּלָמוּד תּוֹרָה וַאֲמַר עַל אֵילָא מִנְּהוֹן
אָתֵינָא וַאֲמַר עַל נִיטוּל תְּלָמוּד תּוֹרָה כַּעַן אִתְּתִי וְנִפֹּל יְהוֹשֻׁעַ עַל
אַפּוֹהִי עַל אַרְעָא וְסָגִיד וַאֲמַר לֵיהּ מָא לְכוֹנִי מְמַלֵּיל עִם עַבְדֵּיהּ:
וַיֹּאמֶר שַׂר צְבָא יהוה אֶל יְהוֹשֻׁעַ שַׁל נַעֲלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קֹדֶשׁ הוּא וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: וַאֲמַר מַלְאָכָא
דִּשְׁלִיחַ מִן קֳדָם יְיָ לְיְהוֹשֻׁעַ שְׁלִי סְיָנָךְ מֵעַל לְגַלָּךְ אֲרֵי אַתְרָא דְּאַתְּ
קָאֵם עֲלוֹהִי קַדִּישָׁא הוּא וְעָבַד יְהוֹשֻׁעַ כֵּן: וִירִיחוֹ סָגֵר וּמְסֻגָּר
מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא: וִירִיחוֹ אִתְרָא דְּדַשִׁין דְּבִזְלָא
וְמִתְקְפָא בְּעַמְּמִין רְנִיחַ לִיתְ דְּנָפִיק מִבָּא לְאָגְחָא קְלָבָא וְלֵית דְּעָלִיל
לְגַוֵּהּ לְמִשְׁאַל בִּשְׁלָמָא. מִן קֳדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵית מְנָהוֹן נָפִיק וְעָלִיל:
וַיהוה יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ:
וְהוה מְיַמְּרָא דְיָי בְּסַעֲדֵיהּ דִּיהוֹשֻׁעַ. וְהוֹה שְׁמִיעַ מֵימְרֵיהּ בְּכָל אַרְעָא:

ליום שני של פסח במלכים ג פרק ה

בֶּן שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָיִם
וְשֵׁם אִמּוֹ יְדִידָה בַּת עַדָיָה מִבָּצְקַת: וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יהוה וַיֵּלֶךְ בְּכֹל דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו וְלֹא סָר
יָמִין וּשְׂמֹאל: וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת שָׁפָן בֶּן אֲצַלְיָהוּ בֶּן מְשֻׁלָּם
הַסֹּפֵר בֵּית יהוה לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל חִלְקִיָּהוּ כֹּהֵן הַגָּדוֹל וְיִתְמְנֵא כַּסְפָּא דְּאִתְעֲלָה בֵּית מַקְדְּשָׁא דַיְיָ
שְׁלַח מַלְכָּא יַת שָׁפָן בַּר אֲצַלְיָה בַּר מְשֻׁלָּם סָפְרָא. בֵּית מַקְדְּשָׁא דַיְיָ

לְמֵימְרָ:

עֲלֵה אֶל חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְיִתֵּן אֶת הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּיתָה יְהוָה
אֲשֶׁר אָסְפוּ שׁוֹמְרֵי הַסַּף מֵאֵת הָעָם : סִיק׳ לְזֹאת חִלְקִיָּה כֹּהֲנָא רַבָּא
וְיִשְׁקוֹל לִית כַּסְפָּא דְּאִתְעֲלֵי לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי׳ דְּכַנְּשׁוּ אִסְתַּרְנִיָּא
מִן עַמָּא : וְיִתְּנָהּ׃ עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמְּפֻקָּדִים בֵּית יְהוָה וְיִתְּנוּ אִינּוּן לְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה לְחַזֵּק אֶת בֶּדֶק
הַבָּיִת : וְיִתְפַּוְּנוּ עַל יְדֵי עַבְדֵי עֲבִידְתָּא דְּמִמַּנִּין בְּבֵית מַקְדְּשָׁא
דְּיָי׳ וְיִתְּנוּן יְהֵא לְעַבְדֵי עֲבִידְתָּא דְּבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי׳ לְתַקָּפָא יָת
גְּדִירָא דְּבֵיתָא : לֶחָרָשִׁים וְלַבֹּנִים וְלַגֹּדְרִים וְלִקְנוֹת עֵצִים וְא
וְאַבְנֵי מַחְצֵב לְחַזֵּק אֶת הַבָּיִת : לְגַבְּלָיָא וְגַלְגַּדְּלָיָא וּלְאַרְגְּוָנָיָא
וּלְמִזְבַּן אָעִין וְאַבְנִין פְּסִילִין לְתַקָּפָא יָת בֵּיתָא : אֶפֶס לֹא יֵחָשֵׁב אִתָּם
הַכֶּסֶף הַנָּתָן עַל יָדָם כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים : כְּלוֹם לָא מִתְחַשִּׁיב
עִמְּהוֹן כַּסְפָּא דְּמִתְהַיִב עַל יְדֵיהוֹן אֲלֵי בְּהֵימְנוּתָא אִנּוּן עָבְדִין :

וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּכָּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה : וְפַקִּיד מַלְכָּא יָת כָּל עַמָּא לְמֵימַר
עִבְדוּ פִּסְחָא קֳדָם יְיָ׳ אֱלָהֲכוֹן כְּמָא דִּכְתִיב עַל כְּפָלָא דִּקְיָמָא הָדֵין :
כִּי לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִימֵי הַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה : אֱלֵי לָא אִתְעֲבִיד כְּפִסְחָא
הָדֵין מִיוֹמֵי גִּבּוֹרַיָּא דְּדָנוּ יָת יִשְׂרָאֵל וְכָל יוֹמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל —
וְהַלְּבָיָא דְּבֵית יְהוּדָה : כִּי אִם בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלִָם : אֱלָהִין אִתְעֲבִיד
עִמְּכוֹן לְמִלְפָּא דְּחִירוּ קֳדָם יְיָ׳ בִּירוּשְׁלֵם :
וְגַם אֶת הָאֹבוֹת וְאֶת הַיִּדְּעֹנִים וְאֶת הַתְּרָפִים וְאֶת הַגִּלֻּלִים וְאֶת
כָּל הַשִּׁקּוּצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלִָם בִּעֵר יֹאשִׁיָּהוּ
לְמַעַן הָקִים אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתֻבִים עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא

וית״

זִית טַעֲוֹרָא זִית כָּל שִׁקּוּצַיָּא דְּאִתְחֲזִיאוּ בְּאַרְעָא דְּבֵית יְהוּדָה
וְבִירוּשְׁלֵם פְּלִי יֹאשִׁיָּהוּ : בְּדִיל לְקַיָּמָא יָת פִּתְגָמֵי אוֹרַיְתָא דִּכְתִיבִין
עַל כְּפָלָא דְּאַשְׁכַּח חִלְקִיָּה כָּהֲנָא בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיָי׳ : וְכָמֹהוּ לֹא הָיָה
לְפָנָיו מֶלֶךְ אֲשֶׁר שָׁב אֶל יְהוָה בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ
כְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא קָם כָּמֹהוּ : וְכוֹתֵיהּ לָא הֲוָה לְקָדָמוֹהִי מַלְכָּא
דְּתָב לְפוּלְחָנָא דְּיָי׳ בְּכָל לִבֵּיהּ וּבְכָל נַפְשֵׁיהּ וּבְכָל נִכְסוֹהִי כְּכָל
אוֹרַיְתָא דְּמֹשֶׁה וְלָתְרֵיהוֹן לָא קָם כְּוָתֵיהּ :

לשבת חולו של פסח ביחזקאל מימן לד

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד זֹאת אִדָּרֵשׁ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
לָהֶם אַרְבֶּה אוֹתָם כַּיְּצֹאן אָדָם : כְּדֵין אֲמַר יְיָ׳ אֱלָהִים עוֹד דָּא אֶשְׁתְּאִיל
מִן קֳדָמַי לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמֶעְבַּד לְהוֹן אַסְגִּיאוּת כְּאַנְשָׁא וְאַצְלְחִינּוּן כְּבְעִירָא :
כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלִַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים הֶחֳרֵבוֹת
מְלֵאוֹת עֵדֶר אָדָם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה : כְּעָמָא קַדִּישָׁא כְּעָמָא דִּירוּשְׁלֵם
וְאִתְּנִין לִירוּשְׁלֵם בְּזִמְנִין מִוְעֲדֵי פִּסְחָיָא כֵּן יְהוֹן קָלֵי אַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
דְּהַוְאָה חֲרִבָן מְלִין אֲנָשָׁא עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִדְּעוּן אֲלֵי אֲנָא יְיָ׳ :

הָיְתָה עָלַי יַד יְהוָה וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת : שְׁלִית עֲלַי רוּחָא כְּנוּפְיָא מִן קֳדָם יְיָ׳ —
וְאַפְקַנִי בְּרוּחָא כְּנוּפְיָא וְשַׁלְיָת עֲלַי מִן קֳדָם יְיָ׳ וְאַשְׁרְיַנִי כְּגַו כִּרְעָתָא
וְהִיא מְלֵיָא גַּרְמֵי אֲנָשָׁא : וְהֶעֱבִרַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת
מְאֹד עַל פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת מְאֹד : וְאַעְדַּנַנִי עֲלֵיהוֹן סְחוֹר סְחוֹר
וְהָא סַגִּיאִין לַחְדָּא עַל אַפֵּי כִרְעָתָא וְהָא יַבִּישִׁין לַחְדָּא : וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן
אָדָם הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה יָדָעְתָּ :
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עֲצָמוֹת

גלו׳

גלי קדמך: ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה ואמרת
אלהם העצמות היבשות שמעו דברי יהוה: ואמר לי אתנבי
על גרמיא האלין ותימר להון גרמיא יבישיא קבילו פתגמא
די: כה אמר ארני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
רוח וחייתם: כדנן אמר אלהים לגרמיא האלין הא אנא מעיל
בכון רוחא ותיחון: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי אני
יהוה: ואתין עליכון גידין ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
משכא ואתין בכון רוחא ותיחון ותדעון ארי אנא: ונבאתי
כאשר צויתי ויהי קול כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצמות
עצם אל עצמו: ואתנביתי כמא דאתפקדית והוה קל כאתנביותי
והא זיעא וקריבן גרמיא גרמא לות חבריה: וראיתי והנה עליהם
גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם: ותזית
והא עליהון גידין ובסרא סליק וקרם עליהון משכא מלעילא
ורוחא לית בהון: ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם
ואמרת אל הרוח כה אמר ארני יהוה מארבע רוחות באי הרוח
ופחי בהרוגים האלה ויחיו: ואמר לי אתנבי בר אדם ותימר —
לרוחא כדנן אמר אלהים מארבע רוחיא איתא רוחא ועולי
בקטיליא האלין וייחון: והנבאתי כאשר צוני ותבא בהם רוח
ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד: ואתנביתי כמא
דפקדני ועלת בהון רוחא וחיו וקמו על רגליהון משרין סגיאן
לחדא לחדא: ויאמר אלי בן אדם העצמות האלה כל בית
ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותנו ואברה תקותינו —

אתנבי על רוחא יה

הרוח

נגזרנו

נגזרנו לנו: ואמר לי בר אדם גרמיא האלין כל בית ישראל אנון
האנון אמרין יבישו גרמנא פסק סבורנא אברנא לנא: לכן הנבא
ואמרת אליהם כה אמר ארני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם —
והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל:
בכין אתנבי ותימר להון כדנן אמר אלהים הא אנא פתח ית קבריכון
ואסיק יתכון מקבריכון עמי ואעיל יתכון לארעא דישראל: וידעתם
כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם
עמי: ותדעון ארי אנא יי כד אפתח ית קבריכון וכד אסיק יתכון
מקבריכון עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם
וידעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: ואתין רוחי בכון
ותיחון ואשרי יתכון על ארעכון ותדעון ארי אנא יי גזרית במימרי
ואקיים אמר יי: עדי

לשביעי שלפסח בשמואל ב׳ ס׳ כ״ב

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אתו מכף כל
איביו ומכף שאול: ויאמר יהוה
סלעי ומצודתי ומפלטי לי: אלהי
צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני:
מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי

ושבח דוד בנבואה
קדם יי ית פתגמי —
תושבחתא הדא על כל
יומיא דשיזיב יי ית ישראל
מיד כל בעלי דבביהון
ואף לדוד מחרבא דשאול:
ואמר יי תקפי ורחצני
ומשיזיב יתי: אלהי

דאתרעי בי קרבני לדחלתיה תוקפי דמן קדמוהי מתיהיב לי תקוף ופרקן
לאתגברא על בעלי דבבי רחצני דעל מימריה אנא דחיץ בעדן עקא
מגין עלי מבעלי דבבי ואמר לארמא קרני בפורקניה סמכני דהוה —
מימריה סמך לי כד הויתי עליק מן קדם רדפי פרקני מבעלי דבבי

ואף

וְאַף מִיַּד כָּל אֹיְבָי׃ אֲפַקְּחוּנִי מִשְׁפְּטֵי מָוֶת נֶחְלִי בְּלִיָּעַל
שִׁיחוּ לִי׃ שָׁמְרוּ יִבְעֲתוּנִי׃ חֲבָלֵי שְׁאוֹל סַבְּבוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי
רוֹד כִּתְוֹשֵׁבַת אַ
מָוֶת׃ בְּיֵצֶר לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל
אֱלֹהַי אֶקְרָא וְיִשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי
רִבָּה עִירִין מִפְּעָלִי
וְשַׁוְעָתִי כְּאָזְנָיו׃ וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ
דְּבָבִי בָּרִיךְ יְהֵי׃
מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ׃ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃
אֵלִי קְרִיבַת נַפְשִׁי פְּלֵיטָה׃
עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל
מִתְבַּלֵּא זְאֵיל לִית
גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד
לְהַלְמִידָךְ וְהֵיא
וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב
מִסְפְּנָא לְמֵאמַרְתִּי
וַיָּעָף וַיֵּרָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ
סְעִיַּת חַיְבִין בְּעִיתַת
סְבִיבוֹתָיו סֻכּוֹת חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי
זְתִי׃ מִשְׁלִית
שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ בָּעֲרוּ גֶחָלֵי אֵשׁ׃
שִׁישִׁין אַקְפוּנִי
יַרְעֵם מִן שָׁמַיִם יְהוָה וְעֶלְיוֹן יִתֵּן
קְדָמוֹי דְּמִשְׁיְנִין
קוֹלוֹ׃ וַיְשַׁלַּח חִצִּים וַיְפִיצֵם בָּרָק וַיְהֻמֵּם׃
כְּמֵי הָטוּל׃ אֲמַר
וַיְגָרֵשׁ
לוֹי לִי אֲנָא מְעַלֵּי
וַיְרָאוּ אֲפִיקֵי מָיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל
בְּגַעֲרָתְךָ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃ יִשְׁלַח
מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשַּׂנְאַי כִּי אַמְּצוּ
מִנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי
יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב אֹתִי
יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְהוָה
כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי
דְּרָכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
כִּי כָל מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסוּר
מִמֶּנִּי׃ וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גְּבוּר תָּמִים

KLAKAD
KÖNYV-
TÁRA

וַיִּבָּרֵר עֲקַלְתָּן׃ עִם נָבָר תִּתָּבָל׃ תִּבָּל־
כְּבָרֵרְתָּ יְהוָה מִשְׁתַּחֲוֶה רוּחַ אַפֶּךָ׃ יִשְׁלַח
מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃
יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז מִשַּׂנְאַי כִּי אַמְּצוּ
מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי
יְהוָה מִשְׁעָן לִי׃ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב אֹתִי
יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְהוָה
כְּצִדְקָתִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי
דַּרְכֵי יְהוָה וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃
כִּי כָל מִשְׁפָּטָו לְנֶגְדִּי וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסוּר
מִמֶּנִּי׃ וָאֶהְיֶה תָמִים לוֹ וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי׃
וַיָּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצִדְקָתִי כְּבֹרִי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גְּבוּר תָּמִים

דיישלאל יי יקיים
יסקיני מהשולא
לנהולא ויהיבני
בעלמא דעתיד
למיתי לעריקיא:
אלי אלי למה לעי
משלין כמה לי לעי
מכביש פל פרכין
תקיפין: אלהא
דפיזנא אורחיה
אוליתא היו תקוף
הוא לכל רמות לחיין
על ניסא ופרקנא
דיתעביד למשיחך
ולשאלא דעמיך
דישראל יורון כל עמהיא אומיא ולישניא ויהרון לית אלה אלא יי.
אלי לית לך מגן דעמיך דיהרון. לית דתקיף שלא להנא: אלהא דעביד
לי נסיא. ומתקין שלים אורחי: משוי לגבלי קלילין כאיילתא. ועל בית
תוקפי יקימיני: מליף ידי למעבר קלגא ומתקיף כקשת נחשא
דלעי: ויהבת לי תקוף פרקתני. ובמימרך אסגיתא כספות
לקרבך ולא אזיל עקבא דכובתי: לרמית קנאי. ושיציית נין ולא
תבית עד דגמרתינון: ושיציתנון ולא יכילו למקם.
ונפלון הטולין תחות פרסת לגבי: ופעדתני כחילא למעבד
קרבא. תגרתא עמהיא דקיימין לאבאשא לי תחותי: זעל
דקיימין לאבאשא לי תגבלני. מגוג והשלית עמהין חטופין דעמיה
תשיזבינני: על כן אודך יי בעמהיא. ולשמך אימר
תושבחא: מסגי למעבד פורקן עם מלכיה. ועביד טיבו למשיחיה.
לדוד ולזרעיה עד עלמא: סלה ויתבון

עד בלותם: ואמחצם ולא יקומון
ויפלו תחת רגלי: ותאזרני
לשלחמה תברכיעי קמי תחתני: ואויבי
תתהלי עורף משנאי ואצמיתם: ישעו
ואין מושיע אל יהוה ולא ענם: ואשחקם
כעפר אדץ כטיט חוצות אדקם
אדקעם: ותפלטני מריבי עמי
לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני:
בני נכר יתכחשו לי לשמע אזן ישמעו
לי: בני נכר יבלו ויחגרו ממסגריתם:
חי יהוה ובדוך צורי וירום אלהי עוד ישעי:
האל הנתן נקמות לי ומוריד
עמים תחתני: ומוציאי מאיבי
ומקמי תרוממני מאיש חמסים תציילני:
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר:
מגדיל ישועות מלכו ועשה
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם:

ויאמר דוד

זמר

ואלה דברי שירה זו שאמר דוד לפני יי ביום שהצילו יי מכף כל אויביו ומיד שאול: ויאמר יי סלעי ומצודתי ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי מושיעי מחמס תושיעני: מהלל אקרא יי ומאויבי אושע: כי אפפוני משברי מות נחלי בליעל יבעתוני: חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות: בצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו: ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי שמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ויעל על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח: וישת חשך סביבותיו סכת חשרת מים עבי שחקים: מנגה נגדו בערו ממנו גחלי אש: ויהרום מן שמים יהוה ועליון יתן קולו: ויפץ חצים ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יי מנשמת רוח אפך: ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: יצילני מאויבי עז ממשנאי כי אמצו ממני: יקדמוני ביום אידי ויהי יי למשען לי: ויוצא למרחב אותי יחלצני כי חפץ בי: יגמלני יי כצדקי כבר ידי ישיב לי: כי שמרתי דרכי יי ולא רשעתי מאלהי: כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני: ואהי תמים לו ואשתמר מעוני: וישב יי לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו: עם חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם: עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל: כי אתה עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל: כי אתה תגיה נרי יהוה יאיר חשכי: כי בך ארוץ גדוד באלהי אדלג שור: האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: האל מעזני חיל ויתר תמים דרכו: משוה רגלי כאילות ועל במותי יעמידני: מלמד ידי למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעותי: ותתן לי מגן ישעך וענותך תרבני: תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: אזכי ואשמידם ולא אשוב עד

ליום שמיני של פסח בישעיה

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לַעֲמוֹד יָנוּפֵף יָדוֹ הַר בַּת צִיּוֹן גִּבְעַת
ירושלם: עד כאן יומא דבי ספרי עדן ליה למישעל: והא קא מחדיב
מלכא דאתור נטל וצבר תלת אומן. ורבר שמיה. אלכשין
אלפין גוקפנין דהב. ובני מלכין קטילי הגא זתנין בהון.
ודבר עמיה. מאתן ושתין אלפין אחדי סיפין ולומחין. ורבר
עמיה. מאתן לפין מחצצי גרזין. גוברין דלהטין קדמותי
מאה לפין. אולכא דמשרייתיה ארבע מאה פרסין. עואר
עוסותיה ארבעין פרסין. מנין משרייתיה מאתן דשתין לפין
רבוא חסר חד: וכן אתו על אבלהם אנונא. כד דמו דתיה
לגו אתון נולא זקידתא: וכן עתידין למיתי עם גוג ומגוג.
כד ישלים שלמא קציה למתפלגא. משליתא קדמיתא כד
עבלו בירדנא. שתן מיא דהוו בירדנא. משליתא תניתא
דלו תחות עקבי סוסותא ושתו מיא. משליתא תליתאה
לא אשכחו מיא למשתי. חפרו בירין ושתו מיא. ארתא
וקם בנוב קריית כהניא לקבל שולא לירושלם. עני ואמר
לחילותיה הלא רא היא הקרתא ירושלם. דעלה ארגישית כל
משלוחי ועלה בניישית כל מדינתי הא היא דעיילא והלשא
מכל פרכי עממיא דכנישית בתקוף ידי. עלה קס מטר
בישיה מוצפיל ומותי ניריה. על טור בית מקדשא דבעיון.
ועל עזלתא דבירושלם:

הגה האדון יהוה צבאות מיסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים
והגבהים ישפלו: הא לפון עלמא ית עצאות לימי קטול
כמשליתיה כבעוט דמתבעיט כמעצלא. ורמי קומא

עה

יתקטלון. ותקיפיא יתמכון: ונפל מבני הלבנון בידה והלבנון באדיר יפול: ויקטיל גיבורי משליתיה דמתגברין כגברא.
ועבדי חילבא על ארעא דישלמל יתרמון.

ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה: ונח עליה רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: והשלי ליה מן דחלא דיי. לית
לחכמה ולאולפנא. לית מילך וגבורא. לית מדע ודחלא דיי. והחיוהי
ביראת יהוה ולא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח:
ויקלכניה לחחלתיה. ולא לחיזו עיניה דהי מחכם דאין. ולא למשמע
אודנוהי דהי מוכח: ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ
והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: והוי קשוטא
מסכינין. וזיוקא דהי מנוחא לחשיכי עמא. והוי חיבי ארעא נמיחי
כמיא. ובמחללה ספרתיה דהי מאית אור מילוי לישיבא: והיה ביום
ההוא שרש ישי אשר עומד לנס לעמים אליו גוים ידרשו
ומנוחתו היתה כבוד: והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו
לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס
וכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל וכנפות יהודה הפוצות יקבץ מארבע
כנפות הארץ: וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: ועופו בכתף
פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוח ידם
ובני עמון משמעתם: והחרים יהוה את לשון ים מצרים והניף
ידו על הנהר ברוחו חזקו והכהו לשבעה נחלים והדריכו
במנעלים: והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר
היתה לישראל ביום עלותו מארץ מצרים: ואמרת ביום ההוא
אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני: הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא
הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי
נשגב שמו: זמרו ליהוה כי גאות עשה מודעה זאת בכל
הארץ צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

דבאשתון דלא יהכלון בכל מהת טולא דקורשי. אלי תת מלי אר עא מדע
ית דחלתא דיי. כמיא דלילמא חפן : והיה ביום ההוא
שלש ישי. אשר עמיר לנס עמים אליו גוים ידלשו והיתה מנחתו
פבוד : ויהי בעלנא ההוא כל כליה דישי. דשתיר דיקום את לע מהוא.
לה מלכון ישתמעון ויהי אתר כית מישלוהי ביקל : והיה
ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר
מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומשילם ומשנעל ומחמת ומאיי
הים : ויהי דעדנא ההוא. יוסיף ש תנינות בגודהיה למפלק ית שאלא
דעמיה. דישתאר מאתור וממצרים ומפתרוס ומכוש (נא ומאילמ
ומשולם ומכנל ומחמת ומגזות ימא : ונשא נס לגוים ואסף נדחי
ישראל ונטיעות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ : ויזקוף את
לעמאמיא. ויכנש רעבדי ישראל גלגלות יהודה יקביב מארבע לוחי
ארעא : וסלה קנאת אפרים ואיבי יהודה יכרתו אפרים לא
יקנא את יהודה ויהודה לא יציק את אפרים : ותעופי קנאתא
מדבית אפרים. ומעיקין לדבית יהודה ישתיעון. דבית אפרים
לא זקנון לדבית יהודה. ודבית יהודה לא עתיקין לדבית אפרים :
ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו. ית בני קדם אדום ומואב
משלוח ידם ובני עמון משמעתם : ויות הכלון סהף חד למגהי
ית פלשתאי דבמערבא. סחרא יבזון ית בני מדנחא. באדום —
ומואב וישטון ■ יהון. ובני עמון ישתמעון להון : והחרים
יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעמו רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדריך בנעלים : והיה מסלה לשאר
דעמו. דישתאר מאתור כמו דהות לישראל ביום סלקהון מארעא
דמצרים : וילים תהות גבורתיה על פרת דמימר נביאי ויאמר
לשבעה נחלין ויהכון ביה בסנדלין : והיתה מסלה לשאר

עמון אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלותו מארץ
מצרים : ואמרת ביום ההוא אודך יי כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני : הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה : והא על מי מימר אלה פורקנו. אנא לחיץ
לא אזדעזע. אלי תוקפי ותושבחתי דחילא יי. אתר במי מלין ההוא
לי לפליט : ושאבתם מים בששון ממעייני הישועה : ותקבלון
ליקר חדות בההוא. מבחירו צדקא : ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו :
והי מלון בעדנא ההוא אורו קדם יי. עלו נשמיה חון צעממיא
עובדוהי. אשר כלו אלי תקוף שמיה : זמרו יהוה כי גאות עשה.
מוחעת זאת בכל הארץ : שבחו קדם יי. אלי גבורן עביד
גליא דא בכל אדעא : צהלי ורני ישבת ציון כי גדול בקרבך
קדוש ישראל. בועי ושבחי פנשתא דעין. אלי לבא אתר לאשלאה
שכינתיה בגוך קדישא דישראל :

מחברה שניה
ליום ראשון שלעצרת תחלת יחזקאל

והי בשלשים שנה ברבעי. בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה
על נהר כבר ויפתחו השמים ואראה מראות אלהים : ההוא
כתלתין שנין לזמן דאשכח חלקיה דהנא לבא קפרא דאוליתא —
בבית מקדשא. בעזרתא תחות אולמא דהיכלא. בפלגות ליליא
בתר מעלנו קיהלא. ביומי יאשיה בר אמון מלך שבטא דבית
יהודה. כתלתין שנין דמשה לירחא אמר נביא. ואנא נמו בני בלחא

עַל נְהַר כְּבָר אֶת פְּתֹחֵן שְׁמֵיא. וְחַדִּית בְּחֵירוֹ נְבוּאָה וְשָׁלַח עֲלֵי.
וְיֵלֵן שֶׁיְּקַל שְׁמֵיכָא דִּילִי: בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הִיא הַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית
לַגָּלוּת מַלְכָּא וְיוֹלִין: הָיָה הָיָה דְּבַר יְהוָה אֶל יְחִזְקֵאל בֶּן בּוּזִי —
הַכֹּהֵן בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים עַל נְהַר כְּבָר וַתְּהִי עָלָיו שָׁם יַד יְהוָה: מְהוֹדֵה
הֲלָה פְּתַגָּם נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ. עִם יְחִזְקֵאל בַּר בּוּזִי כַּהֲנָא בְּאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל תַּב תְּנַיְיכוּת וְאִתְגַּלֵּל עִמֵּיהּ. נְמוּסַיָּת אַדְעָא כְּסַדְרֵי שֶׁל
נְהַר כְּבָר. וְשָׁלַח עֲלֵיהּ תְּמַן לֵיהּ נְבוּאָה מִן קֳדָם יְיָ: וְאָלָא וְהָוָה
לִיחַ מְעַלָּה בְּאַפָּא מִן דַּעֲפִין עַיְנָא גְּרוֹל וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנְגַהּ לֵיהּ סָחִיב
וּמִתּוֹכַהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: וְחֵזְיוּתִי. וְהָא זִיהּ עֲלֵיעֵלָא
תְּחֵי מִן עַמּוּנָא. עֲנַן לֵיהּ זְאִי שְׁתָא מִשְׁתַּלְהֲבָא. זְיוֹהֵיהּ לֵיהּ קְחוֹר קְחוֹר.
וּמִגּוֹ טַנְגָא דְּמִגּוֹ עֲלֵיעֵלָא כְּעֵין חַשְׁמַלְתָּא מִגּוֹ אֵישְׁתָּא: וּמִתְּוֹכַהּ
דְּמוּת אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מַרְאֵיהֶן דְּמוּת אָדָם לָהֶנָּה: וּמִגַּוֵּה דְּמוּת
תַּלְתָּא בְּרִין. וְדֵין חֵזְיוֹהוֹן. דְּמוּת אֲנָשָׁא לְהֵין: וְאַרְבְּעָה פָּנִים לְאַחַת
וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְאַחַת לָהֶם: וְאַרְבַּעְתָּה אִפִּין לְחַדָּא. וְאַרְבַּעְתָּה
אִפִּין לְכָל חַד וְחַד. שְׁתֵּת גַּבְסֵי אִפִּין לְבֵרְיְתָא חַדָּא. דְּוֹי מִנִּין אִפְּיָא
דְּאַרְבַּע מִנִּין שְׁתִּין. וְאַרְבַּעְתָּה אִפִּין. וְאַרְבַּעְתָּה גַּפִּין לְחַדָּא. וְאַרְבַּעְתָּה ג
גַּפִּין לְכָל חַד וְחַד. שְׁתֵּת עַסְרֵי גַּפִּין לְכָל אַתָּא. וְאִפָּא. שְׁתִּין
וְאַרְבַּעְתָּה גַּפִּין לְבֵרְיְתָא חַדָּא. הֲוֹי מִנִּין גַּפְּיָא דְּאַרְבַּע בְּרִין. ר
מְאָתַן וְחַמְשִׁין וְשִׁתָּא אִפִּין וְגַפִּין: וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה וְכַף
רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל: וְדִגְלֵיהוֹן
לְגַלַּיִן פֵּיזְכָן. וְפַרְסַת דְּגְלֵיהוֹן. פַּרְסַת לְגַלְגַּלַּיִן סַגְלְגַּלַּיִן. וְאִיצְעִין
עֲלַלָּא כְּמַהֲכִיהוֹן. וְאִנְצְעִין כְּשִׁין נְחֹשׁ מְצֻלָּב: וְיָדֵי אָדָם

לְאַרְבַּעְתָּם: וְיָדֵי כִּירֵי אֲנָשָׁא עַל גַּפֵּיהוֹן מֵהָוֹת לְאַרְבַּעְתָּן. עַל
אַרְבַּעְתָּה סְטְרֵיהוֹן לְמֵהָוֹת דְּהוֹן גַּוְמִין דְּאִישָׁא מְצִיעִי כְּרוֹבַיָּא מֵהָוֹת
רְקִיעָא דְּעַל דִּישֵׁיהוֹן. לְמֵהָוֹן עַל חוֹפֵי מַרְפָּא. לְמִדְּלֵק עַל אֲחַר לְשִׁעְיָא.
לְאַבָּלָא חֵיוָיָא עַבְדֵי מֵיהַלְיָה. וְאַפֵּיהוֹן וְגַפֵּיהוֹן שׁוֹן לְאַרְבַּעְתֵּיהוֹן:
חִבּוּרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ גַּפֵּיהֶם לָא יְסַחְפוּן בְּפִיסְתָּן אִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו
יֵלְכוּ: מְהַלְּכָן. חַדָּא לְקִבֵּיל חַדָּא גַּפֵּיהוֹן. לָא מִתְחַזְּרָן כְּמֵיזְלֵיהוֹן. בְּלֵיהּ ל
לְקִבֵּיל אַפֵּיהוֹן אָזְלָא: וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין —
לְאַרְבַּעְתָּם וּפְנֵי שׁוֹר מֵהָוֹת שְׂמָאול לְאַרְבַּעְתָּן וּפְנֵי נָשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן: וּדְמוּת
אַפֵּיהוֹן אַפֵּי אֲנָשָׁא. וְאַפֵּי אַרְיֵא עֲבִיד מִימִינָא לְאַרְבַּעְתֵּיהוֹן. וְאַפֵּי
תּוֹרָא עֲבִיד מִסְּמָלָא לְאַרְבַּעְתֵּיהוֹן. וְאַפֵּי נְשָׁרָא לְאַרְבַּעְתֵּיהוֹן: וּפְרִישָׂן
וְגַפֵּיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתַּיִם חִבּוּרוֹת אִישׁ וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת
אֶת גְּוִיָּתֵיהֶנָּה: וְאַפֵּיהוֹן. וְגַפֵּיהוֹן פְּרִיסִין מִלְּעֵילָא. לְחַדָּא תַּרְתִּין מְחַבְּרָן
חַדָּא. וְתַרְתִּין מְכַסְּיָן. יָת גְּוִיָּתְהוֹן: וְאִישׁ אֶל עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן: וְאַפֵּי לְקִבֵּיל אַפָּא אָזְלָא.
לְאַתַר דְּהוֹה תְּמַן רְעוּתָא לְמֵיזַל אָזְלָן. לָא מִתְחַזְּרָן כְּמֵיזְלֵיהוֹן: וּדְמוּת
הַחַיּוֹת מַרְאֵיהֶם כְּגַחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת כְּמַרְאֵה הַלַּפִּידִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת
בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בָּרָק: וְדְמוּת כְּרֵיתָא חֵיוָתָא
כְּגַוְמִין דְּאִישָׁא. כְּשַׁלְהֹבִין כְּחִיזְוֵי כַּוְּתָא. אִישָׁתָא מִשְׁתַּלְהֲבָא בֵּין —
כְּרֵיתָא. וְזִיהוֹהִי לְאִישָׁתָא. וּמִן אִישָׁתָא נָפִיק בַּרְקָא: וְהַחַיּוֹת רָצוֹא
וְשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק: וְכְרֵיתָא כַּאֲשְׁתַּלְהוּתְהוֹן לְמֵעְבַּד רְעוּתָא
לְפוּמְהוֹן. דְּאִשְׁתְּיָיבַת מִכְּמוֹתָא עֵילָא מִנְּהוֹן. פַּאנְפָּא שְׁיָיבָא לְמֵחְדֵּי.
וְחַדְּלָן וְקָמָן יָת עֵלְעָלָא וְתַתְּבָן בְּרֵיתָא חַדָּא. וְקָלִילָן כַּחֲיוָן בְּרֵיקָא:
וַאֲרֵא הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפָן אֶחָד בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת פָּנָיו:

וחזית בריתא והא גלגל חד משתוי במלרע לרום שמיא בסטר
בריתא לארבעא אפוהי: מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש
ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
בתוך האופן: חיזו גלגליא ועובדיהון כעין אבן טבא ודמות
חד לארבעתיהון וחזויהון ועובדיהון כמא דהוי גלגל בגו גלגל:
על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: על ארבעה
סטריהון במיזלהון אזלין לא מתחזרן במיזלהון: וגביהן וגבה
להם ויראה להם וגבתם מלאות עינים סביב לארבעתן: וגביהון
שון לקבלא רקיעא ורומא להון ודחילן אנין וגביהון מלן עינין
סחור סחור לארבעתיהון: ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: ובמיזל בריתא אזלין
גלגליא לקבלהון ובאתרמא בריתא במלרע לרום שמיא מתרמין
גלגליא: על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח ללכת
והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים: על אתר דהוי תמן
רעוא למיזל אזלין לתמן רעוא למיזל וגלגליא מתרמין לקבלהון
ארי כרוח בריתא בגלגליא: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם
מעל הארץ ינשאו האופנים לעומתם כי רוח החיה באופנים: ב
במיזלהון אזלין ובמקמהון קימין ובאתרומיהון במלרע לרום שמיא
מתרמין גלגליא [illegible] לקבלהון ארי כרוח בריתא
בגלגליא: ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי
על ראשיהם מלמעלה: ודמות על רישי בריתא רקיעא כעין גליד
חסין מרכן על רישיהון מלעילא: ותחת הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחתה לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות
להנה את גויתיהם: ותחות רקיעא גפיהון מכונן חדא לקביל חדא

לחדא: תרתין מכסין להון ולחדא תרתין מכסין להון ית גויתהון: ואשמע
את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המלה כקול
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: ושמעית ית קל גפיהון כקל מין
סגיאין כקלא מן קדם שדי במהכהון קל מלולהון כד מודין ומברכין ית
רבונהון קיימא מלך עלמיא כקל משרית מלאכי מרומא במקמהון
משתקן גפיהון: ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהן: ובזמן דהוי רעוא קדמוהי לאשמעא קל דבורא
לעבדוהי נביי ישראל הוי קלא ומשתמע מעלוי רקיעא דעל רישיהון
במקמהון משתקן גפיהון מן קדם דבורא: וממעל לרקיע אשר על
ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה
אדם עליו מלמעלה: ומעלוי רקיעא דעל רישיהון כחיזו אבן טבא
דמות כורסיא ועל דמות כרסיא דמות כמראה אדם עלוהי מלעילא:
וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתנין ולמעלה
וממראה מתניו ולמטה כאיתי כמראה אש ונגה לו סביב: וחזית כעין
חשמלא כחיזו אישתא מגיו לה סחור סחור חיזו יקר דלא יכלא
עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולעילא וחיזו יקר דלא
יכלא עינא למחזי ולא אפשר לאסתכלא ביה ולרע חזיתי כחיזו
אישתא וזיהורא ליה סחור סחור: כמראה הקשת אשר יהיה בענן
ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל
על פני ואשמע קול מרבר: כחיזו קשתא דהוי בענגא ביומא דמטרא
כן חיזו זיהורא סחור סחור הוא חיזו דמות יקרא דייי וחזית ואשתטחית
על אפי ושמעית קל דמת מלל: ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך
ואדבר אותך: ואמר לי בר אדם קום על רגלך ואמליל עמך: ותבא

כִּי לֹא כַאֲשֶׁר רִבְּךָ אֵלִי וַתְּעַמְּרֵנִי עַל רַגְלָי וַאֲשַׁמֵּעַ אֶת מְדַבֵּר
אֵלָי: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ. כְּדֶרֶךְ מְלִיל עַמִּי. וְאַקִּיפַתְנִי עַל לְגְלֵי וְשַׁמְעִית
יָת דְּמִתְמַלֵּל עִמִּי: וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וַאֲשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל
רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנְטָלַתְנִי רוּחָא וּשְׁמָעִית
בָּתְרַי קָל זִיעַ סַגִּי דְּמִשַּׁבְּחִין וְאָמְרִין כְּדֵין יְקָרָא דַיְיָ מְהַתֵּי בֵּית
שְׁכִינְתֵיהּ: עָלַי.

לְיוֹם שֵׁנִי בְּיִרְמְיָה

מחנקוק מיכל ב

וַיהוָה הֵהֵיבֵל קָדְשׁוֹ הֵם מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: זַיְי אִתְגְּלִי לְאַשְׁלָמָה
שְׁכִינָתֵיהּ בְּהֵיכְלָא דְקוּדְשֵׁיהּ. יִסְתְּמִין מִן קֳדָמוֹהִי כָּל דַּחֲלַת אַרְעָא:
תְּפִלָּה לַחֲבַקּוּק הַנָּבִיא עַל שְׁגִיוֹנֹת: צְלוֹתָא
דְּצַלִּי חַבַקּוּק נְבִיָּא. כַּד אִתְגְּלִי לֵיהּ עַל אַרְעָא דְיִהֵב לְמִשְׁרְיָא דְּאִם
דְּתִזְכּוֹן לְאוֹלֵיתָא בְּלַבָּבְכוֹן וְשִׁתְבְּקוּן לְהוֹן. וְיִהְוֹן כָּל חוֹבֵיהוֹן דְּחַבְתּוּן קֳדָמוֹהִי
הָא כְּשַׁלּוֹתָא: וְהוָה שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי יְיָ פָּעָלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים
תְּחַיֵּהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכֹּר: יְיָ. שְׁמִעִית שִׁימְעָךְ
גְּבוּרְתָךְ דְּחִלִית. יְיָ. לְבַלְבִּין עוֹבָדָךְ דְּאַתְּ יְהִיב אַרְכָּא לְבִישְׁיָא. דְּאִם
יְתוּבוּן לְאוֹלֵיתָךְ וְלָא תְּבַלֵּנוּ. וְאִינוּן מְרַגְּזִין קֳדָמָךְ כַּד שְׁנָא דְּאַמְרַתְּ לְהוֹן
חַיָּא. כֵּדֵין אַתְּ שְׁרֵי לְהוֹרָעָא גְּבוּרְתָךְ כַּד שְׁנָא דְּאַמְרַתְּ לְחַיָּא
עָלְמָא. לְאַתְבְּלָעָא מַדְשִׁישָׁא דְעִבְדּוֹ עַל מֵימְרָךְ. דְּעַיְקָא עֲבָדֵי
לְעוֹתָךְ כַּד לְגַוָּךְ לְהֵמִין תִּרְגֵּז: אֱלוֹהַּ מִתֵּימָן יָבוֹא וְקָדוֹשׁ מֵהַר פָּארָן
סֶלָה כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ וְתִהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ: דְּמִתַּן אוֹרַיְתָא לְעַמֵּיהּ.
אֱלָהָא מִדְּרוֹמָא אֲתָגְלִי. וְקַדִּישָׁא מִטּוּרָא דְּפָארָן בְּגְבוּרַת עָלְמִין.
אִתְכַּסְיָא שְׁמַיָּא יְקָרֵיהּ. וְאַתְרֵיהּ תִּשְׁבְּחְתֵיהּ מְלִיָּא אַרְעָא:
וְנֹגַהּ כְּאוֹר תִּהְיֶה קַרְנַיִם מִיָּדוֹ לוֹ וְשָׁם חֲבִיון עֻזּוֹ: וְזִיהוֹרֵיהּ
יְקָלִיָּה כְּדִיהוֹר בְּלֵאשִׁית אִתְגְּלִי. וְדִקְלוּקִין דְּמַרְפְּדָת דְּקָלִיָּה נְפָקִין

תַּחַן גְּלִימָת יְת שְׁכִינְתֵיהּ דְּהוֹת מְכַסְיָא מִבְּנֵי אֱנָשָׁא בְּתוּקְפֵיהּ לְוָטָא:
לְפָנָיו יֵלֶךְ דָּבֶר וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו: מִן קֳדָמוֹהִי אֲשְׁתְּלַח מַלְאָךְ מוֹתָא
וְנָפִיק כְּשׁוּלְהוֹבִית אֵישָׁתָא מִמֵּימְרֵיהּ: עָמַד וַיְמֹדֵד אֶרֶץ רָאָה וַיְתַר
גּוֹיִם וַיִּתְפֹּצְצוּ הָרֵי עַד שַׁחוּ גִּבְעוֹת עוֹלָם הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ: אִתְגְּלִי
וְאַזְיַע אַרְעָא. וְאֵימָתִי תַּבְעָא עַל עַם דְּלָא לְעִבָּדְנָן עַל מֵימְרֵיהּ וְאַף
דְּתַנְיָיתָא כַּד חָשׁוּ קֳדָמוֹהִי. כַּד כַּלְכִּילִנּוּן לְעַמְמַיָּא דְּאִתְפַּלְּחוּ
טוּלְיָא דְּמַלְכְּרְמִין. תַּלְיָא לְאִתְתָא דְּמִן עַלְמָא. גְּבוּלוֹת עָלְמָא רְיִילִיָּה: תַּ-
תַּחַת אָוֶן רָאִיתִי אָהֳלֵי כוּשָׁן יִרְגָּזוּן יְרִיעוֹת אֶרֶץ מִדְיָן: כַּד פַּלְחוֹנִית
יִשְׂרָאֵל לְטַעֲוָתָא. מַקְרְבִינוּן בֵּיד כּוּשָׁן תַּיְיצָא. זְכַר תַּבְעָנוּ לְמִתְעַבַּר אוֹלִיתָא.
עַבְדִּית לְהוֹן נִסִּין וְגְבוּרָן. פַּלְקִתִינוּן מִדֵּי מִדְיָנָאֵי. עַל יַד גִּדְעוֹן כַּד יוֹאשׁ:
הֲבִנְהָרִים חָרָה יְהוָה אִם בַּנְּהָרִים אַפֶּךָ אִם בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ
כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה: הַא עַל מַלְכִין דְּמִשְׁתַּהְוִין
לְקַבְלָאִין כְּמֵי נַהֲלָא. הַדֵּה לְבָבֵד מִן קֳדָמָךְ יְיָ. וְעַל מַלְכֵיָא הַדֵּה לְוַגְדָּךְ וְכִיתָא
הוֹדַעְתָּא לְהוֹן פּוּלְעָנוּת גְּבוּרָתָךְ. אֲרֵי אִתְגְּלֵיתָא עַל מַרְכַּבְתָּא יְקָרָךְ. ש
שְׁכִינָתָךְ לְעִדָּךְ תַּקִּיף וְסַגִּין: עֲרֵיָה תַּעוֹר קַשְׁתֶּךָ שִׁבְעוֹת מַטּוֹת
אֲמֵר סֶלָה נְהָרוֹת תְּבַקַּע אָרֶץ: אִתְגְּלֵיתָא אִתְגְּלֵיתָא בְּגְבוּרָתָךְ. בְּרַחִיל
קְיָמָךְ דְּעַם שְׁבָטַיָּא. מֵימְרָךְ קַיָּם לְעָלְמִין. לְהוֹן בְּדַעְתָּא טַעֲנִין תְּקִיפִין בְּפֻלְגֵי
נַהֲלִין שַׁטְפִין אַרְעָא: רָאֻךָ יָחִילוּ הָרִים זֶרֶם מַיִם עָבָר נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ
נַס יָדָיו נָשָׂא. בְּאִתְגְּלֵיתָךְ עַל טוּלָא דְּסִינַי. חָזוֹ יְקָרָךְ דְּעַם טוּרַיָּא.
עַנְנֵי מְטַלָּא עָרוֹ. אֲרִים תְּהוֹמָא קָלֵיהּ. חֵילֵי תְּרוֹמָא תְּהוֹ זְקָפוּ: שֶׁמֶשׁ
זְבֻל עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ: אִתְפְּרַשְׁתָּא
נְפִין לְיַהוֹשֻׁעַ כַּמָּה שְׁלִיחַ גִּבְעוֹן. שִׁמְשָׁא זְמִיהְלָא קָמוֹ מְמַרוֹלְיוֹהִי עִמָּךְ
כַּמָּה מֵימְרָךְ אִתְגְּלֵי. נְפִיק לְמִרְחַק גְּבוּרָתָךְ: בְּזַעַם תִּצְעַד אָרֶץ
בְּאַף תָּדוּשׁ גּוֹיִם: יְצָאתָ לְיֵשַׁע עַמֶּךָ. לְיֵשַׁע אֶת מְשִׁיחֶךָ

לְמִתְבַּר לְשִׁישׁי אַרְעָא צְלוֹבֶךָ קְטִילַת עַמְּמַיָּא: יְאָתַי לְיֵשַׁע
עַמָּךְ לִישַׁע [redacted] אֶת מְשִׁיחָךְ מָחֵאתַ רֵאשׁ מִבֵּית רִשְׁע עָרוֹת
יְסוֹד עַד צַוָּאר סֶלָה: אִתְגַּלְיָיתָא לְמִפְלַךְ יָת עַמָּן לְמִפְלַךְ יָת
מְשִׁיחָךְ. שֵׁיצִיתָא מִן קְדָמֵיהוֹן מַלְכֵּיָא וְשַׁלְטוֹנַיָּא. מְצַתֵּיהוֹן תְּלִיכְתְּ
חַיְלֵיָא. תְּבִירַת חוֹלוֹהוֹן. לְגַבֵּי עַמָּךְ עַל עָזוֹלֵי סַנְאֵיהוֹן. מֵי מַלְּרָךְ קְרִיס
לְעַלְמִין: בְּלַהְתָּ בְּמַטֵּיהוֹן רֹאשׁ פְּרָזָיו יְסְעֲרוּ לְהַפִּיצֵנִי כתיב חקל יהד
עֲלֵיהֶם בְּמוֹ לָאֳכוֹל עָנִי בַּמִּסְתָּר: דַּלְעֵיתָא דְּאִתְּמַר בְּחַשְׁמוֹנָיֵי דְּמַשֵּׁה בחשמונאי
וְגִיבֵּי לִישַׁי תִּשְׁלִית פַּרְעֹה דְּחִשְׁבוּ מַחְשְׁבָן עַל עַמָּךְ. דְּפַרְתְּנוּן
כְּלוּהּ עַלְשׁוֹלִין. סַפְּעֵתְנוּן בְּיַמָּא דְּסוּף. עַל דְּרַחֲקוּן וְשַׁעְבִּירוּן יָת
עַמָּךְ. וְהַכְנוּן שֵׁיצִיתָא בְּקִתְלָא לְאוֹבְדֵיהוֹן: רָכַבְתָּ בַּיָּם סוּסֶיךָ חֹמֶר
מַיִם רַבִּים: אִתְגַּלְיָיתָא עַל דְּהָא בְּמִפְלַכְתָּ דְּקָרֵן נְדְגוֹר מֵיוֵן קְגִיאֵן:
שָׁמַעְתִּי וְתִרְגַּשׁ בִּטְנִי לְקוֹל יָצַלְצְלוּ שְׂפָתָי: בָּוֹא יַרְקָב בַּעֲצָמַי וְתַחְתַּי
אֶרְגָּז אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדֶנּוּ: אֲמְרַת נְבִיָּא
שִׁבְעִיתָאי וְשַׁעוּ מִלְּבֵי מִן קֳדָם וְיָיָ דְּאִתְרְגִינָא מִיצְלָאֵי לְקַל מַלְיָא אֱלָהִי.
צְלָא סְפוֹנְתִי. אֲחַר דְּזִעְנָא לְחַפְּיָתִי. וְכַאֲתַר דְּשַׁלְיָנָא זְעִית. דְּשַׁבְקָנִי
לְיוֹם שְׁלָא. לְעָלַן אַסְקָא גְּלוּת עַמִּיה מִנִּי וְתַבְּרִיצְנִי: כִּי תְאֵנָה לֹא
תִפְרַח וְאֵין יְבוּל בַּגְּפָנִים בִּחַשׁ מַעֲשֵׂה זַיִת וְשָׂדוֹת לֹא עָשָׂה אֹכֶל
גָּזַר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בָּקָר בָּרְפָתִים: אֲרֵי מַלְכוּת כָּנַל לָא
תִּתְקַיַּם. דְּלָא תְּעַבֵּיד שְׁלִטָן עַל יִשְׂרָאֵל. יִתְקְטְלוּן מַלְכֵי מְדִי. וְגִיבָּרֵי
יָוָן לָא יְצַלְחוּן. וְשִׁתֵּי עִינִין לְוֹמְאִי. דְּלָא יִגְבּוֹן קְסוֹנְתָא מִירְשְׁלֵם: וַאֲנִי
בַּיהוָה אֶעֱלֹזָה אָגִילָה בֵּאלֹהֵי יִשְׁעִי: כְּדֵין עַל נִיסָא וְגְבוּרְקָנָא דְּתַעֲבֵיד
לְמִשִׁיחָךְ. דְּלִשְׁאָלָא דְּסִפְרָךְ דִּישְׁתְּאֵלוּן. וּוְדוּן לְמֵימַל אַמַּר נְבִיָּא.
וְאָנָא בְּמֵימְרָא דֵּיוֵי אֶצְוַח. אֶחְוֵי לְכוֹן לְמֵיעַל לְגַבֵּי מַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל וְוְדוּן לְמֵימַר אַמַּר נְבִיָּא.
חֵילִי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קָל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה
וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק
אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי
וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה

עֲלוֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה כֵּן תַּכְבִּישֵׁם וְתִדְבְּקֵם וְלֹא תֹאבֵל׃ וַיִּירְעַנִּיר
שְׁנַת בְּשָׁנָא בִּזְמַן מַסְקֵהּ לְבֵית מַקְדְּשָׁא דִּילֵי כֵּן מְרַגְּזָא לֵהּ׃
וְלָכִיא וְלָא אֲכָלָא׃ וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ חַנָּה לָמָּה תִּבְכִּי
וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יֵרַע לִבֶּךָ הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה
בָּנִים׃ וַתֹּאמֶר לֵהּ אֶלְקָנָה בְּעַלָהּ חַנָּה לְמָא אַתְּ בָּכְיָא וְלְמָא לָא
אָכְלַת וְלְמָא בָּאִישׁ לִיךְ לְבָבִיךְ הֲלָא לְעוֹתִי טָבָא לִיךְ מֵעֲשָׂרָה
בְּנִין׃ וַתָּקָם חַנָּה מֵאֲחֲרֵי אָכְלָה בְּשִׁילָה וּמֵאֲחֲרֵי שָׁתָה וְעֵלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב
עַל־הַכִּסֵּא עַל מְזוּזַת הֵיכַל יְהוָה׃ וְהִיא מָרַת נַפְשָׁא וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְיָ
בְּשִׁילֹם וְנָדַר נִדְרָא וְאָמַר יְיָ צְבָאוֹת אִם רָאֹה תִּרְאֶה בְּעָנְיַ אֲמָתֶךָ
וְתִזְכְּרֵנִי וְלֹא תִשְׁכַּח אֶת אֲמָתֶךָ וְנָתַתָּה לַאֲמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנָתַתִּיו לַיהוָה כָּל
יְמֵי חַיָּיו וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ׃ וְהָיְתָה קָיְמַת קֳדָם יְיָ צְלוֹתָהּ
מַגְלָא גַּלֵּי קֳדָמָךְ סַגִּיף אֲמָתָךְ וְתֵיעוֹל רְחִיצֵנִי קָדָמָךְ וְלָא תְּלַחֵיךְ יָת
אֲמָתָךְ וְתִתֵּין לַאֲמָתָךְ בַּר דְּנָן דְּאֵנָשָׁא וַאֲמַסְּרִנֵּיהּ לְיְיָ מַשְׁמַשׁ
קֳדָם יְיָ כָּל יוֹמֵי חַיּוֹהִי וּמָרוֹת אֵנָשׁ לָא תֵּיתֵי עַל רֵישֵׁיהּ׃ וַהֲוָה כְּדִי הַרְבְּתָה
לְמִצְלֵי קֳדָם יְיָ וְעֵלִי נָטַר יָת פֻּמָּהּ׃ וְחַנָּה מְדַאֲמְגִיאָת לְלִבָּהּ
קֳדָם יְיָ וְשִׂפְוָתָהּ לְחֹדָהּ נָטְלָן וְקָלָהּ לָא יְשָׁמַע וַיְחַשְּׁבֶהָ עֵלִי לְשִׁכְּרָה׃ וַתֹּאמֶר
הִיא מְרַת נַפְשָׁא נַפְשִׁי וְחַמְרָא וְסִבְעָא לָא שָׁתֵית׃ וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר
לְכִי לְשָׁלֹם וֵאלָהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת
שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃ וְאָמְרַת אִיתֵילִי לְשָׁלֹם
וְאֶלְהָא דְּיִשְׂרָאֵל יִתֵּן יָת צְלוֹתִיךְ דִּצְלֵית מִן קֳדָמוֹהִי׃ וַתֹּאמֶר
תְּהֵא שִׁפְחָתֵךְ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא
הָיוּ לָהּ עוֹד׃ וְאִתְּלַת תִּשְׁלַח אַמְתָּן לְחַמִּין דְּעִינָךְ וְאֶכְלַת אִתְּתָא
לְאַרְעָהּ וְאֶכְלַת וְאַפֵּי כְּשִׁין לָא הֲוֹן לָהּ עוֹד׃ וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם הָרָמָתָה וֶאֱלְקָנָה
אֶת חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֵהָ יְהוָה׃ וְאִתְקְלִימוּ כְּעִפְלָא וְסָגִידוּ קֳדָם יְיָ
וְתָבוּ וְאָתוֹ לְבֵיתְהוֹן לְרָמְתָא וְיָדַע אֶלְקָנָה יָת חַנָּה אִתְּתֵיהּ וְעַל
לְוֹכְלַנָּה קֳדָם יְיָ׃ וַהֲוָה לְתֻקְפֵי יוֹמַיָּא וְחַבַר חַנָּה וְתָלִי בַּר וְקָרֵי
אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְיָ שְׁאִלְתִּיו׃ וְהָלַךְ הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת זֶבַח
הַיָּמִים וְאֶת נִדְרוֹ׃ וְחַנָּה לֹא עָלְתָה כְּבַר אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד יִגָּמֵל הַנַּעַר וְהֲבִיאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד עוֹלָם׃ וַתֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה בְּעָלָהּ עֲבֵד מִשְׁתַּפְוֵי הֲלָא תְּיַגֵּן

יָת חֲמִלְיָךְ מִנָּךְ׃ וַתַּעַן חַנָּה וַתֹּאמֶר לָא אֲדֹנִי אִתְּתָא קְשַׁת־רוּחַ אֲנָכִי
וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתִי וָאֶשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה׃ אַל תִּתֵּן אֶת אַמָּתְךָ לִבְנֵי
בְלִיָּעַל כִּי מִרֹב שִׂיחִי וְכַעְסִי דִּבַּרְתִּי עַד הֵנָּה׃ לָא תִכְלִים יָת
אַמְהָתָךְ קֳדָם בַּת לִישָׁעָא אֲלֵי מִסְּגֵי אֲקָנֵיתִי וְאַרְגְּזוּתִי אוֹלִיכִית בְּעַלְוֵי
עַד כְּעַן׃ וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם וֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת
שֵׁלָתֵךְ אֲשֶׁר שָׁאַלְתְּ מֵעִמּוֹ׃ וְאָמְרַת אִיתֵילִי לְשָׁלֹם
וְאֶלְהָא דְּיִשְׂרָאֵל יִתֵּן יָת צְלוֹתִיךְ דִּצְלֵית מִן קֳדָמוֹהִי׃ וְתֹאמֶר
תְּהֵא שִׁפְחָתֵךְ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל וּפָנֶיהָ לֹא
הָיוּ לָהּ עוֹד׃ וְאִתְּלַת תִּשְׁלַח אַמְתָּן לְחַמִּין דְּעִינָךְ וְאֶכְלַת אִתְּתָא
לְאַרְעָהּ וְאֶכְלַת וְאַפֵּי כְּשִׁין לָא הֲוֹן לָהּ עוֹד׃ וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם הָרָמָתָה וֶאֱלְקָנָה
אֶת חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֵהָ יְהוָה׃ וְאִתְקְלִימוּ כְּעִפְלָא וְסָגִידוּ קֳדָם יְיָ
וְתָבוּ וְאָתוֹ לְבֵיתְהוֹן לְרָמְתָא וְיָדַע אֶלְקָנָה יָת חַנָּה אִתְּתֵיהּ וְעַל
לְוֹכְלַנָּה קֳדָם יְיָ׃ וַהֲוָה לְתֻקְפֵי יוֹמַיָּא וְחַבַר חַנָּה וְתָלִי בַּר וְקָרֵי
אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מֵיְיָ שְׁאִלְתִּיו׃ וְהָלַךְ הָאִישׁ אֶלְקָנָה וְכָל בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת זֶבַח
הַיָּמִים וְאֶת נִדְרוֹ׃ וְחַנָּה לֹא עָלְתָה כְּבַר אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד יִגָּמֵל הַנַּעַר וְהֲבִיאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פְּנֵי
יְהוָה וְיָשַׁב שָׁם עַד עוֹלָם׃ וַתֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה בְּעָלָהּ עֲבֵד מִשְׁתַּפְוֵי הֲלָא תְּיַגֵּן

עוד היות חסיל לבוא ואויתיניה. ואשתחוי קדם יי ויתיב תמן עד עלמא:
ואמר להם אלקנה איש הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו
כך ויקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה
אתו: ואסהד לה אלקנה בעלה עבידי דתקיין בעיבאי אוליבי עד
דתחסלין תיתי בדם. אם יקיים יי ית מתגמותי. ואוריכת אתתא
ואוניקת ית בלה עד דחסלת ינקותה: ותעלהו עמה כאשך בגמלתו
בתלתה שלשה ואיפה חטין קמיה וכבל יין ותכניאהו בית יהוה שלו
והנער נער: ואסקוהיה עמה לד חסלתיה. בתורין תלתא ואיפילתא
חדא דקימחא וגלב דחמר. ואיתיתיה לבית מקדשא דיי לשילו
ולביא הוה ינוק: וישחטו את הפר ויבייאו את הנער אל עלי: ואמרו
ית תולא ואיתיאו ית לביא לות עלי: ואמרו בי מרי חי נפשך
מרי אני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל יהוה: ואמלת
בדעו לבוני. חיי נפשך לבוני אנא את. ואת שרת עמך הנא
לצלאה קדם יי: אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את
שאלתי אשר שאלתי מעמו: על לביא הדין צליתי והב יי לי ית
בעותי דבעיתי מן קדמוהי: וגם אנכי השאלתיהו ליהוה כל
הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה: ואף
אנא מסדרתיה דיהי משמיש קדם יי. כל זמן דהוא קיים. דשמיש קדם
יי. ושגיר תמן קדם יי:
ותתפלל חנה ותאמר
עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי
בישועתך: זעלי אתת חנה בלוחה נבואה ואמרת. בגר שמואל
בלי עתיד למהוי נביא על ישראל. ביומוהי יתפרקון מידא ופלשתאי.
ועל דהוי יתעבדון להון נקין וגבורן. בדין תקיף לבי בחולקא ב-
דיהב לי יי. ואף הימן בר יואל בר בכורי שמואל. דעתיד דיקום

הפ׳

הוא ואורעות עקר בנוהי. למהוי אחרין בשילא על ידי כבלין ובגדין.
עם אהיהון למיזל לשלהא בבית מקדשא: בדין לית קרני בתקנתא
דאתבי לי יי. ואף על פורעניות נפא דעתיד למהוי בפלשתאי.
דעתידין דיתון ית אלונא דיי בעגלתא חדתא. ועמיה קרבן אשמא.
בדין תיהד בנשתא דישראל. אתפתח פומי למללא לבבלן על בעלי
דבבי. אלי חדיתי בפלקנך: אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור
כאלהינו: סל סגיאיב תללא דאתגלי אתגבותא ואתגלרת. דעתיד
דיקום הוא ובל היולותיה. על ירושלם. ונם סגי יתעביד ביה. תמן-
יהלון פגרי משריתיה: בדין יזדעון כל עממיא ארעיא. דיי שליטיא
לית דחקיף אלא אלהנא: אל תדברו תדברו גבהה גבהה. יצא עתק
מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות: עד נבודרנצר
מלכא דבבל את תבבל את ואתגלרת. אתון כפראי וכל עממיא דעתידין
למשלט בישראל. לאתסגון למהלא לבבלן לבבלן. דלא יקום גדופין
מפומכון. ארי אלהא ידע פולא יי. ועלכל עובדוהי מתיהב ביאה. ואף
לבון עתיד לשלמא פורעניות חוביכון: קשת גבורים חתים
ונכשלים אזרו חיל: על מלכות יון את בניאת ואתגלרת. קשתת
דגיבלי יונאי ותבלין דבית חשמנאי דהוו חלשין יתעברן להון
גבורן: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו. עד עקרה ילדה
שבעה ורבת בנים אמללה: על בנוהי דהמן את בניאת ואתגלרת.
דהוו קבעין בלחמא ואגאן בשותלא וסגיאין בתמונא את תקבעני
ת בו לאתתאגלא בלחים תיזון פומהון. מרדכי ואסתר דהוו חשיכין
עתידין. ואת בשיאו ית מקביעות תון. תבנו למהוי בני חורין. בין לירושלם

והוה

דאמיה מצלים מופיק עורפיהון כמרדלא כד הוו כד מעלין
מן

ליום שני בירמיה

כֹּה אָמַר יְהוָה מְצָא חֵן בַּמִּדְבָּר עַם שְׂרִידֵי חָרֶב הָלוֹךְ לְהַרְגִּיעוֹ יִשְׂרָאֵל: מרגן אמר יי דהמון למעבד
דאתיו ממצלים מופיק עורפיהון כמרדלא כד הוו כד מעלין
ומתאספין ומעהר משפיל אף מלים! מקים מעפר דל מאשפות
ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחילם כי ליהוה
מצוקי ארץ ויעש עליהם תבל: מקים מעפרא מסכינא,
מקלקלתא מרים חשיכא. לאושבותהון עם עוליקיא לכרסי עלמא,
לפורקי יקרא מחסין להון. אלי קדם יי גלון עובדי כני אנשא מלדע
אתקין גיהנם לרשיעיא וזעדיקיא עבדי לעותיה. שכלול להון תבל:
רי נבלי חסירו! ישמח ויקשיעים במשך ידמיון כי לא בכח יגבר איש:
ג גוים עבדוהי זעדיקיא יסר מגיהנם, ורשיעיא בגיהנם נחשוכא
ודרגון. להוד שמי אלי לא מן דאית ביה חילא לכי ליום דינא,
ג יי יהוה יחתו מריביו עלו בשמים ירעם יהוה ויזין אפסי ארץ ויתן
ג עז למלכו ורם קרן משיחו: יי יתבר בעלי דבבא דקומין
לאבאשא לעמיה. עליהון מן שמיא כקל רם דשקיף יי יעביד
סורעניות ויין מבוד ומשלית עממין חטופין דאתין עמיה מקדמי
ארעא. ויהין תוקפא למלכיה. וילכי תלכות משיחיה:

מן קדם דקטלין בחרבא. רבר בני אלישבאה בית כיהא ושלאל;
מלחק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד:
אמרת לירושלם מלקרמין. יי אתגלי על אלהתכא. נביא אימר להון הוא
לחמות עלמא לחי מית זתכון על כן דצרית זתכון בטטלין: עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך ויצאת במחול משחקים: עוד
אקיימנך ותתקיימין. כנשתא דישראל. עוד תתקנין בתופכון ותפקין
בקיעת משכחין: עוד תטעי כרמים בהרי שומרון נטעו ונתלו:
עוד תעבין כרמין. בטורי שומרון. עובדו שתלין ואחילו: כי יש יום קראו
נוצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יהוה אלהינו: אלי אית אליפורת
והיא. ואבי טובא לבית ישראל לעתיד למיתי לעזריקיא לנטרלו אוליתי
מלקרמין. חולקהון באורעא דישראל. דהוו מחמדין לשני. כתמתא דאתיין
אמהין אמרתי נקום ונעלה לציון. ונתחזי קדם יי אלהנא:

כי כה אמר יהוה רני ליעקב שמחה וצהלו בראש הגוים השמיעו
הללו והאמרו הושע יהוה את עמך את שארית ישראל: אלי כרעין אמר
ישכחן בבית יעקב. בחרוא. וריעין בישא גלי לעיני כל עממיא. בשלו
שבחו ואימרו פרוק יי ית עמיה. ית שארא דישראל: הנני מביא
אתם מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה ויולדת
יחדו קהל גדול ישובו הנה: הא אנא מייתי להון בגלוי מארעא
ואכנישנון מסופי ארעא. דהוון בהון עורין וחגירין. יסגון בהון מעברין
הלוך יחד. בסנהדרין סניאן ית כולהון הלכא: בבכי יבאו ובתחנונים
אובילם אוליכם אל נחלי מים בדרך ישר לא יכשלו בה כי הייתי ל
לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: כמגלותהון כך הוון כען גלו. מן
וכמתנהון מבני גלוותהון. בלהומיץ מגיאין אקליבמון. אדבכי יבון

עַל פְּעִילֵי אָוֶן׃ בָּאוֹלַת תִּקְבָּא׃ לֹא יִתְקַלְּטוּן בַּהּ׃ אֱלֹהֵי הוֹשַׁע מִימֵי לִישְׁמָעֵל
כְּאַב זְאֹפְלִים הָנִיב הוּא קָדְמִי׃ שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱוֵה עוֹזֵר לִי׃
וְהָבִיאוּ בָאִים מִמֶּדֶךָ וְאָמְרוּ מְיֻשָּׁרָה יִשְׂרָאֵל יְקַבְּצֵנוּ וְיִשְׁמָרֵן
מְרֻעָה עֲדָרָן׃ קְבִילוּ פִּתְגָמָא דֵּי״י עַמְמַיָּא׃ וְהַוֹו כְּנָזוֹן מִלְּחִיק
וְאִימְלוּ׃ מִן דְּבָרְיָה לִישְׂרָאֵל וְכִנְשִׁינֵיה וְיִטְרוֹיֵיה כְּלַעַיְא לְעַרְלָיָה׃
כִּי יָדַעְתָּ יְהוָה אֶת יַעֲקֹב וְגָאַלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ אֱלֹי פְּלַק יְיָ יָת
דְּבֵית יַעֲקֹב וְיִשְׁיְבִנַּן מִדֵּי דְּתַקִּיפִין מִנֵּהוֹן׃ וּבָאוּ וְרַנְּנוּ בְּמְרוֹם
עִיוֹן וְנָהֲרוּ אֶל טוּב יְהוָה עַל דָּגָן וְעַל תִּירוֹשׁ וְעַל יִצְהָר וְעַל בְּנֵי
צֹאן וּבָקָר וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה וְלֹא יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד׃ וְיִתְיְתוּן
וְיִשְׁבְּחוּן בְּטוּר בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיִתְבְּנֵי צִיּוֹן וְיִתְפַּנְּקוּן בְּטוּבָא דֵּי יְהַב
לְהוֹן יְיָ׃ בְּעוֹלָא בְּהַמְלָא וּבְמִשְׁחָא וּבְנֵי עֵן זְתוּרִין וְתֵלֵי׃
נַפְשְׁהוֹן תְּהֵא מְלֵיָא תְּפַנּוּקִין כִּנְגַּת שְׁקִיָּא דְּמַלְיָא׃ וְלָא יֵיסְפוּן לְעַפָּא עוֹד׃
אָז תִּשְׂמַח בְּתוּלָה בְּמָחוֹל וּבַחוּרִים וּזְקֵנִים יַחְדָּו וְהָפַכְתִּי אֶבְלָם
לְשָׂשׂוֹן וְנִחַמְתִּים וְשִׂמַּחְתִּים מִיגוֹנָם׃ בֵּדִין יְהֵא בְּתוּלְתָּא
דְּיִשְׂרָאֵל כַּד בְּחִנְגִּין וְעוֹלְמִין וּסְבִין כְּחַדָּא׃ וּמְהַפֵּךְ אֲבֵלְהוֹן לְחֶדְוָא
וּמְנַחֲמִינוּן׃ וְאַחֲדִינוּן מִדְּוֵנְהוֹן׃ וְרִוֵּיתִי נֶפֶשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן וְעַמִּי
אֶת טוּבִי יִשְׂבְּעוּ נְאֻם יְהוָה׃ וְאִסְפֵּק נַפְשָׁא דְּכָהֲנַיָּא תְּפַנּוּקִין וְעַמִּי
בֵּית יִשְׂרָאֵל יָת טוּבִי דְּיֵהֵנוֹן יִסְבְּעוּן אֲמַר יְיָ׃
לְשַׁחֲרִית שְׁלִישׁוֹם כְּפוּלִים בִּישַׁעְיָה סִימָן נז
וְאָמַר סֹלּוּ סֹלּוּ פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי׃ וַיֵּימַר אֱלִיפַז
דְּאָזְהַלוּ׃ אַפְנוּ לֵב עַמָּא לְאוּלַח תִּקְנָא׃ סַלִּיקוּ תִּקְלַת לְשִׁיעָיָא׃ מְאוּלַח
כְּנִשְׁתָּא דְּעַמִּי׃ כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ
שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים

קד

מְדַמְעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפָעֳלָתֵךְ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב׃
כְּדֵין אֲמַר יְיָ׃ מְנַעִי קָלִיךְ מִלְּמִבְכֵּי׃ וְעֵינָךְ מִלְּשַׁפְלָא דְּמְעִין אֲלֵי
אִית אַגַר לְעוֹבָדֵי אֲבָהָתִיךְ עֲתִידָא אֲמַר יְיָ׃ וְיִתוּבוּן מִבְּאַרְעָא דְּבַעֲלֵי־
דַּבָּבְיהוֹן׃ וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֵךְ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם׃ וְאִית
סְבָרָא לְסוֹפִיךְ אֲמַר יְיָ׃ וְיִתוּבוּן בְּנַיָּא לִתְחוּמֵיהוֹן׃ שָׁמֹעַ שָׁמַעְתִּי
אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסַּרְתַּנִי וָאִוָּסֵר כְּעֶגְלָה לֹא לָמֵד הֲשִׁיבֵנִי וְאָשׁוּבָה כִּי
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהָי׃ שְׁמִיעַ גְּלֵי קָדָמַי׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּכַן וְאָמְתָאנְחִין עַל
דְּאִשְׁתְּלַטּוּ׃ אַמְלִין מְלִין אִיתֵיתָא עֲלַנָא יְפוּלִין וְלָא אֵילִיפְנָא׃ כְּעֵיגְלָא
לָא מֵילֵף׃ פְּלוֹ אֲתֵיבְנָא לְפָלְחָנָךְ וְנִתוּב׃ אֲרֵי אַתְּ יְיָ׃ אֱלָהָנָא׃ כְּיַאֲחֵרֵי
שִׁוְבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ בַּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי כִּי־
נָשָׂאתִי חֶרְפַּת נְעוּרָי׃ אֲרֵי כַד אַנְחֵנָא תָּיְבִין לְאוּלְפָנָךְ אַתְּ אַמְתַּלְחֵם עֲלָנָא׃
וְכַדוּ דְּאִתְגְּלִי לְנָא טַפְחָנָא עַל יַרְכָּנָא׃ כַּהֵיתְנָא וְאַף אִתְכַּנַּעְנָא׃
אֲרֵי קַבִּילְנָא חֲסוּרֵי חוֹבָנָא דְּמַלְקַדְמִין׃ הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד
שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם
אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְהוָה׃ הָכֵי אֲמַר יְיָ׃ אִם לְבַר חֲבִיב קָדָמַי יִשְׂרָאֵל׃ אֲרֵי לְבַר לְחִים הוּא
אֲלֵי בְּזִמְנִין דְּמִשְׁתְּבֵי אוֹלִיתִי עַל לִבִּיה לְמִתְעַדְּרֵהוֹן׃ כְּדֵין דְּכַרְנָא לְמִוְטַבָּא
לֵיה עוֹד׃ עַל כֵּן אִתְגּוֹלְלָן רַחֲמַי עֲלֵיהוֹן׃ רַחֲמָא אֲרַחֵם עֲלֵיהוֹן אֲמַר יְיָ׃

כאלין למדע אוכחן דתקנן קדמי. עצן. כעמא דזכו עבד. ומרין
משפטי ערך קדמת אלהים יחפצון: וקדמי יום יום אלפן תבעין.
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
גליא קדמי. דאשכוך להון ואדמים עליהון. ואשלים תנחומין. להון
ולדמתאבלין עליהון: בורא ניב שפתים שלום שלום לרחק ולקרוב
אמר: והרפאתין: רבלא תמלל סגון כעם כל אנשא אמר שלמא
יתעביד לישראל ורעטרו אוליתי מלקדמין. ושלמא יתעביד לתביא
דתבני לאוליתי קדיב. אמר יי ואשכוך להון: והשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימין רפש וטיט: ולשעיא כימא דטלין
דבעי למלח ולא זכיל. שבלין מוהי סין וטין: אין שלום אמר אלהי
לרשעים: לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא:
קרא
בגדין אל תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם: בנא אכלי בגלוגך לא תמנע. כקל שופרא אליס קלך.
זהוי לעמי מרדיהון. ולבית יעקב חוביהון: ואותי יום יום ידרשון ודעת
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: וקדמי יום יום אלפן תבעין.
ומרין משפטי ערך קדמת אלהים יחפצון: וקדמי יום יום אלפן תבעין.
דרכי יחפצון כגוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני
גליא קדמי. דאשכוך להון ואדמים עליהון. ואשלים תנחומין. להון
ולדמתאבלין עליהון: בורא ניב שפתים שלום שלום לרחק ולקרוב
אמר: והרפאתין: רבלא תמלל סגון כעם כל אנשא אמר שלמא
יתעביד לישראל ורעטרו אוליתי מלקדמין. ושלמא יתעביד לתביא
דתבני לאוליתי קדיב. אמר יי ואשכוך להון: והשעים כים נגרש כי
השקט לא יוכל ויגרשו מימין רפש וטיט: ולשעיא כימא דטלין
דבעי למלח ולא זכיל. שבלין מוהי סין וטין: אין שלום אמר אלהי
לרשעים: לית שלמא אמר אלהי לרשיעיא:
קרא
בגדין אל תחשך בשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב
חטאתם: בנא אכלי בגלוגך לא תמנע. כקל שופרא אליס קלך.
זהוי לעמי מרדיהון. ולבית יעקב חוביהון: ואותי יום יום ידרשון ודעת

אלהיה לא אתלהק. שאלין מן קדמי דין דקשוט כאמי לאתקבלא
לדחלתא דידי עבדן: למה צמנו ולא ראית ענינו נפשינו ולא תדע
הן ביום עצמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנגשו: אחלין לתא
אנחנא עימין. וקדמך נפשתנא מסגפין ואת לא ידיע. כביא
אמר להון. הא ביום תעניתכון אתון עבדין דין. זכל תקלתכון
אתון מקדמין: הן לריב ומצה תצומו ולהכות בגלוך רשע לא
תצומו כיום להשמיע במרום קולכם: האלתהלו ולהיעו אתון כימין.
ולמחוי כגלו מיא דרשעא. לא אתעבדן תענין כאלין. להשמעא ב
במרומא קלכון: הכזה יהיה צום אבחרהו. יום ענות אדם נפשו הלכף
כאגמון ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה:
ההלא היא תענית אבחרנא דרעינא בה. ולמא. ומסגיף אנשא נפשיה:
כפיף ליציה כאגמון כפיף. ועל קלא וקטטא נאית. הלהדא אתון
קלין תענין. ולמא דרעוא כיה מן קדמי: הלוא זה צום אבחרהו
פתח חרצבות רשע התר אגדות מועה ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו: הלא לא היא תענית דרעינא כה. פרוק פנשת
לשעא שלי קטלי. כתבי דין מסטי. ופטרו דהוו אנסין בני חורין. וכל
דין מסטי תקלקון: הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא
בית. כי תראה ערום וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: הלא תפלגינ
לכפנא מלחמך. זחשיכין מטלטלין תעיל לגו ניתך. אלי תחזי ערטולא
ותכסיניה. ומקריב בקלך לא תכבוש עיניך: אז יבקע כשחר אורך
וארכתך מהרה תצמח והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך:
כדין יתגלי כשפרפרא נהורך. ואסותת מחתך כפליט תסק והכון קדמך
צדקותך. ציזך מן קדמי תתפרש: אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר
הנני:

הִנֵּנִי אִם תִּמְצָא מוֹטָה שְׁלַח מַעֲבָע וְדַבֵּר אֵלָן: בֵּכֵן תַּעֲלֶה
דִּילִי הִקְבִּיל עֲלוֹתָךְ תִּבְעִי. מִן קָדְמוֹהִי. וְיַעֲבִיד בְּעוּתָךְ. אִם תִּעְבֵּי מִצְוֹתָי
אִסְטְוִיוֹת דִּיִן. מִלְּמֶעְבַּד בְּאַעְבָּע וּמִלְּמְצַלָּאָה מִלִּין דְּאוֹנִיס: וְתַפֵּק לְלַעֲבָד
בְּמִשְׁכָּךְ וְנִפְשׁ נַעֲנָה תַּשְׁבֵּיעַ. וְזַרְחָ בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם:
וְתִתְּפוֹ קָדָם סַפְּנָא נַפְשָׁךְ. וְנִפְשׁ מִסְכֵּנָא תַּסְבַּע. וְיִרְנַת בְּחִשּׁוֹכָא
נְהוֹרָךְ. וְקַבְלָךְ כְּטִיהָלָא: וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד. וְהִשְׂבִּיעַ בְּצָחֲצָחוֹת
בְּמִשְׁכָּךְ וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ. וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא
יְכַזְּבוּ מֵימָיו: וְיִבְנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקָרָא לְךָ גּוֹדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת: זְבוּן
מִנָּךְ חֲלָבוֹת עָלַם. דְּמוֹרֵי דָר וְדָר תְּקוֹמֵים. וְיִקְרוּן לָךְ מְקַיֵּם אוֹרְחָא
דְּתַקָּנָא. מְתִיב לְשַׁבְּעָא לְאוֹלִיתָא: אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶיךָ עֲשׂוֹת
חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי. וְקָלָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד. וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּתָא
רִגְלָךְ. לְמֶעְבַּד עוֹבָדָךְ בְּיוֹמָא דְקוּדְשִׁי. וְתִקְרֵי לְשַׁבְּתָא דְּתַפְנוּקִין.
לְקַדִּישָׁא דַּיְיָ תְּהֵיקַר. וְתְהֵיקַר קְדָמוֹהִי. כְּלָא מִסְתַּדַּר אוֹרְחָךְ. וְכָל מִלְּסְפָּלָא
עוֹבָדָךְ וְהָא הַלְלָא מִלִּין דְּאוֹנִיס: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ
עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר:
כֵּדִין תִּתְפַּנַּק קֳדָם יְיָ. וְיַשְׁלִיטָךְ עַל תְּוָקְפֵי אַרְעָא וְזָנֵי לְבָבָךְ כְּיַעֲקֹב
אֲבוּכָךְ דְּעִקְּבֵי אִמֵּךְ מְלָא דַיְיָ גְּזִיר כֵּן:

וְגָאַל צִיּוֹן גּוֹאֵל וְלְשָׁבֵי פֶּשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה: וְיְהִי
לִיצִיּוֹן פָּרִיק. וְלְאִתְכַּנְּשָׁא כְּלוּדְיָא דְּבֵית יַעֲקֹב אָמַר יְיָ:
וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי
בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם: וְאַנְיָא דֵּין קְיָמִי עִמְּהוֹן אָמַר יְיָ. רוּחָא קוּדְשִׁי דְּעָלָךְ —

וּפִתְגָמַי דִּי בְּאוֹרָיְתִי דְּשַׁוִּירִתִּי בְּפוּמָךְ. לָא יְעַדְּיוּן. מִפּוּמָךְ וּמִפּוּם בְּנָךְ וּמִפּוּם
בְּנֵי בְנָךְ אָמַר יְיָ. מִכְּעַן וְעַד עָלְמָא:

למנחת כפולים בתלי עמר

וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶּן אֲמִתַּי לֵאמֹר: וְהוֹה פִּתְגָם בְּאוֹרָה מִן קֳדָמָי.
עִם יוֹנָה בַּר אֲמִתַּי לְמֵימָר: קוּם לֵךְ אֶל נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקְרָא עָלֶיהָ
כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי: קוּם אִיזֵיל לְנִינְוֵה. קִרְיְתָא לְכְתָא וְאִתְנַבֵּי עֲלָהּ
אֲרֵי סְלִיקַת בִּישְׁתְּהוֹן לְקֳדָמָי: וְיָקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה
וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֳנִיָּה בָּאָה תַּרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: וְקָם יוֹנָה לְמֵיעַל לְתַרְשִׁישׁ מִן קֳדָם דְּיִתְנַבֵּי בִּשְׁמָא
דַּיְיָ. וְנָחַת לְיָפוֹ. וְאַשְׁכַּח אֳנִיָּא דְּאָזְלָא לְתַרְשִׁישׁ וְיָהַב אַגְרָהּ וְנָחַת בָּהּ
לְמֵיזַל עִמְּהוֹן לְתַרְשִׁישׁ מִן קֳדָם דְּיִתְנַבֵּי בִּשְׁמָא דַּיְיָ: וַיהוָה הֵטִיל רוּחַ
גְּדוֹלָה אֶל הַיָּם וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: וְיָיָ
אַיְתִי רוּחָא רַבְּתָא עַל יַמָּא וַהֲוָה נַוְתָּא רַבְּתָא בְּיַמָּא וְסִפִּינְתָּא מְסַכְּנָא
לְאִתְבָּרָא: וַיִּרְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ אֶל אֱלֹהָיו וַיָּטִילוּ אֶת הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה
אֶל הַיָּם לְהָקֵל מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדַם:
וְדַחֲיִלוּ מַלָּחַיָּא. וְצָעוּ גְּבַר מִן דְּחַלְתֵּיהּ. וְהַדְּיוּ אֱלִילַת בְּהוֹן לְיַמָּא. וְיוֹנָה
דְּמָטָא לְבֵאלְמָא לְהוֹדָא. לְאַקְדָּמָא מִנְּהוֹן. וְיוֹנָה. כַּחַת לְאַרְעִית שִׁדְיָא
דְּבֵאלְמָא. וְשָׁכִיב וּדְמִיךְ: וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לְּךָ
נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד:
וְקָלִיב לְוָתֵיהּ לֵהּ סַפְּנָא. וְאָמַר לֵיהּ מָא אַתְּ דָּמֵךְ. קוּם צַלִּי לֶאֱלָהָךְ.
לְמָא אַף יִתְרַחֵם מִן קֳדָם יְיָ. וְלָא נֵיבַד: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ
לְכוּ וְנַפִּילָה גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ גּוֹרָלוֹת
וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל יוֹנָה: וְאָמְרוּ גְּבַר לְחַבְרֵיהּ אִיתָא וְנַרְמֵי עֻרְבִין וְנִדַּע
בְּרִיךְ. מַן כְּשַׁתָּא הָדָא לָנָא. וְרָמוֹ עֻרְבִין. וְנָפַל עֻרְבָא עַל יוֹנָה:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָּא לָנוּ בַּאֲשֶׁר לְמִי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ מַה־
מְלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מַה אַרְצֶךָ וְאֵי מִזֶּה עַם אָתָּה: וַאֲמַר לֵיהּ חוֹי
כְּעַן לָנָא בְּדִיל מַן בְּשַׁתָּא הָדָא לָנָא מָא עֲבִידְתָּךְ וּמִנַּן אַתְּ אֲתֵי
אֵילָא הִיא מְדִינָתָךְ וְאֵי מִדִּין עַמָּא אַתְּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עִבְרִי
אָנֹכִי וְאֶת יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת הַיָּם וְאֶת
הַיַּבָּשָׁה: וַאֲמַר לְהוֹן יְהוּדָאָה אֲנָא וּמִן קֳדָם יְיָ אֱלָהָא דִּשְׁמַיָּא אֲנָא
דְּחִיל דְּעָבַד יָת יַמָּא וְיָת יַבֶּשְׁתָּא: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא
בֹרֵחַ כִּי הִגִּיד לָהֶם: וְחֵילוּ גוּבְרַיָּא דְּחִלָא רְבָא וַאֲמָרוּ לֵיהּ מָא דָּא
עֲבַדְתָּא אֲלֵי דְּדַעְנ גוּבְרַיָּא אֲלֵי מִן קֳדָם דְּיָתְבָנֵי בְּשַׁגְיָא דְּיָי הוּא שָׁלִיחַ
חָוֵי לְהוֹן: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה נַּעֲשֶׂה לָּךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי הַיָּם
הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר: וַאֲמַר לֵיהּ מָא נַעְבִּיד לָךְ וְנִיסַּח מִנָּנָא מַיָּא אֲלֵי
דְּמָא אֲזִיל וְנִשְׁתֵּיק מִנָּנָא: וַאֲמַר אֲלֵיהֶם שָׂאוּנִי וְהַטִּילוּנִי אֶל
הַיָּם וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל
הַזֶּה עֲלֵיכֶם: וְאַמַּר לְהוֹן סְבוֹנִי וְרִמוֹנִי לְיַמָּא וְיִסַּח מִנָּכוֹן מַיָּא
דְּיַדַּע אֲנָא אֲלֵי בְּדִילִי כְּחֵשׁוֹלָא דָּא עַל עִילַּיכוֹן: וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים
לָהָשִׁיב אֶל הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם: וְשַׁטִּין
גוּבְרַיָּא לְאַתְבָא לִיבֶּשְׁתָּא וְלָא יְכִילוּ כִּי יַמָּא מִתְגְּבַר וְנָחְשׁוֹלָא
תְּקִיף עֲלֵיהוֹן: וַיִּקְרְאוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אָל נָא נֹאבְדָה
בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִי כִּי אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר
חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ: וְצַלִּיאוּ קֳדָם יְיָ וְאָמְרוּ בְּקָבֵל דְּעוּתָךְ יְיָ לָא
נִסְפֵּי בְּחוּבַת נַפְשֵׁיהּ דְּנָבְרָא הָדֵין וְלָא תִּתֵּן עֲלָנָא חוֹבַת דָּם
זַכַּאי אֲלֵי אַתְּ יְיָ כְּדִבְעוּתָךְ עֲבַדְתָּא: וְיִשְׁאוּ
אֶת יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ: וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה

גְּדוֹלָה אֶת יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים: וְרַחִימוּ גוּבְרַיָּא
דְּחִלָא רְבָא מִן קֳדָם יְיָ: וְאַקְרִיבוּ נִכְסַת קֻדָּם יְיָ: וְנַדְּרוּ נִדְרִין: וַיְמַן
יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים
וּשְׁלֹשָׁה לֵילוֹת: וְזִמִּין יְיָ נוּנָא רַב לְאַבְלָעָא יָת יוֹנָה וַהֲוָה יוֹנָה בְּמָעֵי
דְּנוּנָא תְּלָתָא יוֹמִין וְתְלָתָא לֵילְוָן: וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל

יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה: וְצַלִּי יוֹנָה קֳדָם יְיָ אֱלָהֵיהּ מִמְּעֵי דְּנוּנָא:
וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ
קוֹלִי: וַאֲמַר עֲלֵיתִי מִדְּעָקַת לִי קֳדָם יְיָ וְקַבֵּיל צְלוֹתִי מֵאַרְעִית תְּהוֹמָא
בְּעֵית עֲבַדְתָּא כְּעוֹתִי: וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי
כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: וַאֲמַרִתְּ לְעוֹמְקָא בְּלִבָּא דְּיַמָּא וְנַהֲרָא
סְחַר סְחוֹר לֵיהּ כָּל נְחִשְׁלוֹהִי דְּיַמָּא וְגַלּוֹהִי עֲלַי עֲדִיוּ: וַאֲנָא אֲמַרִתִּי
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: וְאַנָּא אֲמַרִית
אִתְרְכִית מִן קֳדָם מֵימְרָךְ בְּלַם אוֹסִיף לְאִסְתַּכְּלָא בְּהֵיכְלָא דְּקוּדְשָׁךְ:
אָפְפוּנִי מַיִם עַד נֶפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ לְרֹאשִׁי: אֶתְקְפוּנִי מַיָּא
עַד מָוְתָא תְּהוֹמָא סְחוֹר סְחוֹר לֵיהּ זְמָא דְּסוּפָא תְּלֵי עֵיל מִן לֵישָׁא:
לְקִצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי הָאָרֶץ בְּרִחֶיהָ בַּעֲדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשַּׁחַת חַיַּי
יְהוָה אֱלֹהָי: בְּשֵׁקְפִי טוּלְיָא נַחְתִּית אַרְעָא בְּרִיחָהָא בָּעֵית לְעָלְמָא וְתַסֵּק
מִגֵּי עַלְמִין יָת קְלָלִי קֳדָמָךְ לְאִסְתַּכְּלָא מַהְבַּלְתָּא מַהֵי יְיָ אֱלָהִי:
בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה זָכַרְתִּי וַתָּבוֹא אֵלֶיךָ תְּפִלָּתִי אֶל הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ: מְשַׁמְּרִים הַבְלֵי שָׁוְא חַסְדָּם יַעֲזֹבוּ:
וַאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה לָךְ אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלֵּמָה יְשׁוּעָתָה לַיהוָה:
וַאֲנָא בְּקָל תְּשְׁבָּחָא אוֹדֵי קָדָמָךְ דְּנָדַרִית אֲשַׁלֵּים

נפשי בעלן קדם ייי : ואמר יהוה לרגז ולקא את יונה אל
הישבשה : ואמר ייי לינונא ופלטת ית יונה לישבשתא :
ויהי דבר יהוה אל יונה שניית לאמר : זהוה פתגם נבואה מן קדם
ייי עם יונה ת׳ בן נינות למימר : קום לך אל נינוה קרתא רבתא
ואלעי את הקליאה אשר אנכי דבר אליך : קום מיזיל לנינוה קרתא
לרבתא ואתנבי עלה ית נבואתא דאנא מתמליל עמך : ויקם יונה
ויזל אל נינוה כפתגם יהוה ונינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך
שלשת ימים : וקם יונה ואזיל לנינוה כפתגם ייי : ונינוה הות
קלת קרתא לרבתא קדם ייי מהלך תלתא יומין : ויחל יונה לבוא בעיר
מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת :
ושלי יונה למי שלם בקרתא מהלך יומא חד ואכריז ואמר כסוף
אלעשרין יומין ונינוה מתהפלא : ואמיני אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם : ויגע הדבר אל מלך נינוה
ויקם מכסאו ויעבר מדותו ממעליו ויכס שק וישב על האפר : ומטוא פתגמא לות מלכא
דנינוה וקם מפורקי מלכותיה ואעדי לבוש יקריה מניה ואתכסי
שקא ויתיב על קטמא : וינדעון ואמר בנינוה מטעם המלך
ורבניו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה
אל ירעו ומים אל ישתו : ואכליד ואמר בנינוה מ׳
מגזירת מלכא ורבניה למימר אנשא ובעירא תורי
וענא לא יטעמון מדעם לא ירעון ומוא לא ישתון :
ויתכסו שקים מאנשא והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : ויתפרסן
להיכליה מלכא ורבניה למימר לא יחבל ולא יטעון קדמאי ולא
ירעון ומוא לא ישתון :

מאורחיה בישתא ומן חטפא דבידיהון : מי יודע ישוב ונחם
האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד : מן קדם דאית בידיה חולין
ית מפהון וית תלהם עלוהי מן קדם ייי : ויתוב מהתקוף לרוגזיה ולא
נייבד : וחמא האלהים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ויתנחם
האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה : וגלן קדם
ייי ענדהון ואמר תבו מאורחתהון בישתא ואתב ייי מן בישתא
דמליל למעבד להון ולא עבד : ויגע אל יונה רעה גדולה ויחר
לו : ויבאש ליונה ביאשא לכא ותקיף ליה : ויתפלל אל יהוה ויאמר
אנה יהוה הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי
לברח תרשיש כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים
ורב חסד ונחם על הרעה : ועכלי קדם ייי ואמר קבל בעותי ייי
הלא דין פתגמי ערדהותי הדם על ארעי על כן אוחיתי
למעבק לחמא ארי ידעגא ארי את אלהא תקנא ורחמנא כ
מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון ומתיב מיהליה מלאיתאה
בישא : ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחיתי :
ואמר ייי קב כעין ית נפשי מני ארי טב דאמות מדאחי : ואמר
יהוה היטב חרה לך : ואמר ייי הלחדא תקוף לך :
ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה
וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר : ומנפק יונה
מן קרתא ויתיב מדרומא לקרתא ועבד ליה תמן מטללתא
ויתיב תחותה בטולא עד דיחזי מא יהי בסוף קרתא : ומן
יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות על ראשו
להציל לו מרע עתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה :

וזמין ליי לאהים קיקיון: וסליק שיל מן יונה למהוי טולא על
ליישיה לאגנא ליה מכשתיה והוי יונה על קיקיון חדוא רגא:
וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את
הקיקיון ויבש: וזמין ליי תולעתא כמיקק עפלא ביומא
דבתלוהי ומתא ית קיקיון ויבש: ויהי כזרח השמש וימן אלהים
רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל
את נפשו למות ויאמר טוב מותי ממחיי: ואמר כמדנח שמשא
וזמין ליי קורמא חשתיקתא וטפחת שמשא על ליישא דיונה
ואשתלהי וישאל ית נפשיה לממת ואמר טב דאמות מדאחיי:
ויאמר אלהים אל יונה החיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב
חרה לי עד מות: ואמר ליי ליונה הלחדא תקיף לך על קיקיון
ואמר לחדא תקיף לי עד מותא: ואמר ייי אתת חסת
על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה היה
ובן לילה אבד: ואנא לא אחוס על נינוה קרתא רבתא דאית בה
יתיר ממאה ועסרין רבוא אנשא דלא ידע בין ימינה לסמליה
ובעירא סגי: מי אל כמוך נושא עון ועובר על
פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:
ליית גבר אחרן אלהא שכיך לעזין ומעבר על חובין
לשארא דאחסנתיה לא מוריך לעלמין לונדיה אלי לאוטבא הוא:

ישוב ירחמנו יכבוש עונתינו ותשליך במעמקות ים כל חטאתם:
יתון מימרך לקרתא עלגא יכבוש של חובנא בלחמתיה ויר מני
לעלמי מקי זכותא לאבהתנו חסדך לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם: תתין קושטי ליעקב
לאברהם דקיימתא ליה בבית ל טעות אבהתם לדרעיה בתלוהי
כמא דקיימתא ליה בין בתריא תרכל לנא עקידת יצחק דאתעקד
על מדבחא קדמך תעביד עמנא טבוון דקיימתא לאבהתנא מיומי
קדם:

ליום לאשון שלוחג הסכות בתרי עסר זכריה
פיסקא יד

והכאתי את השלישית באש יצרפתים כיצרף את הכסף
ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי
עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: והעיל ית תליתיתא בנורא
ואדיבינון כמא דיצרפון ית כספא ואבחינון כמא דבחין
ית דהבא הוא יקרי בשמי ואנא אקביל צלותיה אמרית עמי הוא
והוא יימר ייי אלהי: הנה יום בא ליהוה וחלק שללך
בקרבך: והא יומא עתיד למיתי מן קדם ייי ויתפלגון בית ישראל נכסי
עממיא בגויך ירושלם: ואסגפתי את כל העמים אל ירושלם למלחמה
ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר
בגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: ואכפוש ית כל עממיא
לירושלם לאגחא קרבא ות תכניש קרתא ות תבזון בתיא ונשוא
ושתכבן ויכוך פלגה דקרתא בגלותא ושאר עמא לא יפסוק
מן קרתא: ונפוק יהוה ונלחם בעממיא ההם ביום הלחמו ביום קרב:
ויתגלי ייי ויגיח קרבא בעממיא האינון ביום אגחותיה קרב על

הוא דכתוב: ועד מדי רבלתה בגבול חמת אשר על פני
ירושלם מקדם. ובקעת הר המישים מחצין מדרחה ומה גיא גדולה
מאד ומשיחי המים עמונה וחצין גבעה: ויתגדלי גבורתיה
דשלמה ההוא. על טוב זיתיה דעל אפי ירושלם מתרנחא
ויתגדע טוב זיתיה מפלגה למרנחא ולמעלבא. חלא לבא לחדא
ויתלש פלגיה דטולא. לצפונא וכל גיה לדרומא: ונסתם גיא
הלי פי גיאי הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני
הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל הקדושים עמך:
ויסתתים חלא דטוליא. אלי ימטי חלת טוליא לאצל. ותעלקון
כמא דעלקתון מן קדם זיעא. דהוה ביומי עזיה מלך שבטא דבית
יהודה. ויתגלי יי אלהי כל קדישוהי עמיה:
ביום ההוא לא יהיה אור יקרות וקפאון: ויהי כעלנא ההוא לא יהי נהולא
יקרין עדי וגליד: והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום
ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: ויהי והוא חד הוא יהי ידיע
קדם י לא כניהור ומם דלא נקבל ליליו ויהי לעלן למשא יהי נהולא:
והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים
הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחרף יהיה: ויהי כעלנא
ההוא. יפקון מי מבועי מירושלם. פלגהון לדימא שבתרנחא
וכלגהון לדמא תשלגאה. בקיטא ובסתוא יהון נפקין: והיה יהוה
למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ותתגלי
מלכותא דיי על כל יתבי ארעא. כעלנא ההוא. יסלחון קדם
יי פתף חד. אלי שניה. ניב כעלנא לית לך מניה: ישוב כל
הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם והאמה ונשבה תחתיה

למשנה

למשער בנימין עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך: יקפה כל ארעה כמישלא מגבע לרמון דלום
לירושלם. ותתרמי ותתיב באתרה למתרע שיבט בנימין עד אתר תרעא
קדמאה עד תלע זויתא. ומגדל פקום עד שיהי מלכא: וישבו בה
וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: וזה יהיה הנגף אשר יגף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם ומקו
בשרו והוא עומד על רגליו ועיניו תמקנה בחוריהן ולשונו תמק
בפיהם: והיא יהיה ביום ההוא מהומת יהוה גדלה בהם
והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: וגם יהודה
יהיה נלחם בירושלם וקבצו חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה במחנות
ההמה כמגפה הזאת: והיה כל השרידים הנאמנין מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: והיה כל הישתמר מכל
משפחות הארץ אל ירושלם לעלות מדי שנה בשנה להשתחות
למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: והיה כל הישתמר מכל
משפחות הארץ אל ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות
למלך קדם מלך עלמיא יי צבאות ולמיחג ית חגא דמטלליא:

וגיב

לְהִהְיֹת אֲשֶׁר לֹא־עֲלָה מֵאֵת מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלִַם —
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגָּשֶׁם: וְהִיא־
דֹלֶא יִפְקֹד מִשְׁפְּחוֹת עַמְּמִי אֶרְעָא לִירוּשְׁלֵם לְמִסְגַּד קֳדָם מַלְכָּא —
יְיָ צְבָאוֹת. וְלָא עֲלֵיהוֹן דְּהִי מִטְלָא: וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם
לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה
אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת: זֹאת מַלְכוּת מִצְרַיִם
לֹא תִסְקֵי וְלָא תִזְתֵּי דְּלָא לְהוֹן יוֹסֵק נֵילוֹס. בְּרַם עֲלֵיהֶן תְּהֵי מַהֲתָא
דְּיִמְחֵי יְיָ יָת עַמְמַיָּא. דְּלָא יִסְקוּן לְמֵיחַג יָת חַגָּא דְּמַטְלַיָּא: זֹאת
תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁל לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת
חַג הַסֻּכּוֹת: לֹא תְהֵי פּוּרְעָנוּת מִצְלַאי. וְלָא פּוּרְעָנוּת כָּל עַמְמַיָּא. דְּלָא
יִסְקוּן לְמֵיחַג יָת חַגָּא דְּמַטְלַיָּא: בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל מְצִלּוֹת —
הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיוּ הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
בְּעִדָּנָא הַהוּא. יְהֵי עַל כְּלוֹלוֹת סוּסְיָא. קֻדְשָׁא קֳדָם יְיָ. וִיהוֹן כְּוָרְוָא
בְּבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ. סְגִיאִין כְּמַדְּקָיָא קֳדָם מַרְבְּחָא: וְהָיָה כָּל סִיר
בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ
מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם
הַהוּא: וְהֵי כָּל דּוֹד בִּירוּשְׁלֵם וְיְהוּדָה. קוּרְשָׁא קֳדָם יְיָ צְבָאוֹת. וְיֵיתוֹן כָּל דְּדָבְחִין. וְיִסְבּוֹן מִנְּהוֹן וְיִבְשְׁלוּן בְּהוֹן. וְלָא יְהֵי עוֹד תַּגְלָא
עוֹד. בְּבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ צְבָאוֹת בְּעִדָּנָא הַהוּא: פ

ליום שני של חג הסכות במלכים א ח

וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֳדָשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת
הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה: וְשְׁלֵמַת כָּל עֲבִידְתָּא. דְּעָבִיד
מַלְכָּא שְׁלֹמֹה בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ. וְאַיְתִי שְׁלֹמֹה יָת קוּרְשָׁא דְּדָוִד

אֲבוּהִי. יָת כַּסְפָּא וְיָת דְּהַבָּא וְיָת מָנַיָּא. יְהַב בְּאוֹצָרֵי. בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ:
אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת כָּל רָאשֵׁי
הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
יְרוּשָׁלִַם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן: בְּכֵן —
כְּנַשׁ שְׁלֹמֹה יָת סָבֵי יִשְׂרָאֵל. וְיָת כָּל רֵישֵׁי שִׁבְטַיָּא רַבְרְבֵי אַבָּהָתָא לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל. לְאַסָּקָא יָת אֲרוֹן קְיָמָא דַּייָ. מִקִּרְתָּא
דְּדָוִד הִיא צִיּוֹן: וְיִקָּהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח
הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: וְאִתְכְּנִישׁוּ לְוָת מַלְכָּא שְׁלֹמֹה
כָּל אֱנָשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּיַרְחָא דְּעִתִּיקָיָא הִיא יַרְחָא קַדְמָאָה חַגָּא —
וְעִדָּנָא הוּא יַרְחָא שְׁבִיעָאָה: וַיָּבֹאוּ כֹּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים
אֶת הָאָרֹן: וְאַיְתִיו כָּל סָבֵי יִשְׂרָאֵל. וְנָטְלוּ לְכַהֲנַיָּא יָת אֲרוֹנָא: וַיַּעֲלוּ אֶת
אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: וְאַסְּקוּ יָת אֲרוֹנָא דַּייָ. וְיָת מַשְׁכַּן זִמְנָא וְיָת כָּל
מָנֵי קוּדְשָׁא דִּבְמַשְׁכְּנָא. וְאַסְּקוּ יָתְהוֹן כַּהֲנַיָּא וְלֵוָאֵי: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרֹן מְיַזְּבְּחִים צֹאן —
וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב: וְשְׁלֵמָא שְׁלֹמֹה וְכֹל כְּנִשְׁתָּא
דְּיִשְׂרָאֵל דְּאִזְדַּמְּנוּ עֲלוֹהִי. קֳדָמֵי עָמִיָּא קֳדָם אֲרוֹנָא. מְדַּבְּחִין עָנָא וְתוֹרִין.
דְּלָא יִתְחַשְׁבוּן. וְלָא יִתְמְנוּן מִסְּגִי: וַיְבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְפֵי
הַכְּרֻבִים: וְאַעְלִיל כַּהֲנַיָּא יָת אֲרוֹן קְיָמָא דַּייָ לְאַתְרֵיהּ לְדִבִּיר בֵּיתָא. לְקוּדְשָׁא
דְּקֻדְשִׁין תְּחוֹת כְּנָפֵי כְּרוּבַיָּא:
כִּי הַכְּרֻבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרֻבִים עַל —
הָאָרוֹן וְעַל בַּדָּיו מִלְמָעְלָה: אֲרֵי כְּרוּבַיָּא פָּרְסִין גַּדְפֵיהוֹן. עַל אַתְרָא

אלונא ומטלן פלוגיא על אלונא ועל אליהוי מלעילא: —
ואריכו הבדים וילאו נאשי הבדים מן הקרש על פני הדכיר —
ולא ירא הקוצה ויהיו שם עד היום הזה: ואריצין אליהוי ו
ומתחזן לישי אליהוא מן קדשא על אתר בית פלוטי ולא ו
תתחזן לכלא והוו תמן עד יומא הדין: אין באלון לך שני לחות
האבנים אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים: באלונא מחתין תלין לוחי אבניא דאתעבד
תמן משה בחורב דעליהון כתבין עשרא פתגמי קימא דגדל יי
עם בני ישראל במפקהון מארעא דמצרים: והוי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד
לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: ולא יכילן כהניא
למקם לשמשא מן קדם ענגא ארי אתמלי יקרא דיי ית בית מקדשא
דיי: אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: נכין —
אמר שלמה יי אתרעי לאשראה שכינתיה בירושלם: בנה בניתי בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים: מבנא בניתי בית מקדשא קדמך
אתר מתוהן לכית שכינתך עלמין: ויסב המלך את פניו ויברך את
כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ואסחר מלכא על אפוהי
וברך ית כל קהלא דישראל וכל קהלא דישראל קאים: ואמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו
מלא לאמר: ואמר בליון יי אלהא דישראל דגזר קדמוהי
עם דויד אבא ואשלים קיימיה למימר: מן היום אשר הוצאתי
את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי
ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על

עמי

עמי ישראל: מן יומא דאפקית ית עמי ית ישראל ממצרים
לא אתרעית בקלתא מכל שבטיא דישראל למבני בית אתא לאשלהה
שכינתי תמן ואתרעית בדויד למהוי מלכא על עמי ישראל:
והוי עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: והוה
ללכא לדויד אבא למבני בית אלהא דישראל: ויאמר יהוה אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית
לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: אמגל יי לדויד אבא חלף —
דהוה עם לבך למבני בית לשמי אתקינגא ארי הוה עם לבך:
רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא ממחלציך הוא יבנה
הבית לשמי: לחוד את לא תבני בית אלהין ברם דתולדי הוא
יבני בית לשמי: ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל: והקימ יי ית מתגמוהי דמליל והקמית
תחות דויד אבא ויתיבית על כורסי מלכותא דישראל כמא דמליל
יי ובניית בית לשמא דיי אלהא דישראל: ואשים שם מקום
לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו אתם
מארץ מצרים: ושויתי תמן את מתקן לארונא דביה מחתין
תלין לוחי אבנא דעליהון קימא דיי דגזר עם אבהתנא
כאפקותיה ית הון מארעא דמצרים: עלי

לשבת דלולן שלסוכה ביחזקל פי לה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
למימר: בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותובל והנבא עליו: כל אדם קציל נבואה על גוג

אלהי מגוג. כי ליש משך ותוכל ואתכני עלוהי: ואמרתי
כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל:
והסרתי כרסן אמר ׳ אלהים האתנא שלח לוגדי עלך גוג. רב.
ליש משך ותובל: ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי
אותך ואת כל חילך סוסים ומרכשים לבשי מכלול כלם קהל
רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם: ואתכנך ואתין שירין
כלי מהך. ואמיך ותך זית כל משלית מוסון ופרשין לבושי
גמר צולהון. ומזיינין כעגילין תליסין. אחדי סיפין צולהון:
פרס כוש ופוט אתם כולם מגן וכובע: פרסאי כושאי ופוטאי
עמהון. צולהון מזיינין כעגילין וקולסין: גמר וכל אגפיה
בית תוגרמה ירכתי צפון את כל אגפיו עמים רבים אתך:
גומר וכל משלית תהא. מדינת גרמוסא. סגי עפונא זית
כל משלית תהון. עממין סגיאין דעמך: הכון והכן לך אתה
וכל הקהליך הנקהלים עליך והייתי להם למשמר: אחדיך ואתקן
לך. את. וכל משלית דאתכנשו עלך. ותהי להון למטולא:
מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ.
משובבת מחרב מקובעת מעמים רבים על הרי ישראל
אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו
לבטח כולם: מיומין סגיאין תתני משלית. בסוף ש
שנין. תהך על ארעא דתתב עמא מקטולי חרבא.
וקבצו מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא
מעמים הוצאה וישבו לבטח כולם: ועלית כשואה תבוא כענן לכסות
תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך: ואתה בן אדם
זרוז אמר לגוג. כדין אמר ׳ אלהים. הלא כעדנא ההוא. כד יתבין עמי
ישראל. לרוחן תהוי טוב ענות גבורתי: ובאת ממקומך מירכתי צפון
אתה ועמים רבים אתך לבבי סוסים כולם קהל גדול וחיל רב: ועלך
מאתלך מסיני עפונא. את. ועממין סגיאין דעמך. כבני סוסון צולהון.
משלין סגיאן. זעם סגי: ועליתי על עמי ישראל כענן לכסות

ויתיבו לרחצן צולהון: ועלוהי כשואה תבוא כענן לכסות את הארץ
תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך: ותסקן באתלגושא תיתי.
כענגא דסליק וחמי אלעא תיתי. את. וכל משליתך. ועממין סגיאין
דעמך: כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבביך
וחשבת מחשבת רעה: ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא השוקטים יושבי לבטח כולם יושבים באין חומה ובריחים
ודלתים אין להם: לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על חרבות
נושבות ואל עם מאוסף מגוים עושה מקנה וקנין יושבי על טבור
הארץ: לשבא ולמעלי עזאת לכנשא משליתך על חרבתא
דאתיתבא. ועל עמא דאתכניש מסיני עפונא. אעלהון כנכסין וקנין.
תתבין על תוקפא דארעא: שבא ודדן וסוחרי תרשיש וכל פרליה
יאמרו לך הלשלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלת קהלך לשאת כסף
וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל גדול: שבא ודדן. תגרי הפא וכל
פלהא יהלין לך. הלמבז בזא את אתי. הלמעני עזאה פנישתא
משליתך. למסק כסף ודהב. למשבי נכסין וקנין למעני עזי סגי.
לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יהוה
הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע: ובאת ממקומך
מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כולם קהל גדול וחיל רב: ועלית
על עמי ישראל כענן לכסות הארץ. כדין אמר ׳ אלהים. הלא כעדנא ההוא. כד יתבין עמי
ישראל. לרוחן תדע טוב ענות גבורתי: ובאתי ממקומי מירכתי צפון
אתה ועמים רבים אתך לבבי סוסים כולם קהל גדול וחיל רב: ואתן
מאתלך מסיני עפונא. את. ועממין סגיאין דעמך. לכבני סוסון צולהון.
משלין סגיאן. זעם סגי: ועליתי על עמי ישראל כענן לכסות

הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תְּרוּמָה וַהֲבִיאוֹתִיךָ עַל אַרְצִי לְמַעַן רְאוֹתָי
בָּהֶם אוֹתִי בְּהִקָּדְשִׁי בְּךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג: וְהִתְקַנְּתִי עַל שְׁמִי וְשִׁאֵל כְּנַעֲנָא
דְּסַלִּיק וְאָתֵי מֵאַרְעָא דְּמָוֹף וְיָתֵיב עַל אַרְעָא דִּית שְׁפִיזְנָתִי
בְּרֵישׁוֹן עַמְמַיָּא פּוּלְעָנוּת גְּבוּרְתִּי פַּד אִתְקַדַּשׁ בָּךְ וְיִהוֹן חַדָּן—
כְּוֹתְעָנוּתָן גּוֹג: פֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַאַתָּה הוּא אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי בִּימֵים קַדְמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים בַּיָּמִים
הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא אוֹתְךָ עֲלֵיהֶם: כִּדְנָן אָמַר יְיָ אֱלָהִים הַאַתְּ הוּא
דְּמַלֵּילִית בְּיוֹמֵי קַדְמָאֵי בְּיַד עַבְדָּי נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל דְּאִתְנַבִּיאוּ בְּיוֹמַיָּא הָאִנּוּן
מִשְׁלֵקְדְּמוֹת דְּהָא שְׁנִין סַגִּיאִין לְאִיתָאָה זְמָנָךְ עֲלֵיהוֹן:
בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה תַּעֲלֶה
חֲמָתִי בְּאַפִּי: וְיֹאמַר בְּעֶלְנָא הַהוּא בְּיוֹם מֵיתֵי גּוֹג עַל אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל
אֲמַר יְיָ אֱלָהִים תִּילֵק לוּגְדִּי וְחֵמְתִּי: וּבְקִנְאָתִי בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי דִּבַּרְתִּי אִם
לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל: וְנָאֲתוּ גַּלֵּי מִן קֳדָמַי
וְתִרְעֲדוּן אִינְשֵׁי רוּגְזִי וְגִדְלִית כְּמֵימְרִי. אִם לָא בְּיוֹמָא הַהוּא יְהֵי דְּיֵי
עֲלֵי עַל אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל: וְרָעֲשׁוּ מִפְּנַי דְּגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרוֹמֵשׂ עַל הָאֲדָמָה וְכֹל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְנֶהֶרְסוּ הָהָרִים וְנָפְלוּ הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפֹּל: וְאֶזְעַק מִן
קְדָלַי. כְּנִי הָא וְעוֹפָא דְּשָׁמַיָּא וְחֵיוַת בָּרָא וְכָל רְחֵשָׁא דְּרָחִישׁ עַל
אַרְעָא. וְכֹל אֲנָשָׁא דְּעַל אַפֵּי אַרְעָא. וְיִתְבַּלְבְּלוּן טוּרַיָּא. וְיִתְרַשְׁשׁוּן מַדְּרֵגָתָא.
וְכֹל שׁוּר לָא יְקוּם. לְאַרְעָא וְתִתְחַרַּב: וְאֶקְרָא עֲלַיְיהוּ לְכָל הַרְיֵי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי
יְהוִה חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה: וְאִשְׁתַּפֵּיט לְמִפַּל בְּתִרְבָּא עַל טוּרַי. עִמְמַי
אֲמַר יְיָ אֱלָהִים חֵילֵב דְּכַר בְּאוּתְהוֹן תְּהֵי: וְאֶשְׁתַּפֵּיט אִתְּהוֹן בְּרָגֶז וּבְחֵמָה שׁוֹטֵף
וְאַבְנֵי אֶלְגַּבִּישׁ אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטֵיר עֲלֵיהוֹן וְעַל אַגַּפָּיו וְעַל עַמִּים
רַבִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְאֶתְפְּלַח מַיָּא סַגִּיאָא וְנִבְטְלָא. וְטַבְּרֵי מִבְּבֵר
וְאַבְנֵי אֶלְגַּבִּישׁ אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטֵיר עֲלֵיהוֹן וְעַל אַגַּפָּיו וְעַל עַמִּים
רַבִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְאֶתְפְּלַח מַיָּא סַגִּיאָא וְנִבְטְלָא. וְטַבְּרֵי מִבְּבֵר

עַמְמִין סַגִּיאִין דְּעִמֵּיהּ: וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים
וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה: וְאַתָּה בֶּן אָדָם נְבָא עַל גּוֹג וְאֶת עַמּוֹ לְעֵינֵי גּוֹבַת
קְדָמַיִן וְדַחְיַין דְּעַמֵּיהּ אַנְתְּ נְבִי עַל גּוֹג וְאֶת עַמּוֹ:

לראשון של שמיני עצרת במלכים א ח סו

וַיְהִי כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה אֵת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת
קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה מִכְּרֹעַ עַל בִּרְכָּיו וְכַפָּיו פְּרוּשׂוֹת הַשָּׁמָיְמָה: וַיַּעֲמֹד
כַּד שֵׁיצִי שְׁלֹמֹה לְצַלָּאָה קֳדָם יְיָ. וְית כָּל צְלוֹתָא וְבָעוּתָא הָדָא. קֳדָם יְיָ
מִן קֳדָם מַדְבְּחָא דַּיְיָ מִלְּמֶהֱוֵי כְּרִיעַ עַל כַּרְכּוֹהִי וְיָדוֹהִי פְּרִישָׁן לִשְׁמַיָּא:
וַיְבָרֶךְ וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: וּקְם וּבָרִיךְ יָת כָּל
קְהָלָא דְּיִשְׂרָאֵל קָל רַב לְמֵימַר: בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכֹּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: יְהִי יְיָ אֱלָהָנָא עִמָּנָא כְּמָא דַּהֲוָה עִם אֲבָהָתָנָא לָא
יִשְׁבְּקִנָּא וְלָא יִטְּשִׁנָּא: לְהַטָּיָה לִבָּנָא לְמֶהֱוֵי מְהַלְכִין בְּכָל אוֹרְחָתֵיהּ
וְלִשְׁמוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְלֶהֱוֹן פִּתְגָמַי אִלֵּין
לְבָבָא לְדֶחְלָתֵיהּ. לְמֶהֱךְ כָּל יוֹמָא דְּתִקְנָן קֳדָמוֹהִי. וְלִמְטַר פִּקּוּדוֹהִי
וְקְיָמוֹהִי זְמִינוּתֵיהּ. דְּפַקִּיד יָת אֲבָהָתָנָא: וְיִהְיוּ דְּבָרַי אֲלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי
לִפְנֵי יְהוָה קְרֹבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ
וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמֵהּ: וְיִדְּעוּן כָּל עַמְמֵי אַרְעָא. דְּיְיָ הוּא
יְיָ. מִתְקַבְּלִין קֳדָם יְיָ אֱלָהָנָא וְשָׁלְמִין. לְמֶהֱוֵי דִּין עַבְדֵּיהּ. וְעַמֵּיהּ
יִשְׂרָאֵל כְּתִגַּם יוֹם בְּיוֹמֵהּ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא

הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: כדניאל דיודעין כל עממי ארעא דאנת הוא
שׁלהים לית שור: וְהָיָה לְבָבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה: ויהי לכון שלים בדחלתא דיי שׁהנא
למהך בקיומוהי ולמטר פקודוהי כיומא הדין: וַהֲלֵלְךָ וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה: ומלכא וכל ישׂראל עמיה מכפסין
נכסת קודשין קדם יי: וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח
לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים אָלֶף וַיַּחְנְכוּ
אֶת בֵּית יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ונכס שלמה ית נכסת קודשׁיא
דנכס קדם יי תורי תרתין לאלפין ותרין אלפין ועשרין ואלף ומאה
ותניסן ית בית מקדשׁא דיי מלכא וכל בני ישׂראל: בַּיּוֹם
הַהוּא הִקְדִּישׁ הַמֶּלֶךְ אֶת תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה שָׁם
אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים כי מדבח הנחשת
אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטֹן מֵהָכִיל אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים: בעדנא ההוא קדיש מלכא ית גו דרתא דקדם בית
מקדשׁא דיי. ארי עבד תמן ית עלתא וית מנחתא וית תרבי נכסת
קודשׁיא ארי מדבחא דנחשׁא דקדם יי דהיק מלמקבלא ית עלתא
וית מנחתא וית תרבי נכסת קודשׁיא: וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָּעֵת הַהִיא
אֶת הַחַג וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל מִצְרַיִם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם:
וְעָבַד שְׁלֹמֹה בעדנא ההוא ית חגא וכל ישׂראל עמיה קהל לח
מלעלא דיתמרת עד נחלא דמצרים קדם יי אלהנא שבעה יומין חגא
ושבעה יומין חגא ארבסר יומין: בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַּח
אֶת הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל
כָּל הַטּוּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: ביומא
תמניאה שלח ית עמא וכדיכו ית צלותא ואהדרו לקרוהון כד

חדן

תדין ושפיר לפחוך. שׁל כל טבתא דעבד יי לדוד עבדיה ולישׂראל
עמיה: עלי פסח

לתשיעי שלחך תחלת יהושע

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מְשָׁרֵת
מֹשֶׁה לֵאמֹר: ויהי בתר דמית משׁה עבדא דיי. ואמר יי ליהושׁוע
בר נון משׁמשניה דמשׁה למימר: מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר
אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אַתָּה וְכָל הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל: משׁה עבדי מית וכען קום עבר ית ירדנא הדין את
וכל עמא הדין לארעא דאנא יהיב להון לבני ישׂראל: כָּל מָקוֹם אֲשֶׁר
תִּדְרֹךְ כַּף רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל מֹשֶׁה: כל אתרא
דתדרוך כרסות לגלכון ביה לכון יהבית כמא דמלילית עם משׁה:
מִן הַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד הַנָּהָר הַנָּהָר פְּרָת
כֹּל אֶרֶץ הַחִתִּים וְעַד הַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם: מדברא
ולבנן הדין ועד נהרא נהרא פרת כל ארע חתאי ועד יממא
רבא מעלנא שׁמשׁא יהי תחומכון: לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אַרְפְּךָ וְלֹא אֶעֶזָבֶךָ: לא יתעתד
אנש קדמיך כל יומי חייך. כמא דהוה מימלי בסעדיה דמשׁה כן יהי
מימרי בסעדך. לא אשבקנך ולא אשׁתקנך: חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תַּנְחִיל
אֶת הָעָם הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם: תקוף
ותסוף. ארי את תחסין ית עמא הדין. ית ארעא. דקיימית לאבהתהון
למיתן להון: רַק חֲזַק וֶאֱמָץ מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
צִוָּךְ מֹשֶׁה עַבְדִּי אַל תָּסוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן תַּשְׂכִּיל בְּכֹל
אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: לחוד תקוף ותסוף לאחדא למטר למעבד כדכל אוריתא

דַּפְקִדְךָ מִשֶּׁה עַבְדִּי לֹא תָמוּשִׁי מִנֵּיהּ לִימִינָא וְלִסְמָאלָא. בְּגִין דְּתַצְלַח
בְּכֹל אֲתַר דְּתֵהָךְ: לָא יְזוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם
וָלָיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב בּוֹ כִּי אָז תַּצְלִיחַ אֶת־
דַּרְכֶּךָ וְאָז תַּשְׂכִּיל: לֹא יְשֵׁי קַפְלָא דְּאוֹלַיְיתָא הָדֵין וְתֶהֵי הָגֵי בֵּיהּ
יוֹמָם וְלֵילְיָא. בְּגִין דְּתִצְלַח לְמֶעְבַּד כְּכָל דִּכְתִיב בֵּיהּ אֲלֵי
כֵּן תַּצְלִיחַ אֶת אוֹרְחָתָךְ וְכֵן תַּשְׂכִּיל: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֲזַק וֶאֱמָץ
אַל תַּעֲרֹץ וְאַל תֵּחָת כִּי עִמְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: הֲלָא
פְּקִידְנָךְ תַּקִּיף וְזַעִילְם לָא תִּדְחַל וְלָא תִתְבַּר אֲלֵי בְּמֵעֲבָדָךְ מִי מַלְאֲדֵינִי
לְהָךְ בְּכֹל אֲתַר דְּתֵהָךְ: וַיְהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי
שְׁמֻעוֹ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָוָה מֵימְלָא דַּיְיָ בְּסַעֲדֵיהּ דִּיהוֹשֻׁעַ וַהֲוָה שְׁמֵיעַ
קָלֵיהּ בְּכָל אַרְעָא:

ARCHIVE TARA

כְּשֶׁלְּמִי אַפְטָרְיוֹת שֶׁלְּכָל הַתּוֹרָה בְּעִזְרַת הָאֵל הָאֶרְיֵי וְהַנּוֹרָא. רַעְיָא מְהֵימְנָא וְאַפְלָה לְאַלְהָה.
וְגִבְלָה לָנוּ עֲתִידָה. וְיַצְלִיל לָנוּ זְכוּת מֹשֶׁה. וְיִשׂ לָה לָנוּ מְנַחֵם בֶּן עַמְּאִיאֵל בְּמַהֵרָה. אָמֵן
אָמֵן חַצְיָי בָּה הַנַּעֲרָה. הַקְּרוּשָׁה לְחֵלֶל הַטְּהוֹרִיָּה. אֲלֵיהּ

בְּלֵכָה אַחֲרוֹנָה שֶׁלְּהַפְטָרוֹת

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ לְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים הַצַּדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר
וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ לְהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים
דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ רַחְמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו: רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ תְּנַקֵּם
וְתִפְרָה בִּימֵינוּ וְתַבְנֶה. מְהֵרָה בְּצֶדֶק תָּאִיר אַתָּה יְיָ בִּנְיַן יְרוּשָׁלַיִם. אֶת צֶמַח דָּוִד
עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַּצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ בְּכָל אַתָּה יְיָ מְגֵן תְּדַלֶּה.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּה לָנוּ יְיָ לְהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וְלִתְפָאֶרֶת. עַל הַכֹּל יְיָ לְהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ
יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד בָּאָמוּר וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן: רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל
הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי
מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה
שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד בְּאָמוּר וְלֹא יָבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם. וְאָמַר עַל הַתְּמָרִים.

סֵדֶר הָעִנְיָנִים וּפְשׁוּטוֹת זֹאת הָעֵצָה בְּעֵת שֶׁשָּׂג בְּאֶחָד הַכְּתָבִים. וּז מַעֲבֹדוֹת שֶׁשָּׂה בְּהֶמְהָ
בְּשֶׁמֶשׁ וּבְכֶסֶף הַהֶמְהָ הַשְּׁמֵנָה שֶׁזָּעָה. אֲנִי כּוֹתֵב אוֹתָן כְּמוֹ כֵּן בְּסוֹף הַהַפְטָרָה כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ הַמְעַיֵּן
לְחַפֵּשׂ בְּסִידּוּרִים וְכְדֵי שֶׁיִּהְיוּ מְסוּדָרוֹת לְפִי הַקּוֹרֵא אֲנִי כּוֹתֵב אוֹתָן בְּקִיצוּר. בְּשִׁשָּׁה שָׁנָה תֵּדֵא

לֵה וְקוּכָה וְסַעַר לֵא. עוֹס גְּדוֹלִיהּ לְ. כְּפוֹל כְּ. ה בֶּן הַאֲזִינוּ. כְּטוֹ בֶּן בְּאַמְתָּ וּמַחַר תּוֹשׁ. חֲשׁוֹן אֵב וְגוֹג
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא. כְּ בֶּן מִי שֶׁבֵּרַךְ. כְּקַלְ ג וְהוּא חֹקֶק מְקוֹדֵשׁ
בְּיוֹם אֵ. ה בֶּן תּוֹלְדוֹת יִצְחָק. יָ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא. כְּ בֶּן מִי שֶׁבֵּרַךְ. כְּקַלְ ג וְהוּא חֹקֶק מְקוֹדֵשׁ
בְּיוֹם אֵ. ה בֶּן תּוֹלְדוֹת יִצְחָק. יָ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא. כְּ בֶּן מִי שֶׁבֵּרַךְ. כְּקַלְ ג וְהוּא חֹקֶק מְקוֹדֵשׁ
בְּיוֹם אֵ. ה בֶּן תּוֹלְדוֹת יִצְחָק. יָ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח

וְכִשְׁהִשְׁנָה בְּשָׁה לֵה וְקוּכָה וְשַׁבָּת לֵא. עוֹס גְּדוֹלִיהּ לְ. כְּפוֹל כְּ. ה בֶּן הַאֲזִינוּ. כְּטוֹ בֶּן בְּאַמְתָּ וּמַחַר תּוֹשׁ. חֲשׁוֹן אֵב וְגוֹג
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא. כְּ בֶּן מִי שֶׁבֵּרַךְ. כְּקַלְ ג וְהוּא חֹקֶק מְקוֹדֵשׁ
בְּיוֹם אֵ. ה בֶּן תּוֹלְדוֹת יִצְחָק. יָ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח
חֹקֶק וּמְקוֹדֵשׁ בְּשִׁמִּים. ן בֶּן תּוֹלְדוֹת נַת. יָ לְלֶךְ. כְּ בֶּן וַיֵּצֵא יַעֲקֹב. טוֹ בֶּן וַיִּטַּע. חֲנוֹכָה וֹ. כֹּ בֶּן וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב. וּבְפֶסַח כְּ
עֵינַיִם חֲנוֹכָה וַיִּפְטֹר כִּי וְשָׁמַתִּי. טוֹבוֹת רְ. טוֹ בֶּן מִקֵּץ. עוֹס וֹ בְּטוֹבוֹת לֵן. יֹא בֶּן וַיִּגַּשׁ
יָה בֶּן וַיְהִי. כֹּה בֶּן שְׁמוֹת. שַׁבָּט הֹ. וְהוּא מִלֹּא וּמְקוֹדֵשׁ בְּיוֹם אֵ. ג בֶּן וַיִּלֶּא. ו בֶּן כִּי אֲנִי הַמְּבוֹרָךְ. יֹ בֶּן בְּשַׁלַּח

יעקב ... תנוחה ב' ל בכללו ויהי מקץ ובספר ב' טעין לה ובשלשי טעין תנוחה ויפטר לבן ושמתי ...
טבח ... ז"א וחמש חקר ולבן ... ומן הלא לה טבח התקבהא מן לפניך לאמולי לתי סימנהא גלה לא יכתלך
פיה שי מבדא כמעמל כה תרשד ... ופשהשנה דשלג לה ותקוכה ושלשלג ... עוס גדליה
ב' ... ת תשבי האזינן ... כפול ב' ... כלו בו בראשית ומחר תורש ... מרחשון אב והן מלא ובו ...
ג"ל לך לך ... ל בן וירא ... כה בן ויהי ... שרה ... כללו גד והן מלא ובו ... ו בן תולדות יצחק ... א בן ויצא
יעקב ... ה בן וישלח יעקב ... כה בן וישב יעקב ... ו בן מקץ ובספר ב' טעין חנוכה ויפטר לבן ושמתי ... טבח הן
והן חקר ובו ... ב טבח מקץ ובספר ב' טעין חנוכה ויפטר ושש חירום ... ט טבח ויגש ... עוס ת
יו בן ויהי ... כג בן שמות ... שבט ד קוכין ומרא ובספר ב' טעין לה ויפטר השמים בפתי ... ח ויצא
מאא ... טו בן בשלח ... כב בן יתרו ... כלו בן משפטים ובספר שני שקלים ... אדר אב והן חסר
ובו ... ו אדר ויקהו לי תרומה ... והפסקה ולפי הן ... עוס ת ... יג באדר תצוה וזכור ... פורים לא
כי תשא ופרה ... כד בן ויקהל ולא פקודי ובספר ב' טעין לה ויפטר השמים בפתי ... ח ויצא
כי בן ויהי ... כה בן ויחי ... עוס ת ... יג בן ויגש ויהי ... ו בן מלא ובא ... ה בן עז ופרה ... ה

חמול איש עליבנו העובד אותן: ושבתם
ראיתם כי אין צדיק לרשע עבדך אלהים לאשר
לא עבדו: כי היה יוסף בא בעיר בתגור והיו
כל זרים וכל שלשי רשעת קש והט אותם היום
הבא ממך והיה עבדות אשר לא נעזב להם
שורען ועבדוך ודרחה לקם ירמי שכל
שמש צהרה ומצפא בכנעניה ויעזתם ופצעם
כעלי מלבוש: ושמותם כישעים כי
יהיו אמך תחת בהמות רגליכם ביום אשר אני
עושה אמך יהוה עבדות: זכרו תורת משה
עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל
חקים ומשפטים: הנה אנכי שלח לכם את
בניא לפני בא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב
לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן-א
לכם את הארץ חרם: וחזק הנה אנכי שולח
את אליה הנביא לפני בא יום יהוה הגדול והנורא:

עתיד למעבד אמך עבדות: ארכרו אליתא דמשה עבד
יתיה בחורב על כל ישראל לאלתא יתהון דיימין וריעין
שלח לכון: ית אליה נביא קדם מיתי יומא רשתיר
דין דבא ודחילא: ויתיב לב אבהן על בנין ולב
אמהתהון. דלמא אתא ואמחי ית ארעא בחרמא:

ותהי תחלת מלכותו בן שנים
ושמונים שנה ומיכאל
ברוש חורש סיון בחצי החדש
יום רביעי

ובאתי נעלם הרא לעמנה מן כפלן מהל לקנה לאמולי לגי קיומנהא בשמך לא יתלף
שי אמרא. וכשישה התמא לה וקוכה ושמיני עצרת הן. ענם גדליה א. ג תשבי
האדמה. כמר ב. כד בתשבי כרמעיה. מרחשון וד קולין נת ובספר שני עטן לח ויפטר העמים
בקמי. ה תשון לך לך. טו בן נילא. כב מ חי שרה. כט בן תולדות יצחק ומהר מרדי. כפלן א והן
תקר נצא. ב כפלן ויצא יעקב. ד בן וישלח יעקב. כא בן וישב יעקב. לחנוכה ו. כה בן מקץ
וכספר שני עטן חנוכה ויפטר לני ושמתי. טבת ג והן מלא ונא. ה שבט ב אני הכברתי. ט בשלח. יב בן ויתן
כו בן מרפטים. ארר א ה. והן מלא ובי. ו בן תצוה. יז בן כי תשא. כד בן ויקהל. אדר שו ז
קולין פקודי וכספר ב עטן לח ובך עטן שקלים. ח ארר ויקרא ובזבוז. עום ה מניים ג. טו בן צו אהרן
הפקדה ולשיר בשן. כב בן שמיני ופרה. כט בן תזריע ובספר ב התורע הזה. ניסן א. ב בן אחרי
תהיה. ה בן אחרי מות. ולפימן בכרו בקתן. פסח אב. לה בן קדושים. אייר כג. ואן מסע ובי. ד טעון נשא
בן אמור. ב בן בהר סיני. יו בן עם בחקותי. כו בן בהעלתך סיני. סיון ו והן מלא ונא. ה סיון נשא.
לעצרה כג. א בובה עלוך. ח בן שלח. כה בן קרח. תמוז הן. ב תמוך חקת. ט בן בלק. יז בן
פינחס. עום יא בתמוז לא. כג בן מטות ומסעי. אב ב קדרין מקש ובספר ב עטן לרח
ויפטר חזון. ח בן דברים. טב לא. טו בן ואתחנן. כב בן עקב. כט בן ראה ועטה קושרה. אלול אב
והן חקר ובי. ג לול שופטים. ז בן כי תצא. ח בן כי תבוא. כג בן כי תבוא. כד בן מתם נצבים לא וילך.

וכשישה השמך. לה וקוכה ושא הן. ב בן האזינו. עום גדליה אא. כפור ב. ה בן תשרי.
ב קולין בתוכחתי עטן לח ומכטיבין השמים בקמי. ח בן לך לך. טו בן וירא. כב בן חיי שרה. כט בן
תולדות. יצחק ומהר מרדי. כפלן אב. ג בפלן ויצא יעקב. ד בן וישלח יעקב. ו בן וישב. יעקב. לחנוכה
ה. כה בן מקץ וכספר ב עטן חנוכה ויפטר לני ושמתי. טבת ג והן מלא ובי. ו טבת ויגש. ט בן ויחי יעקב.
יה בן שמות. כה בן וארא. שבט ה והן מלא ומקודש כא. ג שבט בי אני הכברתי. ו בן בשלח. יה בן ויתן
טו בן כי תשא. כב בן ויקהל. כט בן לה פקודי וזקלים. אדר ב אב והן חקר ובי. ו ואדר ב
ויקלא והי הפקדה ולפימן כו. ג בן עז ובספר שני זכור. עום ה. פוריס א. כ בן ביום השמיני
ומלה. כד בן תזריע והחדש הזה. ניסן ג והן מלא ונא. ה ניסן בהר סיני. יד בן אחרי מות.
פסח אד. כן ניסן קדושים. אייר ה. ג אייר אמור. ו אייר בהר סיני. יד בן אם בחקותי. כב בן במדבר.
סיון ו והן מלא ומקודש כח. ב סיון נשא. לעצרה הא. ט סיון בהעלתך. יו בן שלח. כג בן קרח.
ל בן אחרי חקת ובספר שני עטן לח ויפטר העמים בקמי. תמוז ג א והן מקר ומקודש בי. ז תמוך
נילא בלק. יד בן פינחס. עום לג. כא בן מטות. ונחמי ירמיהו. כח בן לה מסעי ואזן שעיהו.
אב ב. נאב רביעי. טב לג. יב בן ואתחנן. ב בן ראה. כד בן שפטים. לול גד והן חקר ובי. ו
לול שופטים. יא בן כי תצא. יח בן כי תבוא. כג בן נצבים בולה. וכשישה דחנוכה
לה וקוכה ושמיני עצרת. עום גדליה ב. ת תשבי האזינו. כמור ב. כה בן בראשית. ומקץ חדש. מרחשון
אב והן חקר ובי. ו בראשון נת. ג בלך לך. ב בן וירא. כז בן חיי שרה. כפלן ג והן תקר ובאו.
ה בן תולדות יצחק. כב בן ויצא יעקב. כט בן וישלח. לחנוכה ג. כן בן וישב יעקב ובספר שני
עטן חנוכה ויפטר לני ושמתי. טבת ד. ו בן ויחי מקץ. עום ג בשבוע. ה. יא בן ויגש. יח
בן ויחי יעקב. כה בן שמות. שבט ה והן מלא. ג בן וארא. ט בן בא. יו בן בשלח. כג בן יתרו.
אדר ב. ז והן מלא ובי. קולין משפטים ובספר ב עטן לח ויפטר העמים בקמי. ח בן תצוה. טו בן תזנה.
כב בן כי תשא. כט בן ויקהל ובספר ב עטן שקלים. אדר שני אב והן חקר ובי. ו בן פקודי. זה
הפקדה ולפימן בן. ג בן ויקרא וזכור. עום ה. פוריס א. כ בן ענו ומכה. כז שמיני והחדש הזה. ניסן ג
והן מלא ונא. ה בן תזריע. יב בן מצורע. פסח ג. כן בן אחרי מות. אייר ה והן חקר. ג בן קדושים.
ו בן בהר סיני. כג בן אם בחקותי. סיון ו והן מלא ובי. ב בן במדבר. עצרת הא. ט בן נשא.
יו בן בהעלתך. כג בן שלח. ל בקין קרח ובספר שני עטן לח ויפטר העמים בקמי. תמוז ב. יא בן מתי מדבר.
פסח אד. כן בן חקת ובלק. יו בן פינחס. עום לג. כא בן מטות. ונחמי ירמיהו. כח בן לה מסעי ואזן שעיהו.
אב ב. נאב רביעי. טב לג. יב בן ואתחנן. ב בן ראה. כד בן שפטים. לול גד והן חקר ובי. ו לול שופטים.
יא בן כי תצא. יח בן כי תבוא. כג בן נצבים בולה.

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כי
ימי עולם וכשנים קדמוניות: וקרבתי אליכם למשפט
לרשעים ולמכשפים ולמנאפים ולנשבעים לשקר ועושקי שכר
שכיר אלמנה ויתום והטה גר ולא ירא
אמר יי צבאות כי אני יי לא שניתי ואתם
בני יעקב לא כליתם: למימי אבותיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יי צבאות ואמרתם במה נשוב:
היקבע אדם אלהים כי אתם קובעים אותי
ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
בתאלה אתם נאלים ואותי אתם קובעים
הגוי כולו: הביאו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת
אמר יי צבאות אם לא אפתח לכם את
ארובות השמים. והריקותי לכם ברכה עד
בלי די: וגערתי לכם באוכל ולא ישחית
לכם את פרי אדמתכם ולא תשכל לכם
הגפן בשדה אמר יי צבאות: ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם חפץ
אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם
אמרו

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמוניות: וקרבתי אליכם למשפט
ט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר ובעושקי שכר שכיר אלמנה
ויתום והטי גר ולא יראוני
אמר יי צבאות כי אני יי לא שניתי ואתם
בני יעקב לא כליתם:
למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות
ואמרתם במה נשוב: היקבע אדם
אלהים כי אתם קובעים אותי ואמרתם
במה קבענוך במעשר והתרומה:
בתאלה אתם נאלים ואותי אתם קובעים
הגוי כולו: הביאו את כל המעשר אל בית
האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת
אמר יי צבאות אם לא אפתח לכם את
ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד
בלי די: וגערתי לכם באוכל ולא ישחית
לכם את פרי אדמתכם ולא תשכל לכם
הגפן בשדה אמר יי צבאות: ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו אתם חפץ
אמר יהוה צבאות: חזקו עלי דבריכם
אמרו

וְלֹא־תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְאִשְׁרוּ
אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם
חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ חָזְקוּ
עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם
מַה־נִּדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ אֲמַרְתֶּם־
שָׁוְא עֲבוֹד אֱלֹהִים וּמַה בַּצַּע כִּי
שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ
קְדוֹרַנִּית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ —
וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים
גַּם־נִבְנוּ עוֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ
אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי
יְהוָה אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה
וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו
לְיִרְאֵי יְהוָה וְלֹחְשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי
עוֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיכֶם כַּאֲשֶׁר
יחמל

[illegible]

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

Méter 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
Papír centi 100 Forgalmazza: Cívis Papír Írószer Kft.4033 Debrecen, Veres Péter u. 31
5 996267 012625

